ஓ

ஸ்ரீகணேசாயநமஃ

முருகன் துணை.

பாலாதரிபுராசுந்தரீஸஹாயம்.

ஸ்ரீராஸ்து.

ஸ்ரீராமஜெயம்,

ஸத்குரவேநமஃ

வ்ரத கல்பாம்ருத சிந்தாமணி

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை

மாஸி புரோஹிதர்

நிவ்ருத்தி-வெ. சுப்பராம ஜோஸ்யர் குமாரர்

N. S அரங்கஸ்வாமி வர்மா அவர்களால்

இயற்றி

தமிழ் பண்டிதர்களால் நன்றாய் பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை சூளை

ஸ்ரீ "பாரதி" அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923

First Edition

PRICE] *All Rights Reserved.* [PRICE 1-8-0

முகவுரை.

ஆஸ்திக ஸ்ரீ: வஷ்ட்கராகிய மதாசார குராசார வர்ணாசார தேசாசார ஏற்ற மற்ற ஜனங்களுக்கு தெரிவிப்பதாவது:—

இப்பூமண்டலத்தை (அதிலுள்ள மலைச் சாரல்முகல தேசபர்பதம் பரவியிருக்குமபடியான பரதகண்டமாகிய இவ்புலகத்தைக் கமழுமை யாரிபர்கள் கர்மபூமி எனவும், புண்பட்டூனி எனவும் இரு விதமாய் தொலையுறுண்டி. புண்யபூமியில கரமாக்கள் விசேஷமாக செப்பவேண்டியதில்லை என்றும் இக்கர்ம பூமியில அவசியமாப் கர்மானுஷ்டானங்கள் கடத்த வேண்டி மன்றும், பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் காலு வர்ணஸ்தர்களும் குலாசார தர்மப்படி நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை அனுசரிக்கவேண்டி ப்ரம்மரர்ஷிகளாலும் ஏற்படுத்தியிருக்குமதர்மங்களை கடைத் தேறி வருகிறது. இதில் ப்ராம்மணர்களுக்கு சர்ம மன்றும, க்ஷத்ரியர்களுக்கு வர்ம என்றும, வைஸ்யர் களுக்கு குப்த என்றும, சூத்ரர்களுக்கு தாஸ என்றும் சொல்லி வழு யருகிறது. ஆதலால் அவரவர்கள் ஜாதிமை அறிந்து விதிக்கப்பட்டநித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை ஸ்ரீமத் ராராயண மசஸம்ப்ரதாயமான வேதவ்யாச மகரிஷிபாலும், மேலும் ஸ்காந்த புராணத்திலடங்கிய விசேஷமான இதிஹாஸாதி வ்ருத்த கதைகளோடும்

"தென்னகத்தில் உறைவீடுகளுக்கு பூசைக்கு ஸுதமாமுனிவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட அப்பண்ணாவ்வாத்யரின் கணபதி. இதுவரையில் இடை அதிகம் பண்டிதர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ள காம சாஸ்த்ர முறைகளின்படி கடவுளாழியனை லும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இருக்கும்படியான வ்ரதகல்பாதி புண்ய சரித்திர மோக்ஷ சாபசார நூஜாவிதிகளை தமிழ் மாத்திரம் அறிந்தவர்கள் எளிதாகப்படிக்கக்கூடாமையால் சிலர் கிஞ்சனையால் சில வைதிகாசார உலக்முள்ள பக்தி மான்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மற்று மூன்று வர்ணஸ்த்ரீகளுமே எளிதில் அநுஷ்டிக்கத் தக்கதான அற்பவ்யயத்தில் கூடியவாறு இம்மாதிரி வ்ரதங்களை வடமொழியினின்று தமிழ் பாஷையில் மொழிபெயர்த்து எல்லோரும் சுலபமாய் கடைத்தேறும் பொருட்டு உத்தேசித்து அங்காங்கு வ்ரதம் கடைதேறும் பொருட்டு விதி-நியமத்துடன் வரணஜாதியாரும் ஸ்த்ரீயரும் பிரவேசித்து எளிதில் எல்லோரும் அநுஷ்டிக்கும்படி எழுதியிருக்கிறேன்.

இதில் இப்புண்ய வ்ரதாதிகளுக்கு ஸங்கல்பமும் வரணஜாதியாரும் அநுஷ்டிக்கிறார்கள். பாலஸ்த்ரீகளும் குலஸ்த்ரீகளும், ஸ்த்ரீகள் மாதவிடாய் ஆபாலவ்ருத்தபரியந்தமும் வயஸ்க்ரமத்திலுள்ள சில வ்ரதங்கள் தவிர மற்றும் முள்ள விசேஷ மஹா வ்ரதகதைகளையும் வரிக்கு எளிதில் அநுஷ்டிக்கத் தக்கதாக இவ்விடமுள்ள புண்யவான்கள் ஸ்த்ரீகளும் அவைகளை நாடத்தி அப்பாலினையுமலடையும் உத்தேசமுடையவர்கள் சுலபமாய் அனுஷ்டிக்கும் மாறு செய்திருக்கிறது. யான் சர்வ மானிடர்களும் நற்கதி அடைவார்களென்கிற ஸதுத்தேசத்துடன் ஸர்வேஜநஸுகிநோபவந்து) என்கிற பழமொழியின்படி உத்தேசித்து இக்கிரந்தத்தை வெளிப்படுத்தினேன். தவிர, அனேக ஜனங்கள் வ்ரத தினவ்ருத்தினில் கங்களுக்கு சமயப்படி ப்ராம்ஹணர்கள் கிடைக்காமல்

மல் வெகு கஷ்டப்படுகிறபடியால் அனை உத்தேசித்
தும், சிலதூர தேசங்களில் வாத்தியார் அல்லது
புரோகிதர்கள் கிடைக்காததினாலும் வெகு சங்கடப்
படுகிறார்கள். ஆகையால் யான் ஜீவகாருண்யத்துடன்
சுலப கடையில் கடத்திக்கொள்ளுப்படி சுலபமான
வார்த்தைகளுடன் எழுதியிருக்கிறேன். பிராம்மண
ர் கிடைக்காத கருணைங்களில் தாங்களே இப்புத
கத்திலுள்ளபடி கடத்திக்கொண்டு முடிவிலாவது
பிறகாவது ஒரு ப்ராம்மணன் சேர்ந்தபோது
தங்கள் சக்திகேகத்த தக்ஷிணை தாம்பூலத்துடன்
கொடுத்தாவது, ஒரு பசுவிற்கு ஆஹாரம்கொடுத்
தாவது, அல்லது ஒரு பாத்திரத்து அன்னமளித்
தாவது பூஜிக்கலாம். இப்படி செய்தால்,

அவ்வாறப்பலன் அடையலாமென்கிற நம்பிக்கை
யோடும் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகையால் இப்
புத்தகம் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவசியம் வைத்
துக்கொண்டு வாசித்து வ்ரதமுறைகளையும் அறிந்து
அதன்படி அனுஷ்டித்துவந்தால் நலமதரும், குலந்
தரும் செல்வந்தரும், புத்திரபௌத்ர வ்ருத்தியாகு
மையில் சுகமாய் வாழ்ந்து மருமையில் சாஸ்திர
புராணங்களில் சொல்லிபபடி ஸ்வர்காதிசுகமும் நற்
கதியுமடைவார்களென்பது திண்ணம்.

இப்படிக்கு:
தொண்டர்தொழும்பன்,
N. S. Rangaswamy Sarma.

பண்டிதர்களின் அபிப்பிராயம்.

மித்திரர்களே! தர்மம் ஒரோகத்தினால் கலியில் சுருங்கிச் சிறிதன்றும் கலிலாபந்த லக்ஷணாகத்தி விஷ்ணு ஸ்கியகாகி நிமகீர்மம், கலிலாபந்த லக்ஷணாகத்தி கங்காதிபகாகி நிமதிர்ம என்றும புராணங்களில் கூறியபடி தேவதைகளும் தீர்த்த சான்னித்தியமும் மில்லாமையால் பாபபூயிஷ்டமாய் அற்ப கர்மத்துடன் கூடிய இக்கலிகாலத்தில் காமத தூண்டுதற்கினால் லக்கர்மங்களில் புத்தி பிரவேசியில்லாமையும் தவ்கர்மகளிய லக்ஷணமான பிரயிருத்தியும் ஏற்பட்டும் தேவகரஸ் ஸ்ம்ஜாதேவதா என்றபடி தேவத புராணத்திலாஸாகிகளை அப்யிபகிப்பதிலும அவைகளில் சொல்லிபகர்மங்களை செய்வதிலும் பிரசம்ஹாரம்முதல் லகலுருக்கும் அஸ்திரதனை அதிகரிப்பதாலும் யாராவது சொந்தம் சித்தைதோறாடு செய்பவ்வண்டுமென்று பிரியப்பட்டாலும் அவர்சனருக்கு அந்த கர்மங்களை விதிப்படி செய்விக்கக் கூடிய பிராமணர்கள் கிடைப்பது துர்தாகையால் எனிதாப் தேசபாஷைகளில் எழுதிய புஸ்தகங்களும் இலலாமையால், அந்த சிரத்தை வீணாய் போவதாலும் ஜனங்கள் கேவலம் பாபத்தில் பாத்திரர்களாக ஆவதைப் பார்த்தும் ஸ்நேஹிதர்கள் ப்ரார்த்தனைபக் கேட்டும் ஸ்ரீமான் பாமகாருணீகர் நிவ்ருத்தி சுப்பராம தீக்ஷிதர் குமாரர் N. S. அரங்கஸ்வாமிசர்மா அவர்கள் இந்நூலை தமிழில் எளிய நடையில் யாவருக்கும் பாதகமாகும்படியும் ஸ்திரீகள்கூட விசேஷ வ்ரத தினங்களில் வாத்தியார் அலலது புரோஹிதர் கிடைக்காமற் போனாலும் ஸ்வயமாக நடத்திக்கொள்ளும் வண்ணமாகவும் இயற்றியிருக்கின்றார். ஆஸ்திகர்களான பித்திரர்கள் இப்புதகத்தின பயன அடைய விருத்தி சிரத்தகர்த்தாவின் ஸ்ரமத்தை ஸபலப்படுத்தி

இவ்விதமான ஸுகல வ்ரதிக நூல்களையும் தேசபாஷை யில் ப்ரகாசிக்கும்படியான உத்ஸாஹத்தை விருத்தி பண்ணுவீர்களென்று நம்புகிறோம்.

வி. கே. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியர்
தமிழ் பண்டிதர்
கெல்லட் ஸ்கூல்ஸ், திருவல்லிக்கேணி.

ஏ. வெங்கட்ராம சாஸ்த்ரிகள்
தெலுங்கு பண்டிதர்
கெல்லட் ஸ்கூல்ஸ், திருவல்லிக்கேணி.

OPINION.

The following opinion was given on this work by M R.Ry. M. Ramakrishna Kavi Garu. M A., who is a wellknown author and publisher of rare works in Telugu and Sanskrit and was formerly the Assistant Curator in the Govt. Oriental Manuscripts Library, Madras.

Vratakalpamruta Chintamani issued by N. S. Rangaswami Sarma Garu in Tamil consists of 20 selected vratas used in every household among all castes throughout the year. The work, unlike the similar compilations in Telugu and Grantha Characters, consists of directions and all instructions given in plain Tamil and the story accompanying each vrata is told in easy Tamil

language. All the Mantras also are given in Tamil characters useful for those who cannot read Grantha or Sanskrit letters. The defect in the Tamil Alphabet is not assigning proper symbols to aspirated consonants has been over come by the device of doubling the consonant. The book is eminently useful for all castes and all the mantras used by the Brahmin alone are also given including Pranapratishta, etc I am sure that the improvements made in this edition will be appreciated by one and all and will surely meet the requirements of the day when plain telling in our own vernaculars is absolutely necessary. This book may at times remove the want of a preceptor (Vadhyar) but at the same time enhancing the regard due to him and his profession. The work has been printed on thick glaced paper and the execution is fine and attractive. The outter cover is adorned with an illustration of the sage Suta explaining the Puranic lore to the reverent sages of Sounaka, etc.

M. RAMAKRISHNA KAVI.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
1. விநாயக வ்ரத கல்பம்	1
2. ஸரஸ்வதி வ்ரத கல்பம்	19
3. ஸ்ரீ சத்யநாராயண வ்ரதம்	30
4. ஸ்ரீராமநவமி வ்ரதம்	55
5. சித்திரகுப்த வ்ரதம்	65
6. பக்தேஸ்வர வ்ரதம்	80
7. அமாவாஸ்யா ஸோமவார வ்ரத பூஜா பலனுடன்	96
8. கருடபஞ்சமி வ்ரதம்	119
9. வாலகுதிமி வ்ரதம	129
10. ஜீவவார ஏகாதசி வ்ரதம்	142
11. ஸ்ரீசுப்ரஹ்மண்ய பூஜாகல்பம்	151
12. அநந்த வ்ரதம	161
13. மத்தன த்வாதசி வ்ரதம்	184
14. ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமி வ்ரதம்	195
15. க்ருஷ்ணஜயந்தி மகிமை, அவதாரகாரணம்,	
16. க்ருஷ்ணன் பெருமை	209
17. கேதாரேஸ்வர வ்ரதம்	212
18. ரத்தசப்தமி வ்ரதம்	231
19. ரத்தஸப்தமி தினத்தில் சூர்யனை உபாசிப் பதின்பலன்	241
20. ஸாவித்ரீ கௌரி வ்ரதகல்பம்	243

N. Subbu Rangaswami Sarma.

ஓ

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

முருகன் துணை.

பாலாதிரிபுர சுந்தரீ சகாயம்

ஸத்குரவே நம:

ஸ்ரீராஸ்து.

விரதகல்பாமிருத சிந்தாமணி

விநாயக விரதகல்பம்.

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும், சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்,
ப்ரசன்னவதனம் தியாயேத், ஸர்வவிக்நோப சாந்தயே.

ஸ—ரமுகஸ்ச ஏகதந்தஸ்ச கபிலோ கஜகர்ணக:
லம்போதரஸ்ச விகடோ விக்நராஜோ கணாதிப:
தூமகேது கணாத்யக்ஷ:பாலசந்த்ரோ கஜானன:
வக்ரதுண்டஸ் சூர்பகர்ண ஹேரம்ப ஸ்கந்தபூர்வஜ:
ஷோடசைதானி நாமானி ய:படேத் சுருணுயாதபி,
வித்தியாரம்பே விவாஹேச ப்ரவேசே நிர்கமேததா,
ஸங்ராமே ஸர்வகார்யேஷு விக்நஸ்தஸ்ய நஜாயதே.

அயம் முஹூர்த்த ஸ—ர முஹூர்தோஸ்து. ததேவ லக்நம் ஸ—ர தினம் ததேவ தாராபலம் சந்த்ரபலம் ததேவ வித்தியாபலம் தைவபலம் ததேவ, லக்ஷ்மீபதே தேங்க்ரியுகம் ஸ்மராமி. ஸ—ர முஹூர்த்தமஸ்து.

யத்ர யோகீஸ்வர கிருஷ்ணே யத்ரபார்த்தோ தனுர்தர: தத்ரஸ்ரீ விஜயோபூதி, திருவாகீதி மதிர்மம.
அனன்னியாஸ்சிந்தயந்தோமாம் ஏஜநா:பர்யுபாஸதே|| தே ஷாம் நித்தியாபி யுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்.

ஸ்மிருதே ஸகலகல்யாண பாஜனம் யததிராஜாயதே புருஷஸ்தமஜம் நித்தியம் வ்ராஜாமி சரணம் ஹரிம், ஸர்வ தா ஸர்வகார்யேஷ—ு நாஸ்திதேஷாமமங்களம், ஏஷாம் ஹ்ருதி ஸ்தோ பகவான் மங்களாயதனம் ஹரிஃ

லாபஸ்தேஷாம், ஜயஸ்தேஷாம், குதஸ்தேஷாம், பரா பவஃ॥ ஏஷாமிந்தீவரஸ்யாமோ, ஹ்ருதயஸ்தோ ஜநார்த்தனஃ. ஆபதாமப ஹர்த்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம் லோகாபி ராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம். அபீப்ஸிதார் த்தஸித்தியர்த்தம் பூஜிதோ யஸ்ஸ—ுரைரபி, ஸர்வவிக்நோப சிதேதஸ்மை ஸ்ரீ கணாதிபதயேநமஃ பிராணயாமம் பண்ணிக் கொள்ளவேண்டியது. (சங்கல்பம் செய்யவும்.) மமோபாத்த ஸமஸ்த துரித க்ஷயத்துவாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரப் பிரீத்தி யர்த்தம் சுபேசோபனே முஹூ—ுர்த்தே ஆத்ய பிரம்ஹணஃ திவிதீய பரார்த்தே ஸ்வேதவராஹ கல்பே வைவஸ்வத மன் வந்தரே கலியுகே பிரதமபாதே ஜம்பூ திவீபே பாரதவருஷே பரதகண்டே அஸ்மின் வர்தமானே வியவஹாரிக சாந்திர சௌரமானேன பிரபவாதி ஷஷ்டிஸம்வத்ஸராணாம் மததியே அஸ்மின்ஸம்வத்ஸரே வருஷ ருதௌ பாததிரபதமாஸே அல்லது சிமஹாமாஸே சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தியாம் வாசர யுக்தாயாம் சுபநக்ஷத்ர சுபயோக சுபகரண ஏவங்குண விசே ஷண விசிஸ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதிதௌ அஸ்மாகம் ஸஹகுடும்பானாம் க்ஷேமஸ்ஸைர்ய வீர்ய விஜய ஆயுராரோக் கிய ஐசுவர்யாபி விருத்தியர்த்தம் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ சதுர்வித பல புருஷார்தத சித்தியர்ததம். புத்திர பௌத்ராபி விருத்தியர்த்தம், சர்வாபீஷ்ட சித்தியர்த் தம், இஷ்ட காம்மியார்த்த ஸித்தியர்த்தம், ஸமஸ்த துரிதோப சாந்தியர்த்தம், ஸமஸ்த மங்களாவாப்தியர்த்தம், வருஷே வருஷேப்பிரயுக்த வரசித்தி விநாயக தேவதா முததிஸ்ய

வாசித்தி விநாயக தேவதா ப்ரீத்தியர்த்தம், கல்போக்தப் பிரகாரேண யாவச்சக்தி தியாகாவாஹனாதி ஷோட சோப சார பூஜாம கரிஷ்யே நமஃ

ஆதௌ நிர்விக்னேன பரிஸமாப்தியர்த்தம் கணேதிபதி பூஜாம் கரிஷ்யே (நமஃ) ததங்க கலச பூஜாம் கரிஷ்யே. கலசஸ் கந்த புஷ்பாக்ஷதாபபியர்சிய. கலக்ஸ்யோபரி ஹஸ்தம் நிதாய, சுலோகம்: கலசஸ்ய முகே விஷ்ணுஹ— கண்டேருத் திர ஸமாஸ்ரிதஃ மூலேதத்ரஸ்திதோ தாதா பிரஹ்ம மத்யே மாது ருக கணஸ்திதாஹ குக்ஷௌது ஸாகரா ஸர்வே ஸப்ததிவீபா வசுந்தரா ருக்வேதோத எஜு—ர்வேத ஸாமவேதோஹி யதர்வணஃ॥ அங்கைஸ்சஸஹிதாஸ்ஸர்வே கலசாம்பு ஸமா ஸ்ரிதாஃ ஆயாந்து தேவபூஜார்த்தம் துரிதக்ஷயகாரகாஃ கங்கேச யமுனைசவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி நர்மதே சிந்து காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸந்நிதிமகுரு வேதயந்தரம். (ஆபோ வா இதகும்....ஆப ஓம்) கலசோதகேந பூஜா திரவ்யாணி தேவதா ஆத்மானம் ஸம்புரோக்ஷியா. கலசதீர்த்தத்தை பூஜா வஸ்துக்களின்பேரிலும் மண்டபதத்தின்பேரிலும்தன்பேரிலும் தெளித்துக்கொளளவும். கணபதி தியான சுலோகம். (வேதம ந்தரம் கணேதம்துவா கணபதிகும் ஹவாமஹே ...ஆனசுருண் வன்னூர்திபி ஸீதஸாதனம். மஹாகணபதயேநமஃ—தியாயாமி. ஆவாஹயாமி. ஆஸனம் ஸமர்பயாமி. ஹஸ்தயோஃ அர்கி யம்ஸமர்பயாமி. பாதயோஃ பாத்தியம் ஸமர்பயாமி. ஓஷ சாரிக ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி ஸ்நானானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர் ப்பயாமி. வஸ்திராத்தம் அக்ஷதான் ஸ.....மி. எஜ்ஞோபவி தார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ.....மி. கந்தாந்தாயாமி கந்தஸ் யோபரி அலங்காரார்த்தம அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி. புஷ்பை: பூஜயாமி. ஓம் ஸ—முகாய நமஃ இத்யாதிநா கணேதி பதயே நமஃ நானாவித பரிமள பத்ர புஷ்பாணி

ஸமர்ப்பயாமி. தூபார்த்தம், அகூதாம் ஸ....மி தீபார்த்தம் அகூதான் ஸ....மி. நைவேத்யம் வேதமந்த்ரேணவா புரா ணேக்த மந்த்ரேணவா புரோகூதியா பரிஷிசசியா யதாபாகம் குடோபஹாரம் நிவேதயாமி. மத்யே மத்யே பாநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. இத்யாதிநை நீராஜனம். அநந்தாம மந்த்ர புஷ்பம ஸ... மி. (சுலோகம்.) வக்ரதுண்ட மஹாகாய சூர்ய கோடி ஸமப்பிரப, அவிக்னம் குருமேதேவ ஸர்வகார்யேஷு— ஸர்வதா மஹா கணபதயே நமஃ ஆத்ம பிரதக்ஷிண நமஸ்கா ரான் ஸமர்ப்பயாமி. இதயாதிநை கணதிபதி ஸ—ப்ரீத ஸ—ப பிரஸன்நோ வரதோபவது. மம இஷ்ட காம்யார்த்தப்பல சித்திரஸ்து. கணதிபதி பிரஸாதம் சிரஸாகிருஹ்ணமி.

தத்ஸகத்வேந வாசிததி விநாயக பிராண ப்ரதிஷ்டா பனம் கரிஷ்யே. அஸ்யஸ்ரீ வாசித்தி விநாயக பிராண ப்ர திஷ்டா மஹா மந்திரஸ்ய, பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேஸ்வரா இருஷயஃ ருக் எஜ—ஸ்ஸாமாதர்வாணிசசந்தாம்ஸி பிராண சக் திஹி பராதேவதா, ஹ்ராம் பீஜம், ஹ்ரீம் சக்திஹி ஹ—ரும் கீலகம் மம வாசித்தி விநாயக பிராண பிரதிஷ்டா சித்தியர்த் தே ஜபேவிநியோகஃ. ஹ்ராம் அங்குஷ்டாபியான்னமஃ, ஹ்ரீம் தர்ஜனீபியான்னமஃ, ஹ—ரும் மத்யமாபியான்னமஃ, ஹ்ரைம், அநாமிகாப்பியான்னமஃ, ஹ்ரௌம கனிஷ்டிகாப்பியான்னமஃ ஹ்ராஹ்ரஹ்ரஃ கரதலகர பிருஷ்டாபியர்ன்னமஃ, ஹ்ராம ஹ்ரிருதயாயநமஃ ஹ்ரீம் சிரஸேஸ்வாஹ, ஹ—ரும் சிகாயை வஷட், ஹ்ரைம் கவசாயுஹும், ஹ்ரௌம் நேத்திரதிரயாய வௌஷட் ஹ்ராஹ்ரஃ அஸ்திராய பட்டு, பூர்புவஸ்வரோமிதி திக்பந்தஃ॥ தயானம். சுலோகம். ரக்தாம்போதி ஸ்தபோதோல்லஸ தருண ஸரோஜாதிரூடா காராப்ஜைஹி பாசம் கோதண்டமிக்ஷூத் பவமணிகண மப்யங்குசம் பஞ்சபாணன், பிப்பிராணை ஸ்ருக்க பாலம் திரிநயன லசிதா பீந வக்ஷோருஹாட்டியாம், தேவோ

அல்லது தேஹி பாலாக்கவர்ணம், பவதுஸ—ுகுகரீ பிராண சக்திஹி பாகஹஃ ஹிராம் ஹ்ரீம் குரோம் யாலவசஷ ஸ்ஹோம், வாசித்தி விநாயக ப்ராண, மமப்ராண, வாசித்தி விநாயகஜீவ, மமஜீவ, வான்மன சக்ஷு—ுசோத்ர ஜிஹ்வாக்கிராஹ்ரணஹி உச்வாஸ நிஸ்வாஸ ரூபேண பஹிராகத்திய அஸ்மின்பிம் பேஸ—ுகம்சான் திஷ்டந்துஸ்வாஹா. அஸ—ுரீதே புநராஸ் மாஸ—ு சக்ஷு—ுஃ புநஃ ப்பிராணமிஹாகோ தேஹ்ரிபோகம், ஜோக்பஸ்யேம சூர்ய முசசாரந்தமனுமதே ம்ருடயான சுவஸ்தி. ஸ்வாமின்ஸர்வ ஜகந்நாத யாவத் பூஜா வஸாநகம் தாவத்துவம் பிரீதிபாவேந பிம்பேஸ்மின் ஸந்நிதிம்குரு. அமூர்தம் வைப்பிராணஃ அமூர்தமாபஃ ப்ராணைநேவ யதாஸ்தாந முபஹ்வயதே ஆவாஹநிதோபவ, ஸ்தாபிதோபவ, ஸ—ுப்ரசன்நோபவ, அவகுண்டிதோபவ, வரதோபவ, பிரஸீத, பிரஸீத, பிரஸீத. (ஆத்வா வஹந்துஹராயஸஸேதவஃ சுவேதை ரஸ்வை ஸஹ கேதுமத்பிஃ வாதாஜவைர்பலவத்பிராயாஹி சீக்ரம் மம ஹவ்யாயாய சர்வோம்.) யத்கிஞ்சின்னிவேதகம் குரியாத்து. பிராண ப்ரதிஷ்டா மந்திரம் ஸம்பூர்ணம்.

மேறசொன்ன பிராண பிரதிஷ்டா மந்திரங்கள் வேத மந்திரமாகையால் பிராமணாள தவிர இதராள் நேரில் உபயோகிகாமல் பிராமணாளக் கொண்டு செய்விக்கலாம். அப்படி இல்லாவிடில் தாங்களே விநாயக த்யான சுலோகம் மாத்திரம் சொலலி சுவாமியை ஆவாஹனம் செய்து பூஜை செய்துக்கொள்வது உத்தமம். பிறகு வாசித்தி விநாயக பூஜை செய்துக்கொள்ள வேண்டியது.

பவஸஞ்சித பாபிபளக, வித்வம்ஸன விசக்ஷணம்॥ விக்கினேந்தகார பாஸ்வந்தம் விக்னராஜ மஹம்பஜே (சு.)ஏகதந்தம் சூர்ப்பகர்ணம் கஜவக்திரம் சதுர்புஜம் பாசாங்குசதரம் தேவம் தியாயேது சித்திவிநாயகம். உத்தமம் கணாதஸ்சிய விரதம்

ஸம்பத்காரம் சுபம், பக்தாபீஷ்ட பிரதம் தஸ்மாத், தியாயேத் தம் விகதின நாயசம், தியாயேத கஜானனம் தேவம் தப்த காஞ்சன ஸன்னிபம், சதுர்புஜம் மஹாகாயம் ஸர்வாபரண பூஷிதம். ஸ்ரீகணேதிபதயேநமஃ தியாயாமி. அத்திராகசச ஜகத் வந்திய ஸ—ராராஜார்சிதேஸ்வர॥ அநாதநாத ஸர்வக்ஞ கௌரீ கர்ப்ப ஸமுத்பவ॥ கணேதிபதயே நமஃ ஆவாஹயாமி. மௌக்திகைஃ புஷ்யராகைஸ்ச நாநாரத்ன விராஜிதம், ரத்ன சிம்ஹாஸனம் சாரு. பிரீததியர்தம் பிரதி கிருஹ்யதாம்.—ஆஸனம் ஸமர்பயாமி. கௌரீபுத்ர நமஸ்தேஸ்து, சங்க ரப்பிரிய நந்தன, கிருஹாணார்க்கியம் மயாதத்தம் கந்தபுஷ்பாக்ஷதைர்யுதம்—அர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. கஜவக்திர நமஸ்தேஸ்து ஸர்வாபீஷ்ட பிரதாயக, பக்தியாபாத்தியம் மயாதத்தம் கிருஹாண திவிரதானன. வாசித்தி விநாயகாயநமஃ—பாத்தியம் ஸமர்ப்பயாமி. அநாதநாத ஸர்வக்ஞ கீர்வாண பரி பூஜித கிருஹாணசமனம் தேவ, துப்பியம தததம் மயாப்பி ரபோ.—ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. ததிக்ஷீர ஸமாயுக்தம் மத்வாஜ்ஜியேன ஸமன்விதம் மதுபர்க்கம் கிருஹாணேதம் கஜவக்திர நமோஸ்துதே மதுபர்க்கம் ஸமர்ப்பயாமி॥ (தயிர், பால், நெய், தேன், வாழைபபழம், சர்க்கரை இதுகள் ஒன்று கலந்தால் மதுபர்க்கமெனப்படும் அல்லது பஞ்சாமிர்த மென்று சொலலப்படும்.) ஸ்நாநம் பஞ்சாமிருதை்தேவ கிந ஹாண கணநாயக॥ அநாதநாத சர்வக்ஞ, கீர்வாண கணபூஜித॥ பஞ்சாமிர்தஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி. கங்காதிஸர்வதீர்த்தேப்பிய ஆஹிருதைர் ரமலாஜலஹி ஸ்நாநம்குருஷ்வபகவன் உமா புத்ர நமோஸ்துதே.—சுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி. ரக்த வஸ்திரதுவயம்சாரு, தேவயோக்கியஞ்சமங்களம்॥ சுப பிரதம்கிருஹாணத்துவம்லம்போதராஹராத்மஜ.—வஸ்த்ரயுக் மம் ஸமர்ப்பயாமி. ராஜிதம் பிரம்ஹ சூத்திரஞ்ச காஞ்சனம்

சோத்தரீயகம், கிருஹாணேதவ சர்வக்ரு பக்தாகாம் இஷ்ட தாயசஃ| உபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி. சந்தநாகரு கர்பூர கஸ்தூரீ குங்குமான் விதம், விலேபனம் ஸ—ரசிரேஷ்டப் பிரீர்தநி ப்ரத்யம் பிரதி கிருஹ்ணியதாம்—கந்தான் ஸ—மி. அக்ஷத தான தவளான் திவ்வியான். சாலீயாம்ஸ்தண்டுலான் சுபான் நிருஹாணபரமாங்க ராசபுத்திர நமோஸ்துதே அக்ஷதான் ஸ—மி. ஸ—கந்திநீ ஸ—புஷ்பாணி, ஜாஜீகுங்க முக்காணிச, ரகவிமசதி பத்திராணி ஸங்கிருஹாண நமோஸ்துதே. புஷ் பாணி பூஜாயாமி. (அங்கபூஜை செய்யவேண்டியது.)

அதாங்க பூஜை.

முதல காலம் கடைசியில நமஃ, இரண்டாவது காலம் கடைசியில பூஜாயாமி என்று ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் சேர்த்துசசொல்லவும்.

கணேசாய நமஃ	பாதௌ பூஜாயாமி.
ஏகதந்தாய	குல்பௌ
சூர்பகர்ணய	ஜானுநீ
விக்நினராஜாய	ஜங்கே
ஆகுவாஹநாய	ஊரு
ஹேரம்பாய	கடிம்
லம்போதராய	உதரம்
கணாதிபாய	நாபிம்
கணேசாய	ஹிருதயம்
ஸ்தூலகண்டாய	கண்டம்
ஸ்கந்தாக்ரஜாய	ஸ்கந்தௌ
பாஸஹஸ்தாய	ஹஸ்தௌ
கஜவக்த்ராய	வக்த்ரம்
விக்நினஹந்த்ரே	நேத்ரே
சூர்ப்பகர்ணய	கர்ணௌ
பாலசந்த்ராய	லலாடம்
சர்வேஸ்வராய	சிரஃபூஜாயாமி.
விக்நினராஜாய நமஃ	ஸர்வாணியங்காணிபூஜயாமி.

ஏக விம்சதி பத்ரபூஜை (21 திலுசு பத்திரத்தால் பூஜை செய்யவும்.)

ஸ—முகாய நமஃ — மாசீபத்ரம் பூஜயாமி.
கணாதிபாய — பிருஹதீபத்ரம்
உமாபுத்ராய — பில்வபத்ரம்
கஜானனாய — தூர்வாயுக்மம்
ஹரஸ—னவே — துத்தூரபத்ரம்
லம்போதராய — பதரீபத்ரம்
குஹாக்ரஜாய — அபாமார்க்கபத்ரம்
கஜகர்ணாய — துலஸீபத்ரம்
ஏகதந்தாய — சூதபத்ரம்
விகடாய — கரவீரபத்ரம்
பின்னதந்தாய — விஷ்ணுக்ராந்தபத்ரம்
வடவே — தாடிமீபத்ரம்
சர்வேஸ்வராய — தேவதாருபத்ரம்
பாலசந்த்ராய — மருவபத்ரம்
ஹேரம்பாய — சிந்துவாரபத்ரம்
சூர்பகர்ணாய — ஜாஜீபத்ரம்
ஸ—ராக்ரஜாய — கண்டகீபதரம்
இபவக்த்ராய — சமீபத்ரம
விநாயகாய — அஸ்வத்தபத்ரம்
ஸ—ரசேவிதாய — அர்ஜ—னபத்ரம்
கபிலாய — அர்க்கபத்ரம்
கணேஸ்வராய நமஃ — ஏகவிம்சதி பத்ராணி பூஜாயாமி.

கணேசாஷ்டோத்திரம் (108 நாமம்.)

முதலில் ஓம் கஜகர்ணியில் நமஃ என்று ஒவ்வொரு நாமத் திறகும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டியது.

ஓம் கஜானனாய நமஃ
கணேத்தியக்ஷாய
விக்னராஜாய
விநாயகாய
துவைமாதுராய
திவிமுகாய
பிரமுகாய
ஸுமுகாய
கதிநே
ஸுப்பிரதிபாய
ஸுகநிதயே
ஸுராத்தியக்ஷாய
ஸுராரிக்நிணயே
மஹாகணபதயே
மான்னியாய
மஹாகாலாய
மஹாபலாய
ஹேரம்பாய
லம்பஜடாராய
ஹராஸ்வக்ரீவாய
மஹோதராய
மதோத்கடாய
மஹாவீராய
மந்திரிணே
மங்களஸ்வராய
பிரமதாய
பிரதமாய
பிராக்ஞாய

ஓம் விக்னசர்த்திரே நமஃ
விக்னஹர்த்திரே
விஸ்வகேத்திரே
விராட்பதயே
ஸ்ரீபதயே
வாக்பதயே
சிருங்காரிணே
ஆஸ்ரிதவத்ஸலாய
சிவப்பிரியாய
சீகரகாரிணே
சாஸ்வதாய
பலாய
பலோதர்காய
பவாத்மஜாய
புராணபுருஷாய
பூஷ்ணே
புஷ்கரோத்சுஷிப்தகாரிணே
அகரஸ்ண்ணியாய
அகரதுஜ்ஜியாய
அக்ரகாமினே
மந்த்ரகிருதே
சாமகரப்பிரபாய
ஸர்வஸ்மை
ஸர்வோபாஸ்ஸியாய
ஸர்வகர்த்திரே
ஸர்வகேதகிரே
ஸர்வசித்திபிரதாய
ஸர்வசித்தயே

ஓம் பஞ்சஹஸ்தாய நமஃ
பார்வதிநந்தனாய
பிரபவே
குமாரகுரவே
அசேஷஜகதப்ரியாயை
குஞ்ஜராஸுரவிதாரணாய
பிரமோதாய
மோதகப்ரியாய
காந்திமதே
திருதிமதே
காமினே
கபித்தபலப்ரியாய
பிரமசாரிணே
பிரம்ஹரூபிணே
ப்ரமஹவிதாயை
திதானபுவே
ஜிஷ்ணவே
விஷ்ணுப்ரியாய
பக்தஜீவிதாய
ஜிதமன்மதாய
ஜிதேந்திரியாய
ஜயாயை
யக்ஷகின்னரஸேவிதாய
கங்காஸுதாய
கணாதீசாய
கம்பீரநிநதாய
வடவே
அபீஷ்டவரதாயை
ஜோதிஷே

ஓம் பக்தநிதயே நமஃ
பாவகம்யாய
மங்களப்பிரதாய
அவ்யயக்தாய
அப்ரகிருதபராக்கிரமாய
சத்தியதர்மிணே
சக்திலயாய
ஸாஸ்வதாய புநிதயே
மஹேசாய
தீக்ஷாகராய
மஹாகிங்கிணிமேகலாயை
ஸமஸ்ததேவதாமூர்தயே
ஸஹிஷ்ணவே
ஜகதீதாத்திதாய
விகாதகாரிணே
விஸ்வக்திருசே
விஷ்வரக்ஷாகிருதே
கலயாணகுரவே
உன்மத்தவேஷாய
வராஜிதே
ஸமஸ்தஜகதாதாராய
ஸர்வைஸ்வர்யப்ரதாய
ஆக்கிராந்தசிதசித்ப்ரபவே
ஸ்ரீ விக்நேஸ்வராய

பூர்த்தி.

வரசித்தி விநாயக சுவாமி
தேநமஃ
அஷ்டோத்ரத சத நாம
பூஜாம் ஸமர்பயாமி.

தசாங்கப் குக்குலு பேதம் ஸகர்தம் ஸமேஹரம் உமாஸுதாநமஸ்துப்பியம் கிருஹாண வரதாபவ—மஹா கணபதியேநமஃ— தூபமாக்கிரூபயாமி. ஸாஜ்ஜியம்திரிவர்த்தி

ஸம்புக்தமே வன்ஹிரதியோதிதம் மயா கிருஹாண மகுளம் தீபம ாசபுதிர கமோஸ்துதே—மஹா கணாதிபதயே நமः —தீபம் தரிசயாமி. ஸ—ுகந்தான் ஸ-ுகிருதாம்ஸ்ணசவ— மோதகான்கிருதபாசிதான் ைவேத்தியம்கிருஹ்யதாம் தேவ, சணாழுத்ணகபிாகலபியதாம். பசூஷியம்போஜ்ஜியஞ்ச லேஹ்யதி ருசசோஷ்யம் பாநீய மேவச, இதம் கிருஹாண ைநவேத்தி யம் மயாதத்தம் விநாயக. மஹா கணபதயே நமः மஹாணை வேதியம் ஸமர்ப்பயாமி. பூகீபலஸமாயுக்தம் நாகவல்ளீதளை யுர்தம் கர்பூரசூர்ணஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் பிரதிகிருஹியதாம். தாமபூலம் ஸமர்ப்பா ாமி ஸதாகந்தத விக்கினேச, புஷ்கலாணி தநாதிச, பூமியாப் ஸ்திதானி பகவன். ஸ்வீகுருஷ்வவிஸ்யக||. ஸ—வர்ண புஷ்பம்ஸமர்ப்பயாமி. கிருதவர்த்தி ஸஹஸ் ரைச காபூர சகலஸ்ததா, நீராஞ்ஜனம் மயாதத்தம் கிருஹாணை வர தோபவ கர்பூரநீராஜனம்ஸமர்ப்பயாமி. அததூர்வாயுக்மபுஜை.

(பிறகு அறுகம்புல்லினால் பூஜைசெய்யவேண்டியது.)

கணாதிபாய நம ः	தூர்வாயுக்மம் பூஜயாமி.
உமாபுத்திராய	ஸ/
ஆகுவாஹநாய	ஸ்ரீ
ாசபுத்திராய	ஸ்ரீ.
ஸர்வஸித்திபிரதாயகாய	ஸ்ரீ
ஏகதந்தாய	ஸ்ரீ
இபவக்தராய	ஸ்ரீ
மூஷகவாஹனாய	ஸ்ரீ
குமாரகுரவே	ஸ்ரீ

கணாதிபநமஸ்தேஸ்து உமாபுத்ராக நாசன, விணயகேசத னையஸர்வசித்திப்பிரதாயக, ஏகதந்தைக வதன, ததாமூஷகவா ஹன, குமாரகுரவே துப்பியம்அர்ப்பயாமி, ஸ—ுமாஞ்ஜலிம்.

வாஸித்திவிஞயக சுவாமிநேநமஃ மந்திரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி. பிரதக்ஷிணம் கரிஷ்யாமி, ஸததம் மோதகப்பிரிய, நமஸ்தே விக்ன ராஜாய. நமஸ்தே விக்ன நாசனஃ மஹாகணபதியே நமஃ பிரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி.

அர்க்கியம் கிருஹாண ஹேரம்ப ஸர்வப்பத்திர பிரதாயக, கந்த புஷ்பாக்ஷதைர்யுக்தம், பாத்ரஸ்தம் பாபநாசனம். புநரர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி.

யம்பிரம்ஹ வேதாந்த விதோவதந்தி பரம்பிரதானம் புருஷம் ததான்னியே விஸ்வோத்பகேத காரணமீஸ்வரம்வா தஸ்மைநமோ விக்னவிஞயகாய நமஸ்துப்பியம் கணேசாய, நமஸ்தே விக்னநாசன॥ ஈப்ஸிதம்மேவரம் தேஹி, பரத் திர சபாரம் கதிம் (விநாயக பிரார்த்தனை) விநாயக நமஸ்துப்பி யம் ஸவததம்—மோதகப்பிரிய நிர்விக்னம் குருமே தேவ, ஸர்வகார்யேஷ—ு ஸர்வதா. இதற்குமேல் பிராம்ஹணபூஜை செய்து வாயனதானம் கொடுக்கவேண்டியது. (சு.) கணேசப் பிரதிகிருண்ஹாது கணேசோவை ததாசிச. கணேஸஸ்தா ரகோ பாப்பியாம் கணேசாய நமோநமஃ. தாம்பூலம் வாங்கிக் கொள்பவர்கள் சொல்லும் மந்த்ரம் (தேவஸ்யத்வா) விஞய கஸ்ய பிரதிமாம் வஸ்திரயுக்ம ஸமன்விதாம் துப்பியம் தாஸ்யாமி விப்ரேந்திர, யதோக்த பலதோபவ பிரதிமா தான மந்த்ரம். பிறகு நமஸ்காரம். பிரஸீததேவதேவேச, பிரஸீத கணநாயக, பிரதக்ஷிணம் கரோமீச, புத்ரவிக்நசஸர்வதா. பிரதக்ஷிணம் கரோமித்துவாம் மமத்துவம்ஸன்னிதளபவ. யானிகானிச பாபானி ஜன்மாந்தர கிருதானிச தானி தானி ப்றணஸ்யந்தி பிரதக்ஷிண பதேபதே யஸ்யஸ்மிருத்தி யாச நாமோக்தியா தபஃ பூஜாகியாதிஷ—ு, நியூநம் ஸம்பூர்ன தாம்யாதி சக்தியோவந்தே உமாஸ—ுதம். (பூஜை முடிந்தது.)

——:o:——

விநாயக விரத கதை.

ஸ்ரீமதகிலாண்ட கோடி பிரம்ஹாண்ட நாயகராகிய, பக வத்சிருஷ்டியில் உததமமான இப்பரதகண்டத்தின் வடபாகத் தில், ஆர்யா வர்த்தமென்னும் புண்ணிய பூமி ஒன்றுண்டு, அதில ஜாஜி, மல்லிகை, முல்லை சென்பகாதி அநேக உத்தம புஷ்பங்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டும், அஸ்வத்தாதி அநேக உத்தம விருக்ஷங்களால் விளங்கானின்றும். ஹம்ஸம், கோகிலம் சக்ரவாகம், பிகம் முதலிய பக்ஷி கணங்க ளால் செய்யப்பட்ட உல்லாஸ துவனிகளை யுடையதும் இன் னும் அநேக மஹாநதிகளால் பிரவஹித்தும் மனோஹரமா யுள்ள தடாகங்களாலும் மற்றும் அநேக சராசரார் தூலாதி மிருக ராஜங்களாலும் நிறைந்திருக்கும் அந்த வனத்தில்: அநேக தேவ பிரம்ஹ ரிஷிகளாலும் ஹரிஹர பூஜா துரந்தர் களாகிய அஷ்டாங்க யோக நிஷ்டா கரிஷ்டர்களாகிய முனி சிரேஷ்டர்களாலும் வசிக்கப்படாநின்ற திவ்ய ஆஸ்சிரமங் களில் கௌமிசாரண்ணியமென்னும் ஒரு ஆஸ்சிரமமுண்டு. அதில் அநேக புராணேதிஹாஸ சகல தர்ம சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்த, சூதபௌராணிகர் அந்த ஆஸ்சிரம வாசிகளாகிய சௌனகாதி மகரிஷிகளுக்கு அநேக தர்மங்களை எடுத்து உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இருக்க சந் திரவம்ச இராஜாக்களாகிய பாண்டவர்களுக்கு சம்பவித்த துர்தசையிலல் தாயாதிகளாகிய துர்யோதனாதிகளால் தங் கள் ராஜ்ஜியம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவர்களாகி மிக பயங்கர மான காட்டில் பிரவேசித்து அவ்விடத்தில் ஜல வாயு பானங் களை ஆஹாரங்கள் செய்துக்கொண்டு தபசு செய்யும்படியான மஹாத்மாக்களாகிய முனிவர்களில், சூதபௌராணிகரை பாண்டவர்கள், தங்கள் பாரியாள் சமேதமாய் கண்டு சூத

மகாமுனிவரை நமஸ்கரித்து தர்ம புத்திரர் ஒரு விக்ஞாபனம் செய்துக்கொண்டார். ஓ மஹாத்மன்! காங்கள் வாதவியாத்தால் பங்காளிகளாலே, எங்கள் ராஜ்யாதி ஐசுவர்ய சகல சம்பத்துகளையும் இழந்து அநேக விதக் கஷ்டங்களுடன் வனவாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகிலும் மஹாத்மாவாகிய தங்களுடைய தரிசனமாத்திரத்தால் எங்கள் பாவங்கள் நசித்தது. எங்களிடத்தில் நிருபை கூர்ந்து பார்த்து எங்களுக்கு இராஜ்யியம் நிலைக்கும்படியான ஒரு விரதத்தை அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்க, சூதமாமுனிவர் அவர்களுடைய வேண்திதலுக் கிணங்கி சொல்லத் தொடங்கினர்.

"ஓ தர்மராஜரே! சகல பாபங்களைப் போக்கி புத்திர பௌத்திராதி விருத்தியைக் கொடுக்கும்படியான மகிமையான ஒரு விரதமுண்டு. அதை முன்னே சாம்பசிவன் குமார சுவாமிக்கு உபதேசித்தார். அதை நாரதமுனிவர் சேவிக்கப்பட்டும், அதை ரத்தின மயூகங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், கையிலே மந்தாரை விருட்சத்தடியில் சுயம்பு மயமான சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனிடம் வண்டாகசுவாமி வந்து ஓ கிலகண்டா உலகத்தில் ஜனங்களுக்கு எந்த விரதம் செய்தால் புத்திராதி ஐசுவர்யம்பெருகும் அடைந்து சுகப்படுவார்களோ அப்படிப்பட்ட விரதத்தை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அந்த குமாரசுவாமிக்காய்த்து சுவாமி சொல்லுகிறார்.

"ஆவணம் சம்பத்தும் விருத்தி பண்ணைக்கூடிய விநாயக விரதம் ஒன்றுண்டு, அந்த விரதம் ஆவணி, அல்லது புரட்டாசி மாதத்தில் பூர்வபக்ஷ சுவுதியில் செய்யவேண்டியது. அந்த விரதத்தினை நினைத்தவை எல்லாம் ஸகலமும். அந்த தினத்தில் விடியற்காலையில், ஸ்நானாதிநித்யகடன்கள் முடித்துக்

கொண்டு தங்கள் சக்திக்குத் தக்கபடி பொன், வெள்ளி அல்லது மண்ணாலாவது விக்நேஸ்வரனை செய்து தங்கள் வீட்டுக்கு வடதிக்கில் ஓர் சுத்தமான இடத்தை மெழுகி கோலமிட்டு மண்டபம் ஏர்ப்படுத்தி அலங்கரித்து அதில் நெல்லாவது அரிசியாவது கொட்டி அஷ்டதள பத்மம் போட்டு கணேசனை அதில் பிரதிஷ்டைசெய்து, பிராண பிரதிஷ்டையுடன் வெண்மையான அக்ஷதை சந்தன புஷ்பங்களாலும் அருகன் முதலியவைகளால் பூஜித்துத் தூபதீபநைவேத்தியாதிகள் செய்து குழக்கட்டை முதலிய பலகாரங்கள் திணுசுக்கு இருபத்தொன்றாக (21) பழவர்க்கங்களில் நாகப்பழம், விளாம்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய், கரும்பு முதலியான நைவேத்தியம் செய்து ஸோடசோபசாரங்களாலும் நிறுத்திய கீதாதிகளாலும், புராண படனங்களாலும் பூஜித்து பிராமணருக்கு தாம்பூலாதி தக்ஷிணைகளுடன் திருப்திப்படுத்தி வாயனதானம்செய்து, பிறகு பந்துமித்திரஸமேதமாய் போஜனாதிகள் நடத்தவேண்டியது. இப்படிக்கு இந்த விரதம் பக்தியோடு யார் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு சகல காரியங்களும் கைகூடும். சந்தேகமில்லை. மறுநாள காலையில், நிதநிய கர்மானுஷ்டானம் முடித்து விநாயகருக்கு புனர் பூஜையும் ஸோடசோபசாரங்களும் செய்து, சக்திக்கொத்தபடி கணநாதனுக்கு முஞ்சி, கருஷ்ணஜினம், எக்நோபவீதம், தண்டம், கமண்டலம், வஸ்திரங்களோச சமர்ப்பித்து உபாத்தியாயர் முதலிய பிராமணோள தக்ஷிண தாம்பூலாதிகளால் திர்ப்திபடுத்தவும் முக்கியம். ஓ குமாரசுவாமி விரதங்களில உத்தமமான இவ்விரதம். மூவுலகத்திலும் ப்ரசித்திபெற்ற கருட, கந்தர்வ, கின்னர, கிம்புருடர்களால் ஆசரிக்கப்பட்டதென்று, ஸ்கந்தருக்கு பரமசிவன் உபதேசித்தார்". ஆகையால் ஓ தர்மராஜனே, நீ இந்த விரதம்

செய்தாயாகில் சத்துருக்களை ஜயித்து சௌக்கியமடைவாய். மேலும் இதை முன்னே தமயந்திசெய்து களமகாராஜனை மணம்பூண்டாள். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இந்த விரத மாசரித்தும் சமந்தக மணியுடன் ஜாம்பவதியை அடைந்தார். அதெப்படி என்றுல்சத்ராஜித்துமகாராஜன் சூரியவரத்தால் சமந்தகமணி அடைந்து,ஸ்ரீகிருஷ்ணதரிசனத்திற்கு துவாரகைக்கு சென்ற காலத்தில் சூரியபிரகாசதத்துக் கொப்பான காந்தியுள்ள சமந்த கமணியை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி கேழ்க்க அதை சத்ராஜித்து கொடாமல்போனர். பிறகு சத்ராஜித்து தம்பி அந்த மணி யை தரித்துக்கொண்டு வேட்டைக்குச்சென்றபோது அவ்வி டத்தில் ஒரு சிஙகத்தினல் அவர் கொல்லப்படடு அந்த இரத்தினத்தை அது கொண்டுபோகும்போது ஜாம்பவான் அந்த சிங்கத்தை வதைத்து அந்த மணியை தன் குகைக்குக் கொண்டுபோனர். இசசங்கதி உலகத்தாருக்கு தெரியாத தால ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சத்ராஜித்து தம்பியைக் கொன்று சமந்தகமணியை அபகரித்ததாகச சொல்லிக்கொண்டிரு க்க, கிருஷ்ணன் சவுத்தி சந்திரன பாற்குடத்தில பார்த் ததினல் விநாயகரால் சபிக்கப்பட்டு இப்பேர்க்கொதத அப நிந்தை சம்பவித்ததென்று பலபத்திரருடன் சொன்னர்.அவர் சவுத்திசந்திரனுக்கு விநாயகர் வன் சாபங்கொடுத்தார் என்று கேழ்க்க, கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லுகிறர் "அண்ணை கை லையில் ஒருகாள் விநாயகர் குப்த ரூபதாரியாய் விளஙகின வரை சந்திரன் பார்த்து ஙகைத்தார். அப்போது விநாயகர் சந்திரனப்பார்த்து அடா உன்னை சவுத்தியில் யாராவது பார்த்தாரேயாகில் அவர்களுக்கு அபவாதம் சித்திக்கு மென்று சபித்தார்'. அப்போதுசந்திரன்,அதிதீனரைப் விநாய கரை பிரார்த்திக்க, ஸ்கந்தருககு சாம்பசிவன் கட்டளையிட் டபடி, ஆவணிமீ பூர்வபக்ஷ சவுத்திதினத்தில் என்னை

விதிப்பிரகாரம் பூஜித்து மேற்படி விநாயக விரத்தத்தை கடைத்திலல் அப்போக்கொத்தவர்களுக்கு நேரும் நிக்கதகள் விலகி சத்துருஜய முண்டாகி மோகூஷசாம்பிராஜ்ஜியமும் புத்திர பௌத்திர கோமஹிஷ்யாபி விருத்தியும் உண்டாகு மென்று விநாயகர் சந்திரனுக்குச்சொன்னர். பிறகு இந்த விரதம் சந்திரன் முதலியவர் செய்தாரென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பலபத்திரருக்குச்சொன்னர். பலபத்திரர் தன் பட்டணத்தில் உள்ள எல்லாராலும் இந்த விரதானுஷ்டானம் செய்யும்படிச் செய்து தானும் கிருஷ்ணனும் விநாயக விரத்தைச்செய்து அந்த பிரசாதத்தால் ஜாம்பவந்தரிடம் சென்று அவரால் கொடுக்கப்பட்ட ஜாம்பவதி என்னும் அவர் குமாரத்தியை கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கொடுத்து விவாகம்செய்துவைத்து சமந்தக மணியும் கொடுத்தார். அந்த இரத்தினத்தை வாஸுதேவர் சத்திராஜித்துக்குக் கொடுக்க, அவர் சத்திபாமையைக் கொடுக்க, அவளையும் மணம்புரிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸுகமாயிருந்தார். மேலும் விருத்திராதி அசுரர்களை வதைக்கும் போது இந்திரனும் சீதையைத் தேடும்போது, இராமனும் கங்கையை பூமிக்குக்கொண்டுவரும்போது, பகீரதரும் அமுர் தோத்பாதனம் செய்யுங்காலத்தில், தேவர்களும் இராசூஷஸர்க ளும், குஷ்டரோக நிவர்த்திக்காக ஸாம்பனும் விநாயகவிரதம் செய்தார்கள் என்று சொல்ல, தர்மபுத்திரரும் இந்த விரதா னுஷ்டானம்செய்து சத்துருக்களை ஜெயித்து இராஜ்ஜியமம டைந்து சுகமாயிருந்தார். ஆகையால் மனதில் நினைத்தகாரியங் களெல்லாம் விநாயகவிரத பலத்தால் உண்டாச்சுது என்று அதுமுதல் சித்திவிநாயகரென்று பிரசித்தி அடைந்தார்.

ஆகையால் வித்தியாரம்பகாலத்தில் பூஜித்தால வித்தி யாலாபமும், ஜயம்கோரினவர்களுக்கு ஜயமும் புத்திரார்த்தி புத்திரர்களையும் அடைவர். அமங்கலை பூஜித்தால் எந்த

ஜென்மத்திலும் வைதவ்வியம் அடையாள். ஆகையால் பிரா மணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் எல்லோரும் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்தால் கணபதி அனுக்கிரகத்தால் ஸகலஜ்ஞவரியமும் அடைந்து சுகமாய் இருப்பார்கள் என்பது திண்ணம். இப்படிக்கு ஸ்காந்த புராணத்தில் ஸ்கந்த உமா மஹேஸ்வர சம்வாதத்தில் சொன்ன புண்ணிய கதை முற்றிற்று.

இந்த கதை வாசிக்கிறவர்களும், விரதம் செய்கிறவர்க ளும், கேட்க்கிறவர்களும் தங்கள் பாவங்களினின்று விலகி சத்கதி அடைவார்கள் என்பது நிச்சயம். சுபமஸ்து.

ஸ்ரீரஸ்து

லரவ்லவதி விரதகல்பம்.

ஆசமநீயம்செய்து சங்கல்பம் செய்யவும்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம், சுபதிதௌ, மம தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித பலபுருஷார்த்த சித்தி த்வாரா ஸகல விக்நோபசாந்த சித்யர்த்தம் வருணஷ வருஷே ப்ராயுக்த ஸ்ரீலரஸ்வதி தேவதா முத்திஸ்சிய ஸ்ரீலரஸ்வதி தேவதா ப்ரீத்தியர்த்தம் கல்போக்தப்ரகாரேண பாவசசக்தி த்யானுவாஹனதி ஸோடசோபசார பூஜாங் கரிஷ்யே. இப்படி சங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு கலசபூஜை செய்யவேண்டியது. பிறகு கணபதி பூஜையும் பிராணப்ர திஷ்டையும் லரஸ்வதிக்குச செய்கிறது. லகுவாய் பூஜித்து, பழம் நைவேத்தியம் செய்து, கற்பூரம் ஏற்றிவிட்டு, லரஸ்வதிபூஜை ஆரம்பம் செய்யவேண்டியது.

சுலோகம்.

புஸ்தகேஷ—யதோதேவி க்ரீடதே பரமார்த்ததஃ
ததஸ்தத்ர ப்ரகுர்வீத த்யானமாவாஹ நாதிகம்.
த்யானமேவம் ப்ரகுர்வீத லாதகோத்விஜிதேந்திரஃ
ப்ரணவாலயமாரூடாம் ததஸ்தத்வேந நிஸ்சிதாம்.

அங்குசம் லாக்ஷ லஸ்திதஞ்ச பாசம் வீணங்கதாரிணீம், முக்தாஹாரலஸமாயுக்தாம் மோதரூபாம் மநோஹராம் லஸிதேன தற்பணபோக, வஸ்த்ரேண பரிபூஷிதாம், சுஸ்தநீம் வேத வேத்தியாஞ்ச சந்த்ரார்த்த க்ருதசேகராம், ஜடாகலாப லம்-

யுக்தாம் பூர்ண சந்ரநிபானனும் திரிலோசனும் மஹாதே
வீம் ஸ்வர்ன நூபுரதாரிணீம் கடகை ஸ்வர்னரத்னட்டிடை
மூக்தாவலயப் பூஷிதாம், கம்புகண்டம் ஸ—ுதாம்ரோஷ்டம்,
ஸர்வாபரணபூஷிதாம், கேயூரைர் மேகலாத்திலயஸ்ச, தியோ
தந்தீம், ஜகதித்ராயம், சப்தபிரஹ்மாத்திமிகாம்தேவீம்,
தியானகர்மஸமாஹிதஃ மஹாகாளி மஹாலக்ஷ்மி மஹாஸரஸ்
வதி தேவதாப்யோகமஃ தியாயாமி. அத்ராகச்ச ஜகதது
வந்த்யே ஸர்வலோகைகபூஜிதே, மயாகிருதாமிமாம்பூஜாம்,
கிருஹாண ஜகதீஸ்வரீ. ஆவாஹயாமி. அநேகரதன ஸம்யுக்
தம் ஸ—ுவர்நேந விராஜிதம்; மூக்தாமண்ணியஞ்சிதம்சாரு,
ஆஸநம்தே ததாம்மியஹம்.—ஆஸநம்ஸமர்ப்பயாமி. கந்தபுஷ்
பாக்ஷதை ஸ்ஸார்த்தம் சுத்தநேதாயேன ஸம்புதம், சுத்த
ஸ்படிக துல்யாங்கி பாத்யம்தே பிரதி கிருஹ்யதாம்.
பாதயோஃ—பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி. பக்தாபீஷ்ட பிரதேதேவி
தேவ தேவாதிவந்திதே; தாதருப்ரியே ஜகத்தாத்ரி
ததாம்யாக்யம் கிருஹாணமே.—அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
பூர்ணசந்த ஸமாகாபே கோடி சூரிய ஸமப்ரபே, பக்தியாஸமர்
பிதாம்வாணி, கிருஹாணசமநீயகம்.ஆசமநீயஸமர்ப்பயாமி.
கமலபவனஜாயே கோடிசூரியப்ரகாசே, விசத சுசிவிலாஸே
கோமலே ஹாரயுக்தே, ததிமது கிருதயுக்தம் க்ஷீர ரம்பா
பலாட்டியம் ஸ—ுருசிர மதுபர்க்கம் கிருஹ்யதாம் தேவிவந்
தியே. மதுபர்க்கம் ஸமர்ப்பயாமி. ததிக்ஷீர கிருதோபேதம்
சர்க்காராகிருத ஸம்யுதம் பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநமிதம் ஸ்வீகுரு
ஷ்வ மஹேஸ்வரீ.—பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி. சுத்
தோதகேந ஸ—ுஸ்நாநட கர்த்தவ்யம் விதிபூர்வகம் ஸ—ுவர்ண
கலசாநீதர் நாநாகந்த ஸ—ுவாஸிதைர்ஹி, சுத்தோதகஸ்நாநம்
ஸமர்ப்பயாமி. சுக்லவஸ்த்ர தவயட்டதேவி கோமலம் குடிலா
லகே டயிடபிரீதடா துவயாவாணி பிரஹ்மாணி பிரதிகிருஹ்ம

தாம்,—வஸ்த்ரபுக்மம் ஸ....மி. சப்த ப்ரம்ஹாத்மிகேதவி சப்த சாஸ்த்ரகிருதாலயே ப்ரஹ்ம ஸ—ந்த்ரம் கிருஹாணைத்வம் ப்ரஹ்மசக்ராதி பூஜிதே. எக்நோபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி. கடகமகுடஹாரைர் நூபுராரங்கதாத்யைர், விவித ஸ—மணியுக்தைர் மேகலாரத்னஹாரைர் கமலதளவிலாலே காமதே ஸங்க்ருஹீஷ்வ ப்ரகடிதகருணார்த்ரே ப்ரூனிசோபூஷணானி.—ஆபரணானிஸமர்ப்பயாமி. சந்தனாகரு கஸ்தூரி கர்ப்பூராத்திரையஸ்ச ஸம்புதம் கந்தம் கிருஹாணதேதேவி விதிபத்னி கமோஸ்துதே.—கந்தம்ஸமர்ப்பயாமி. அக்ஷதான் தவளான் திவ்யான் சாலீதண்டுள நிர்மிதான் கிருஹாணவரதே தேவி ப்ரஹ்ம சக்தி சுபாக்ஷதான்.—அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி. கந்தர்பாவஸ்தாதி புஷ்பைஸ்ச மல்லிகாபிர்மநோஹராஃ கபோதார்மநோரம்யைர் வகுளைகதகைசுபைஃ புன்னாகைர்ஜாதிகுஸ—மைர் மந்தாரஸ்ச ஸ—தேசாபிதைஃ நீலோத்பல சுகடஸ்சான்யை தத்காலதருஸம்பவைஃ கல்பிதானி சமால்பானி கிருஹாணமாவக்திதே.—புஷ்பைஃ பூஜயாமி. அதாங்கபூஜா. ப்ரஹ்மண்யை கமஃ—பாதௌ பூஜயாமி. ப்ரஹ்மண்யமூர்த்தயே கமஃ—குல்பௌ பூஜயாமி. ஜகத் ஸ்வரூபிண்யை கமஃ—ஜங்கே பூஜயாமி. ஜகதாத்ரியாய கமஃ—ஜானூ பூஜயாமி. சாருஹிலாஸின்யை கமஃ—ஊரூ பூஜயாமி. கமலபூமயேகமஃ—கடிம் பூஜயாமி. ஜன்மஹீநாயை கமஃ—ஜகணம்பூஜயாமி. கம்பீரநாபயேகமஃ—நாபிம் பூஜயாமி. ஹரிபூஜ்யாயை கமஃ—உதரம் பூஜயாமி. லோகமாத்ரேகமஃ—ஸ்தனௌ பூ....மி. விசாலவக்ஷஸே கமஃ—வக்ஷஃஸ்தலம்பூ....மி கான விசக்ஷணாயைகமஃ—கண்டம்பூ....மி. ஸ்கந்தபிரபூஜ்யாயைகமஃ—ஸ்கந்தௌ பூஜயாமி. க்ஷனபாஹவேகமஃ—பாஹூன்பூஜயாமி புஸ்தகதாரிண்யைகமஃ—ஹஸ்தௌ பூஜயாமி. சுபோதப்ரிய பந்தவே கமஃ—சுபோதரம் பூஜயாமி. வேதஸ்வரூபாயைகமஃ—வக்த்ரம்பூஜயாமி. ஸ—ஸாலயைகமஃ

காளிகாம்பூஜயாமி. பிம்போஷ்டியைநமஃ—ஓஷ்டௌபூஜயாமி. கமலசக்ஷு—ஷேநமஃ—நேத்ரோபூஜயாமி. திலகதாரிண்யைநமஃ—பாலம்பூஜயாமி. சந்த்ரமூர்ததயேநமஃ—சிகுரான் பூஜயாமி. ஸர்வப்ரதாயை நமஃ—முகம் பூஜயாமி. மஹாஸரஸ்வத்யைநமஃ—சிரஃ பூஜயாமி. பிரஹ்மரூபிண்யை நமஃ—ஸர்வாண்யங்கானி பூஜயாமி.

ஸரஸ்வதி அஷ்டோத்ரம்.

ஓரு நாமத்திறகு முதலில் ஓம் என்றும நடுவில் நமஃ என்றும் சேர்க்கவும்.

ஓம் ஸரஸ்வத்யை நமஃ
மஹாமாயாயை
வராப்பிரதாயை
ஸ்ரீப்ரதாயை
பத்மநிலயாயை
பத்மாக்ஷியை
பத்மவகதிராயை
சிவாநுஜாயை
புஸ்தகஹஸ்தாயை
ஜ்ஞானமுத்திராயை
ராமாயை
காமரூபிண்யை
மஹாவித்தியாயை
மஹாபாதகநாசின்யை
மஹாஸ்ரயாயை
மாலின்யை
மஹாபோகாயை
மஹாபுஜாயை
மஹாபாயை
மஹோத்ஸாஹாயை
திவ்யாங்காயை

ஓம் ஸ்வாவத்திதாயை நமஃ
மஹாகாள்யை
மஹாபாசாயை
மஹாகாராயை
மஹாங்குசாயை
பீதாயை
விமலாயை
விஸ்வாயை
விதயுன்மாலாயை
வைஷ்ணவ்யை
சந்திரிகாயை
சக்ரலேகாவிபூஷிதாயை
சாவித்திந்யை
ஸ்தாஸ்யை
தேவ்யை
திவ்யாலங்காரபூஷி
வாக்தேவ்யை [தாயை
வஸுதாயை
தீவ்ராயை
மஹாபத்ராயை
மஹாபலாயை

ஓம் போகதாயை நமஃ
பாரத்யை
ப்ராமர்யை
கோவிந்தாயை
கோமத்யை
ஜடிலாயை
விந்தியாவாஸாயை
சண்டிகாயை
ப்ராம்மிணை நமஃ
ப்ரஹ்மஜ்ஞானகலாத
சௌதாமின்யை
ஸர்வதாலூர்த்தயே
ஸாபத்ராயை
ஸர்ப்பஜ்ஞோபவீதாயை
ஸர்வாஸின்யை
ஸர்வதாஸாயை
விந்த்ராயை
பத்மலோசனையை
விந்த்யாசலநிவாஸின்யை
விசாலாக்ஷ்யை
ப்ரஹ்மஜ்ஞாயை
மஹாபலாயை
த்ரயீமூர்த்தயே
த்ரிகாலஜ்ஞானாயை
த்ரிகுணாயை
சாஸ்த்ரஜ்ஞபிண்யை
சும்பாஸுரப்ராணஹாரிண்யை
சுபதாயை
ஸர்வாத்மகாயை
ரக்தபீஜநிஹந்த்ர்யை
சாமுண்டாயை
அம்பிகாயை

ஓம் முண்டகாயப்ரஹரண நமஃ
தூம்ரலோசனமர்த்தன்யை
ஸர்வதேவஸ்துதாயை
ஸௌம்யாயை
ஸுராஸுரமஸ்கிருத்யை
காளராத்ர்யை
கலாதராயை
வாக்தேவ்யை
வராரோஹாயை
வாராஹ்யை
வாரிஜாஸனாயை
சித்ராம்பராயை
சித்ரகந்தாயை
சித்ரமால்யவிபூஷிதாயை
காந்தாயை
காமப்ரதாயை
வந்த்யாயை
ரூபஸௌபாக்யதாயை
ஸர்வதாகராயை
நிவ்ருத்யை
நிராபாஸாயை
ஸர்வதஸ்தனபூஜிதாயை
ரக்தமத்யாயை
நிராஜுகாயை
நிரவத்யாங்க ஸம்ப்ராஜ்ஞி
சதுர்வர்க்கபலப்ரதாயை
ஹம்ஸஸ்வராயை
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாயை

ஓம் ஸ்ரீஸரஸ்வத்யை நமஃ

இதி அஷ்டோத்தரசதநாம பூஜா ஸம்பூர்ணம்.

தசாங்கம் குக்குலோபேதம் ஸ—ுகந்தம் ஸ—ுமனோஹரம் தூபம் கிருஹாணகல்யாணி பக்திம்துவையய்யசலாம் குரு. ஸரஸ்வதி தேவதாயைநமஃ—தூபமாக்கிரூபயாமி. கிருதார்த்த வர்த்திதிரிதனை தீபிதம் தீபமம்பிகே கிருஹாணசித்ஸ்வரூ பேத்வம் கமலாஸனவல்லபே.—ஸரஸ்வதியை நமஃ—தீபம் தர்சயாமி. அபூபான் விவிதான் ஸ்வாதூன் சாஸீபிஷ்டோப பாசிதான் மிருதுலான் குடலம்மிஸ்ரான் ஸுரகமரீசிகான் கதளீபலாம்பிராணும் ஸ—ுபக்வானிபலானிச, கற்பூல வ் யஞ்ஜனுதி லோபிதம சமர்ணுஹரம், அன்னம் சதுர்விதோ பேதம் சுகீரான்னமாதம்கதி சீதோதகஞ்ச ஸ—ுஸ்வாது நிர் பூலாதிவாஸிதம். பகஷியபோஜ்ஜியஸ்மாயுக்தம் கைவேத்தி யம்பிரதிகிருஹ்ஹியதாம். ஸரஸ்வதிதேவதாயைநமஃ—மஹா நிவேதனம் நிவேதயாமி. தாம்பூலம்சலகாபூரம் பூகபாகதினர் யுதம் கிருஹாணதேவதேவேசி தத்வரூபி நமோஸ்துதே ஸரஸ்வதியைநமஃ—தாம்பூலம்ஸமர்ப்பயாமி. தீபாராஜனம்கிரு ஹாணதத்துவம் சுதானந்தாயினி ஜகத்நிமித்த மாத்தாண்ட மண்டலேதே நமோ நம. ஸரஸ்வதியை நமஃ—தீபாஜனம ஸ....மி. சாரதேதலோசுமாதஸ்துவம் ஆஸசிரிதா பீஷ்டதாயினி புஷ்பாஞ்ஜலிம் கிருஹாணத்துவம்மயாபக்தியா ஸமர்ப்பிதம். மஹாஸரஸ்வத்தியை நமஃ—திவ்வியமந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்ப யாமி. யாகுந்தேந்து துஷாரஹாரா தவளா, யாசுபபிரவஸ்திரா விருதா யாவீணை வரதண்ட மண்டிதகரா யாஸ்வேத பதுமாஸ ன, யாபிரம்ஹாசுத சங்கரப்பிரபிருதிபிர் தேவைஸ்ஸதாபூஜி தா. ஸாமாம்பாது ஸரஸ்வதி பகவதி நிஸ்சியேஷ ஜாட்டியாப ஹா. திவ்வியமந்த்ரபுஷ்பம் ஸ.....மி. பாஹிபாஹி ஜகத்வந திியேநமஸ்தே பக்தவஸ்தலே நமஸ்துப்பியம் நமஸ்துப்பியம் நமஸ்துப்பியம்நமோநமஃ—சதுர்தச பிரதக்ஷினைநமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி. பாசாங்குசதராம்வாணி, வீணை புஸ்தகதாரிணி

மம வக்நிதே வலேன்னித்தியம். துக்தகுந்தேந்து கிர்மலா, சதுர்தச ஸ-பவித்தியாஸ-ா ரமதேயா ஸரஸ்வதி சதுர்தச ஸ-ா லோகேஷ-ா ஸரேமாச்வலேத்ஸதா. ஸரஸ்வதிபிராத்தனே. லட்நிகான் கிருதஸம்புக்தான் சதுர்தச மிஸ்ரஹான், பதகூஷினைந்சதாம்பூலம் உத்தமாய திவிஜாதயே. ஸரஸ்வதி மேஸ துப்பியம் வரதேதபக்தவத்ஸலே உவாயனம்பிரதான்யாமி வித்தியா விருத்தி கிருஷ்வமே. வாயன தாம்பூலம் பிராம மணருக்குகொடிக்கும மந்திரம். தாம்பூலம்வாஙதிச்சி ராஹணும் பிராமணள்சொல்லும்மந்திரம். (அடியில் வருகிறது பாரத பிரதிகிருண்ஹாது பாரதீயம் தனாதிச பாரதீதாரே ஸ பாப் பியாம பாரத்திபைபீத கமோ கமஃ. இப்படி பூர்த்தியாசசுது.

சமீவிருக்ஷப்பிராத்தனே செய்கிறது.

ஸரஸ்வதிபூஜை சழித்தமறுநாள் விஜயதசமி தினத்தின் மாலையில சமீபூஜைசெயது தியானம் செய்யும் விதம். சுலோ கம்:

மந்திரம். (1) சமீ சமயமேமபாபம, சமீ சத்ரு விநாசினி, அர்ஜ-ுனஸ்ய தனுர்தாரி ராமஸ்ய பிரியதர்சினி.

(2) சமீம் கமலபத்ராக்ஷீம், சமீம் சுடகதாரிணீம். ஆரோஹது சமீ லக்ஷ்மிமீம, நிருணம் ஆயுஷ்யவர்த்தனிம்.

(3) கமோ வில்வாலே விருக்ஷாய பார்தலோக்நிதாம் தர தாரிணே, தவத்தஹ பிரதே பிரதீசசியாமி. ஸதாஷ்ஜபதாபவ.

(4) தர்மாத்மா சத்தியஸந்ட்ச, ராமோதாசரதிஃ. பௌருஷேசா பிரதிதுவந்துவம் சரராமம் நமோஸ்துவனிம்.

(5) அமங்களாயசடமனிம், துஷ்கிருதஸ்யச நாசிநிம், துஸ்ப சுவப்ன ஹாரிணிட நன்சயாமம, பிரபத்தியேஹம்சமீம் சுபாமம்.

ஸரஸ்வதி பிராத்தனையும் சமிபிராத்தனையும் முற்றிற்று.

கதை.

ஸூதபுராணிகர் சௌனகாதி இருஷிகளைக்கண்டு சொல்லுகிறார்: "ஓ மகாருஷிக்ளே மற்றொரு உத்தமவிரதம் சொலலுகிறேன் கேளுங்கள், ஒவ்வொருவரும் பூர்ட்டாசியீ அல்லது அற்பிசியீ பூர்வபக்ஷ (சுக்கிலபக்ஷ) பாட்டியமி முதற்கொண்டு ஒன்பதுராத்திரி துர்கா, இலக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி இம்மூன்று சக்திகளையும் பூஜிக்கவேண்டும், அல்லது மூலா நக்ஷத்திரம்முதலாக மூன்றுநாள் பூஜைசெய்யலாம், அல்லது ஆயுதபூஜை நவமி அன்றைக்காவது பூஜை செய்யவேண்டி யது. இந்த விரதம் இடைவிடாமல் இவ்வுலகத்தில் செய்கிற வர்களுக்கு அஷ்டைஸ்வரியமுண்டாகி சுகமாய் வாழ்வார்கள். பிறகு பரலோகசௌக்கியம் அடைவார்கள்" என்று சொன் னர். மகருஷிகளெலலாம் சூதமாமுனியைப்பார்த்து, 'ஓமகாத் மா முன்னே இந்த விரதம் யார் செய்து சுகமடைந்தார்கள்" என்று கேட்க்க, சூதர் இருஷிகளே கிருதயுகத்திலே மகாதர் மமும் பிரஜைகளை பரிபாலனை செயவதில் வல்லவருமநித் தியஸ்வரியங்களால் நிறைந்தவரும் இரதகஜதுரகபதாதிக ளுடையவருமான ஸுகேதன் என்கிற ஓர் அரசனிருந்தார் அவருக்கு மிக சௌந்தரிய காம்பிர யௌவன ஸம்பத்து டையவளான ஸுவதினி என்னும் பாரியாள் இருந்தாள். அப்போக்கொத்த ஸ்திரீரத்னத்துடன் கூடி தர்மம் தவறு மல் பிரஜாபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததால் சுகாமமும் சத்துருபீதியன்றி வாழ்ந்தார். இப்படி இருக்க இந்த இராஜ னுக்கும் தன் பங்காளிகளுக்கும் விரோதமுண்டானதினால் யுத்தம செய்ய நேர்ந்தது. சுதை முதலிய மிக பயங்கரமான ஆயுதங்களுடன் ஸுகேதமகாராஜன் மிக அகோரமான யுத தம் செய்தார். அந்த யுத்தத்தில் தான் சதத்துருக்களை ஜெயிக் கமுடியாமல் அடிபட்டுத் தோலவி அடைந்தார். அப்போது

ஸ—ரவேதினி என்னும் அவர் பாரியாள் தேவ்வியடைந்து ஓடிப்போகும்படியான தன் பர்த்தாவைப்பார்த்து ஓஹோ கம் மிட புருஷன் ஜயிக்காமல் நிற்கும்போது நான் இவ்விடத்தில் நிற்கத் தகாதென்று தானும் அவளைப் பின்தொடர்ந்து சென்றாள். இவர்களிரண்டுபேரும் வெகுதூரம் சென்று ஒரு வனத்தில் பசித்தாகத்தால் வருந்தினவர்களாய் வாசம் பண் ணிக்கொண்டிருக்கும்போது சிலகாலத்திறகுப் பிறகு அந்த டவூராஜன் நடக்க சக்தியற்று வியாதி பீடிதனானர். இப்படி இருக்க அவர் பத்தினி மிக துக்கத்துடன் கூடினவளாய், தன் பர்த்தாவை துடைபடி ஸவதுக்கொண்டு மிக வியச னத்துடன் அந்த காட்டில் உட்கார்ந்திருந்தாள். அபோது அவ்விடம் ஆங்கீரஸ மகருஷி மிக வருந்தும்படியான அந்த ஸ்திரீத்தினத்தைக் கண்டு அவ்விடம் சென்று சொலலுகி றார "ஓ நாரீதிலகமே உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகக்கடவதென்று ஆசீர்வதித்து, பிறகு நீங்கள யார் எவ்வூர் இவ்விடம் என்வந் தீர்கள், இராஜ்ஜிய பந்து ஜனங்களைவிட்டு இவ்விடத்தில் பசி யால் வருந்தி இந்தக் காட்டில் என் சஞ்சாரம் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்க்க அந்தப் பெண்மணி மிக வியஸனத்தினால் வாய்திறந்து பதில்சொல்ல முடியாமல ஹோவென்று பெருங குரலெடுத்து விம்மி விம்மி அழத்தலைப்பட்டாள். உடனே மகருஷியானவர் ஓ பெண்மணியே வியஸனம் வேண்டாம், வியஸனப்படுவதால காரியங்களை சாதிக்க முடியாது. ஆகை யால வியசனத்தைத விட்டு சமாசாரத்தைச் சொன்னால் அதைத தீர்த்து உடனே முக்கிய காரியம் கவனிக்கலாமென. உடனே ஸ—ரவேதினி துக்கசமனம் செய்துக்கொண்டு சமாச் சாரம் சொல்லத தொடங்கினள். "ஓ முனிநாதா இந்த காவ ரன் என் பர்த்தா. எங்கள இராஜ்ஜியத்தை நியாயமாய் பரிபா லித்திருக்கும்போது சில காலத்துக்குப் பிறகு இராஜனின்

தாயாதிசனருக்கும் இவருக்கும்விரோதம் சம்பவித்தது அவர்க ளுடன் யுதத்தம் செய்யமுடியாமல் ஆயுதங்களால அடிப்பட்டு இராஜ்ஜியத்தின் ஆசையைவிட்டு இந்த காட்டிற்கு ஓடிவருங காலத்தில் யாதுமே அவரைப்பின்தொடர்ந்து வந்தேன். ஆகை பால் ஓ மஹாத்மா எங்களுக்கு பழையபடி இராச்சியமும் புத் திரஸந்தானமும் உண்டாகுமபடியான உபாயத்தைச்சொல்ல வேண்டுமென்று மகருஷியை அநேகவிதமாய் பிரார்த்தித தனள். அப்போது ஆங்கீரஸமகருஷிசொல்லத்தொடங்கினர். "ஓ புண்ணியவதி நீ என்னுடன்கூட சமீபத்திலிருக்கும் பஞ்சவடீதீரத்திற்குவந்து அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக் கும் அம்மஹாதேவியை பகதியுடனே பூஜை செய்வாயாகில் உனக்கு இராஜ்ஜியமும்புத்திரலாபமும் ஸம்பத்துமுண்டாகு மென்று சொலல அதத ஸ—ாவேதினி தன் பர்த்தாவை தூக் கிக்கொண்டு ஆங்கீரஸ மகருஷியுடன் பஞ்சவடீதீரம் வந்து சேர்ந்து உடனே மஹருஷியின் உததரவின்படி அந்த பதி விரதையானவள் தன் பர்தாவுடன் ஸ்நானமசெய்து வஸ் திரங்கள் காயப்போட்டு கட்டிக்கொண்டு வந்தஉடனே அந்த மகாஇருஷி ஸ—ாவேதினியின்கையில் திரிசக்திகளாகிய, துர்கா, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி தேவிகளை சோடசோபசார பூஜைகள் செயதுவைத்தார். இப்படிக்கு ஸ—ாவேதினியானவள்பிரதமை முதல் நவமிவரையில் பூஜைசெய்து பதாவது காளில் உத யகாலத்தில் எழுந்து ஸ்நாநம் முடித்துக்கொண்டு பாயஸான் னத்தினல் துர்காதேவியின் மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண் டு ஹோமங்கள் நடத்தி ஆங்கீரஸ மஹருஷியை பத்தினி சகிதமாய் தம்பதி பூஜைசெய்து அவருடைய அனுக்கி ரஹத்தால் சகாணதி அனேக தானங்கள் செய்து விதியின் படி விரதத்தைசெய்து முடித்தாள். தன் பர்த்தாவுடன் ஆங்கீரஸ மஹருஷியின் ஆஸ்ரமம் வந்துசேர்ந்து சிலகால

வாஸம்செய்து அந்த தேவிகளின் விரத மகத்துவத்தால அந்த ராஜபத்தினி கர்ப்பம் தரித்து சுவேதினி பத்தாவது மாதத்தில் ஒரு புத்திரனைப் பெறுமுன். உடனே அந்த மஹரிருஷி அந்தப் பிள்ளைக்கு ஜாதகர்மாதிலம்ஸ்காரங்கள செய்து சூரிய பிரதாபன் என்னும் நாமகரணம் செய்து ஐந்தாவது வயது முடிவில் வித்தியாரம்பம் செய்துவைத்தார். பிறகு அந்த பாலன் சகல சாஸ்திர வித்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு யவ்வனம் வந்த உடனே மஹரிருஷியால் விடைபெற்றுக்கொண்டு சத்துருக்களின்மீது யுத்தத்துக்குசென்று அவர்களை அனேக பயங்கரமான ஆயுதங்களால அடித்துத் துரத்த, சத்துருக்கள் சூரியபிரதாபனென்னும் பாலஇராஜனை ஜெயிக்கமுடியாமல் ஓடிப்போய்விட்டார்கள. உடனே அந்த இளவரசன் பழையபடி இராஜ்ஜியத்தைக் கைக்கொண்டு தன் தாய்தந்தையரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு சுகமாக இராசரியபரிபாலனம் செய்துகொண்டுவந்தான். பிறகு அவன் தாய் சுவேதினியும் ஒவ்வொருவருஷமும் துர்கா ஸரஸ்வதி தேவிகளைப் பூஜித்து இவ்வுலகில் புத்திர பௌத்திராதி சகல ஸுகவாயமும் சுகமாய் அனுபவித்து முடிவில் சுவர்க்க லோகத்தை அடைந்தார்கள். ஆகையால இந்த புண்ணிய விரதத்தை பிராமணர்தி கலு ஜாதியாரும் செய்யலாம். மேலும் இந்த கதையை கேழக்கிறவர்களும் படிக்கிறவர்களும் சகல பாப விமுக்தர்களாய் இவ்வுலகில சுகமாய்வாழ்ந்து பரலோக பதவியை அடைவார்கள. இப்படிக்கு ஸ்காந்த புராணத்தில் வர்ணிதது சொல்லபபட்ட ஸரஸ்வதி விரதகல்பம் ஸம்பூர்த்தி அடைந்தது. சுபமஸ்து.

ஓ

ஸ்ரீமன் நாராயணாய நமஃ

விஷ்வக்ஸேனாய நமஃ

ஸ்ரீ சத்தியநாராயண விரதம்

——o——

இந்த சத்தியநாராயண விரதம், ஒவ்வொரு மாதப் பிரவேசத்திலாவது, பருவத்திலாவது ஏகாதசியிலாவது இச்சொன்ன தினங்களில், யேதாவது ஒரு தினத்தில் ஸாயங்காலத்தில் செய்யலாம். மாலைப்பொழுதில் ஸ்நானம்செய்து, பூஜை செய்யுமிடத்திற்குவந்து அந்த இடத்தை சாணமிட்டு மெழுகி பத்மாதி கோலங்களிட்டு ஒரு மண்டபமேர்ப்படுத்தி அந்த மண்டபம் அலங்கரித்து அவ்விடத்தில் கலசஸ்தாபனம் செய்யவேண்டுமெ.

முதலில் பூஜை செய்கிறவர்கள் தன் பீட்டத்தில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு பஞ்சபாத்திரமும் உத்தரிணியும்வைத்துக்கொண்டு மூன்று தடவை உத்தரிணியால் தீர்த்தமெடுத்து ஆசமனீயம் செய்யவேண்டியது. இரண்டுதர்ப்பை முனைகளை சேர்த்து பவித்திரம் கட்டிக் கையில் போட்டுக்கொள்ளவேண்டியது. பிறகு ஸங்கல்பம் செய்யவும்.

சுபாப்பியாம், சுபே, சோபனே முஹூர்த்தே, ஆத்தியப்பிரம்ஹணஃ திவிதீய பரார்த்தே, ஸ்வேதவராஹகல்பே, வைவஸ்வத, மன்வந்தரே கலியுகே பிரதமபாதே ஜம்பூத்தீவே பாரதவர்ஷே, பரதக்கண்டே அஸ்மின் வர்தமானே வியவஹாரிக சாந்திர சௌரமானேன பிரபவாதி ஷஷ்டி

ஸம்வத்ஸராணும் மத்தியே ஸம்வத்ஸரே. மாஸை, பக்ஷை, திதௌ வாஸர, நக்ஷத்ரயுக்தாயாம், அஸ்மின், சுபதினே மம, கோத்ரஸ்ய, நாமதேயஸ்ய. ஸகல துரிதோபசமன, ஸர்வாப : சாந்திபூர்வக, ஸகலமநோரத சித்தியர்த்தம், யதா ஸம்பாதித, ஸாமக்ரியா, கணேச, கௌரீ. வருணேதவதா, கணபத்யாதி சதுஷ்டயாஷ்ட, லோகேதவதா, ஸ்ரிர்யாதி, நவக்ரஹா, தேவதா அஷ்டதிக்பாலக தேவதா, ஆவாஹன பூர்வகம் ஸத்ய நாராயணபூஜனம் சத்கதாஸ்ரவணஞ்ச கரிஷ்யே நம:.

தத்தா கலசாதி பூஜாடம், சரசுத்தியர்த்தம், புருஷஸூக்தாதியாஸம், கரிஷ்யே கலசபூஜாம் கரிஷ்யே. (நம:)

ஆசனவித்யாதிக் கண்டா தீபபூஜாகாந்தே (அபவித்ரேதி) கங்கேச யமுனேசைவ. கோதாவரி, ஸரஸ்வதி, நர்மதா, ஸிந்து, காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம்குரு....பிரகீர்த்திதா: (இந்த மந்திரத்தால் பூஜாவஸ்துக்களின்பேரிலும் தன்பேரிலும் மண்டபத்தின்பேரிலும் கலசதீர்த்தம் தெளித்துக் கொள்ளவேண்டியது.)

இதி கலசோதகேன பூஜாத்திரவ்யாணி தேவமண்டபம் ஆத்மானம் ஸம்ப்ரோக்ஷிய, நிர்விக்னதாஸித்தயே கணபதிஞ்ச ஸம்பூஜ்ஜிய கலசம் ஸ்தாபயேத் மஹீதியௌ ப்ருதிவீசச இமம்யக்ஞம் மிமிக்ஷதாம்ப் விருதாம் நோப்பரிமபிஹ்வ: (வேத மந்திரேண பூமிம் ஸ்புருஷ்ட்வா).

வேதமந்திரம்.

(ஆகலசேஷு—தாவதி. இதி மந்திரேண கலசம் ஸம்ஸ் தாப்பிய பவித்திரதயா வேதபுராணைக்த மந்தான்பட்டிதத் துவா நிதிகலசே பஞ்சபல்வான் ஹிரண்ணியான் பஞ்சரத் ணனி பிரக்ஷிப்ய வஸ்திரம் ஸமர்ப்ய. அபாவே அக்ஷதான் க்ஷிபேத்து. தத: பூர்ணத்வீதி பூர்ணபாத்திரம்நிதாய (தத்

வாயாமி....ஹவிர்ப்பிஹி) (இதிகலசேவருணம் கந்தாதி பஞ்
சோபசாரைஹி பூஜயேத்) (அத்தவா) அல்லது புராமேணைக்த
பத்ததியுகதபிரகாரேண, கலசஸ்தாபணம் யதா சதுர்புஜே
சுக்லவர்ணே திவ்வியாபரண பூஷிதே சதுர்திஙநாக பிருஷ்ட
ஸ்தே ப்பூமேஸ்துவாம் ஸம்ஸ்பிருசாம்பஹஃ இதிபூமி
ஸ்பிருஷ்ட்வா ஸர்வதேவமயம் தியானம் ஸர்வோத்பத்திகரம்
மஹத் பிராணிநாம் ஜீவதோபாயம் ஸ்தாபயாமிஷ்டசித்தயே.
இதி தான்னியாசிம் கிருத்வா தத்ர தேவாஸ—ரைர் மத்திய
மாரு துத்பன்ரஸி மஹோததத்தே கும்பத்துவயி ஸ—ரா
ஸர்வே தீர்த்தானி ஜகதாஸ்ஸதா திஷ்டந்தி காமப்பலதா
ருத்ராதித்தியா தயோபிச அதோத்ர த்தான்னியாசௌள
துவாம் பூஜார்த்தம் ஸ்தாபயாம்மியஹஃ இதி கலசம் ஸம்ஸ்
தாப்பிய சு. கங்கேச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி நர்
மதே ஸிந்துகாவேரி ஜலேஸ்மின்ஸன்னிதிம்குரு இதி சுத்த
ஜலேநாபூர்ய கஸ்தூரி குங்குமோபேதம் கர்பூரேண ஸ—ஸம்
யுதம் சந்தனம் ஸர்வகந்தாட்டியம் கும்பேஸ்மின் பிரக்ஷி
பாம்மியஹம். இதி கந்தம்பிரக்ஷிப்பிய கலசத்தில் (சந்தனம்
சேர்க்கிறது.)

சூஷ்டமாம்ஸை ஹரித்திராதியாஃ ஸர்வௌஷதத்தியோ
அமூர்தப்பிரபாஃ,ஸர்வாமயஹராஸ்சாதஃ கும்பேஸ்மின்ப்ரக்ஷி
பாம்மியஹம், (இப்படிசந்தனம்தெளித்து) இத்ய(ஔஷதீஹி
பிரக்ஷிப்பிய) மூலிகைகள் கலசத்தில் போடவேண்டியது.
தான்னியராஜாம்ஸ்ச மாங்கல்யேதிவிஜப்பிரீதிகரான் யவான்.
எக்நோற்தம் நிர்மிதாகஸ்மின் கலசே பிரக்ஷிபாம்மியம். இதி
(அரிசி) யவான்ப்ரக்ஷிப்பிய (சு.) தூர்வே அமூர்தஜன்மாஸி
வந்திதாஸி ஸ—ராஸ—ரைஹி சௌபாக்கியம் ஸததம்வேஹி
ஸர்வகார்ய கரீபவ. இப்படி அருகம்புல்லும் போடவும(தூர்
வாடபிரக்ஷிபிய) அஸ்வதூதாதும்பர பிலக்ஷ சூதன்யக்

சுரோத்த பல்லவான், அஸ்மின் கும்பே ப்ராக்ஷிபாமி, ஸர்வ
ஸர்ம ஸ—ுசோபனத் இதிபஞ்சபல்வான் தத்தவக்ச நிக்ஷிப்ய,
மேல்சொன்ன மாப்பட்டைகளையும் பஞ்சபல்லவங்களையும்
அந்த கலசத்தில் போடவேண்டியது. கஜ. அஸ்வ, ரத
வல்மீக, ஸங்கம, ஹ்ரத, கோகுலாத், மிருதமானீய, தும்போல்
பின். ப்ராக்ஷிபாமிச. சத்வாத், (யானை, குதிரை, ரதம்,
புத்து, பசு, வீதிசந்திப்பு, குளம், கோபுரம இந்த எட்டு
விதமான இடங்களிலுள்ள மண் கொண்டுவந்து, அந்த கல
சத்தில் ஒரு துளியாவது போடவேண்டியது.) சுலோகம்||.
ப்பலம் மதுரம்ஸ்வாது, மூனிதேவப்பிரியம்ஸதா, அஸ்
பின் கும்பே ப்ராக்ஷிபாமி, ஸர்வதா மங்களப்ரதம். (இப்ப
ழுக்கு ப்பலம், பொன், வெள்ளி, கல்லுமுத்து, பவளம் இவை
பஞ்சரத்ன மெனப்படும்.) இதை கலசத்தில் போடவும்.
இமானி பஞ்சரதனானி கலஸேப்ராக்ஷிபாம்யஹம். சுலோ
கம்|| ஹிரண்யகர்பகர்பஸ்தம் தேஹமபீஜம் விப்பாவஸோ,
அனாத புண்ணியப்பலதம், அதஃஸ்சாந்திம் ப்ரயச்சமே
(இதி ஹிரண்யம் நிக்ஷிப்ய) (இந்த மந்திரத்தை சொல்லி
பொன், வெள்ளி நாணயம் கலசத்தில்போடவும்.)

ஔதும்திளதேத சுப்ரோண ஸதசேரு வரதேத, ஸம்
தேவஷ்டயாடி கலசம், நூததேத ஸ—ுவாஸஸா (இதிவாஸஸா ஸம்
தேவஷ்டியா) கலசத்திற்கு வஸ்திரமாவது நூலாவது சுத்த
வேண்டியது. சுலோகம்|| பூர்ணபாத்ரம் தாம்பரமயம், சாலீ
தண்டுல பூரிதம், பிரதானதேவ பூஜார்த்தம, ன்யஸ்யாமி கல
சோபரி. இதிபூர்ணபாத்ரம் நித்தாய தேவதாநாவாஹநீபத்.
தத: கணேசாதீனும், ஸ—ுர்யாதி நவக்ரஹாஸ்ஸ்தாச, தத்தண்
டுலாந்தரா, ஆவாஹனம் நிருத்வா, பூஜாம் குர்யாத்(தேவதமக்
ஷணவா) அதவா (பூர்வோக்த மந்த்ரேணவா குர்யாத்)
கரணஞ்சுத்வா இதி கரண மாவாஹ்யபாமி. மகாபிஷேகாதிய

கௌரீமாவாஹயாமி. ஓம் தத்வாயாமி இதி ப்ரம்ஹாணமா
வாஹயாமி வருணமாவாஹயாமி. கணபதி, துர்க்காம், சேஷத்
ரபாலகம் வாஸ்தோஷ்பதிஞ்ச, ஆவாஹ்ய. இந்த்ராத்யஷ்ட
திக்பாலகதேவதாம், தத்தன் மந்த்ரைர்வா அகஷதபுஞ்ஜைஷ்
வாவாஹ்ய. ஸூர்யாதி நவக்ரஹாணமாவாஹயேத். வேத
மந்த்ரேணவா அதவா புராணோக்த மந்த்ரேணவா ஆவா
ஹ்ய ஆவாஹிதா ஸர்வாதேவதாஃ ஸுப்ரதிஷ்டாஃ ஸந்து.
(இதி ப்ரதிஷ்டாப்ய) கணேசாத்யாவாஹித தேவதாப்
யோநமஃ தியாயாமி இத்யாதி ஷோடசோபசார பூஜாம் குர்
யாத், அதசத்யநாராயண பூஜா. (பிறகு சத்தியநாராயண
பூஜை நடத்தவேண்டியது.) ப்ராணப் பிரதிஷ்டையுடன்
கூடத்த, தியான சுலோகம். சாந்தாகாரம் ப்புஜகசயனம் பத்
மநாபம்ஸுரேசம், விஸ்வாகாரம் கனஸத்ருச்யம், மேகவர்
ணம் சுபாங்கம், லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயனம், யோகிஹ்ருத
தியானகம்மியம், வந்தேவிஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோக
நாதம். சுலோகம்॥ தியாயேத்ஸத்தியம் குணாதீதம் குணத்ரய
ஸமன்விதம், லோகநாதம் திரிலோகேசம் கௌஸ்துப்பாப
ணம் ஹரிம், நீலவர்ணம் பீதவாஸஃ ஸ்ரீவத்ஸ பதப்பூஷிதம்,
கோவிந்தம்கோகுலாநந்தம் ப்ரம்ஹாத்தியைரபிபூஜிதம். வேத
மந்திரேணவா தியானம், இதிதியானம். ஆகசசபகவன் தேவ,
ஸதாநேசாதர ஸ்திரோப்பவ, யாவத்பூஜாம் கரிஷ்யேஹம்
தாவத்வம் ஸன்னிதேதளபவ. சத்தியநாராயண ஸ்வாமிநே
நமஃ ஆவாஹனம்ஸமர்ப்பயாமி. நாநாரத்னஸமாயுக்தம் கார்த்த
ஸ்வராவிபூஷிதம் ஆஸனம் தேவதேவேச ப்ரீத்தியர்த்தம்
ப்ரதி கிருஹ்ணியதாம். ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி. நாராயண
நமஸ்தேஸ்து நாகார்னவதாரக, பாத்தியம் கிருஹாணதேவேச
மம சௌக்கியம் விவர்த்தய. பாத்தியம் ஸமர்ப்பயாமி. வ்யக்
நாவயத்ஸ்வரூபாய ஹ்ருஷீக பதயேநமஃ, மயாநிவேதி

தேவ ப்பக்தியா அர்க்கோயம் பிரதி கிருஹ்யதாம் அர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. மந்தாகின்யாஸ்து யத்வாரி, ஸர்வபாப ஹரம் சுபம் ததிதம் கல்பிதம், தேவ, ஸம்யகாசம்யதாம் த்வயா. ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. கங்காச யமுனைசவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நர்மதாஸிந்து காவேரி, ஸ்நானம்குரு மஹாப் ரப்போ. ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி. ஸ—ரமேபஸ்து ஸமூத் பன்னம் தேவர்ஷி பித்ருத்ருப்திதம், மயாதத்தம்பயோ தேவ ஸ்நானார்த்தமே ப்ரதிகிருஹ்யதாம். சுஷீரேண ஸ்நப பாமி. தத்னைசவ மஹாதேவ ஸ்நாபனமே க்ரியதேமயா கிருஹாணைத்வம் ஸ—ராதிச பாஸென்னேமோம் ப்பவாவ்யய. ததனஸ்நபயாமி. ஸர்பிஷாச ஜகன்னாத ஸ்நாபனம் க்ரிய தேதத்ரை, கிருஹாணேமே ஸ்ரார்த்தயாணந்த, தவப்ரீத்யை மஹே ஸ்வரம். கருதேன ஸ்நபயாமி. இதம்மது மயாதத்தம் தவ துஷ்டியர்த்தமேவச, ஸ்நாதும் க்ருஹாணதேவேச, ததः சாந்திம் ப்ரயஸ்சமே. மதுஸ்நபயாமி. ஸீதயாச ஸ—ரஸ் ரேஷ்ட ஸ்நாபனமே க்ரியதேத்வயி, தஸ்மாத்ப்பக்தபாத்தின், ப்ரஸன்னைபவ ஸர்வதா. சர்க்காயாஸ்பயாமி. இதி பஞ்சாமி ருத ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி. கந்தோதகேனதேவேச குசபுஷ்ப பபலோதனை:, ரத்னம்புனாச ஹத்தேன ஸ்நாபயாமி ப்ருதக் ப்ருதகு. சந்தோதகேன ஸ்நபயாமி. அனந்தஸ்ஸர்வகாமாணம் அப்ப தீஸ்வர சௌக்கியத, மதுபார்க்கம் கிருஹாணேதம் மயாதத்த மத்தேதாகுரு. மதுபர்க்க ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி. கைலம் புஷ்பஸ—கந்தாட்டியம் பரமப்ரமாதிதம், விலேப பாமி ஸர்வாங்கே ஸ—வர்ண சமகன்திதம். தைலாப்பியஞ் ஜனஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி. உத்வர்த்தனம் தவாங்கேஸ்மின் லேபயாமி ஸ—ப்பக்திதः, காஸ்மீர கருகறூர மிருகநாபி சந்திமிதம், உண்மர்த்தன, ஸ்நானார்த்தம் ஜலமாநீதம், சித பூஷணம் யததாருசி. ஸ—கந்திதம் ஸர்வதி தீர்த்தேதப்பः

பிரதிகிருஹ்யதாம். மங்களஸ்நாநீயம் அல்லது மாங்கலிகஸ்நா
நம் ஸமர்ப்பயாமி. இவ்விடத்தில் புருஷஸூக்தங்களாலும் ஸ்வாமிக்கு அபிஷேகம் செய்யலாம். வேத
ஸ்நாநாந்தரமாயுக்தே எக்நாமலமண்டிதே ஸர்வவர்ணப்ரதே
தேவி, வாஸஸீப்ரதி கிருஹ்யதாம். சத்தியநாராயண ஸ்வா
மிநேநமஃ வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பயாமி. பரம்ஹர விஷ்ணு மஹேச
ஸைஸ்ச, நிர்மிதம் பிரம்ஹஸூத்ரகம், ஏக்நோபவீத தாரண
ணப்ரீயதாம் கமலாபதிஃ. சத்தியநாராயணஸ்வாமிநேநமஃ ஏக்
நோபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி. ஸ்ரீ கண்டம் சந்தனம் திவ்வியம்,
கந்தாட்யம் ஸுமநோஹரம், விலேபனம்ஸுரஸ்ரேஷ்டம்,
ப்ரீத்தியர்த்தம் பிரதி கிருஹ்யதாம். ஸ்ரீ சத்திநாராயண
ஸ்வாமிநேநமஃ ஸ்ரீகந்தம் ஸமர்ப்பயாமி. சுலோகம்|| கஸ்தூர்
பாத்யாஸ்ச யேகந்தாஃ, ப்ரோக்தாஸ்தம்தே மயாஹ்ருதாஃ,
ஆநேக கந்தஸம்புக்தாஃ, ப்ரீத்தியர்த்தம் ப்ரதி கிருஹ்யதாம். சத்தியநாராயண ஸ்வாமிநேநமஃ திவ்ய பரிமள சௌப்
பாக்கிய த்ரவ்யாணி ஸமர்ப்பயாமி. அலங்காரார்த்தம் அக்ஷ
தான் ஸமர்ப்பயாமி. சுலோகம். மல்லிகாதி ஸுகந்தைஃ
மாலத்தியாதிபி வைப்ரபோ, மயாஹ்ருதாநி பூஜார்த்தம்
புஷ்பாணி ப்ரதி கிருஹ்யதாம். ஸ்ரீ சத்திநாராயண....நமஃ புஷ்
பாணி பூஜயாமி. இவ்விடத்தில் துளஸீ முதலிய புஷ்பங்
களால் கிருஷ்ணஷ்டோத்திரம் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்
பூஜை செய்யலாம்.

வனமாலாம் ஸுகந்தாட்யாம் தாரடிஷ்ணட ஸ்ஸமன்
விதம் பூஜார்த்தம் ஸாதிதாம தேவ, ப்ரீத்தியர்த்தம் பிரதி
கிருஹ்யதாம். ஸ்ரீ சத்திநாராயண....நமஃ புஷ்பமாலாம்
ஸமர்ப்பயாமி. வனஸ்பதி ரஸோத்பூத கந்தாட்யோ கந்த
முத்தமம், ஆக்ரேயஃ ஸர்வதேவாநாம், தூபோயம் ப்ரதி
கருஹ்யதாம் ஸ்ரீ சத்தியந....நமஃ தூபமாக்ராபயாமி.

ஸாஜ்யம் த்ரிவர்த்தி ஸம்யுக்தட் வன்ஹினதியோதிதம்மயா, நிருஹமாண மநகளாம்தீபம், த்னைலோக்யம் திமிராபஹ, ப்ரக் தியாதீபம் ப்ரயச்சாமி தேவாய பரமாத்மனே த்ராஹ்ரிமாம் நாகாத்க்கோராத் திவய ஜ்ஜோதிர் நமோஸ்துதே. ஸ்ரீ சத் தியநாராயண ஸ்வாமிநேநமஃ கற்பூராக்நி தீபம் தர்சயாமி. தூப தீபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. (சந்தர்மா இதி வேதமந்திர கைவேத்யம்) க்கிருதபக்வம் ஹவிஷ்யான் னம் பாயஸஞ்ச, ஸர்க்கரம், நாநாவிதஞ்ச நைவேத்தியம் விஷ்ணேமே பிரதி க்ருஹ்யதாம். ஸத்தியநாராயண ஸ்வாமி நேநமஃ மஹா நைவேத்தியம் நிவேதயாமி. ஸர்வபாப ஹரம் திவ்வியம் காங்கேயம் நிர்மலம் ஜலம், மயாஹ்ருபாசமனம்தத் தம் க்ருஹ்யதாம் புருஷோத்தம. சதுர்வர்த்தி ஸமாயுக்தம் கருதேநச ஸ—பூரிதம், நீரா ஜநேந ஸங்துஷ்டோ ப்பவத்யேவ ஜகத்பதிஃ. க்ருதவர்த்தி தீபம் ஸமர்ப்பயாமி. கர்பூர தீபம் ஸ—மஸ்தஹரம் பிரப்போ, தாமிதே தேவவரப்பிரஸீதப்போ, பாபாத்தகாரம் த்வரிதம் நிவாரய, ப்ரக்ஞான தீபம் மனஸிப்ரதீபய. ஸ்ரீ ஸத்திய நாரா யணஸ்வாமிநேநமஃ கர்ப்பூராக்நி தீபம் தர்சயாமி. நமோஸ் த்வ நந்தாய ஸஹஸ்ர மூர்த்தயே, ஸஹஸ்ரபாதாக்ஷி சிரோரு பாவவே ஸஹஸ்ரநாம்நே புருஷாய சாஸ்வதே ஸஹஸ்ர கோடி யுகத்தாரிணே நமஃ ஸ்ரீ ஸத்தியநாராயணஸ்வாமிநே

கமஃ கியான பூர்வக பிரதக்ஷிண கமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி. கல்ஹார நீலகமலோத்பல பாரிஜாத புன்னாகைகஃ கதளிசம்பக பாடலிஸ்ச, பில்வப்ரவாள துளஸீ சதபத்ராஜாதி புஷ்பை ஸமஸ்த சூஸ-ாமாஞ்ஜலி மர்பயாமி. இதி அன்னியஸ்ச வேத மந்தரார், புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்ப்பயேத். ததஃ கீத வாத்திய நிருத்த ச்சத்ரசாமராதி ராஜோபசாராதீன் அங்கூதான் ஸமர் பயாமி. இதி தேவம் பிரார்த்ய. யன்மயாப்பக்தியுக்தேன, பத்ரம புஷ்பம் ப்பலம் ஜலம், நிவேதிதஞ்ச காவேத்தியம். தத்கிருஹாணானுகம்பயா. மந்தரஹீனம் க்ரியாஹீனம் பக்தி ஹீனம் ஜனார்த்தன, அனயா பூஜயாச காவேத்தியேச, பக வான் ஸர்வதே வாத்மகஃ, ஸ்ரீ ஸத்தியநாராயண தேவதா ஸ்ஸ-ப்பிரீத ஸ-ப்பிரஸன்னோ வரதோபவது க்யூஜதி நிக்தம் ஸர்வம் ஸகுணமஸ்து. சு|| அமோகம் புண்டரீகா க்ஷம் க்ருஸிம்ஹம் தைத்தியஸ-ூதனம் ஹ்ருஷீகேசம் ஜகன்னாதம் வாகீசம் வரதாயகம். குணத்ரயம் குணாதீதம் கோவிந்தம் கருடத்வஜம், ஜனார்த்தனம் ஜனாதீதம் ஜானகீ வல்லபம் ஹரிம், ப்ரணமாமி ஸதாபக்தியா நாராயண மதஃ பரம், துர்க்கமே விஷமே க்ரோர சத்ருபிஃ பரிபீடிதே, நிஸ தாராயஸ்வ ஸர்வேஷ-ா தத்தாநிஷ்டபயேஷ-ாச, ஸாமான் யே தானிஸங்கீர்த்யா ஈப்ஸிதம் ப்பலமாபனுயாத், ஸத்திய நாராயணம் தேவம் வந்தேஹரம்காமதம் ப்ரப்பும், லீலயாவி தம் விஸ்வம் யேனதஸ்மை நமோநமஃ. இதிப்பகவத்தம் ப்ரார் திய. எஸ்ய ஸ்மருத்தியாச.....ஸத்திய நாராயணஃ ஸ்ஸ-ப்பிரீதஃ ஸ-ப்பிரஸன்னோஃ வரதோப்பவது.

இதி ஸத்தியநாராயண பூஜாவிதானம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மிநாராயண விரத கதை.

முதல் அத்தியாயம்.

இப்பெரிய பூமண்டலத்திலுல் சூழப்பட்ட வைக்கண்டா க்மகமான பூமியின் மத்தியிலுள்ள இப்பாதகண்டத்தில் நைமிசாரண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் மிகமேன்மையான சத்ர யாகம் செய்யும் ஸமயத்தில் அவ்விடத்தில் சௌனகாதி மஹரிஷிகள் அநேக புராணவியாக்கியானம் செய்யக்கூடிய வரும், நற்குணங்களால் நிறைந்தவரும் வெகு நிறமைசாலி என்று முனிக்கூட்டங்களால் புகழப் பெற்றவரும், அதிமே தாவியுமாகிய, சூதமாமுனிவரைப்பார்த்து: ஓ! முனி சிரேஷ் டரே! மனிதலுல் இஹலோக ஸம்பந்தமான மண்ணுசை பெண்ணுசை பொருளாசை பசுதாரா புத்ராதி ப்பலங்களையும் பரலோகப் பலன்களையும் கோரப்படுத்துகிறதல்லவா? இவை யெலாம் விரதங்களினுலேயா சாந்திராயணாதி விசேஷ வ்ரத தபசுகளாலேயா பிராம்ஹணருக்குச் செய்யும் உபசாரங்களி னுலேயா மனிதர் மேறசொன்ன இஹபரப்பலங்கள் அடை வார்கள் என அவைகளைக் கேட்க விரும்புகிறேம். கூடுமா னல் தயவுசெய்து சொல்லவேண்டுமென்று கோரி வணக் கத்துடன் கேட்கவே சூதபுராணிகர் தன் முக்கிய குருவா கிய வியாசரை தியானம் செய்து முனிவர்களைப்பார்த்து சொல்லத்தொடங்கினர். "ஓ! முனிசிரேஷ்டர்களே, ஐயா! தாங்கள் கேட்ட விஷயின்படி தேவ இருஷி சிரேஷ்டராயும்

பிரம்மமானஸ புத்திரராகிய நாரதர் ஸ்ரீமன் நாராயணரை நினைத்து பிரஸன்னம் செய்தபோது ஸாகூஷாத் பகவானாகிய ஹிருஷீகேசர் நாரதனைப் பார்த்து சொன்னபடியே எனக்குத் தெரிந்தமட்டும்பெரியோர்களால் கேழ்விப்பட்டவளவும் உங்களுக்கு விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்: தாங்கள் மிக பக்தியுடனும் ஊக்கத்துடனும் நியான சிரேஷ்டர்களாய் கேளுங்கள்

ஒரு காலத்தில் தேவ இருஷியான நாரதர் உலக க்ஷேமத்தைக்கருதி உலகத்தாருக்கு அனுக்கிரகம் செய்ய உத்தேசித்து, நிரிலோகங்களிலஞ்சாரம் செய்துக்கொண்டு பிறகு, பூலோகத்தின் கண் பிரவேசித்து ஜனங்களை நோக்கி மிக பரிதாபத்தோடு, ஐயோ! பலவிதமான யோனிகளில் பிறந்து அநேகவிதமான துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு சொன்மார்த்திர பாபசேஷத்தால் வியஸனப்படுகிறதும் தத் பலன்களை அனுபவிக்கிற மனிதர்களை எந்த உபாயத்தால் ஜனன மாரணத்திப் பிணிகளினின்று விலகப்படுவார்களென்கிற வியஸனத்தோடு வைகுந்தத்திற்குச்சென்று, அவ்விடத்தில் சாந்தாகாரனும், சதுர்புஜனும், சங்கு சக்கர கதா பதுமமுடம், வனமாலாதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்விய விக்கிரஹமாய் பிரகாசிக்கின்ற அப்பாம புருஷனை பார்த்து பெரிய புதையலைக்கண்ட எழைபோல மிக ஆனந்தப் பரவஸமாய் இவ்வண்ணம் ஸ்தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினார். ஓ! மஹாவிஷ்ணுவே, நிரிமூர்த்திஸ்வரூபரே, நிரிகுணாதீதரே, நிரஞ்ஜனரே, நிர்குணரே, ஸகுணரே, நிர்விகல்பரே, ஆதிமத்தியாந்த ரஹிதரே, அச்சுதரே, அனந்தகல்யாணகுணங்களுக்கு ஆகாரப்பூதரே, சகலகலயாண குணங்களால் நிறைந்தவரே, ஸத்குண பரிபூரணரே, ஸ்ரீமன் நாராயணரே, ஆர்த்த நிரான பராயணரே என்று விசேஷ ஸ்தோத்திரம் செய்துக்

கொண்டிருந்த நாரதரை நோக்கி: இப்படி பலவிதமாக அவருடைய வேண்டுதல்களை பூர்த்தி பாரதீனரான பகவான்கேட்டு சந்தோஷித்து, பக்தர்களுடைய பாபவிமோசனம் செய்யும் படியான லீலை சக்தியுள்ள ஸ்ரீமன் நாராயணன் மிக களிப்போடு நாரதரைக்கண்டு 'ஓ நாரதா, நீ இவ்விடம் வீணை காலம்பண்ணிக்கொண்டு, வீணைப் வரமாட்டாயல்லவா?' என்று, பகவான் நீ இவ்விடம் வந்தகாரணமென்ன நன்றாய் முடிவாகசொல்லவேண்டுமென அப்போது பகவானைநோக்கி நாரதர் சொல்லுகிறார்: ஹேஸ்வாமின் மண்ணுலகில் மானிடர்கள் பலவிதமான துன்பங்களையும். வியஸனத்தையும் அனுபவித்துக்கொண்டு அநேக ஜென்மங்கள் எடுத்து செய்துவந்த பாபபலன்களால் வெகு துன்பங்களடைகிறார் கள். அப்போக்கொத்த பாதைகள் அவர்களுக்கெப்படி விலகுமோ அதற்குத்தகுந்த சுலபோபாயத்தை எனக்குபதேசித்தால அதன் மூலமாய் யான் பூவுலகம் சென்று தங்களுத் தாவின்படி யான் ஆலோசித்து அவர்களுடைய பாபம் விலகசெய்ய முயற்சி செய்கிறேன் என்று தெரிவித்த நாரதரப்பார்த்து, பகவான் சொல்லத்தொடங்கினார்: "ஓ நாரதா, கெட்ட குணங்களினின்று நீக்கக்கூடிய யோசனையுண்டாவது சாதுக்களுக்கு இயலுகையல்லவோ. ஆகையால துன்பம் படும்படியான லீலைகளின் வியஸனத்தை போக்குவதும், இஹ பாசுகங்களுண்டாகக்கூடியதுமான சுலபோபாயத்தை சொல் லுகிறேன்கேள். சுவர்க்கமர்த்திய பாதாளம்முதலான மூலோ லோகங்களிலும் சஞ்சாரம் செய்துக்கொண்டிருக்கும் விர தங்களுக்குள மிக உத்தமமான விரதமொன்றுண்டு. அதை லைத்திய நாராயண விரதமெனப்படும். அதை எனக்கு உன் னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் பிரேமாதிசயத்தால் உனக்குப தேசிக்கிறேன். இதை உலகத்தில் பாவிப் பிரகாசிக்கும்படி

யாகக்செய்ய எண்ணியிருக்கிறேன். அவ்விரதத்தை விதிப்படி அனுஷ்டித்து செய்யுமிடத்து பல துன்பங்களையும் போக்கடித்து சுகங்களை அனுபவித்து முடிவில் மோக்ஷ ஸாம்பிராஜ்ஜியத்தை அடைவார்க''ளென்று சொல்லும்படியானவாக்கைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்து நாரதர், ஸ்வாமி இந்த விரதம் எப்போர்க்கொத்தது முன் யாரால் செய்யப்பட்டது, அதின் விதாயகமென்னவென்று விவரமாய் எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கேழ்க்க, ஸ்ரீமன் நாராயணன் நாரதரைப்பார்த்து, ஓ முனீந்திரா, என்னால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீஸத்தியநாராண விரதமானது வியஸனத்தை போக்குவதும் ஸுகமதிகப்படுத்துவதும், புத்திரவிர்த்தியும் தனதானிய ஸம்பத்தும் ஸகலகாரிய ஜெயமும் உண்டாக்குமாகையால் இந்த விரதத்தின் பலன் இன்னதென்று அறிவதற்கு ஓராறுமாதத்தில் ஒரு புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் மாமிடன் பக்தியும் ஊக்கமும் விசேஷித்தவனுய பிரதோஷகாலத்தில் இவ்விரதம் அனுஷ்டித்துப்பார்த்து அந்த ஸமயத்தில் பிராம்ஹணர்கள், மித்ராள் முதலிய பந்து ஜனங்களால் சூழப்பட்டவனுய் வாழைப்பழம், நெய், பால், கோதுமைமா, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன் இவைகளை ஒன்றுசேர்த்து கலந்து இப்பஞ்சாமிருதத்தை சுவாமிக்கு நைவேத்தியம் பக்தியோடு செயது பிராம்ஹணர்களை தாம்பூலாதிகளாலதிர்ப்திப்படுதினபிறகு குடும்ப ஸகிதமாய் புத்திராபித்ராதிகளுடன் ஸத்தியநாராயண விரத கதையைக்கேட்டு பிறகு பிராம்ஹணருக்கு அன்னமளித்து அதில் மீதியான நிவேதிதான்னத்தில் பந்து மித்திரர்களுடன் கால்பங்கு புசித்து ஸத்தியநாராயணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பக்தியோடு மிருதங்காதி வாத்தியங்களுடன் ப்ரஜனைசெய்துக்கொண்டு தங்கள் வீட்டிற்குப்போய்சேரவேண்டியது. இப்படிச் செய்தால் மனிதர்களின் கோரிக்

ளைகள் பூர்த்தியாகும். தவிர கலியுகத்தில் அதிகமாக கோரிக் கைகளின் பலன்களை ஈடேற்றும் படியான எளிபமான உபாயமிதுவே என்று பகவான் பாகவத சிகாமணியாகிய நாரதமாமுனிக்கு ஸத்திய நாராயண விரதமே முக்கியமாய் உபதேசித்தாரென்றும் ஸூதர் சௌனகாதிமஹரிஷிகளுக்கு அறிவித்தார்."

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! முன்னொருகாலத்தில் காசிபட்ட ணத்தில் ஒரு ஏழை பிராமணன் மிக தரித்திரத்தால் பிரதி தினமும் பசி தாகம் இவைகளால் மிக வருந்திக்கொண்டு அதிக வருத்தத்துடன் சுத்திக்கொண்டிருந்தபோது ப வான் அவனைப் பார்த்து மிகக் கருணையோடு புருஷோத்த மன் கிருபாஸமுத்திரனுகையால் கபட விருத்தப் பிராம்ஹ ணஸ்வரூபம் அடைந்து அவருக்கு பிரஸன்னராய் ஓ பிராம் ஹணோத்தமா நீ யார்? எங்கிருந்து எங்கே போகிறாய், உன் முகமாறுதலைப் பார்த்தால் நீ மிக வருத்தமிலிருப்பவனைப் போல தோன்றுகிறது. உன் வரலாறை எனக்கு விபரமாய் தெரியச்சொல்லுமென, அப்போது அந்த பிராம்ஹணன் சொல்லத்தொடங்கினன். ஓ ஸ்வாமி நான் பொறுக்கமுடி யாத தரித்திரத்தால் மிகவருத்தமடைந்து இவ்விதமாய் பி சைக்காக வீடு வீடாய்த் திரிந்தும் பிடி அரிசி கிடைப்பதும் மிக அரிதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இப்படிக்கொத்த தரித் திரத்தினின்று நீக்கும் மோக்ஷகாரணமான காரியத்தை தாங் கள் எனக்கு கிருபை கூறவேண்டுமென்று அனேக விதமாய் வேண்டிக்கொள்ள, அந்த கபடப் பிராம்ஹணன் அந்த தரித்

பிராம்மணனுக்கு சொல்லத்தொடங்கினர். ஓ ப்ராம்மண னேத்தாயே நீக வணக்கத்துடனும் பக்தியோடும் தியானம் செய்வதில் அதிக சிரத்தையோடு கூடினவனாய்க் கேள். வைதிக நாராயணனென்கிற பேருள்ள அம்மஹா விஷ்ணு வானவர் எல்லோ கோரிக்கைகளையும் கொடுக்கக்கூடியவர் ஆன படியால் மநுஷ்யன் ஸத்தியநாராயண விரதம் முக்கிய மாய் செய்யவேண்டியது. அவ்விரதம் இஹபரஸௌக்கிய மும் தேஹ சௌக்கியத்தையும் கீர்த்தியையும் தருமென்று அதை செய்யவேண்டிய முறையையும் தெரிவித்து இக் கபடவேஷதாரியாயும் ப்ராம்மணனல்லவருபியுமான அந்த வைதியநாராயணன் அந்தர்த்யானமடைந்தார். அப்போது அந்த ஏழைப் ப்ராம்மணன் லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயண னல் உபதேசிக்கப்பட்ட அவ்விரதத்தை தான் செய்ய நிச்ச யித்துக்கொண்டு அந்த ராத்திரி முழுமையும் உறங்காமல் ஒரே நிச்சயான மனதோடு காலையிலெழுந்து அந்த விரதம் கடைபிடிக்கக்கூடிய முயற்சியுடன் அதற்குவேண்டிய திரவியம் சமபாதிக்க ப்ரயத்தனப்பட்டு பகவானருளினல் அவருக்கு நிக திரவியம் கிடைத்து உடனே குடும்ப ஸகித மாய் ஸத்யநாராயண விரதம் பூர்ணமாய் செய்யத் தொடங் கினர். அந்த ப்ரசாதம் செய்து முடிந்த பிறகு அம்மகிமை யால வயிரவ மென்கிற துக்கம் விலகிற்று. அதி செல்வவா னானார். அதுமுதல் அவர் ஒவ்வொருமாதமும் விரதம்செய்து அதினால் கலபாடலில்முக்தனாய் வெகு சுலபமான மோக்ஷ பதவியும் வெகு ஸ்வல்பமாய் அடைந்தார். ஆகையால் பூமி யில் இவ்விரதம் எந்த மானிடனல் செய்யப்படுமோ அவன் துக்கங்களினின்று நீங்கி ஸௌக்கியமடைவானென்று தேவ ரிஷியான நாரதனுக்கு ஆதிதேவன் தேவ இருஷியான நாரதருக்கு உபதேசித்தார். இப்படிப் பகவானல்சொல்லப்பட்டபுண்ணிய

கதையை வேறு முனிவர்களே உங்களுக்கு நான் சொன்னேன் என சௌனகாதிமாமுனிவர்கள் ஸூதனைநோக்கி ஓ புராணி கோத்தமரே! முன் தரித்திரத்தால் வருந்தின அப்பிராம்மணன் பகவான் சொன்னபடி கேட்டு சுகமடைந்தபடி பூலோகில் இன்னம் யார் இவ்விரதம் செய்தாரென்று ஸூதனை மறுபடியும் கேழ்க்கவே அவர் மிக சந்தோஷத்தோடு சொல்ல தொடங்கினர். ஓ முனிவர்களே கேளுங்கள் முன்பு இவ்விரதம் பந்துமித்திரர்களுடன் சக்திக்குதக்கபடி செய்த அந்த பிராம்மணன் செய்தகாலத்தில கடலை வ்யாபாரியென் பிராம்மணன் வீட்டு திண்ணைமீது தன் கடலை சுமையை இறக்கி மிக தாகத்தோடு அவ்வீட்டிற்குள் சென்று அப்பிராம்மணனைப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்து ஸ்வாமி நீங்களால் கடத்தப்படுகிற விரதமென்ன, அதை அனுசரித்து செய்கிறவர்களுக்குண்டாகும பலனென்ன? எனக்கு கிருபை கூர்ந்து சொல்லவேண்டுமென்று கேழ்க்க, அப்போது கடலைவியாபாரிக்கு அப்பிராம்மணன் சொல்லஆரம்பித்தார். ஐயா, இந்த விரதத்திற்கு ஸத்தியநாராயண விரதமென்று பெரியோர்கள் பேர் சொல்லுகிறார்கள். இதை அனுசரித்து செய்கிறவர்களுக்கு அவரவர கோரிக்கைகள் எல்லாம நிறைவேறு மென்பதற்கு சந்தேகமில்லை என்று ஓரு நிருஷ்டாந்தம் உண்டு. முன்னே நான் மிக தரித்திரத்தை அனுபவித்து பரிதபித்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் உத்தானத்திற்கு போகும்காலத்தில் தற்செயலாய் ஒரு விருத்தாப்பிய மான ப்ராம்மணன் என்னைக் கண்டு என் துர்தசையை அறிந்து அதை போக்கும்படியான இவ்விரதோபதேசம் எனக்கு உபதேசித்தார். அந்த உபதேசத்தை நான் அனுஷ்டித்து மிக்க பலனடைந்தேன் என, அதைக் கேட்ட கடலைக்காரன் மிக சந்தோஷித்து, யான் சொன்னபடி தானும் செய்ய

நிச்சயித்து போஜனம் செய்து தாகம் தீர்த்துக்கொண்டு தன் னூருக்குச் சென்று தனக்கு ஜீவனதாரமான கட்டிட வியா பாரத்தால் அதிக திரவியம் ஸம்பாதித்து இந்த ஸத்தியநாரா யண விரதத்தை குடும்ப சகிதமாய் பந்துக்களுடன் ஆரம் பித்து செய்ய, அம்மகத்துவத்தால் அஷ்டைஸ்வரியம் அனு பவித்துக்கொண்டு சுகமாய் வாழ்ந்து அந்தியத்தில் விஷ்ணு லோகமடைந்தார்.

மூன்றுவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! இவைகளுக்கொரு இதிஹாஸ கதை யுண்டு சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முன்னே ஜிதேந்திரி யனும், ஸத்தியவானும் ஸாதுக்களை எப்போதும் பூஜிக்கிற வனுமான உல்கலமுகனென்கிறபேருள்ள இராஜ சிரேஷ்டர் ஒருவரிருந்தார். அவர் பிரதினமும் கோயிலுக்குசென்று ப்ராம்ஹணருக்கு மிகபக்தி வணக்கத்துடன் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு மிக புத்திசாலியும் பதிவ்ரதையுமான தன் பாரியாருடன் நதிக்கரையில் இச்சத் தியநாராயண விரதமாரம்பித்து செய்துக்கொண்டுவந்தார். இப்படி விரதம செய்துக்கொண்டு வருகிற ஸமயத்தில், அவ்விடத்திற்கு ஸாதுவென்று ஒரு வைஸ்யன் வியாபாரத் தின் பொருட்டு மிகுந்த பணதோடு வந்து அந்நதிக்க ரையில் கப்பலை நிறுத்தி இராஜனிடம் வந்து மிக வணக்கத் துடன் ஒரு கேள்விக் கேட்டான். ஓ இராஜனே! உலகத்தில் வெகு ஸாதாரணமாய் ஆசரிக்கப்படும் விரதங்களின் மகத்து வத்தை தீர்க்கதரிசியோர்களால் அறிந்தவராகையால் அவ்விர தங்களில் உத்தமமானதுவோ, அதை நான் கேழ்க்கவிரும்

புகிறேன் என்று பலவிதமாய் பிரார்த்தனை செய்ய, அந்த இராஜன் கிருடையோடு கூடின மனதுடையவனுய் அந்த கோமட்டியை நோக்கி சொல்லுகிறார்: ஓ ஸாதுவே இவ்வுலகில் செய்யப்படும் விரதங்களில் உத்தமமான விரதம் ஸத்தியநாராயண விரதமென்று பெரியோர்களால் சொல்லக் கேட்டு ஸந்தானம் கோரின யான் அனந்தகல்யாண குணங்களும், திவ்வியமங்கள விக்கிரஹனும் எங்கும் நிறைந்தவனுமான விஷ்ணுமூர்த்தி பூசை என்னும் இவ்விரதத்தை ச்வய முமிம்ப ஸமேதனுய் அனுஷ்டித்து செய்கிறேனென்று சொன்னர். பிறகு அந்த கோமட்டியானவன் மிக ஆவலுடன் ஓ பூபாலனே, தாங்கள் எந்த கோரிக்கையுடன் இவ்விரதம் செய்கிறீரோ, அதையே கோரி நானும் அனுஷ்டிக்க அபேக்ஷிக்கிறபடியால் எனக்குபதேசிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திதபோது, நல்லதென்று அம் மஹாமந்திராஜத்தை அந்த ஸாதுவுக்கு கிரமமாய் உபதேசித்தார். பிறகு அந்த வைசியகுல கிரேஷ்டனை ஸாதுவானவர் மிக ஆனந்தத்துடன் கூடினவராய் தன் ஸ்வதேசம் போய்ச் சேர்ந்து, தன் பார்யாளுக்கு இந்த ஸத்தியநாராயண விரதமறிவித்து சொல்லுகிறர்: "ஓ பெண்மணீ! என் கோரிக்கைப்படி எனக்கு ஸந்தானம் உண்டானுல்யான் அவ்விரததத்தை பூர்த்தியாய்செய்து முடிக்கிறேன்" என்று ஸங்கல்பம் பண்ணிக்கொண்ட சிலகாலத்திறகுள் தன் குலஸ்திரியான லீலாவதி கர்ப்பம் தரித்து பத்தாவது மாதத்தில் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்தோடு கூடிய ஒரு கன்னிகாரத்தினத்தை ஈன்றெடுத்தாள். இந்தச் சிறுமியாகிய பெண்ரத்தினமானது காளடவில் விருத்தி சந்திரனைப்போல் வளர்ந்துகொண்டு களாவதி என்னும பேருடன் வழங்கிவந்தாள். இப்படி சிலகாலம் கழிந்தபிற்ர் களாவதியின் தந்தையானவர் தன் குமாரத்திக்கு கலயா

ணம் செய்ய முயன்று தன் பந்து மித்திரருடன் கூட ஆலோ சித்து தகுந்த பிள்ளையைத்தேடும்படிப் தூதாளையனுப்ப, அவர்கள் காஞ்சிபுரம் சென்று, அப்பட்டணத்திலிருக்கும் ஒரு கல்ல ரூப யௌவனத்தால் கூடின வைசிய குமாரனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள. அப்படி அழைத்து வந்த வைசிய குமாரனைக் கண்டு, மிக ஸந்தோஷத்தோடு அச் சிறு மியின் தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் பந்துமித்ராளை வரவழை த்து கல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் அச சிறுவனுக்கு தன் பெண் ணைக் கொடுத்து விவாஹம் செய்தார்கள. ஆனால் தாங்கள் ஸங்கல்பம் செய்துக்கொண்டபடி அந்த விரதம் மாத்திரம் செய்யவில்லை. பிறகு லாதுவும் தன் மருமகனும் வியாபா ரத்தின் பொருட்டு சந்திரகேதுவென்றும் ராஜனால் ஆண்டுவருகிற ரத்ன லாதுபுரமென்கிற பட்டணம் சென்று ஸமுத்திரக் கரையிலிறங்கி தானுட் மருமகனும் வியாபாரம் செயதுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஸமயத்தில் ஸத்திய நாராயண விரதம்செய்ய மறந்த அந்த லாதுவைப் பார்த்து மிக தீவிர கோபத்தோடு விளங்குகின்ற பகவானை சத்திய நாராயணன் இவன் மிக கடினமான கஷ்டத்தையும், துக்கத் தையும் அடையட்டுமென்று சாபமிட்டார். உடனே அந்த சாபத்துக்குத் தக்கபடியே ஒரு திருடன் வரக்கமாய் இரா ஜன் வீட்டு களவுகளை திருடிக்கொண்டு போய் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு விக்கிரயம் செயதுகொண்டு வருவான். ஒருகால் இராஜாவின் வீட்டிலுள்ள களவுகளை திருடிக்கொண் டிவரும் ஸமயத்தில் இராஜப்படைகள் கண்டு அவனைத் தரத் திக்கொண்டு பின் தொடர்ந்தோட ஓடி வருகிறவர்களைக்கண்டு பயத்தினால் ஸமுத்திரக் கரையில் போரம் செய்துக்கொண் டிருந்த அந்த இரண்டு கோமட்டிகள் தங்கள் சாமான்களை முன்னே போட்டுவிட்டு ஓடிப்போயிருந்தார்.

அப்படி ஓடிப்போன திருடர்களைத் தேடி, எவ்விடத்திலும் அகப்படாமையால் இந்த கோமட்டிகள் வசத்தில் அந்த நகைகள இருக்கிறதாய் ஜாடைதெரிந்து, அவர்களிடம் வந்து பார்த்து அவர்களிடத்திலிருந்த திரவியமே அத்தாக்ஷியாக எண்ணி அவர்களிரண்டுபேரையும் கட்டி இராஜனிடத்தில் கொண்டுவந்து: "ஓ இராஜேந்திரனே தங்களுடைய இராஜ திருஹத்தில் திருடிக்கொண்டுபோனபொருள் இந்தத் திருடர்களிடத்திலிருந்தது. இவர்களைப்பார்த்தால் பழைய திருடரைப்போல்காண்கிறார்கள். ஆகையால், இவர்களுக்கு தங்களுடைய ஆக்ஞை எப்படியோ அதை தெரிவித்தால் நாங்கள் கூடத்த சித்தமாயிருக்கிறோம்" என, அம்மாதிரியே, இராஜன் ஆக்ஞாபித்தார். அப்போது இராஜப்படாள் மிக கோபத்தோடி இவர்களுடைய கைகால்களுக்கு விலங்கிட்டு கைதிகளாக்கி காராகிரஹத்தில் வைத்தார்கள். பிறகு, அவர்களிடத்திலிருந்த பணத்தை இராஜ பொக்கிஷத்திற்கு சேர்த்தார்கள். இப்படியிருக்க ஸாதுவென்னும் கோமட்டியின் பாரியாள் லீலாவதியானவள் தன் குமாரத்தி களாவதியுடன் மிக சந்தோஷமாயிருக்கிறபோது திருடர்கள இவர்களுடைய வீடடில் புகுந்து எல்லாப்பொருளையும் திருடிக்கொண்டு போனதினால் உண்ண உணவிற்கும் உடுக்க உடைக்கும் கூட இல்லாமல் தரித்திரத்தால் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் போய் யாசகம் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி இருக்க ஒரு நாள் களாவதி பொழுதுபோய் வீட்டிற்கு வந்தபோது தாயாரான லீலாவதி களாவதியைப்பார்த்து என் நோம் கழித்து வந்தாய் என, ஓரிடத்தில் சத்தியநாராயண வரதம் செய்துக்கொண்டிருக்க அவ்விரதம் செய்யும் விதம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து அக்கதையையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன் என்று சொன்ன தன் குமாரத்தியின் வார்த்தைகளைக்

கேட்டு திடுக்கிட்டு, பெண்ணே! இந்த விரதத்தை ஸங்கல்பபூ
பழி செய்யாத காரணத்திலல்லவோ நமக்கிப்போக்கொத்த
க்ஷ்டங்கள் நேர்ந்தது. அதற்குப் பரிஹாரமாக நாம் ஸத்திய
நாராயண வ்ரதம் செய்வதற்கு முயற்சிசெய்வோம். அப்படி
செய்தோமேயாகில நம்முடைய புருஷர்ள செளக்கியமாய்
தனம் தேடி ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வீடடுக்கு வருவார்கள்.
நமக்கும் எல்லாசுகமும் கிடைக்கும். நாடிபுத்தபணமும் மறு
படியும் கிடைக்கும். ஆகையால் விரதம்செய்வதறகு திடசித
த்தோடு இருக்கவேண்டுமென்று மனைதிடம் செய்துக
கொண்டு தங்கள் டக்துஜனங்களுடன் கூடி விரதம் செயதார்
கள். அப்படி விரதம்செய்து முடிவில் ஸ்வாமி! என்னுடைய
பர்த்தாவும் மருமகனும் கூடிய சீக்கிரத்தில் வீட்டுக்கு வர
வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்ய தினராகூகனை நாராய
ணன் சந்திரகேது மஹாராஜனுடைய கினவில் பகவான தரி
சனம் கொடுத்து: "ராஜனே, நீ சில நாளைக்குமுன்னே சிறை
லடைத்த ஸாதுவென்னும் கோமட்டியையும் அவன் மருமக
னையும் விடுதலை செய்யவேண்டும். அவர்களிடத்திலிருந்து
நீபெற்றுக்கொண்ட தனத்தையும் திருப்பிக்கொடுத்துவிடும்.
அப்படிக்கு கொடாவிடில் உன்செல்வம், புத்திரமித்திரகள
ராதிகளுடன் நாசப்படுத்துவேன் என்று சொல்லி மறைந்
துவிட்டார். உடனே இராஜன் விடியறகாலையிலெழுந்து
ஸபைக்கு வந்து, தன்மந்திரிகளுக்கு தனக்கு நேர்ந்த கினவின்
வரலாற்றை தெரிவித்து சிறைசசாலையில் லவத்திருக்கும்படி
யான இரண்டு கோமட்டிகளையும் விடுதலை செய்யவேண்டி
உத்திரவளித்தார். உடனே இராஜன் கட்டளைப்படி இராஜப
படரள் அவர்களுடைய விலங்குகளைக் கழட்டி, அவர்கள
அரசன் முன்னே நிறுத்தினர்கள. பிறகு, வேந்தன் அவர்க
ளுடைய தன்மை தனக்குத்தெரியாதகால் தான் செய்த அப

ராதத்தை குறித்துத் தன்னை மன்னிக்கும்படியாய் அநேக விதமாய் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டு விடுதலைசெய்து விட்டார். அப்போது அந்த கோமட்டிகள் இரண்டுபேரும் வெகு சந்தோஷமாய்க் கப்பலேற வரும்போது சமுத்திரக்கரையில் ஒரு சன்னியாசிவேடம்பூண்ட ஸத்தியநாராயணஸ்வாமி இவர்களுக்கு பிரத்தியக்ஷமாய்வந்து இசசாதுவைப்பார்த்து ஓய் இந்த கப்பலிலென்ன இருக்கிறது? என்றுகேட்க, அச் சாதுவான கோமட்டி கர்வத்தோடு இதிலென்ன இருந்தால் உனக்கென்ன, முத்திரை போடுகிறயா கொடிகளால் கட்டின தட்டு முட்டு கூடைகள் யிருக்கிறதென்று சொன்னர். சன் னியாசி அதைக்கேட்டு அப்படியே ஆகட்டுமென்றுசொல்லி சமுத்திரக்கரையிலே இருந்தார். சன்னியாசி சொன்ன கொஞ்சகாலத்திலேயே இருவரும் கப்பலில் போய்ப்பார்த்த போது அங்கே பணத்திற்கு பதிலாக கொடிகளால் செய்த பாத்திரங்க ளிருக்கப்பார்த்து வருத்தப்படத் தொடங்கினர். மருமகன் பார்த்து இது நாம் சன்னியாசியை அவமதித்த தோஷந்தான். அவர் சத்தியநாராயணமூர்த்தியே தவிர ஸாதாரணமானவரல்ல; நாம் அவரைப் பழையபடி பிரார்த் தனை செய்தால் நம்முடைய பொருள் நமக்கு கிடைக்கு மென்றுசொன்னபோது ஸாதுவும் ஸன்னியாசியிடம்சென்று தங்கள் தப்பிதத்தை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவர் அவாளிடத்தில் கருணைகூர்ந்து மறுபடியும் தனம் கொடுத்து நீ இன்றைய முதல் ஸத்தியநாராயண விரதம் எடுத்து செய்வாயாகில் உனக்கு எல்லா ஸம்பத்துகளுமுண் டாகுமென்று சொல்லி அவர் மறைந்து விட்டார். பிறகு அவர்கள் இரண்டுபேரும் கப்பலேறி தங்களுடைய பட்ட ணம் வந்துசேர்ந்து, முன்னே தங்கள வேலைக்காரனை இவாள் வரவைத் தெரிவிக்கும்படி அனுப்பவே அவன் சென்று

ஸாதுவின் பாரியாளுக்கும் குமாரத்திக்கும் தங்கள் பர்த்தாக்களின் வரவை தெரிவித்தான். அப்போது ஸாதுவின் குமாரத்தி சத்தியநாராயண விரதம் செய்துக்கொண்டிருந்து பிரஸாதம வாங்கிக்கொள்ளாமலே வந்தாள். ஆகையால் களாவதியின் கணவன் தனத்தோடு சமுத்திரத்தில் மூழ்கினன். உடனே களாவதியும் அவள் தாய் தந்தைகளும் பலவிதமாய் துக்கித்தார்கள். இதுவும் ஸத்தியநாராயண விரத மகிமையன்றி வேறல்லவென்று நிச்சயித்து ஸத்தியநாராயணனை மறுபடியும் பிரார்த்தனை செய்ய, அப்போது பகவான் பிரத்தியக்ஷமாய்: "ஓ ஸாதுவே உன் குமாரத்தி ஸத்தியநாராயண விரதம் செய்துக்கொண்டிருந்து பிரஸாதம் கைக்கொள்ளாமலே வந்தாள். ஆகையால நான் உன் மருமகனை ஸமுத்திரத்தில் மூழ்த்தினேன்" என்றுசொல்ல, களாவதி தான் செய்த தப்பிதம் அறிந்து மறுபடியும வீட்டுக்குச சென்று ஸத்தியநாராயணனுடைய பிரஸாதம் வாங்கிக்கொண்டு வருங்காலத்திற்குள் தன் பர்த்தா தண்ணீரிலிருந்தெழுந்து க்ஷேமமாய் சரைசேர்ந்தான். உடனே அவர்களெல்லோரும் தங்கள் வீடுக்கு வந்து சேர்ந்து, அதுமுதல் பிரதிப் பருவத்திலும், மாதப்பிறப்பிலும், ஸங்காரந்தி முதலிய புண்ணிய தினங்களிலும் இந்த விரதம் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள. ஆகையால மறவாமல் ஸத்தியநாராயண விரதம் செய்ததினால் இவ்வுலகில் ஸுகங்களை அனுபவித்து முடிவில் ஸத்தியலோகமுமடைந்தார்கள் என்று மூன்றுவது நான்காவது அத்தியாயங்களின் கதை.

இது சத்தியநாராயண விரத கதையின் ஐந்தாவது அல்லது கடைசி அத்தியாய பிராரம்பம்.

"ஓ முனிவர்களே! இதில் இன்னொரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். துங்கத்துவஜன் என்கிற ஒரு இராஜனிருந்தார், அவர் ஸத்தியநாராயணப் பிரஸாதத்தை விட்டு துக்கத்தை அனுபவித்தார். அவர் ஒருமுறை காட்டுக்குச் சென்று மிக வேட்டையாடி அனேக மிருகங்களை ஸம்காரித்த தேக அலுப்பினல் ஒரு ஆலமரத்து நிழலில்வர, அவ்விடத்தில் இடையர்கள் ஸத்தியநாராயணன் பூஜை செய்கிறதைப் பார்த்து இராஜ்ஜியக்கொழுப்பினல் ஸத்தியநாராயணஸ்வாமியை தியானிக்காமலும் சேவித்துக் கொள்ளாமலும் அந்த இடையர்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஸத்தியநாராயண ப்ரஸாதத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளாமல் தன் பட்டணத்திற்கு வந்தார். இப்படி அலக்ஷியம் கெய்ததினல் அவருடைய நூறு பிள்ளைகளும் இறந்துபோனர்கள. தன தானிய ஸம்பத்துயாவும் அழிந்து போச்சுது. பிறகு அந்த இராஜனுக்கு வந்த ஆபத்துகளுக்குக் காரணம் ஸத்தியநாராயணனை அலக்ஷியம் செய்ததே தவிர வேறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டதனல் அந்த இடையர்களிடம் சென்று அவர்களோடு கூடிக்கொண்டு தானும் பக்தியோடு ஸத்தியநாராயண விரதம் செய்து பழையபடி அப்பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தால் புத்திர பௌத்திர தனதானிய ஸம்பத்துகளடைந்து சுகப்பட்டு சிலகாலத்தின் பிறகு அவர் ஸத்தியலோகமடைந்தார்".

ஆகையால் இவ்விரதம் எடுத்துசெய்கிறவர்கள் கல்கூர்ந்தாராகிலும் செல்வம் விசேஷமடைவார்கள். சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டவர்களும் விடுதலையடைவார்கள். பயப்படு

நிறவர்கள் பயத்திலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள். ஓ முனிவர்களே ஆயிரம் பேச்சியால் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கிறது இக்கலியுகத்தில் ஸத்தியநாராயண விரதம்தான் விசேஷப்பலத்தை கொடுக்கப்பட்டது. இவ்விரதக் கதை கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் எழுதினவர்களும் ஸர்வபாபங்களினின்று விலகப்படுவார்கள். அன்றியும் இஷ்டார்த்திகளை பெறுவார்கள் என்பது திண்ணம். சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சத்தியநாராயண விரத கதை ஸம்பூர்த்தியாயிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமாய நமஃ

ஸ்ரீராமநவமி விரதகல்பம்

பிரயோகம்.

ஸ்ரீராமபூஜை.

ஆசமநீயம் மூன்றுதடவை செய்து பிறகு சங்கல்பம் செய்யவேண்டியது. பிராணாயாமம்மியா மாஸபக்ஷாத்தியுல் யுக்கிய ஸகலபாபக்ஷயகாமஃ ஸ்ரீ பாமேஸ்வராப் பிரீர்த்தியர்த்தம் (அல்லது) பகவதாக்ஞயா ராமப்பிரீர்த்தியர்த்தம் ஸ்ரீ ராம நவமி விரத முஹூர்த்தே நமஃ யதாமிளிதோபசாரைஃ ஸ்ரீராமபூஜாம் கரிஷ்யே॥ ஆதௌ கணபதி பூஜாம்கிருத்வா (சு.) கணபதி தியானம் யஸ்யத்திவிரத வக்திராத்தியாஃ பாரி ஷத்தியாஃ பரிஷ்கிருதம் விக்னம் நிக்னந்திஸததம் விஷ்வக்ஸே நமுபாஸ்மஹே॥ சுக்லாம்.....ஸர்வ விக்நோப சாந்தயே॥ ததாராமமந்திரேண ஷடங்கன்னியாஸபூர்வக கலசார்ச்சனம் கரிஷ்யே நமஃ ப்பலபுஷ்பாக்ஷதஸஹிதம் ஜலபூர்ணம் தாம்ர பாத்ரம் கிருஹீத்வா உபோஷ்யோகவமிம் துவத்திய யாமேஷ் வஷ்டஸு—ராகவ॥ தேநப்பிரீதோ பவத்துவம்மே ஸம்ஸாராத் திராஹிமாம்ஹரே॥ இதிபந்திரோண பாத்திரஸ்தம் ஜலம்க்ஷி பேத். ஸசக்திதஃ ஹைமீ ராமப்பிரதிமாம் கிருத்வா அக்கினி உதாரண பூர்வகம் கபோலௌ ஸ்பிருஷ்ட்வா மூலமந்திரம்

பிரணவாதி சதுர்வித பலபுருஷார்த்த சித்தியர்த்தம் காமரா
மாய தேவத்துவம் ஸங்கியாரஸ்வாஹேதி மந்திரபடனம் கரி
ஷ்யே. பொன்னல் சக்திக்குத்தக்கபடி ராமப்ரதிஷையைசெய்தும்
பிரதிமாசோதனம் செய்து பிராணப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்
டியது. கோமலாங்கம் விசாலாக்ஷம் இந்திரநீல ஸமப்ரபம்
தக்ஷிணேங்கே தசரதம் புத்திராபேக்ஷணதபர பிருஷ்டதே
லக்ஷ்மணம் தேவம் ஸச்சத்ரம் கனகப்பிரபம் பார்ஸ்வே
பரதசத்ருக்னௌ தாளவிருந்த கராவுபௌ அக்ரேவியக்கிரம்
ஹனூமந்தம் ராமானுக்கிரஹகாண்க்ஷிணம் (தியானம்) அத
ஷோடசோபசாரைஃ பூஜயேத். சு. ஆவாஹயாமி விஸ்வேசம்
ஜானகீவல்லபம் ப்ரபும் கௌஸல்யாதனயம் விஷ்ணும் ஸ்ரீ
ராமம் ப்ரகுருதேஃ பரம் ஸ்ரீராமாயநமஃ ஆவாஹனம் ஸ....மி
ஸ்ரீராமாகச்ச பகவன் ரகுவீர ந்ருபோத்தமம் ஜானக்கியாஸ
ஹராஜேந்திர ஸ—ஸ்திரோபவஸர்வதா. ராமசந்திர மஹேஷ்.
வாஸ ராவணந்தகராகவ யாவத்பூஜாம் ஸமாப்பியேஹம்
தாவத்ஸன்னிஹிதோபவ|| ஓராமசந்திராய நமஃ ஸன்னிதா
னம் குரு. சு. ரகுனயகராஜர்ஷே நமோராஜீவலோசன ரகுநந்
தனமேதேவ ஸ்ரீராமாபிமுகோபவ|| இதிஸம்முகீகரணம் குர்
யாத் சு. ராஜாதிராஜ ராஜேந்திரா ராமசந்திர மஹீபதே ரத்ன
ஸிம்ஹாஸனம் துப்பியம் தாஸ்யாமி ஸ்வீ குருப்ரபோ||ஸ்ரீரா
மசந்திராயநமஃ ஆஸனம் ஸ....மி. சு. நிரைலோக்கிய பாவ
நாநந்த நமஸ்தே ரகுநாயக பாத்தியம் கிருஹாண ராஜர்ஷே
நமோராஜீவலோசன ஸ்ரீராமாயநமஃ பாத்தியம் ஸ....மி. பரி
பூர்ணபராநந்த நமோராமாயவேதவேத்ய கிருஹாணர்க்கியம்
மயாதத்தம்கிருஷ்ணவிஷ்ணோஜகார்ச்சன ஸ்ரீராமாயநமஃ இத
மர்க்கியம் ஸ....மி. சு. நம ஸத்வாயசுத்தாய நித்தியாய நானரூ
பிணே கிருஹாணாசமனம் நாதஸர்வலோகைகனயக|| ஸ்ரீராம
சந்திராயநமஃ ஆசமநீயம் ஸ....மி. சு. நமஸ்ரீவாசுதேவாய நந்

வஸ்த்ராணஸ்வஸ்துபிர்ணே மதுபர்க்கம் கிருஹாணேதம் ஜானகீ பதயேநமஃ ஸ்ரீராமாய நமஃ மதுபர்க்கம் ஸமர்ப்பயாமி. பஞ்சாமிருதம் மயாநீதம் பயோதத்திகிருதம் மது, சர்க்கரா ஜலஸம்யுக்தம் ஸ்ரீராம பிரதிகிருஹ்யதாம். ஸ்ரீராமாய நமஃ॥ பஞ்சாமிருத ஸ்நாநம்ஸமர்ப்பயாமி. (யத்புருஷேணேதி ஸ்நானம்) ஸ—மி. கங்கேச யமுனேசைவ ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம் குரு இல்லாவிடில் ராமாஷ்டோத்திரேண ஸ்ரீராமம் சுத்தோதகேன ஸ்நாபயாமி. ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. அபிஷேகம் செய்யும்போது சந்தனம், புஷ்பம். தீபம், நைவேத்தியம்செய்து ஸம்யக்பிரார்த்தய நிர்மால்யியம் விஸ் சர்ஜ்ய புருஷஸூக்தைஃ விஷ்ணுசூக்தைஃஸ்ச அபிஷிஞ்சேத். சு. தப்தகாஞ்சன ஸங்காசம், பீதாம்பரமிதம்ஹரே, ஸங்கிருஹாண ஜகன்னுத ராமசந்திரநமோஸ்துதே. இதி ஸ்ரீராமாயநமஃ வஸ்திரயுக்மம் ஸ—மி. ஸ்ரீராமாப்சுத எக்நேச ஸ்ரீதராநந்தராகவ பிரம்ஹ ஸூத்திரம் சோத்தரீயம் கிருஹாண ரகுநந்தன. ஸ்ரீராமாயநமஃ எக்நோபவீதம் ஸ-மி. குங்குமாகரு கஸ்தூரி, கர்பூரம்சந்தனம்ததா, துப்பியம்தாஸ்யாமி ராஜேந்திராஸ்ரீராமஸ்வீகுருப் பிரபோ. ஸ்ரீராமாயநமஃ கந்தான் ஸ—மி. கந்த கோவிந்த பரமானந்த, ஹரித்திராஸஹிதாக்ஷதான், விஸ்வேஸ்வர விசாலாக்ஷ கிருஹாண புருஷோத்தம॥ ஸ்ரீராமாயநமஃ அலங்காரார்த்தே அக்ஷதான் ஸ.....மி. துலஸீகுந்த மந்தார, ஜாதிபுன்னாகசம்பகைஃ கதம்ப காவீரைஸ்சகுஸு—மைஃஸ்சதபத்ரகைஃ, நீலாம்புஜ பில்வபத்திரைஃ, மல்லிகை ராகவம்ஷிபும், பூஜயிஷ்யாம்மியஹம் பக்தியா, ஸங்கிருஹாண ஜகார்த்தன., ஸ்ரீராமாயநமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி. துளஸீகுந்த மந்தார, பாரிஜா டம்புஷ்பாயுதம் வனமாலாம் பிரதாஸ்யாமி, கிருஹாண ஜகதீஸ்வர. ஸ்ரீராமசந்திராயநமஃ வனமாலாம் ஸமர்ப்பயாமி.

அதாங்க பூஜா.

ஸ்ரீராமசந்த்ராய நம: பாதௌ பூஜயாமி
ராஜீவலோசனாய நம: குல்பௌ பூ—மி
ராவணாந்தகாய நம: ஜானுநீ பூ——மி
வாசஸ்பதயே நம: ஊரூ பூ——மி
விஸ்வரூபாய நம: ஜங்கே பூ——மி
லக்ஷ்மணாக்ரஜாய நம: கடிம் பூ——மி
விஸ்வமூர்த்தயே நம: குஹ்யாதியம் பூ-மி
விஸ்வாமித்ரப்ரியாய நம: நாபிம் பூ——மி
பரமாத்மனே நம: ஹிருதயம் பூ-மி
ஸ்ரீகண்டாய நம: கண்டம் பூ-—மி
ஸர்வாஸ்த்ரதாரிணே நம: பாஹூ-ன் பூ—மி
முகுந்தவதூதாய நம: முகம் பூ——மி
பத்மகராபாய நம: ஜிஹ்வாம் பூ—மி
தாமோதராய நம: தந்தான் பூ—மி
ஸீதாபதயே நம: லலாடம் பூ—மி
ஹனுமத்ப்ரியாய நம: சிர பூ—மி
ஸர்வாத்மனே நம: ஸர்வாண்ணியங்காணி பூஜயாமி.

பிறகு சக்தியிருந்தால் ஸஹஸ்ரநாம பூஜை செய்யலாம். இல்லாவிடில் அஷ்டோத்திரசதம் புஷ்பத்தாலாவது அல்லது துளசியாலாவது செய்யவேண்டும். ஒரு நாமத்திற்கு முதலில் ஓம் என்றும் கடைசியில் நம: என்றும் பூஜை செய்யவேண்டியது. நேசவாதி 24-நாமங்களும் செய்யலாம்.

———

ஸ்ரீராமஷ்டோத்திரசதம்.

ஓம் ஸ்ரீராமாய நமஃ
ராமபத்ராய
ராமசந்த்ராய
சாஸ்வதாய
ராஜீவலோசனாய
ஸ்ரீமதே
ராஜேந்த்ராய
ரகுபுங்கவாய
ஜானகீவல்லபாய
ஜைத்ராய
ஜிதாமித்ராய
ஜகார்த்தனாய
விஸ்வாமித்ரபிரியாய
தாந்தாய
சரணத்ராணதத்பராய
வாலிப்ரமதனாய
வாக்மினே
சத்தியவாசே
சத்தியவிக்ரமாய
விரததராய
ஸதாஹனுமதாஸ்ரிதாய
கௌஸலேயாய
கரத்ரயவம்ஸிகே
விராதவதபண்டிதாய
விபீஷணபரித்தாத்ரே
தசக்ரீவசிரோஹராய
லப்தஸீதாப்ரியாய
ஹராகோதண்டகண்டனாய
ஜாமதக்னிமஹாதற்ப தள
தாடகாந்தகாய

ஓம் வேதாந்தஸாராய நமஃ
வேதாத்மனே
பவரோகஸ்யபேஷஜாய
தூஷணத்ரிசிரோஹந்த்ரே
த்ரிமூர்த்தயே
த்ரிகுணாத்மகாய
த்ரிவிக்ரமாய
த்ரிலோகாத்மனே
புண்ணியசாரித்ரகீர்தனாய
த்ரிலோகரக்ஷகாய
தன்விநே
தண்டகாரண்ணியபுண்
[ணியகிருதே
அஹல்யாசாபசமனாய
பிதுருபக்தாய
வரப்ரதாய
ஜிதேந்த்ரியாய
ஜிதக்ரோதாய
ஜிதாமித்ராய
ஜகத்குரவே
ருக்ஷவானரஸங்காதாய
சித்ரகூடஸமாஸ்ரயாய
ஜயந்தத்ராணவரதாய
ஸுமித்ராபுத்ரஸேவிதாய
ஸர்வதேவாதிதேவாய
ம்ருதவானரஜீவனாய
மாயாமாரீசஹந்த்ரே
மஹாபோகாய
மஹாபுஜாய
ஸர்வதேவஸ்துதாய

ஓம் சௌம்மியாயநமஃ
பிரம்மண்ணியாய
முனிஸத்தமாய
மஹாயோகினே
மஹோதராய
ஸக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதாய
ஸர்வபுண்ணியாதிகபலாய
ஸ்மிருதஸர்வாகஹாசனாய
ஆதிபுருஷாய
மஹாபுருஷாய
பரமபுருஷாய 70
புண்ணியோதயாய
தயாஸாராய
புராணபுருஷோத்தமாய
ஸ்மிதவக்த்ராய
மிதபாஷிணே
பூர்வபாஷிணே
ராகவாய
அனந்தகுணகம்பீராய
தீரோதாத்தகுணோத்தமாய
மாயாமானுஷசாரித்ராய
மஹாதேவாதிபூஜிதாயநமஃ
ஸேதுகிருதே
ஜிதவாராசயே
ஸர்வதீர்த்தமயாய
ஹராயே

60 ஓம் சியாமாங்காய நமஃ
ஸ்யாம்காய
சூராய
பீதவாஸஸே
தனுர்தராய 10
ஸர்வயக்ஞாதிபாய
யஜ்ஞிகே
ஜராமரணவர்ஜிதாய
சிவாயதகப்பிரதிஷ்டாதரே
ஸர்வபாபகுணவர்ஜிதாய
பரமாத்மனே
பரப்ரம்ஹணே
ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹாய
பரஞ்ஜ்யோதிஷே
பரந்தாம்னே 100
பராகாஸாய
பாரதபராய
பரேசாய
பாரகாய
பாராய
ஸர்வதேவாத்மகாய
பரஸ்மை
ஸ்ரீராமாய நமஃ
ஸ்ரீராமசந்த்ரபரமகுரவே
ஸ்ரீராமாவ்ஷேடோத்தரசத நாமா
வளிர்ம்மாப்தாஃ

தூபதீபநைவேத்திய தாம்பூலாதி மந்த்ரபுஷ்பம் முதலியன செய்கிறது. வனஸ்பதிரஸோத்பூதோ, கந்தாட்யோ கந்தமுத்தமம் ராமசந்த்ரமஹீபால தூபோயம் பிரதி கிருஹ்ணீயதாம் ஸ்ரீராமசந்த்ராயநமஃ தூபமாக்ரிஹ்யாமி. ஜ்யோதிஷாம் பதயேதுப்பியம் நமோராமாய வேதஸே, கிருஹாண

தீபகம் சைவ, திரைலோக்கியம் திபிராபலம॥ ஸ்ரீராமாயநமஃ தீபம் தர்சயாமி. இதம் திவ்விபான்னமமூர்தம், ரஸைஷட்பிஃ ஸமன்விதம் ராமசக்திரேச நைவேத்தியம், ஸீதேப் பிரதி கிருஹ்ஹியதாம்॥ ஸ்ரீராமாயநமஃ மஹாநைவேத்தியம் நிவேத யாமி. மத்யே மத்யே பாநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. உத்தராபோச னம் ஸ.....மி. ஹஸ்தபிரக்ஷாளனம் ஸ.....மி. முகப் பிர க்ஷாளனம் ஸ .....மி. பாதபிரக்ஷாளனம் ஸ.....மி. புநராச மநீயம் ஸ .....மி. கோ.ாதுவர்த்தநந்தே இதம் சந்தனம்லே பயாமி. நாகவல்லீதளர்புக்தம் பூகீபலஸமன்விதம் தாம்பூலம் கிருஹ்ஹியதாம் கர்பூராதிஸமன்விதம். ஸ்ரீராமாயநமஃ தாம்பூ லம் ஸ.....மி. ஹிரண்ணியகர்பேதி தக்ஷிணம் ஸ.....மி॥ ராஜாதிராஜயேதி நீராஜனம். மஹகளார்த்தம் மஹீபால, நீரா ஜனமிதம்ஹரோஸங்கிருஹாண ஜகன்நாதாமசந்திர நமோஸ் துதே ஸ்ரீராமசந்திராயநமஃ கர்பூரநிராஜனம் ஸ....மி. நமோ தேவாதிதேவாய ரகுநாதாய சார்ங்கிணே சின்மயானந்தரூ பாய, ஸீதாயா பதயேநமஃ இதி நமஸ்காரம் குர்யாத் ஸர்வ லோகசரண்யாய ராமசந்திராயவேதஸே பிரம்ஹாநந்தைக ரூபாய ஸீதாய பதயே நமஃ இதி புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத்தியாத், யாவிகாஞ்சபாபாநி பிரம்ஹாஹத்தியா சமாநிச, தாநி தாநி வினஸ்யந்தி பிரதக்ஷிண பதேபதே॥ ஸ்ரீராமசந்திராயநமஃ பிர தக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸ ...மி. நிர்த்தினயர் கீதைஸ்ச வாத்தி ணயஸ்ச, புராணபடநாதிபிஃ ராஜோபசாரார் கிலர் ஸந்துஷ் டோ பவராகவ॥ ஸ்ரீராமசந்திராய நமஃ ச்சத்திராதி ஷோட சோபசாரபூஜாம் ஸ—மி. அசோக குஸ—பமைர்யுக்தம், ராமர் பார்க்கியம் நிவேதயேத், தசாநனவதார்த்தாய, தர்மஸமஸ் தாபநாயச, ரக்ஷஸாஸாநாம்விநாசாய, தைத்தியாநம் நிதநயச பரித்திராணாய ஸாதூநாம், ஜாதோராமஸ்வயம் ஹரிஃ॥ கிரு ஹாணர்க்கியம் மயாதத்தம், பிராதருபிஸஹிதோநக॥ ராம

சந்திராயநமः இதமர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. யஸ்யஸ் மிருக்கிய.....ஸ்ரீராமசந்திரதேஸ்ஸ—ய....வரிதோபவது. இதி பூஜாவிதி ஸம்பூர்ணம் ஸர்வம ராமார்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீராமசந்திராய ஸாங்காய ஸபரிவாராய நமः இதமர்க்கியம் ஸ ...மி. ஆவாஹனம் நஜாநாமி, நஜாநாமிமஹீபதே, மந்தரஹீனம் கிரியாஹீனம் பக்திஹீனம் ஸுரார்த்தன, ராம சந்திரஸ்வாமின் அனேன யதாக்ஞானேன நிருத பூர்வோத்த ராராதனேன பகவான் ராமசந்திர ப்ரீயதாம். இதி ஸ்ரீராம நவமி பூஜாஸ்ஸமாப்தः॥

ஸ்ரீராம நவமி விரத கதை.

அகஸ்திய முனிவர். ஸுதீக்ஷ்ண முனிவரைப்பார்த்து சொலலுகிறார்: சித்திரை மாதத்தில் பூர்வபக்ஷ நவமிதிதியில் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபானமஹாவிஷ்ணுவானவர் ரகுவம்சத்தில் வந்து உதித்தாராகையால் அந்த நவமி விரத தினத்தில் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி இராமனுடைய பிரதிமையை செய்து அதை மண்டபத்தில் வைத்து ஷோடசோபசாரங்களால் பூஜை செய்து அத்தினம் இராத்திரி பகவானுடைய புண்ணிய புராணகதைகள் கேட்டுக்கொண்டு ஜாகரணம் செய்து மறுநாள் காலையில் ஸ்நாநாதி நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சக்திக்கேற்றவாறு பக்தியோடு ஸ்ரீராமருக்கு புநः பூஜைகள் செய்து நைவேத்தியாதி தீபாராதனைகள் செய்த பிறகு, பிராம்மணர்களையும் பூஜித்து எல்லாவிதமான தானங்களையும் செய்து பிறகு பூரி போஜனமளிக்கவேண்டியது. இப்படி அதிபக்தியுடன் ராமரை பூஜை செய்பவன் அநேக ஜன்மங்களில் செய்த பாவங்களினின்று விமுக்தனாகிறான். இவ்விரதம் எப்போர்க்கொத்தவரும் செய்து அதின் பலனடைவதேயன்றி எல்லாராலும் மேன்மை அடை

வர். இவ்விரதம் செய்யாத மானிடன் மற்ற எந்த நோன்பி னலும் அவ்வளவு பலனுடையமாட்டான். மேலும் ஸ்ரீராம நவமி தினத்தில் எம்மனிதனுவது உபவாசமிராமல் போஜ னம செய்தால் மிக பயங்காமான கும்பீபாகாதி நாகங்க ளடைவான். ராமப்பிரதிமை தானம் செய்தால் முக்தி அடை வான் என்றுசொல்ல ஸ—தீக்ஷன முனிவர், அகஸ்திய முனி வரைப் பார்த்து. ஓ முனீந்திரரே உலகத்தில் மனிதர்கள் பணமில்லாதவராகிலும் இருந்தும் ரோபிகளாலுல் அவர்க ளெப்படி இந்த விரதத்தை செய்வார்களென்று கேழுக்க, அதற்கு அகஸ்தியர் சொலலுகிறார்: "ஓ ஸ—தீக்ஷணரே அவரவர் சக்திக் கிசைந்தபடி குறைவின்றி, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, பலமோ இதுகளில் எவ்வளவேனும் சக்திக்குலோபமின்றி ராமப்ரதி மை ஏற்படுத்தி பூஜைகள் செய்து ஒரு சத் பிராம்மண ருக்கு தானம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி மிக தரித்தி ரனாபோதிலும் தன் முயறசியால் சம்பாதித்து இவ்விரதம் செய்வானேயாமாகில் சகலபாப விமுக்தனுப் மோக்ஷமடை வான்" என்று சொன்னபோது ஸ—தீக்ஷணர் மறுபடியும் அம்முனிவரைப்பார்த்து பிரஸ்னனம் செய்கிறார். "ஓ முனீந் திரரே ராம மூலமந்திரப பிரபாவதனை எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென வேண்டினபோது அகஸ்தியமாமுனி ஸ—தீக்ஷ ணரை நோக்கி அதைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

"ஹே ஸ—தீக்ஷண எல்லா மந்திரங்களிலும் இராம ஸடாக்ஷரி மந்திரம் சிரேஷ்டமானதினால் ஸ்காந்தபுராணத் தில் மோக்ஷகாண்டத்தில் ருத்திரகீதையில் ஸ்ரீராமனைக் குறி தது பரமசிவன் சொல்லுகிறார்: " ஓ ராமா! மணிகர்னிகா தீரத்தில் மரணமடையும் ஒவ்வொரு மானிடனுடைய வலது காதில் உன் சம்பந்தமான தாரகநாம மந்திரம் ஸ்ரீராம ராம ராம என்கிற மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறேன். ஆகையால் நீ

தாரகப்ரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறாய்" என்று சொன்னார். ஆகையால் பீடாங்க தேவதைகளின் பூஜைகள் செய்து பரி பரிவாரமான ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்கிறவன் அனேககோடி ஜன்மங்களில் செய்த பாவங்களினின்று விவர்த்திக்கப்பட்டு மோக்ஷசாம்ராஜ்ஜியத்தை அடைகிறான். மேலும் இந்த மந்திரம் விரதம் முதலியவைகளை பக்தியுள்ள மானிடனுக்கே உபதேசிக்க யோக்கியமானது. ஸ்ரீராம பிரம்மா பிம்பத்தை, பொன், வெள்ளி முதலிய எந்தலோகத் தினாலாவது பிரதிமை செய்வித்து இராமனை ஆவாஹனாதி பூஜைகள் செய்து அப்பிம்ப சமீபத்திலேயே நவமி தினத்தில் ஒரே நிலையான மனதோடு உபவாசம் செய்து பூஜித்து மறுநாள் காலையில் புனः பூஜாதிகள் செய்து தனகள் சக்திக் குத்தக்கபடி பிராம்மணனுக்கு பிரதிமாதானம் செய்து போஜனாதிகளால் திருப்தி படுத்தவேண்டியது. அப்படி செய்பவனாகில் இராமன் அவர்களுக்கு சகலஸம்பத்தும் கொடுத்து பிறகு மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பார். மேலும் இந்த விரதம் பனிரண்டு வருஷம் செய்தால் அவர்களுக்கு சர்வபாப விமுக்தம் செய்வார். இராமமந்திர மறியாதவன் கேவலம் ஸ்ரீராமநாம ஸ்மரணையிலேயே அவனுக்கும் அந்தப்பலன் கிடைக்குமென்று அகஸ்தியர் ஸுதீக்ஷ்ணனுக்கு சொல்லினார், அம்முனிவர் கேட்டு மிக ஸந்தஷ்டி அடைந்தார். (கூர்மபுராணம்) குருலப்தத்து மந்திரம்தத் நியஸேன் னித யாச புராணஸ்ய யாமே யாமேச விதிநா குருயாத்பூஜாம் ஸமாஹிதः முமுக்ஷுர்—ஷ்ச ஸதாகுர்யாத் ஸ்ரீராமநவமி விரதம் முசயேத்ய ஸர்வபாபேப்யியோ யாதிப்ரம்மஸாதனம்.

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தபுராணே அகஸ்திய ஸம்ஹிதாயாம்.

ஸ்ரீராம நவமி விரத கதா ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீராமஜெயம். சுபம்பவது.

ஒ

ஸ்ரீராஸ்து:

சிவமயம்.

சித்திரகுப்த விரதம்.

மூன்றுதடவை ஆசமநீயம் செய்து, பிறகு சங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு சுபே சோபனே முஹூர்த்தே..... ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதிதௌ (வாஸரः—சுபநக்ஷத்ர, சுபயோக சுபகரண ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் சுபதிதௌ)—சித்திரகுப்த, எம, சூர்யநாராயண, தேவதாமுத்திஸ்ய, தேவதாப்ரீத்தியர்த்தம், ஸகாந்த புராணோக்தப் பிரகாரேண, யாவச்சக்தி தியானாவாஹநாதி, சோடசோபசார பூஜாம் கரிஷ்யே நமः ததங்கத்துவேன கலசாராதனம் கரிஷ்யேநமः. கலசபூஜை செய்து, பிறகு கணபதிபூஜை செய்து முடித்து, சித்திரகுப்த, எம, சூரியநாராயண, பிராண பிரதிஷ்டை செய்து, பிறகு பீட்டபூஜை செய்து கல்பப்படி விரதம் ஆரம்பிக்கவேண்டியது. தியானம் || சு. தியாயாமி தேவம்தேவேசம், சரணாகதவத்ஸலம், ஸர்வகாமப்ரதம்தேவம் ஸர்வ ஸம்பத் பிரதம்முதா. சித்திரகுப்த, எம, சூர்யநாராயண, தேவதாப்பியோநமः தியாயாமி || சு ஆவாஹயாமி விஸ்வேசம், ஜகத்ஸாக்ஷிணமவ்யயம், ஸர்வபாபஹரம்தேவம், கருணாபூர்ணமானஸம. சித்திரகுப்த, எம, சூர்யநாராயண, தேவதாப்பியோநமः ஆவாஹனம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. ஆஸநம் பரமம் திவ்யம், நவரத்னஸமன்விதம், சௌவர்ணப்ரபயா

யுக்தம், முக்தாபிராலம்பசோபிதம் சித்திரகுப்தாதி தேவ தாப்பிரியோகமஃ ஆஸனம் ஸ....மி. சுங்காதி ஸர்வதீர்த்தேப் பிரியை, ஆகீதைர் நிர்மலோர்ஜலை, பாத்தியம் கிருஹாண தேவேச, ஸர்வாபீஷ்டப்பலப்பரத. சித்திரகுப்தாதி....நமஃ பாத்தியம் ஸ....மி. கங்காஜலஸமாநீதம் திவ்யகந்தைஃ ஸுவாஸிதம், அர்க்கியம் கிருஹாண பகவன், ஸர்வபாப விநாசோபாஹக்ருத. சித்திரகுப்தாதி தேவ....நமஃ அர்க்கியம் ஸ....மி. || சு. ஆசம்மியதாம், மபாதத்தம், கிருஷ்ணை கோதாவரீஜலம், கிருஹீஷ்வாசணம்தேவ, ஸர்வபாபநிகிருந்தனம். சித்திரகுப்தாதி தேவ.....நமஃ ஆஸமநீயம் ஸ....மி|| சு. சர்க்கராததிஸம்யுக்தம், மதுபர்க்கமிதம்பிரபோ, அஹம் தாஸ்யாமி தேதேவச கிருஹாண ஸுரஸத்தம. சித்திரகுப்தாதி தேவ.....நமஃ மதுபர்கம் ஸ....மி|| சு ஸ்நானம் பஞ்சாமிருதைர் திவ்வியைர் கந்தாட்யுயை ஸதிலோதகைர், கபிலேகலோதகைர், இக்ஷுரஸைர் குருதயாநிதே. சித்திர குப்தாதி தேவ....நமஃ பஞ்சாமிருதஸ்நாநம் ஸ....மி. கங்கா கோதாவரீ கிருஷ்ணை, யமுனை நர்மதாஜலை, காவேரீ விந்து ஸரஸ்ஸைவ, ஸ்நாநம் குருமஹாமதே. || சித்திரகுப்தாதி.... நமஃ சுத்தோதகஸ்நாநம் ஸ....மி|| ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. || சு. வஸ்திரயுக்மம், ஸதாசுப்பிரம், மேஷலோம விதம் சுபம், ததாமிதேவ தேவேச பக்தியாஹம் பிரதி கிருஹ்மஹியதாம். சித்திரகுப்தாதி தேவ....நமஃ வஸ்திரயுக் மம் ஸ....மி. ||சு. ஸர்வ எக்நோபவீதாதி நாநாரத்னமயாநிச, உபவீதானிதாஸ்யாமி, கிருஹ்மஹியதா திரிதிவேஸ்வர சித் திரகுப்தாதி தேவ....நமஃ எக்நோபவீதம் ஸ....மி. || சு. கந் தம் கர்பூர ஸம்யுக்தம், குங்குமா கருஸம்யுதம், விலேபனம் மயாதத்தம், ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ரதிகிருஹ்மஹியதாம். சித் திரகுப்தாதி தேவ....நமஃ ஸ்ரீ கந்தம் ஸ....மி. ||சு. ரக்தாக்ஷ

தான், பிரதாஸ்யாமி, எம, சூர்ய, நமோஸ்துதே, ஸ்வேத வர்ணம் சித்திரகுப்தம் தாஸ்யாமி தவசாக்ஷிதான். சித்திரகுப்தாதி தேவ....நமஃ அக்ஷிதான் ஸ....மி. || சு. மல்லிகா மாலதீ புஷ்பைஃ ஸ்சம்பகை வகுளாசுபைஃ, ஸர்வ பாப க்ஷயார்த்தாய, யுஷ்மத் பூஜாம் கரிஷ்யாமியஹம். சித்திர குப்தாதி தேவ....நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி||

அதாங்க பூஜா.

சித்திரகுப்த, தர்மராஜ, சூர்யேப்
பியோநமஃ — பாதௌ பூஜயாமி

எம ஸர்வவந்தித திவாகரேப்
பியோநமஃ — குல்பௌ பூ—மி

மிருத்யு, பாப, புண்ணிய விப
ஜன ப்ரபாகரேப்யோநமஃ — ஜங்கே பூ—மி

அந்தக, தேஜோமய பாஸ்கரேப்
பியோநமஃ — ஜானுநீ பூ—மி

வைவஸ்வத, நிர்மலரூப, ஜகன்
நாதேப்பியோநமஃ — ஊரூ பூ—மி

காலஸ்வேதாம்பர மித்திரேப்பி
யோநமஃ — கடிம் பூ—மி

ஸர்வ பூதக்ஷய, ஸர்வ சாஸ்திர,
விசாரதாதிதேப்பியோநமஃ — நாபிம் பூ—மி

ஔதும்பர, விசால, வரேஷ்டாதி
யுமணிப்பியோநமஃ — வக்ஷஸ்தலம் பூ—மி

ரஜனீசராஜானுபாஹவ ஸுதீக்ஷ்
ணேப்பியோநமஃ — பாஹவான் பூ—மி

ரக்ததண்டசுக்ரீவ, திரைலோக்
கிய நாதேப்பியோநமஃ — கண்டம் பூ—மி

ஸ்மசானனிலய, தேதஜோமய
திமிராப ஹரேப்பிரியோநமஃ முகம் பூ—மி
குரூரசக்ஷு, புண்ணிய மார்க,
திவ்விய சக்ஷுப்பிரியோநமஃ நேத்திரே பூ—மி
கபாலதாரி, கிரீடதாரி, ப்பாணப்
பிரியோநமஃ சிரஸ் பூ—மி
எம, யமபுர யதிஷ்டான, சூர்ய
நாராயணேப்பிரியோநமஃ ஸர்வாண்ணியங்காளி பூஜயாம்.

சித்திரகுப்த பூஜை.

சித்ராயநமஃ
சித்ரகுப்தாயநமஃ
நமப்படாயநமஃ
மித்ருத்தியுரூபிணேநமஃ
கிருஷ்ணாங்காய
விக்குருதவதனுய நமஃ
குரோதனுயநமஃ
குரோதரூபாயநமஃ
பயங்கராயநமஃ

எம பூஜை

எமாயநமஃ
எமதர்மராஜாயநமஃ
எழுணப்பிராத்தேயநமஃ
கிருதாந்தாயநமஃ
காலாயநமஃ
கண்டகராயநமஃ
வைவளவதாயநமஃ
அந்தகாயநமஃ
சமனுயநமஃ
தர்மராஜாயநமஃ

சூர்ய பூஜை.

பிரதி நாமத்திற்கும சடையில் நமஃ என்று சேர்த்து வாசிக்கவும்.

சூரியாயநம
ஆதித்தியாய
அற்காய
திவாகராய
பிரபாகராயநம
விபாகராய
பாஸ்கராய
பாஸ்வதே

ப்பானவே நமஃ
விவஸ்வதே
ஹரிதஸ்வாய
மாரத்தாண்டாய
சடஸ்திரே
சகசாய
அரவிந்தாக்ஷாய
பித்திரே
பிரபிதாமஹாய
ஸ்வாக்கதுவாராய
பிரஜாதுவாராய
மோக்ஷதுவாராய
த்ரிவிஷ்டபாய
தேவகாத்திரே
பிரசாந்தாய
விஸ்வாதமநே
விஸ்வதேதழுகாய
சராசராத்மநே
ஸூக்ஷ்மாத்மநே
மைதத்திரேயாய
கருணாய
ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயணாய
பூஷ்ணே
ஹிரண்ணிய கர்ப்பாய
மரீசயே
ஸவித்திரே
ஓம் சூர்யாய
அர்பமணே

ப்பகாய நமஃ
விவஸ்வதே
தீப்தாம்சவே
சுசயே
த்வஷ்ட்ரே
பூஷ்ணே
அர்காய
ஸவித்ரே
ரவயே
கபஸ்திநே
அஜாய
காலாய
மிருத்யவே
தாத்ரே
பிரபாகராய
ப்ருதிவ்யை
அப்பியோ
நேஜஸே
வாயவே
க்ஹகாய
பராயணாய
ஸோமாய
பிருஹஸ்பதயே
சுக்கிராய
புதமயாய
அங்காரகாய
இந்திராய
காஷ்டாயை

மூலஸ்தாய நமஃ
பக்ஷாய
மாஸாய
இருதவே
ஸம்வத்ஸராய
அஸ்வத்தாய
சௌரயே
சனைஸ்சராய
ப்ரம்ஹணே
விஷ்ணவே
இருத்திராய
ஸுகந்தாய
ஸவித்ருவல்லபாய
ஸமாய
ஸைத்தியுதாய
ஜட்டராய
அக்னயே
அஞ்சஸாய
தேஜஸாம்பதயே
தர்மதத்விஜாய
வேதகர்த்தரே
வேதாங்காய
வேதவாஹநாய
கிருதாய
திதேதாய
துவாபராய
கலயே
ஸர்வாமராஸ்ரயாய
ஜயாய
விசாலாய
வரதாய நமஃ
சீக்கிராய
ப்ராணதாரணாய
காலசக்ராய
விபாவஸவே
புருஷாய
சாஸ்வதாய
யோகினே
வியக்தாவ்வியக்தாய
ஸநாதனாய
லோகாத்தியக்ஷாய
ஸர்வாத்தியக்ஷாய
விஸ்வகர்மிணே
தமோநுதே
வருணாய
ஸாகராம்சவே
ஜீமூதாய
அவிக்நே
பூதாஸ்ரியாய
பூதபதயே
ஸர்வபூதநிஷேவிதாய
தியுமணயே
ஸர்வர்ணாய
பூதாதயே
கன்வாதயே
காமதேகதவே
ஆதிதேவாய
அதிதேஸ்ஸுதாய
துவாதசாத்மனே

இதற்குமேல் சிவஸஹஸ்ரநாம பூஜையும் செய்யலாம் பிறகு தூபதீப நைவேத்தியாதிகள் நடத்தவேண்டியது

வகஸ்பதிரணைசர்திவ்விபைர் நாகாகணைதஸ்சுஸம்யுதஹ; ஆக்கிரேயஃ ஸர்வதேவாஸும் தூபோயம் பிரதிகிருஹ்ணஹிய தாம் சித்திரகுப்தாயநமஃ தூபமாக்கிராபயாமி. ஸாஜ்ஜியம் திரிவர்தி ஸம்யுக்தம், வன்ஹிநா ஜோதிதம்மயா, கிருஹாண மங்களம் தீபம். திரைலோக்கியம் திமிராபஹ. சித்திரகுப் தாதி தேவதாப்பியோநமஃ தீபம் தர்சயாமி. நைவேத்தி யம் ஷட்ரஸோபேதம், மாஷாபூபஸமன்விதம், கதளீநாரி கேளஸ்ச ப்பலி ரிக்ஷுஸமுத்பவஃ சித்திரகுப்தாதி தேவ ....நமஃ மஹா நைவேத்தியம் நிவேதயாமி. || சு. தாம்பூலம் சூர்ணஸம்யுக்தம் ப்பூகிபல ஸமன்விதம், தாஸ்யாமி தேவப் பிரீத்திபர்த்தம, ஸவகாம்மியாதத சிததேய. சித்திரகுப் தாதி தேவ....நமஃ தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி. || சு. தர்மராஜ நமஸ்தேஸ்து சித்திரகுப்தாயதேநமஃ, தர்மமார்க்க பிர போதார்த்தம், பிரீத்தியர்த்தம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம். சித்திரகுப்தாதி தேவ.....நமஃ கர்பூரநிராஜனம் ஸமர்ப்ப யாமி. || சு. சம்பகைர்ஜாதிபுன்னகைஃ கேதகீகரவீரகைஃ கம லஹ்குமுதைஃ புஷ்பைஃ பிரீத்தியர்த்தம் பூஜயாம்மியஹம். சித்திரகுப்தாதி தேவ.....நமஃ ஸுவர்ன மந்திர புஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. யாநிகானிசபாபானி....தஸ்மாத்காருண் ணிய பாவேந ரக்ஷ ரக்ஷதிவாகர. சித்திரகுப்தாதி தேவ.... நமஃ ஆத்ம பிரதக்ஷிண நமஸ்காரான ஸமர்ப்பயாமி. || சு. எமாய தர்மர்ராஜாய மிருத்யவேசாந்தகாயச, வைவஸ்வ தாயகாலாய, ஸர்வபூதக்ஷயாயச, எமாயநமஃ புனராக்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. இப்படி மூன்றுதடவை அர்க்கியம் விட வேண்டியது.

ஔதும்பராய தத்னய நீலாய பரமேஷ்டிநே, விரு கோதராய சித்திராய, சித்திரகுப்தாயவைநமஃ சித்திரகுப் தாயநமஃ புநரர்க்கியம், (ஏவம்) இவ்விதம் 3-தடவை அர்க்

கியம் விடவும் || சு திவாகரகமஸ்துப்பியம் தாபம் நாசய பாஸ்கர, கிரயீமயததுவம், விஸ்வாத்மன் கிருஹாணர்க்கியம் நமோஸ்துதே ஸ்ரீசூர்யநாராயண ஸ்வாமிநேநமஃ புநரர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. யஸ்பஸ்மிருத்தியாச நாமோக்தியா, தபஃ பூஜாக்கிரியாதிஷு, நியூனம் ஸம்பூர்ணதாம்யாதி, சத்தியோவந்தே (ஸசங்கரம்) அல்லது (தமச்சுதம) மந்திர ஹீனம், கிரியாஹீனம், பக்திஹீனம் ஜநார்த்தன், யுனயா பூஜயாச நைவேத்தியேன பகவான ஸர்வதேவாத்மகஃ, ஸ்ரீ சூர்யநாராயண ஏம, சித்திரகுப்த தேவதாப்பிரியோகமஃ ஸுப்பிரீத ஸுப்பிஸன்நோ வரதோபவது || ஸுவம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ப்பணமஸ்து அல்லது சிவார்பணமஸ்து என்று யெப்படியாவது சொல்லலாம். இவ்விரதத்திற்கு உதியாபனம் உண்டு. தாதானம் முதலியன செய்யும கிரமங்ஙண்டு. இவ்விரதம சரிவர செய்தால் மிக புண்ணிய முண்டு. ஸர்வபாபமும் விலகி ஸர்வ புண்ணிய லோகங்கள் யடைவார்கள என்பது திணணம.

சித்திரகுப்த விரத கதை.

நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய இருஷிகளெல்லோரும், தங்களுடைய ஆஸ்ரமத்துக்கு விஜயம்செய்த ஸுதமஹா முனிவனைக் கண்டு, சாஸ்திரவிதிப்படி அர்க்கியபாத்தியாதி ஆசமநீயங் கொடுத்து பூஜித்து "ஓ மஹாத்மா! எல்லாருக்கும் உபகாரமாயும், சகலமான கோரிகைகளை கொடுக்கக் கூடியதுமான ஒரு விரதத்தை எங்களுக்கு தயவு செய்யவேண்டியதென்று" கேட்க, ஸுதமாமுனி, இருஷிகளுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினர். "ஓ முனிவர்களே! சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்: அநேக விரதங்க

ளில் உத்தமமான விரதம் ஒன்றுண்டு, அது எல்லா பாவங்
களையும் போக்கி, சகல ஸம்பத்து முண்டாக்கக்கூடியது.
ஸ்திரீகளுக்கு, தங்கள் கோரிக்கையின்படி, சகல ஸம்பத்
தும் கொடுக்கும்படியான விரதம் சித்திரகுப்த விரதம் என
ஒன்றுண்டு. அதை, சித்திரை மாதத்தில் செய்யவேண்டி
யது. இந்த சித்திராபுத்திரர், மிக விவேகமுள்ளவர். அவர்
எப்போதும் எமதருமராஜனிடத்தில் இருந்துகொண்டு
ஜனங்களுடைய புண்ணிய பாவங்களை, தன் ஓலைப் புஸ்த
கத்திலெழுதி அக்கணக்கை எமனுக்குத்தெரிவித்துக்கொண்
டிருப்பவர். ஆகையால், அவருடைய தயவை ஸம்பாதிப்ப
தற்காகவேண்டி, சித்திரகுப்த விரதம் செய்யவேண்டும்.
இது மிக அவசியமான விரதம், இதைக்குறித்து ஒரு இதி
ஹாஸ கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஒரு காலத்
தில், குமாரசுவாமி மிக வணக்கத்தோடு, தன் கைகளைக்
கூப்பிக்கொண்டு, கைலாஸத்தின் உசசியில், இரத்தின சிம்
ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்த சங்கரரை நோக்கி: 'ஓ பிதா!
மனுஷ்யலோகத்தில் மானிடர்கள், காமக்குரோத லோப
மோஹ மதமாத்ஸரியங்களால் பீடிக்கப்பட்டும், வருமை
யாலும் மிகவருந்தி வியசனத்திலும், பாவத்தொழில்களை
செய்துகொண்டிருப்பார்கள் ஆகையால், அவர்களைப்
படி எமபாதை அடையாமலிருப்பார்களோ, அப்பேர்க்
கொத்த விரதம் ஒன்று உலகத்தின் க்ஷேமத்திற்காக
அனுக்கிரகிக்க வேண்டு'மென்று குமாரன் கேட்க்கவே,
மஹாதேவன் தன் புத்திரனை நோக்கிச சொல்லுகிறார்:
ஓ குழந்தாய், பழமையான ஒரு இதிகாச கதையை
விவரித்துச் சொல்லுகிறேன் கேள். க்விஜவர்யரென்கிற
ஒரு பிராமணர் இருந்தார்; அந்த பிராமணர், மிக படித்
தவரா யிருந்தாலும், தன் குலாசாரத் தர்மங்களை விட்டு,

அனுஷ்டானங்களையும், சாஸ்திர முறைகளையும் தவிராத்து, வேதங்களையும், புராணங்களையும் தூஷித்துக்கொண்டு, பாப காரியங்களையே செய்துகொண்டு வந்தார். தவிர பரான்னம் சாப்பிடுவார். தான் ஒரு காசாவது செலவழியார். ஒரு தானதர்மம் கொடார். ஆகிலும், அந்த பிராமணர் போஜனம் செய்வதற்கு முன் சித்தராயநமஃ, சித்திரகுப்தாய நமஃ, எமரூபிதராய நமஃ என்று சொல்லிக்கொண்டே, சித்திரகுப்தனுக்கு தான் சாப்பிடுவதற்கு முன்னே பலி போடுவார். அவருடைய பாரியாளுக்கு, சோமா என்று பெயர். அவரும், மிகப் பொல்லாதவர். அவர் தன் கணவனுடைய பேச்சைச் கேளார், சொன்ன வேலையை செய்யார், மாமி மாமனை பிரதினம் தூஷித்துத்திட்டிக்கொண்டே யிருப்பார். அவர் கொஞ்சமாவது எந்த காலத்திலும் புண்ணியம் செய்யாமல் எப்போதும் பாவங்களையே செய்து வந்தவரானபடியினாலும், அந்த பிராமணர் ஒரு காலத்தில் தன் பாபாளை, சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த சித்திரகுப்த விரதம் செய்தாராகையால், அவருக்கும் அந்தப் பலன் கிடைத்தது. அவர்களிப்படி சிலகாலம் பூலோகத்திலிருந்து, பிறகு மரித்தார்கள். அப்போது எமதூதர் வந்து அவர்களை எமனிடம் அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஐயா இவர்களைப்போதும் பாபிகளை, ஒரு காலத்திலாவது புண்ணியமென்கிற விஷயத்தையே செய்து அறியாதவர்களென்று, எமரோடு தெரிவித்தார்கள். அப்போது எமன், சித்திரகுப்தனை அழைத்து: இரண்டு பேருடைய பாபபுண்ணிய கணக்கை கண்டு தெரிவிக்கவேண்டியதென அவனுக்குக் கட்டளையிட்டார். உடனே, சித்திராபுத்திரன் தன் கணக்குப் புஸ்தகத்தை அவிழ்த்து ஒவ்வொரு ஏட்டையும் பார்த்து, தங்க

ருக்கு அவர்கள நித்தியமளிக்கும் பலிகளை விரதததில் பார்த்து: ருபகத்துக்குக் கொண்டுவந்து, தலையை யசைத்து, எமதர்மருக்கு தெண்டனிட்டுச் சொன்னர், 'ஓ! பிரபூ, இந்த பிராமணருடைய புண்ணிய பாவங்களைப்பற்றி நாம ஆலோசனை செய்யவேண்டியதா யிருக்கிறது. இவா ருடைய கணக்கில் எங்கே பார்த்தாலும், பாவத்தை பற் றியே யிருக்கிறது. ஓரிடத்திலாவது, கொஞ்சமேனும் புண் ணியத்தைப்பற்றி எழுதினதாய்க் காணப்படவில்லை. ஆகி லும், இவாகளுடைய பாபங்கள் யாவையும பூஜ்ஜியமாக எழுதி இருக்கிறது; அது எனக்கு காரணம்தெரியவில்லை. ஆகையால, அதை நான் அறியாமலிருந்த போதிலும என்னை க்ஷமிக்குமபடி கோருகிறேன்' என்று சொல்லி சித்திரகுப்தன் பேசாமலிருந்தான். எமதர்மன், அவர் புண்ணிய விசேஷத்தை ஆலோசித்துத் தெரிந்துகொண்டு: அவர்களை வைகுண்டத்திற்கு அனுப்பினர்.

ஓ குமாரா! இந்த விரத மகிமை சொல்ல என்னால முடியாது; உலகதில் மனிதர்கள் இந்த விரதம் தவிர மீதி விரதங்களைத்தான செய்தபோதிலும், அவாகளுக்கு ஸ்வர்க்கலோக பிராபதி உண்டோ இல்லையோ வென்று சந் தேகிக்க வேண்டியதா யிருக்கிறது. ஓ ஷண்முகனே, இதற்காக ஒரு இதிஹாஸ கிளைக்கதை சொல்லுகிறேன கேள், அதனால் உன் மனதிலுண்டான சந்தேகங்கள் நீங் கும். ஒரு பட்டணத்தில், அநேக சாஸ்திரங்களைப்படித்த கேசவனென்கிற ஒரு பிராம்மணா உண்டு. அவர் பாரியை யின் பெயர் சுசீலை. அந்தம்மாள் பதிபக்தியோடு புத்திர பௌத்திர ஸம்பத்துடன் கூடினவளாய், அனேக விரதங்க ளைக் கெய்துக்கொண்டு, அனேக யாகபலன்களை அடைந் தக் கொண்டிருந்தாள. ஒருநாள் சுசீலை ஜ்வரத்தினால்

பீடிக்கப்பட்டு, திடீரென்று மரணமடைந்தாள். அவளை எமதூதர்கள் எமனிடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், ஐயா, இந்தம்மாளை நாங்கள் மிக பிரயாசத்துடன் பிடித்துக் கொண்டுவந்தோம் என்று அறிவித்தார்கள். உடனே எமன் அந்த ஸுசீலையை சுவர்க்க வாசற்படி மூடி இருக்கிறது, பாபிகளிருக்கு மிடத்திற்கு கொண்டு போவென்று உத்திரவு செய்தார். உடனே சுசீல 'எமதர்மராஜனே! நான் விடாமல் எப்போதும் பதிபக்தியுடன் அவருக்கு பணிவிடைகள் செய்துக் கொண்டு, நோன்புகள் நூற்று காலம் கழித்து வந்தும், என்னை ஏன் தயவின்றி பாபிகளிருக்குமிடம் அனுப்ப நினைத்தாய்' இது நியாயம் தானை வென்று கேழ்க்க, எமன் சுசீலையைப் பார்த்து, ஓ ஸ்திரீயே, நீ சொன்னதெல்லாம் உண்மையே, ஆகிலும் நீ சித்திரகுப்த விரதம் செய்யவில்லை. ஆகையால், என் தூதாள் உன்னை எமபுரத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்ல, அப்போது சுசீல, எமனை நோக்கி: அந்த விரதம் செய்தாலென்ன பலன்? எப்படி செய்யவேண்டியது? எந்த தேவதையை பூஜைசெய்யவேண்டியது? அதை விபரமாகச் சொலலுமென்று கேழ்க்க, எமன் அந்த சுசீல யம்மாளுக்கு சொல்லுகிறார்: 'ஓ சுசீலா, சித்திரை மாதத்தில், சுக்கில பக்ஷத்தில் அல்லது (பூர்வ பக்ஷத்தில்) சப்தமி தினத்தில் சூரியன் மேஷ ராசியில் பிரவேசித்திருக்கும் போது, உதயத்தில் எழுந்து, சுத்தமான சீதல ஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்து, நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, தன் வீட்டின் கிழக்கு திக்கில், மெழுகிக் கோலமிட்டு, எமன், சித்திரகுப்தன், சூரிய நாராயணன் இம்மூன்று தேவதைகளையும் பொன்னால் செய்து எமாய சோமம், ஸசித்திரசித்திரம், ஆகிருஷ்ணனராஜஸா என்று

சொல்லும் மந்திரங்களோடு வரிசைப்படி ஆவாஹனம் செய்து, சோடசோபசார பூஜைகள் அந்த பிரதிமைகளின் மீது பூஜை செய்து, பிறகு இதேமாதிரி ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பூஜைகள் செய்து, அந்தந்த மந்திரங்களால் அர்க்கியங்கள் விடவேண்டியது. இப்படி பனிரெண்டு மாதமும் செய்துவரவேண்டியது. விரத ஆரம்பத்திலாவது, மத்தியிலாவது, முடிவிலாவது, (உத்தியாபனை) வீரபூர்த்தி செய்யவேண்டியது. உத்தியாபனை செய்வதற்கு முந்தினஞள், ஷஷ்டிதிதி தினத்தில் உபவாஸமாயிருந்து, ராத்திரி கலசஸ்தாபனம் செய்யவேண்டியது.

முதலில், கணபதி பூஜையும், பிறகு புண்ணியாஹவாசனம் செய்து, மண்டபம் ஏற்படுத்தி, இலையின்மீது ஐந்து பரக்கால் அரிசி கொட்டி, அதில் அஷ்டதன பத்மமெழுதி, அதின்மீது கல்ல காம்பிரபாத்திரங்களால் ஐந்து கலசங்கள் வைத்து, அந்த கலசங்களின்மீது புதிய வஸ்திரங்கள் வைத்து அலங்கரித்து, அதில் பிரம்ஹாதி பஞ்சபாலிக்கைகளையும், இந்திராதி அஷ்டதிக் பாலகர்களையும் பிரம்ஹாவாஹனம் செய்து, பிறகு மத்தியில் எமன், எமனுடைய வலது பக்கத்தில் சித்திரகுப்தனையும், இடது பக்கத்தில் சூரியனையும் ஆவாஹனம் செய்து எமனுக்கு சிவப்பு வஸ்திரம் காலு புஜங்களுடன் கையில் தண்டாயுதமும் தரித்தாப்போல் ஆவாஹனம் செய்யவேண்டியது. அந்தந்த தேவதையினுடைய மந்திரத்தால் சாஸ்திரவிதிப்படி பூஜை செய்ய வேண்டியது. சித்திரகுப்தன் பக்கத்தில வெள்ளியால் ஓலையும், பொன் எழுதாணியும் வைத்து அவரையும் பூஜை செய்யவேண்டியது. மூன்று மரக்கால் நெல்லு கூடையில் கொட்டி, அந்தக் கூடைகளின்மீது புது வஸ்திரங்கள் விரித்துப்போட்டு, ஸ்ரீ சித்திரகுப்த, சூர்ய நாராய

யண பிரதிமைகளை வைத்து, ராததிரி காலுஜாமமும் பூஜை செய்துக்கொண்டு ஜாகரணம் செய்யவேண்டியது. சப்தமி அன்று காலையிலெழுந்து ஸ்நாந சித்தியாலுஷ்டானங்கள் முடித்துக்கொண்டு, சக்திக்குத்தக்கபடி பூஜைசெய்து, பிராமணாளை வருணம் கொடுத்து ஏற்படுத்திக் கொண்டு க்ஷீரதர் பணம் (பாலிலல்) தர்ப்பணுதிகள 108-தடவை சமுத்து, நெய், செரு, அல்லது சத்துமாவைக் கொண்டு ஹோமம் செய்துவைத்து, ஜயாதி-பூரணாஹுதி செய்துவைக்கவேண்டும். சிவப்பு சந்தனம் (அகரு சந்தனம்) சிவப்பு அக்ஷதை, சிவப்பு புஷ்பம் இவைகளுடன் பூஜை செய்யவேண்டும். பிறகு கோதானாதி தசதானங்கள், சோடச மஹா தானங்கள செய்யவேண்டியது. முன்னே பூஜை செய்த பிரதிமைகளையும், பிராம்மணர்களுக்கு தானம் செய்யவேண்டியது. வேத சாஸ்திரங்கள் படித்த பிராம்மண வைதீகர்களுக்கு, 30-பேருக்கு குறையாமல் ஷட்சுரஸோபேதமாய் அறுசுவை அன்னபிரதானம் செய்யவேண்டும். தானியங்களுடன் அந்தவஸ்திரங்கள் முதலியன விரதம் நடதினை உபாததியாபருக்கு தானம் செய்யவேண்டியது. இந்த விரதம் விதியுடன் நடத்துகிறவர்களுக்கு, சுவர்க்கலோகம் உண்டாகும், நரகம் கிடையாது. ஓ சுசீலா, நீ பூலோகத்திற்குப்போய், இந்த விரதம் செய்து உன் பர்த்தாவுடன் சுகமாய் வா, சுவர்க்கத்துக்குப் போகலாமென்று, எமதருமராஜல் சொல்லப்பட்டது. சுசீலையும் மேற்சொன்னபடிசெய்து சுவர்க்கலோக மடைந்தாள். என்று ஈஸ்வரனல் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, குமாரசுவாமியும் இந்த விரதம செய்தார். ஆகையால், ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே, நீங்களும் இவ்விரதத்தை செய்யுங்கள் என்று சூதபௌராணிகர், சௌனகாதி மஹரிஷிகளுக்கு சித்திரகுப்த விரத மகிமாதிசயங்களை உட

தேசித்தார்'' இந்தக் கதையைச் செவியிலல் கேட்டாலும், வாயிலற் படித்தாலுமை சகல பாபமும் நிவர்த்தியாகும். இந்த விரதம் செய்கிறவர்கள் சகல பாபதனின்றும் பிணி பற்ற நீண்ட ஆயுளுடனும், திரண்ட ஐஸ்வரியத்துடனும், புத்திர சம்பத்துடனும் வாழ்ந்து கடைசியில் மோக்ஷபதவி யை அடைவார்கள். இந்த சரித்திரம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் சிவபெருமானுக்கும், குமாரசுவாமிக்கும் நடந்த சம்வாதத் தில் சொல்லிய சித்திரகுப்த விரதகதையின் மஹிமை.

இவ் விரதத்தை சாஸ்திரப்படி பயபக்தியாய் அனு சரித்து பூஜை செய்கிறவர்களுக்கு சிவபக்தி விர்த்தியும், கடவுள் கிருபையும் திண்ணமாய் உண்டாகும்.

சிவார்ப்பணமஸ்து

முற்றிற்று.

பக்தேஸ்வர விரத கல்பம்.

பூஜாரம்பம்.

சுபேசோபனே முஹூர்த்தே ஆத்தியப்பிரம்ஹணஃ திவிதீயபரார்தே ள்வேதவராஹகல்பே வைவஸ்வத மன்மந் தரே கலியுகே பிரதமபாதே ஜம்பூ திவீபே, பரதவருஷே பரதகண்டே அஸ்மின் வாத்தமானே, வியாவஹாரிக சாந் திரமாநேந, ஸம்வத்ஸரே, அயநே, ருதௌ, மாஸே பக்ஷே, அஸ்யாம் பூர்ணிமாயாம் வாஸரௌ சுபநக்ஷத்திர, சுப யோக, சுபகரண ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் சுப திதௌ மம பர்தாஸஹ, க்ஷேமஸ்தைர்ய விஜயாயுராரோக் கியைஸ்வர்யாபி விருத்தியர்த்தம் தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித பலபுருஷார்த்த சித்தியர்த்தம் இஷ்ட காம்மி யார்த்த சித்தியர்த்தம் மம ஸமஸ்த துரிதோப சாந்தியர்த் தம், ஸமஸ்த மங்களா வாப்தியர்த்தம் புத்திர பௌத்தி ராபி விருத்யர்த்தம், ஸ்வாவஸிஷ்ட சித்தியர்த்தம் ஹள்தி, அஸ்வரதாங்தோளிகாச் சத்ரவாஹனாதி பிராபதியர்த் தம், வந்தியாத்வ நிவிர்த்தியர்த்தம், அகண்டித ஸ்ரீக்ஷ்மீபிர ஸாத சித்தியர்த்தம், ஸ்ரீ பக்தேஸ்வர தேவதா முத்திஸ்ய ஸ்ரீ பக்தேஸ்வர தேவதாப் பிரீத்தியர்த்தம், ஸம்பவிதா நியமேன ஸம்பவிதாப் பிரகாரேண, ஸம்பவத்பி திரவ் வியைஃ, ஸம்பவத்பி ருபசாரைஸ்ச கல்போக்தப் பிரகா ரேண யாவச்சக்கிய தியாண வாஹனாதி, ஷோடசோபசார பூஜாம் கரிஷ்யே நமஃ. இவ்விதமாய் ஸங்கல்பம செய் துக்கொண்டு, பிறகு கலச பூஜை செய்யவும். அதற்குப்

பிறகு, கணபதி பூஜை செய்து, உடனே பக்தேஸ்வர சுவாமிக்கு, பிராண பிரதிஷ்டை செய்து சுவாமியை தியானம் செய்கிறது. சு. ஸத்யோ ஜாதமபவம் சைவ வாமதேவம் பகோரத்பவம், ஜேஷ்ட சிரேஷ்டம தத்புருக்ரம காலகண்டம விசர்னகம, பலம் பலப்பிரமதனம் பூதக்கினஞ்ச மகேஸ்வரம்மனம, ஸதாசிவாதம் திரிணேத்ரம் ஸகல ஸௌராதம் கோடி சூர்யப்ரகாசம், விக்கியாதம் வாமதேவம், ஹ்ருதிதா விநிப்பம, ஸ்ஜ்ஜாநாநம் அக்கோரம், சத்துருணம் கோரரூபம், ஹியனலசதநிப்பம், தத்வபூர்ஷம் சிதாப்பம், ஈசானம் சாந்தரூபம், ஸ்படிகமணிநிபம், சிந்தயேத் பஞ்ச வக்த்ரம் || பக்தேஸ்வர சுவாமிநே நமஃ தியாயாமி || ப்பவோத்பவம் சிவாதீதம், ப்பாணுகோடி பிரபம் விபும், ஆவாஹயாமி பூதேசம் பவாநீபதி முத்தமம் || பக்தேஸ்வராய நமஃ ஆவாஹயாமி. வாமதேவ விரூபாக்ஷ, விபாஸ ஸன்னுதனைவ சிவ, மேதஸ்வரூபவரத ஆஸனம். ப்ரதி கிருஹ்ணஹியதாம். பக்தேஸ்வராய....நமஃ ஆஸனம் ஸ—மி. ஜ்யேஷ்டரூப நமஸ்துபாபியம, பஸ்மோத்தூளித விக்கிரஹ, ஜெயஜைத்ர விபூதித்துவம், கிருஹாணர்க்கியம் மயார்பிதம்|| பக்தேஸ்வராய....நமஃ அர்க்கியம் ஸ—மி. ஸுரசிரேஷ்ட ஜகசிரேஷ்ட, சிரவணோத்ந வைபவ, பாத்தியம் கிருஹாண மஹசம்போ, தேதேவச விருஷபத்துவஜ || பக்தேஸ்வராய....நமஃ பாத்தியம் ஸ—மி. ருத்ர ரௌத்ர ரூபேணசசாஹ. ராஜராஜப் பிரஸன்னுத, பஞ்சாமிருத ஸ்நாநமிதம் குரு கல்யாணதாயக || பக்தேஸ்வராய....நமஃ பஞ்சாமிருத ஸ்நாநம் ஸ—மி. கலஷிகரண விபோ, கமலாஸவந்தித, கார்த்திகேயஸ்ய ஜனக, ஸ்நாநம் குருதயாநிதே || பக்தேஸ்வராய ..நமஃ சுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸ—மி. பல விகரணபல டாணுகோடிப்ரபாகர, பிருந்தாரகார்சிதபத,

வஸ்திரமாச்சாதனம் குரு || பக்தேஸ்வராய....நமஃ வஸ்திர்
யுக்மம் ஸ—மி. பலபிரபல ஸுப்ல பாணுஸுரவரப்பிரத,
பீஜரூப பிருஹத்தாம உபவீதம் கிருஹாணபோ || பக
தேஸ்வராய நமஃ|| எக்ஞோபவீதம் ஸ—மி. பலப்பிரம
தனபல, புத்திரூப புதப்பிரிய பில்வபத்ரப்ரியபல, பூஷ
ணாநி கிருஹாணபோ || பக்தேஸ்வராய....நமஃ ஆபரணாநி
ஸமர்ப்பயாமி || ஸாவபூதப் பிரமதன ஸர்வக்ஞ ஸகலோத்
பவ, ஸாவாத்மன் ஸர்வபூதேச, ஸுகந்த, ஸங்கிருஹா
ணபோ || பக்தேஸ்வராய....நமஃ கந்தான் ஸ—மி. மஹே
மன மஹாபாக, மாயாதீத மஹேஸ்வர, மஞ்ஜுமஞ்ஜீர
சரண ஸங்கிருஹாணகந்தான்விபோ || பக்தேஸ்வராய....
நமஃ || அக்ஷதான் ஸ—மி. அகார பரமப்பிரக்கிய, அநந்
தியா வ்யக்தஸ்வரூப, ஆனந்தாதித்திய ஸங்காச, புஷ்
பாணி பிரதிகிருஹ்ணியதாம் || பக்தேஸ்வராய நமஃ புஷ்
பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

அதாங்க பூஜா.

ஸத்தியோஜாதாயநமஃ — பாதௌ பூஜயாமி
பவோத்பவாயநமஃ — குல்பௌ பூ—மி
பவாயநமஃ — ஜங்கே பூ—மி
வாமதேவாயநமஃ — ஜானுநீ பூ—மி
ஜ்யேஷ்டாயநமஃ — ஊரூ பூ—மி
ரேஷ்டாயநமஃ — கடிம் பூ—மி
ருத்ராயநமஃ — குஹ்யம் பூ—மி
காலாயநமஃ — நாபிம் பூ—மி
கலிகரணாயநமஃ — உதரம் பூஜயாமி
பலவிகரணாயநமஃ — ஹிருதயம் பூ—மி

பலாயநமஃ ஸ்தநௌ பூ—மி
பலப்பிரமதனாயநமஃ புஜௌ பூ—மி
ஸர்வபூததமனாயநமஃ வாமஹஸ்தம் பூ—மி
மநோன்மனாயநமஃ வாமாங்குளீன் பூ—மி
அக்கோராயநமஃ தக்ஷிணஹஸ்தம் பூ—மி
கோராயநமஃ தக்ஷிணாங்குளீன் பூ—மி
கோரகோரதராயநமஃ கண்டம் பூ—மி
ஸர்வாயநமஃ ஸ்கந்தௌ பூ—மி
சர்வாயநமஃ சுபுகம் பூ—மி
ருத்திரரூபாயநமஃ முகம் பூ—மி
தத்புருஷாயநமஃ ஜிஹ்வாம் பூ—மி
மஹாதேவாயநமஃ நாஸிகாம் பூ—மி
ருத்திராயநமஃ வாமசுரோத்திரம் பூ—மி
ஈசாநாயநமஃ தக்ஷிணசுரோத்திரம பூ—மி
ஸர்வவித்தியாதிபதயேநமஃ வாமநேத்திரம் பூ—மி
ஈஸ்வராயநமஃ தக்ஷிணநேத்திரம் பூ—மி
ஸர்வபூதாதிபதயேநமஃ லலாடம் பூ—மி
பிரம்ஹாதிபதயேநமஃ சிரஃ பூ—மி
சிவாயநமஃ ஜடாஜூடம் பூ—மி
ஸர்வேஸ்வராயநமஃ ஸர்வாண்ணியங்கானி பூஜயாமி

சிவாஷ்டோத்திரசத நாமபூஜை செய்யவும். இந்த அஷ்டோத்திரம், கேதாரேஸ்வர விரதத்தில் எழுதியிருக்கிறது, பார்த்துக் கொள்ளவும். இஷ்டமானால், ஸஹஸ்ர நாமமும் செய்யலாம்.

தூபதீப நைவேத்தியங்கள்.

கோரரூப நமஸ்துப்பியம், ஸர்வ காமார்த்ததாயக, தாபஃ ஸ்வரூபதனத தூபோயம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம் || பக்தேஸ்வராய....நமஃ தூபமாக்கிரூபயாமி|| கோரகோர நமஸ்துப்பியம், கட்கேகடதராவ்வியய, கண்டேடந்து பௌளீசிகர தீபோயம் பிரதி கிருஹ்ஹியதாம்|| பக்தேஸ்வராய....நமஃ தீபம் தர்சயாமி || நமஃஸர்வாயஸர்வேச, ஸர்வாவாஸ ஸநாதன, ஸதாநந்த ஸுராதிரேஷ்ட, நைவேத்தியம் பிரதி கிருஹ்ஹியதாம் பக்தேஸ்வராய....நமஃ நைவேத்தியம் ஸமர்ப்பயாமி|| சர்வாயச நமஸ்துப்பியம், ரஜநீசரபூஷண, சட்டிபா சங்கரகௌரீச, தாம்பூலம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம் பக்தேஸ்வராய....நமஃ தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி. ருத்திர ரூபநமஸ்துப்பியம், பக்தப்பிரியசதாசிவ, கஜசர்மபரீதான நீராஜனமிதம்தவ. பக்தேஸ்வராய....நமஃ கர்பூரநீராஜனம் ஸமர்ப்பயாமி|| தத்புருஷாய நமஸ்துப்பியம், தியுமயத்ரி லோசன, திரிஸ்வராகாரதத்வக்ஞ, மந்திரபுஷ்பம் கிருஹாணதேபா பக்தேஸ்வராய....நமஃ மந்திரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி. சு. சாந்தம் பத்மாஸனஸ்தம் சசிதரமகுடம், பஞ்சவக்திரம், திரிணேத்திரம் சூலம் வஜ்ரோஞ்சகட்கம பரசுமபயதம, தக்ஷிபாகேவஹந்தம், நாகம் பாசஞ்சகண்டாம், ஸ்படிகமணிநிபம் பார்வதீசம் நமாமி|| சு. மஹாதேவ நமஸ்துப்பியம், மாயாதீத மஹாமதே, பிரதக்ஷணம் கரோமித்துவாம், பாபம் நாசயமேப்ரபோ || பக்தேஸ்வராய....நமஃ பிரதக்ஷணம் ஸமர்ப்பயாமி|| ஈசானய நமஸ்துப்பியம் பார்வதீபதயே நமஃ ஸர்வேஸ்வர நமஸ்துப்பியம், பஞ்சசக்திர் நமோநமஃ|| சு. சத்தியோஜாத நமஸ்துப்பியம், வாமதேவாயதே நமஃ அகோராய நமஸ்துப்பியம், தத்புருஷாயதே நமஃ பக்

தேஸ்வராய நமஃ நமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி. குபேர மித்
திர தேவேசபூதேசசக் திரிபுராந்தக, பார்வதீ ஹிருதயா
னந்த, கிருஹாணர்க்கியம் நமோஸ்துதே|| பக்தேஸ்வராய
நமஃ இதமர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. சு. கைலாஸவாஸின் தே
வேச புவனத்ரயபாலக|| ஹிமவத்புத்திரிகாகாந்த, கிருஹா
ணர்க்கியம் நமோஸ்துதே பக்தேஸ்வராய.... நமஃ இதமர்க்
கியம் ஸ—மி. சந்திரமௌளேத்ரயீனுத, ஜடாமகுடசோ
பித, உமாகாந்தமஸ்துப்பியம், கிருஹாணர்க்கியம் நமோஸ்
துதே பக்தேஸ்வராய நமஃ இதமர்க்கியம் ஸ—மி. நுண
பாதக தெளர்ப்பாக்கிய, தாரித்திரிய விநிவிர்த்தயே, அசே
ஷாக்க விநாசாய ப்ரஸீத மமசங்கர|| சு. துக்கசோகாதிஸந்
தப்தம், ஸம்ஸாரபயபீடிதம், பஹு ஜன்மாகுலம் தீனம்,
திராஹிமாம் விருஷவாஹன|| பக்தேஸ்வராய நமஃ, பிரார்த்
தனும் ஸமர்ப்பயாமி|| ஏஸயஸ்மிருத்தியாச நாமோக்தியா,
தபஃ பூஜாகிரியாதிஷு ந்யூநம்ஸம் பூர்னதாம்யாதி, ஸத்தி
யோவந்தே ஸசங்கரம, மந்திரஹீனம் கிரியாஹீனம் பக்தி
ஹீனமுமாபதே அநேந பூஜாவிதாநேந பக்தேஸ்வராய....
நமஃ ஸ—ப்ரீத ஸ—ப்ரஸன்னோ வரதோபவது||

இதி பூஜாவிதானம் ஸமபூர்ணம்.

பக்தஸ்வர விரத கதை.

ஒருநாள் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய சௌனகாதி மஹரிஷிகள், முனி சிரேஷ்டரும் சகல புராண இதிஹாஸங்களை அறிந்தவருமாகிய ஸூதமஹா முனிவரைப்பார்த்து: "ஓமஹர் ரிஷியே, தங்களிடத்தில் அனேக விரத கதைகளைக் கேட்டிருந்த போதிலும், நாங்கள் மனத்ருப்தி அடையாமல் இருக்கிறபடியால், மென்மேலும் மிக ரகசியமான இன்னொரு கதை தங்களால் கேழ்க்க விரும்புகிறோம். தாங்கள் தயைசெய்து சொல்லவேண்டு" மென்று கேழ்க்க அப்போது ஸூதர் சொல்லத் தொடங்கினர்; "ஓ சௌனகாதி ரிஷி சிரேஷ்டரே, புத்திர பௌத்திர ஆயுர் விருத்தியும், முக்திகரமுமான பக்தஸ்வர விரத மொன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்: முன்னொரு காலத்தில் கைலாஸத்தில் மிக அழகான நிர்மலமான ரத்தின சிம்ஹாஸனத்தில் சுகமாய் வீற்றிருந்து உலகங்களுக்கு க்ஷேமத்தையுண்டாக்கும்படியாய் பரமசிவனைப் பார்த்து உலகத்துக்கு நல்விஷயங்களை விருத்திசெய்ய விரும்பினவளான பார்வதியானவள் பிரஸ்னை செய்து கேட்டதாவது ஸமஸ்தமான பேருக்கும் சுகம் கொடுக்கும்படியான தும் ஓ பரமசிவா உங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன், புத்திர ஸௌபாக்கியமும், ஆயுராரோக்கியமும கொடுக்கும்படியான தும் மலட்டுத்தனம் முதலிய தோஷங்களினின்றும் காப்பாற்றும்படியான உலகநன்மைக்குரியதான ஒரு கதை எனக்குச் சொல்லவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து தங்களுடைய உத்திரவை சிரஸாவஹித்து அந்த விரதம் செய்கிறேன் என்று சொல்ல, பரம

சிவன் சொல்லுகிறார்: "ஓ பார்வதீ, நான் சொல்லும் விரதத்தை நன்றாய் கேழ்ப்பாயாக, சரதருதுவில், கார்த்திகை மாத பூர்வபக்ஷ பருவத்தில உதயகாலத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநாதி நித்தியகர்மங்களை முடித்து சித்திரவஸ்திரம் தரித்து, மஞ்சள், குங்குமம் தரித்துகொண்டு கணவனுக்கு மையிடடு ஆபரணங்கள் தரித்துக்கொண்டு, பர்த்தாவின் உத்திரவு பெற்று விரதாசரணம் செயயவேண்டும். நல்ல சந்தனத்திறல் ஈஸ்வரனையும், மஞ்சளால் பார்வதியையும், மணலால், நந்தியையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, சிவ நாம மந்திரங்களால் பூஜை செய்ய வேண்டும். ஸ்திரீகள் நான்கு வர்ணத்தாரும் இவ்விரதம் செய்யலாம். சூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு, வீட்டிலாவது அல்லது தேவாலயதிலாவது கோமயததால் மெழுகிய சுத்தமான இடத்தில், சித்திரக் கோலங்களிட்டு மண்டபமேற்படுத்தி மாயிலை தோரணங்கள் கட்டி அப்பிரதேசத்தில், பார்வதி பரமேஸ்வரர்களை ஆவாஹனமசெய்து பூஜைசெய்யவேண்டும். பக்தியோடு பூஜிப்பதால் பக்தேஸ்வரரென்று பெயர் வழங்குகிறது. ஸர்வ மங்களமாங்கல்யே, சிவேஸர்வார்த்த ஸாதகே, சரண்ணியே திரயம்பகே கௌரீ, பக்தேஸ்வர நமோஸ்துதே என்னும் புராணமந்திரத்தால் தியானாவாஹனாதி சோடசோபசார பூஜைகள் செய்து, மூங்கிலால் அநேக யந்திரங்களுள்ள ஜல்லடை ஏற்படுத்திக் கொண்டு முப்பத்திமூன்று கட்டுகள் பொன் கம்பியால் கட்டி, பூமியின் பேரில், பருப்பு, நெய், சர்க்கரை முதலியவைகள் சேர்த்தமாவினால் அப்பங்கள் தட்டிப் பரப்பிவைத்து, அதின்மீது ஜல்லடையைவைத்து, அதின் மத்தியில் ஒரு தோசையைவைத்து, அதின்மேல் சர்க்கரையும் நெய்யும் போட்டு, பச்சரிசி மாவினால் செய்த மாவு விளக்கு பாத்திரத்தில் வர்த்தி

போட்டு நெய்விட்டு விளக்கேற்றி, பிறகு, சுமங்கலியை பூஜித்து கௌரீ பக்தேஸ்வரர் சந்தோஷத்தின்பொருட்டு, அந்த (வேணு பாத்திரத்தை) அதாவது ஜல்லடையை தானம் செய்யவேண்டியது. கௌரீ பக்தேஸ்வரர்களை பிரார்த்தித்து, என்னை காப்பாற்றும். இந்த தானத்தினால் திருப்தி அடைந்து, எங்கள் குலத்தில் தீர்காயுசுடன், என் பர்த்தாவையும், புத்திர பௌத்திராதிகளும், தனதானிய ஸம்பத்தும், பசு விருத்தியும், பந்துக்கள் விருத்தியும் எனக்குக் கொடுத்து அனுகிரஹித்து எப்பை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்தனை செய்துக் கொண்டு, இவ்விதமாய் முதல் பருவத்தில் ஆசரித்துசெய்யவேண்டும். முன்போலவே, மார்கழிமாத பருவத்திலும், மாவு விளக்குகள் இரண்டும், இரண்டு தோசையும் வைத்து, தன் ஆயுள் விருத்திக்காக கௌரி தேவிக்குக கொடுப்பது. தைமாதத்தில் பருவதினத்தில் மூன்று விளக்கும், மூன்று தோசையும், மாசிமாதத்தில் நான்கு தோசையும், நான்கு விளக்கும் பங்குனிமாதத்தில் ஐந்து விளக்கும், ஐந்து தோசையும், சித்திரைமாதத்தில் ஆறுதோசையும், ஆறுவிளக்கும், வைகாசிமாதத்தில் ஏழுதோசையும். ஏழுவிளக்கும் இம்மாதிரியாய் ஏகோத்திர விருதியாக முப்பதுமூன்று பருவங்களிலும் ஆசரித்துச் செய்யவேண்டியது. அப்போதைக்கப்போது தெவிசமீபத்தில் வைதத தீபங்களையும் தோசைகளையும் சுமங்கலிக்கு தாம்பூல தக்ஷிணைகளுடன் கொடுக்கவேண்டியது" ஓ பாரவதிதேவி ன்திரீகளுக்கு, சௌபாக்கியகரமான இந்த விரதம் சொன்னோம், ஆனல் பூர்வத்தில் இவ்விரதம் யார் செய்து அனுசரித்தார்கள் என்று கேழ்க்க, இதற்கொரு இதிஹாஸமுண்டு அதைக் கேழ்க்

கிறவர்களுக்கு எல்லா பாவங்களும் விலகி மூவுலகத்திலும், ஸத்கீர்த்தி அடைவார்களென்று, ஸுதர் வாக்களிக்கிறார்.

பூமண்டலத்தில் கிருதமாலா என்னும் நதிக்கரையி லுள்ள மதுராபட்டணத்தில் மிக தர்மகுணங்களாலும் ரூப மும் ஸம்பத்துமுள்ளவனையும், இராஜ லக்ஷணங்களுடன் கூடியவனையும், சாஸ்திரங்கள் தெரிந்தவனையும், தனவந்த னையும், சூரனையும், சௌரிய தைரியமுமுள்ளவனைப் பிரதாபத்தி னாலும் கீர்த்தியினாலும் மூன்றுலோகங்களிலும் பேர் பெற் றவனான சந்திரவமசத்தில் பிறந்த சந்திரபாண்டிய மஹாராஜ னென்பனிருந்தார். அவருக்கு மஹா பாக்கியசாலியும், பதிவிரதாசிரோன்மணியும், பெரியோர்களைப் பூஜிக்கக்கூடிய வருமான குமுத்துவதி என்னும் பாரியாள உண்டு. அப் படிக்கொத்த அனுகூலமான களத்திரத்தினால் கூடியவரும், பூமியை யுடையவருமா, மெத்தைமேடைகளால் பிரகாசிக் கின்ற பட்டணத்தையுடையவரும், விசேஷதர்மங்களுடன் பரிபாலனம் செய்துக்கொண்டிருப்பருமானவர், புத்திர ஹீனத்தால் ஜனங்களில்லா வனத்தில், மிக பக்தியோடு நிராதாரனையும், ஜிதேந்தியனையும், சிவத்தியானம் செய்துக் கொண்டு சிவபஞ்சாக்ஷரமந்திரம் ஜபித்துக்கொண்டு, பதினாயிரவருஷம் இரவும் பகலும் ஒருபாதத்தின்மீது நின்றுக்கொண்டு தவம் புரிந்தார். இப்படி தவம் புரியும் போது, பத்துவருஷம், பழங்களைப் பக்ஷித்தும், மூப்பது வருஷம் ஜலாஹாரம் செய்துக்கொண்டும, வெயில்காற்று குளிர் மழை முதலியவைகளைச் சகித்துக்கொண்டு அஹங் காரமற்றவராய், உமத்தம் பூவினாலும், அசோகமான தாம ரை கமலங்களினாலும் சிவனை பூஜைசெய்து அதிதிகளுக்கு கந்தமூல பலங்களால் திருப்தி படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஆஸ்ரமத்தில், மிக ஆச்சரியமான தபோ

பலத்தினுல் புலிகளுடன் பசுக்களும், சிங்கங்களுடன் யானைகளும், கீரிப்பிள்ளைகளோடு ஸர்ப்பங்களும், ஜாதி பேதம் விட்டு விளையாடிக்கொண் டிருந்தது. சூரியன் பிரகாசிக்காமலிருந்தார், தேவதைகளும் நடுங்கி அவருடைய தபசைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க, அவருடைய உக்கிரமானதபசைமெச்சி பார்வதி பரமேஸ்வராள் திருப்தி அடைந்து பிரத்தியக்ஷமாய், தயையுடன் பரமசிவன் கேழ்க்கிறார்: ஓ ராஜ ராஜேந்திரரே உங்கள் பிதுர்க்களுடைய ராஜ்ஜியத்தைவிட்டு இப்படிக் காட்டில் என்ன காரணத்திற்காக தவம் புரிகின்றீர்களென்று கேழ்க்க, இராஜன் தன் பாரியாளுடன் சிவவாக்கியத்தைக் கேட்டு, மிகதிருப்தி அடைந்தவராய், தண்டனிட்டு பக்தியோடு அஞ்ஜலிபக்தராய் கைகூப்பிக்கொண்டு, நான் தன்னியனுனேன், அனுக்கிரஹிக்கப்பட்டேன், காப்பாற்றப்பட்டேன், பிரஸன்னமானீர். என் வம்ச விருத்தியின் பொருட்டும், இராஜ்ஜியம் பரிபாலிக்கும் பொருட்டும், தீர்காயுசுள்ள புத்திரனைத் தரவேண்டு மென்று கேழ்க்க, ஜன்மாந்திரபாபத்தினுல் உனக்கு ஸந்தானமில்லை, ஆகிலும் உன் பக்திக் கிணங்கி உன் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகிறேன். மாங்கல்யஹீனமான சிரஞ்சீவியான பெண் வேண்டுமா? அற்ப ஆயுலுள்ள புத்தியுள்ளவனை புத்திரன்வேண்டுமா? என்னவேண்டும் உன் கோரிக்கையை சொல்லுமென, இராஜன் சொல்லுகிறார்: பெண் தேவையில்லை, புத்திரனையே தயவு செய்யுமென்றுசொல்ல, பரமேஸ்வரன் ததாஸ்து என்று சொல்லி பார்வதி பரமேஸ்வராள் அந்தரத்யான மடைந்தார்கள். இராஜன் பட்டணம்வந்து சேர்ந்தார். சிலகாலத்திற்குப்பிறகு, குழுத்வதி சந்திரபாண்டிய மஹாராஜனல், கர்ப்பமடைந்தாள். பத்தாவது மாதத்தில், சுப

சுக்ஷத்திரயுக்தமான தினத்தில் ராஜலக்ஷணங்களோடுகூடிய நல்ல தேர்ச்சியுள்ள புத்திசாலியான புத்திரனைப் பெற்றுள். இராஜன் இந்த சுபவாத்தபானம் கேட்டு புத்திரோத்ஸவம் செய்து பிராம்மணருக்கு விசேஷதனம் தானம் செய்தார் ஜாதகர்மாதிகிரிகைகள் செய்து, ஈஸ்வரபாண்டியனெனும் நாமகரணம் செய்து, எட்டாவது வயதில் உபனயனம் செய்து, சகல வித்தைகளையும் கற்பித்தார். பதிணைறுவயது வந்த உடனே இந்த புத்திரன் எவ்விதத்தால் தீக்காயுக உடையவனுவான் என சிந்திதறுக் கொண்டு விவாஹம் செய்த பிறகு தெரியத்தக்கதென்று எண்ணி இருந்தார். இப்படியிருக்க அந்த சமயத்தில், மேன்மையானமனதுள்ளவரும், சிவபக்தனும், அலகாபுரியை பரிபாலிக்கும் மித்ரஸஹ னென்னுமஇராஜனொருவன் உண்டு. அவனுக்கு பக்தேஸ்வர விரதம் செய்யப்பட்ட கலாவதி என்னும் பாரியாளுண்டு. அவாகளுக்கு பக்தேஸ்வர விரதாப்பியாஸத்தால் ஒரு பிள்ளையும், ஒரு பெண்ணும் உண்டானார்கள். அக்கன்னிகைக்கு யௌவனம் வந்த உடனே கன்னியாதானம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசித்திருக்க, மதுரை பட்டணத்து எஜமானனுடைய மந்திரிகள், அந்த கன்னிகையைப் பாற்க அவ்விடம் சென்றார்கள். அப்போது மித்திரஸஹ மஹா ராஜன் அந்த மந்திரிகளை வரவழைத்து தன்குமாரத்தியைக் கன்னியாதானம் செய்கிறதாய்சொல்லி மதுராபட்டணத்து இராஜனை சீக்கிரமாய் பந்துமித்திர ஸமேதராய் இவ்விடம் அழைத்து வரவேண்டுமென்று சொல்ல, அந்த மந்திரிகள் மதுரைக்குச் சென்று, இந்த சுப விருத்தாந்தம் எல்லாம் இராஜனுக்கு தெரிவித்தார்கள். அப்போது இராஜன் ஸந் தோஷித்து பார்யாள் பந்து ஸமேதராய், சதுரங்க சைனி யத்துடன் அலகாபுரிக்கு வந்தார். வந்தவர்களை மித்திர

ஸஹராஜன் பார்த்து ஸந்தோஷித்து, சாஸ்திரோக்த விதிப்படி பூர்ணமி தினத்தில் விவாகம நடத்தினர். அவர் பார்யாள் கலாவதி அந்த பருவதினத்தில் பக்தேஸ்வர விரதோத்தியாபனை செய்வதற்கு பிரயத்தனம் செய்த, முபத்திமூன்று பொன் கட்டுகள் போட்ட ஜல்லடையில், சந்தனக்கால், ஈசுவரனையும், பஞ்சவர்ல் செளரி தேவியையும, மணலால் கந்தியையும் ஏறபாடு செய்துக்கொண்டு கல்போக்தப் பிரகாரமாய் விதிவத்தாய், சந்தன புஷ்பாக்ஷதையுடன் நன்முய் பூஜை செய்து, பருப்பு, நெய், சர்க்கரையுடன் கலந்த முப்படதிமூன்று தோசைகளின்மீது, முபபத்திமூன்று மாவிளைசெய்த தீபங்களவைத்துக்கொண்டு, கலயாணி என்னும் பேருள்ள பெண்ணிற்கு, வஸ்தரம, சந்தனம், புஷ்பம், அக்ஷதைகள, மஞ்சல், குங்குமம, மைமச் சிமிழ் இவைகளால் அலங்கரித்து பக்தியோடு, அந்த ஜல்லடையை வாயனம் கொடுத்தாள். இந்த தோசைகளும், தானங்களும் இருந்த அந்த மூங்கில் பாத்திரத்தை பக்தஸ்வரருடைய திருப்திக்காக நான் கொடுக்கிறேன், கொடுக்கிறவர்களுக்கும் வாங்குகிறவாகளுக்கும், சௌமங்கல்யத்துக்கு கொடுக்கவேண்டும், புதிர பௌதத்திராபி விருத்தியையும் கொடுக்கவேண்டும், விரத பரிபூர்த்திக்காக கொடுத்தேன் என்று சொலலி தானமம்ப்து வரனுடைய ஐமீபத்திற்கு, கன்னிகையை அனுப்பி, பந்துக்களோடு சாப்பிட்டுக்கொண்டு ஸுகமாயிருந்தார்கள். அபபோது கல்யாண மானவரனுடன், அந்த கனனிகையும் படுக்கை அறையில் இருக்கும்போது, அறைக்குச் சமீபத்தில் மிருத்தியு தேவதை வந்து, அடிக்கடி கதவைத் திறக்கவேண்டுமென்று சொன்னது. அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட கல்யாணியானவள் கதவு திறக்கிறதில்லை என்று சொல்ல,

பிறகு மிருத்தியு தேவதை சொல்லுகிறான். நான் மிருத்தியு தேவதை, அற்ப ஆயுள் உளள உன் கணவனை கூணத்தில் கொண்டுபோக வந்தேனென்று சொன்னன். பிறகு கல்யாணியானவள் பக்தேஸ்வர ரணுக்கிரஹத்தினல் சௌமாங்கல்யத்தால் என் பர்த்தாவிடத்தில் இருக்கிறேன், நீ எப்படி வருகிறாய், போ போ வென்று சொல்லி, பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்தாள். "சரணுகத வத்ஸலேச, தயாசமுத்திரனே, ஓ பக்தேஸ்வரா என்று, மிருத்யுகிரஸ்தனன என் பர்த்தாவை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று வேண்டி ஸ்தோத்திரம் செய்தாள். இதற்குள் மிருத்துதேவதைக்கு கண்கள் சிவந்து மிக கோபத்துடன் அதட்டிக்கொண்டு காலால் கதவுகளை உதைத்து உடைத்து உள்ளே சென்று பிடித்துக்கொள்ள பிரயத்தினம் செய்தான். தயாநிதியான ஈசுவரன் தீபக்கூட்டங்களினின்று படதேதாடு கால ஸாப்பமாய் மிக கோபத்துடன் மிருத்துவைக் கடிந்தது. அப்போது கண்கள் கிறுகிறென்று சுத்தி வந்து பயங்கரமான எமதர்மன் பூமியின்மேல் விழுந்தான். அதை சித்திரகுப்தாதிகள் பார்த்து பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். பரமசிவன் மிக சந்தோஷித்து சித்திரகுப்தனைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்: இந்த கல்யாணி என்பவள், என் பங்கில் ஈடுபட்டவள் பக்தேஸ்வர விரதம் ஆசரித்தவள், இந்த எமன் எவ்விதமாய் இவளுடைய பர்த்தாவை கொண்டு போகவந்தான். இப்போக்கொத்த என் பக்தர்களிடம் இனிமேல் வரத்தகாது, எமனைக் குறித்து மன்னித்தேன. இந்த எமனேடு உங்கள் ஸ்வயஸ்தானம் செல்லுங்கள் என்று அவர்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்து பிறகு பார்வதி பரமேஸ்வராள் இந்த கல்யாணிக்கு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். ஓ குழந்தாய் கல்யாணி உன் பர்த்

தாவினுடைய மிருத்துவைக் குறித்து இனி பயப்பட வேண்டாம். இனிமேல் நீ பக்தேஸ்வர விரதத்தை செய்ய வேண்டும். என் அனுக்கிரஹத்தால், நீ உன் பர்த்தா தீர்க்காயுளுடன் புத்திரசம்பத்தாய் ஸுகமா யிருப்பீர்கள் என்று சொல்லி பார்வதி பரமேஸ்வரர்கள் அந்தரத்யான மடைந்தார்கள். பிறகு அந்த கல்யாணியானவள் தன் பர்த்தாவுடன் அந்த இராத்திரி சுகமாய் இருந்து, மறு நாள் உதயத்தி லெழுந்து ஸ்நாநாதி கிருத்தியங்கள் முடித்துக்கொண்டு, விவாஹ மண்டபத்திற்கு வந்து உட் கார்ந்து நலங்கு முதலிய வேடிகைகைகள் நடத்திக்கொண் டிருக்கும்போது சுந்தர பாண்டியனும், குமுத்வதியும், தங்கள புத்திரன ஆயுசைக் குறித்து சிந்தை பட்டுக் கொண்டு, மருமகளுடைய தபோ பாக்கியத்தால் ஆயுசு உண்டாகுமென்று எண்ணிக்கொண் டிருந்தார்கள். அந்த ஸமயத்தில், கலாவதியும் அலமேகஸ்வரனும், வாத்திய கோஷத்தோடு சம்மந்திகளுடைய விடிதிக்குள் சென்று, பந்துக்களை அழைத்தார்கள். அவாகளும், சந்தோஷத் தோடு கல்யாண மண்டபத்திற்கு வந்து, வதூவரர்களைப் பார்த்து மிகச சந்தோஷித்தார்கள். அப்போது குமுத் வதியானவள், தன் மருமகளாகிய கல்யாணியிடம் சென்று, நீஜமாய் இராத்திரி நடந்த சமாசாரம் எனக்கு சொல்ல வேண்டுமே, ஏனென்றால் என் குமாரன் அற்ப ஆயுசுள்ள வன் உன்னுடைய மாங்கல்யபலத்தினால்தான் பிழைக்க வேணுமென்று இவனுக்கு விவாஹம செய்யப்பட்டது. இப்போது எந்த விரத மகிமையினல் உன் கணவனுக்கு தீர்க்காயுசு உண்டாச்சுதென்று கேழ்க்க, கல்யாணி உடனே இராத்திரி தங்கள் படுக்கைவீட்டில் நடந்த விருத் தாந்தத்தை உள்ளபடி மாமியார் மாமனருக்குத் தெரிவித் தாள். அந்த விருத்தாந்தங்களைக் கேட்ட மாமி மாமனர்

இருவரும் மிக சந்தோஷித்து மருமகளை அடிக்கடி கட்டிக் கொண்டு முத்தமிட்டு, அந்த விரதம் எனக்கும் சொல்ல வேண்டும், நானும் அதைச் செய்கிறேன் என்று மாமியான வள் கேட்டாள். அப்போதந்தப் பெண் பரமேஸ்வரன் தனக்குச் சொன்னபடி அந்த விரத மஹிமையை எடுத்துச சொன்னள். குழுத்வதி அந்த விரத பிரபாதத்தைக்கேட்டு, தானும் அந்த விரத மகிமையால் புத்திரபௌத்திர ஸம்பத் தோடு கூடினள். சந்திரபாண்டியன், இந்த புத்திரஸம்பத் தோடு கூடினவராய், மதுராபுரிபோய்சேர்ந்து விசேஷமான ஸம்பத்துடனும் கோதனத்துடனும் சுகமாய் வாழ்ந் தார். அதுமுதற்கொண்டு இந்த பக்தேஸ்வர விரதம உல கத்தில் பிரசித்தமாச்சுது" என்று பார்வதி தேவிக்கு பர மேஸ்வரன் சொன்னர். ஆகையால் சௌனகாதி மஹரிஷிக ளுக்கு இந்த விரதப்பிரபாவம் தெரிவித்தார். அப்போது பக்தேஸ்வர விரதம், பருவத்திலேயே செய்ய வேண்டு மென்று உலகத்தாருக்கும் பிரசித்தியாய் எல்லா ஸ்திரீக ளுக்கும இந்த நோன்பு ஆசரிக்கலாம். எந்த ஸ்திரீ இந்த நோன்பு செய்கிறளோ அந்த ஸ்திரீ, சௌபாக்கல்யத் தோடு புத்திர ஸம்பத்துடன், இவ்வுலகில் எல்லா சுகங் களையு மனுபவித்து பரலோகததில் சதாசிவனுடைய பாதாரவிந்த மடைந்து, பரமசுக மடைவாள் என்று ஸூத புராணிகர் சொன்ன வாக்கியங்களை, சௌனகாதி இருஷி கள் கேட்டு, மிக சந்தோஷத்தோடு தங்கள் தங்கள் பரி யாக்சளை விரதம் செய்யும்படி செய்தார்கள். அது முதல் பூமியில் இந்த விரதம் பிரசித்தமாச்சுது. இப்படி பவிஷ் யோத்தர புராணத்தில், பார்வதிக்கு பரமேஸ்வரன் உப தேசித்த பக்தேஸ்வரவிரத கல்பம் ஸம்பூர்ணம்.

அமாவாஸ்யா

சோமவார விரதம்.

ஆசம்மிய சங்கல்ப்யா || சுபேசோபனே முஹூர்த்தே .....ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம், அஸ்யாம் அமாயாம் சுபதிதௌமம, ஸமஸ்த ஜன்மஸு சௌபாக்கிய வ்ருத்தியர்த்தம், இஹ ஜன்மனி, ஜன்மாந்தரே ச, ஸகலபாப க்ஷயார்த்தம் புத்ர பௌத்ராத்யபி விருத்யா, ஸந்ததி, சிரஜீவித்வ, பரம சௌபாக்கியகாமா, அஸ்யாம் சோமவத்தியா, மமாயாம், பிரம்ஹ, விஷ்ணு, சிவாத்மக அஸ்வத்த விருக்ஷாயத்தா மிளிதோபசாரை:, மஹாவாக் காய கிருத மஹா பாதக நிவிருத்யர்த்தம், மஹாதஸ் வர்ய ப்ராப்த்தியர்த்தம் ஐஹிக, ஆமுஷ்மிக, ப்பலாவாப்தி யர்த்தம், ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுப் ப்ரீத்யர்த்தம், பவிஷ்யோத் தர புராணோக்தப் பிரகாரேண அமா சோமவார விரதே லக்ஷ்மீ நாராயண பூஜாம, கரிஷ்யே நம: ஆதௌ கலச பூஜாம்:கிருத்வா, அனந்தரம், கணபதி பூஜாஞ்ச கரிஷ்யே நம:. பிறகு பீட்ட பூஜையும் துவார பூஜையும் செய்ய வேண்டியது. அரசமரத்தடியில், சுத்தப்படுத்தி, ஜலம் தெளித்து, கோலங்கள் போட்டு பூஜைக்கு வேண்டிய வஸ் துக்களை சேர்த்துக்கொண்டு, அம்மரத்தடியில் உட்கார்ந் துகொண்டு, வேதமந்திரத்தாலாவது அல்லது, புராணோக்தத் திலாவது, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணப் ப்ரீதியின் பொருட்டு லக்ஷ்மீநாராயண தியானம் செய்துக்கொண்டு பூஜையை ஆரம்பிக்க வேண்டியது.

தியான சுலோகம். மூலதோப்பிரபஹ ரூபாய, மத் தியதோ விஷ்ணு ரூபிணே, அக்கரத: சிவரூபாய, விருக்ஷ ராஜாயதே நம: || இந்த மூல மந்திரத்தால் அரச மரத் திற்கு (அஸ்வத்த விருக்ஷத்திற்கு) சோடசோபசார பூஜை கள் செய்பவேண்டியது. பிறகு, சு. இந்திராதி ஸுர ஸம்ஸேவ்ய, யோகசித்ரா பாராயண, லக்ஷ்மியாஸஹ ஸுரஸேரஷ்ட, ஸுஸ்திரோபவ ஸர்வதா || தேவதேவ மஹாப்ராக்ஞ, லோகேச ஸுரபூஜித, யாவத் பூஜாம் ஸமர்ப்யேஹம் தாவத்துவம் ஸன்னிதிபவ || (அதோதேவா யிதி மந்திரேண அஸ்வத்தமூலே, விஷ்ணும் தியாத்வா; ஸ்பிருஷ்ட்வா பூஜயேத்து.) ஸ்ரீமதஸ்வத்த நாராயண தேவ தாப்யோநம: || தியானம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. சரணம்மே ஜகன்னுத, சரணம் பக்தவத்ஸல வரதோபவமேஹாத, கருணா கர சாஸ்வத. ஸ்ரீமதஸ்வதத நாராயண ஸ்வாமிதேநம: ஆவா ஹனம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. ஓம் நமோ வாஸுதேவாய சத் யானந்த சிதாதமனே, மூலானி, பிரம்ஹணேயஸ்ய, ருக் வேதோதங்கானி பல்லவா:, ப்பலானி எக்ஞசாகாஸ்ச, நார யண தயாம் குரு, ரத்னஸிம்ஹாஸனம் தூப்பியம் தாஸ் யாமி ஸ்வீகுருப்பிரபோ || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிதே நம: ரத்ன சிம்ஹாஸனம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. க்ஷகவா ஹன அலது கஜவாஹன ஸர்வக்ஞ, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பூ தம், பாத்தியம் கிருஹாண மத்தத்தம், ஸ்ரீயாஸஹ ஸு ரோத்தம || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிதே நம: பாத்தி யம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. பரித்ராண பராயந்த, பத்மபத்ரே க்ஷணப் ப்ரப்போ, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்க்கியம் மயாதத்தம் கிருஷ்ண விஷ்ணோஜகார்த்தன || அஸ்வத் நாராயண ஸ்வா மிதே நம: அர்க்கியம் ஸம....யாமி || சு. கர்ப்பூரே லாலவங் காதி சீதலம் ஸலிலம்விப்போ, ரமாரமண தேவேச ஆசம்மி

யம் பிரதி கிருஹ்யதாம் || ஸ்ரீமதஸ்வத்த நாராயண ஸ்வா மிநேநமஃ ஆசமநீயம் ஸ....மி || சு. நமோ நித்தியாய சுத் தாய, யோகித்யான பராயண, மதுபர்க்கம் கிருஹாணே தம், ஸர்வ லோகைகஜ்ஞயக || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வா மிநே நமஃ மதுபர்க்கம் ஸ...மி. சு. பஞ்சாமிருதம், மயா தீதம், பயோ ததிகிருதம்மது, சர்க்கராதி ஸமாயுக்தம், ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதி கிருஹ்ப்தாம் || ஸம் ஸ்நாபனம் கரிஷ் யாமி, லக்ஷ்மீ நாராயணப்ரட்போ || ஸ்நாநே நாநேந நே வேச, மமபாபம் வ்யபோஹது. அஸ்வத்த நாராயணஸ்வா மிநேநமஃ பஞ்சாமிருத ஸ்நாநம் ஸ....மி|| சு. கங்கோதகம ஸமா நீதம், ஸுவர்ண கலச ஸ்திதம், ஸ்நாபநார்த்தம் மயா நீதம், கிருஹாண பரமேஸ்வர || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வா மிநே நமஃ சுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸ....மி. || சு கந்தாதி பூர்வ பூஜாம் கிருத்வா, அபிஷேகம் குர்யாத்து || தேவ தேவ ஜகன்னுத, நமஃ ஸ்ரீ வத்ஸதாரிணே, வஸ்திர யுக்மம், பிரதாஸ்யாமி, ஸம் கிருஹாண ஜகார்த்தன || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிநே நமஃ வஸ்திரயுக்மம் ஸ....மி.|| சு. லக்ஷ் மீசாய நமஸ்தேஸ்து, தராஹிமாம் பவஸாகராத், பிரம்ஹ ஸூத்ரம் சோத்தரீயம், கிருஹாண ப்ரார்த்திதோ மயா. || அஸ்வத்த நாராயணஸ்வாமி நே நமஃ ஏக்நோபவீதம் ஸ....மி || சு. அஸ்வத்த ஹரே புகவாஸ, கேயூரிதாய, ஸதாஸ்ரய. அசேஷம், ஹரமேமபாபம், வ்ருக்ஷ ராஜநமோ ஸ்துதே || அஸ்வத்த நாராயணஸ்வாமிநே நமஃ || ஸ்ரீ சந்த காரணலங்காரான் ஸ....மி || சு. கர்ப்பூர குருகஸ்தூரி குங்குமோன் மிஸ்ர சந்தனம், துப்பியம் தான்யாமி தே வேச, ஸங்கிருஹாண நமோஸ்துதே|| (மலயாசல ஸம்பூதம் க்கனஸாரம் மநோஹரம், விலேபனம் ஸுர ஸ்சிரேஷ்டம் சந்தனம் பிரதி கிருஹ்யதாம.) || அஸ்வத்த நாராயண

ஸ்வாமிநே நமஃ கந்தான் ஸ....மி. || சு. தண்டுலா நார்த்த
கான் ஸ்வச்சான், மஹாவ்ரீஹி சமுதபவான், அக்ஷதான்
அற்பயேத்துப்பியம், கிருஹாண பரமேஸ்வர || அஸ்வத்த
நாராயண ஸ்வாமிநே நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. || பால்யா
னிச ஸுகந்தீங், மாலத்யா தீனிசப்ரப்போ, மயாஹ்ருத
தானி பூஜார்த்தம், கிருஹாண கமலாத்திப || சு. துளஸீ
ஜாதிமகலா மல்லிகா சம்பகானிச, புஷ்பாணிஹர கோவிந்த
கிருஹாண பரமேஸ்வர || அஸ்வத்த நாராயணஸ்வாமிநே
நமஃ நாநாவித புஷ்பாணி பூஜயாமி. ||

அத்தாங்க பூஜா.

நாராயணாயநமஃ — பாதௌ பூஜயாமி
கேசவாயநமஃ — குல்பௌ பூ—மி
ஹரயேநமஃ — ஜங்கே பூ—மி
ஸங்கர்ஷணாயநமஃ — உளரு பூ—மி
வராஹாயநமஃ — கடிம பூ—மி
பத்மநாபாயநமஃ — நாபிம் பூ—மி
தாமோதராயநமஃ — உதரம் பூ—மி
காலாத்மநேநமஃ — ஸ்தநௌ பூ—மி
ராமாயநமஃ — ஸ்கந்தௌ பூ—மி
வைகுண்டாயநமஃ — கண்டம் பூ—மி
அனிருத்தாயநமஃ — பாஹூன் பூ—மி
பரமேஸ்வராயநமஃ — ஹஸ்தௌ பூ—மி
தேவாதிதேவாயநமஃ — முகம் பூ—மி
புஷ்கரேக்ஷணாயநமஃ — நேத்ரே பூ—மி
வாஸுதேவாயநமஃ — ஸிரோத்தே பூ—மி
ஸர்வவிபாபிநேநமஃ — ஸிர பூ—மி
ஸர்வேஸ்வராயநமஃ — ஸர்வாண்யங்கானி பூ—மி

அத்த நாமாவளி.

முதலில் ஓம் என்றும், கடைசியில் நமஃ என்றும் ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் சேர்க்கவும்.

ஓம் பரமாதமநே நமஃ
பரமேஸ்வராய
பரப்ரம்ஹணே
விரிஞ்சயே
சிவாய
ருத்ராய
நாராயணாய
வனஸ்பதயே
விருக்ஷராஜாய
வேதாதமநே
ப்ரகிருதயே
தேவாத்மனே
த்ரிமூர்த்தியாதமனே
ஊர்த்வமூலாய
சுசந்தஃ பர்ணாய
அவ்யயாய
பாபக்நிஷே
ஞானவிருக்ஷாய
பூதாவாஸாய
புண்யாய
சிவாகாராய
மஹாமூலாய
இருஷிஸேவிதாய
தபஃ ப்பலாய
அக்னிகர்ப்பாய
ஓம் அரணயே நமஃ
ஸமிதாகராய
ஸ்ருயாஸ்வஜாய
விபூதயே
சமீபதயே
அஸ்வதாதாய
கேசவாய
ஹரயே
ஸங்கர்ஷணாய
வராஹாய
பத்மநாபாய
தாமோதராய
காலாத்மனே
வைகுண்ட்நாதாய
அனிருத்தாய
பரமேஸ்வராய
தேவாதிதேவாய
புஷ்கரநேத்ராய
வாஸுதேவாய
ஸாவித்ரியாபதயே
ஸர்வேஸ்வராய
ஸ்ரீமதலஸத்த நாராயண
ஸ்வாமிநே
நாநாவிதபரிமள பத்ர புஷ்
பாணி ஸமாப்பயாமி.

ஸாவகாச மிருந்தால் விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமமும் செய்யலாம். பிறகு தூபதீப நைவேத்தியாதிகள் செய்யலாம்.

குக்குலம் கிருதஸம்யுக்தம் காலுகந்தை ஸுஸம்யுதம், தூபம் கிருஹாண கிருபயா, ஸுப்ரீதோ வரதோபவ அஸ்வத்த நாராயணசுவாமிநே நமஃ தூபம் ஆக்கிரூபயாமி|| சு. அக்ஞானதமஜயேதி, ஞானபுத்திப் பிரதோப்பவ, அக்னிஞயோஜிதம் தீபம், கிருஹாண, பரயாமுதா அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிநே நமஃ தீபம் தர்சயாமி|| சு. திவ்வியான்னம், ஷட்ரஸோபேதம், நாநாப்பக்ஷியைஸ்ச ஸமயுதம், மயாப்பிரதத்தம் நைவேத்தியம், ஸங்கிருஹாண ஸ்ரீயாஸஹ|| ப்பக்ஷியம் ப்போஜ்ஜியம், லேஹ்யஹிபேயே, சோஷ்யஹியம், க்காத்தியம், மயாஹிருதம், பிரீதயே பரமேசஸ்ய தத்தம்மே ஸவீகுருப்ரப்போ அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிநே நமஃ மஹா நைவேத்தியம் நிவேதயாமி. பிராணாயநமஃ, அபாநாயநமஃ, வியாணயநமஃ, உதாணயநமஃ, ஸமாநாயநமஃ || சு. கங்கோதகம், ஸமாநீதம், பாநார்த்தம், பரமம சிவம், ஹிருஷீகேச நமஸ்துப்பியம் கிருஹாண பரயாமுதா, அஸ்வத்த நாராயணஸ்வாமிநேநமஃ மத்தியே மத்தியேபாநீயம் உத்தராபோசனம், ஹஸ்தப்பிரக்ஷாளனம், முக்கப்பிரக்ஷாளநஞ்ச கரிஷ்யே நமஃ கரோத்துவர்த்தநார்த்தே, சந்தனம. இதம்ப்பலமிதிப்பலானி பூகிப்பலமிதி தாம்பூலம், ஹிரண்ணியகர்பேதி தக்ஷிணம் ஸ....மி|| சு. துவத்ப்பாஸா, ப்பாஸ்வதேதலோகஃ கோடிசூர்ய ஸமப்பிரப, நீராஜயிஷ்யே த்துவாம் விஷ்ணே, கிருபாங் குருமயிப்பிரபோ அஸ்வத்த நாராயணஸ்வாமிநே நமஃ கர்ப்பூர நீராஜனம் தாசயாமி. சு. ஸ்ரீமதே, ஸர்வப்பூதாத்மன், த்ராஹிமாம், ப்பவஸாகராத், மதுஸூதன தேதேவச, கிருஹாண குஸுமாஞ்ஜலிம|| அஸ்வத்த நாராயணஸ்வாமிநே நமஃ மந்திரபுஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸ....மி || சு. பிரதக்ஷிணத்ரயம் தேவம், பிரயத்நேநமயாகிருதம், தேநபாபாநி, ஸர்வாணி நாச

யாசு மமாவ்வியய. பிரதக்ஷிணம் ஸ....மி|| சு. வ்யக்தா வ்யக்த ஸ்வரூபாய ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்தித்யந்த காரிணை, ஆதி மத்தியாந்த ஹீனாய விஷ்டாரஸ்ரவஸேநமஃ நமஸ்கரோம்யஹ மம் ப்பக்தியா, ஸர்வபாப ஹராவ்வியய, குருமே ஸபலம ஜன்ம, துவத்பாதாம்போஜ வந்தநாத். நமஸ்காரான் ஸ....மி|| சு லக்ஷ்மீச ஸர்வலோகேச ஸர்வஸம்பத் பிர தோப்பவ, கிருஹாணர்க்கியம் மயாதத்தம், கிருபயாபரயா மூதா. பிரஸன்னர்க்கியம் ஸ....மி|| சு தேவதேவ ஜகன் ணத சிருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரக, சரணம் துவாம் பிரஸன் னேஸ்மி, த்ராஹிமாம் புருஷோத்தம, நிமக்னேஸ்மி மஹாக்கோரே, ஸம்ஸாரே, துக்கஸாகரே, மாமுத்த ரஹ்ருஷீகேச, போப்போபவ ப்பயாபஹ || இவ்விதமாய் அஸ்வத்த நாராயணனைப் பிரார்த்திக்கிறது. || அமாஸோம பூஜை செய்கிறது. அமாயைச நமஸ்துப்பியம, ஸோமாயச, நமோஸ்துதே, உபயோஃ ஸ்ஸங்கமே விஷ்ணோ, பூஜாப்பல மவாப்னுயாத்து. அமாயை, ஸோமாயசநமஃ, ஸர்வோப சாரார்த்தே. கந்தாக்ஷத புஷ்பதூபதீப, நைவேத்தியானி ஸமர்ப்பயாமி. அநேக மந்திரேண ஷோடசோபசாரைஃ, பஞ்சோபசாரைர்வா பூஜயேத்து. இவ்விதமாய் அமாஸோம பூஜை முடிந்தது. எஸ்யஸ்மிருத்தியாச நாமோக்தியா தபஃ பூஜாக்ரியாதிஷு, நியூனம் ஸம்பூர்ணதாம்யாதி சத்யோ வந்தே தமச்சுதம், மந்திரஹீனம், கிரியாஹீனம், ப்பக்தி ஹீனம், ஜநார்த்தன || அநேநபூஜயாச, நைவேத்தியேநச ப்பகவான் ஸர்வ தேவாத்மகஃ, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயண ஸ்வ ரூப, அஸ்வத்த நாராயண தேவதா ஸுப்ரீதாஸ் ஸுப் ப்ரஸன்ன வரதோபவது என்று இந்த மந்திரத்தோடு அக்ஷதை, புஷ்பம், ஜலத்துடன் ஸ்வாமிக்குமுன்னே அர்ப் பணை செய்யவேண்டியது. அத்திய பூர்வோக்த ஏவங்குண

விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதித்தௌ - கல் போக்த ப்பலசித்தியர்த்தம், அஸ்வத்தமூலே அமுகத்ரவி யேண, அஷ்டோத்ர சதபிரதக்ஷிணக்கியம் கர்மகரிஷ்யே॥ என்று இக்த சங்கல்பத்தோடு 108-தடவை, அரசமரத்தை நாம் பிரதக்ஷிணத்திற்காக என்ன வஸ்து ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டோமோ அதில் ஒவ்வொன்றுப் கையிலெடுத்துக் கொண்டு, அரசமரத்தை பிரதக்ஷிணம் செய்து, சுவாமிக்கு முன்புறம் போட்டுக்கொண்டே 108-தரம் வலம் சுத்த வேண்டியது. பிரதக்ஷிணம் செய்யும்போது சொல்லவேண் டிய மந்திரம் அல்லது சுலோகம் || மூலதோ பிரம்ஹ ரூபாய, மத்யதோ விஷ்ணுரூபிணே, அக்ரதஃ சிவரூபாய, விருக்ஷ ராஜாயதே நமஃ || இதி பிரதி பிரதக்ஷிண மூச்சரன், உக்த த்ரவ்வியம், பிரதக்ஷிணஸமயே விருக்ஷஸ்யாக்கிரே ஸ்தாப்பிய, ஏவ மஷ்டோத்திர பிரதக்ஷிணாந்தி காரியானி. அப்படி பிரதக்ஷிணம செய்தபோது போட்ட வஸ்துவை, பிராம்ஹணருக்கு தானபூர்வமாய் வாயனம் கொடுத்து, மிகுதியை மற்ற பேருக்கு உபயோகிக்கலாம். உவாயண தாம்பூலம் தக்ஷிணையுடன ஆசார்யருக்குக் கொடுக்குங் காலத்தில் சொல்லும்படியான மந்திரம். அஸ்வத்தஃ பிரதி கிருண்ஹாது, அஸ்வத்தோ வைதததாதிச, அஸ்வத்தஃ தார கோபாப்பியாம், அஸ்வத்தாய நமோ நமஃ என்று சொல்லி தாம்பூலம் கொடுக்கவும். அஸ்மைப் பிராம்ஹ ணாய, லக்ஷ்மீநாராயண ஸ்வரூபாய, இதம்திரவியம், அஸ் வத்த நாராயணப் பிரீதிம் காமயமான ஸ்துப்யமஹம் ஸம் ப்ரததே நமம. || வாங்குகிறவர் சொல்வது தேவஸ்யத்வா இதி பிரதி கிருண்ஹாமி || என்று சொல்வர்.

பூஜை முற்றிற்று.

அமாவாவஸ்யா சோமவதி

விரத கதை ஆரம்பம்.

தர்ம ஸ்வபாவமுள்ள ஸ்ரீ யுதிஷ்டிரர், சரதல்பத்தில் சயனித்திருந்த பாட்டனாராகிய பீஷ்மரிடம்சென்று, ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரம் செய்து கேட்கிறார்: கௌரவாதரும் இன்னும் சில இராஜாக்களும் சேருக்கோடு கூடினவராய் இருந்தபடியால் பீமஸேனன் மிக கோபங்கொண்டவராய், இவர்களை ஜெயித்தார். துரியோதனனுடைய துராலோசனையினல் நம்முடைய குலமெல்லாம் நாசமடைந்தது. பூமியில் இராஜாக்களெல்லோரும், மித இளைத்துப் போனார்கள். பூமியில் சிறியவர்கள், பெரியவர்கள், வியாதியஸ்தர்கள் தவிர மற்றொருவருமில்லை. இந்த பாரத வம்சத்தில் நாங்கள் ஐவர் மீந்தோம். அப்போர்க்கொத்த ஒரேகுடையின்கீழ் ஆளுகை இருந்தும் பிரகாசமில்லாத தாயிற்று. நம்முடைய சந்ததியார் நாசமடைந்த விஷயத்தை ஆலோசித்துப் பார்க்கில் மனதில் கொஞ்சமாவது சந்தோஷம் உண்டாகவில்லை. அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தால் உத்திரையின் காப்பம் எரிந்ததால், பிண்டம் கலங்குதென்கிற வியஸன மதிகரித்தது. ஆகையால், நான் என்னசெய்வேன், எவ்விடம் செல்வேன் உத்திர க்ஷணத்தில் வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்குமபடியான சந்ததி எப்படி யுண்டாகுமோ அதற்குபாயம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லுகிறார். ஓ தர்ம புத்திரா எதை செய்தால் வெகுகால மிருக்கும்படியான சந்தான விருத்தி உண்டாகுமோ, அப்போர்க் கொத்த விர

தங்களில் உத்தமமான விரதம் சொல்லுகிறேன் கேள்: அமாவாசை சோமவாரத்தோடு கூடின தினத்தில், (அஸ்வத்தம்) அரசமரத்தடியில், விஷ்ணுவை பூஜை செய்து, நூற்றெட்டு எண்ணுள்ள ரத்தினங்களாவது, பொன் முதலிய ஸ்வர்ணங்களாவது, பழவாக்கங்களாவது எடுத்துக் கொண்டுபோய், அவ் விருக்ஷத்தை நூற்றெட்டு முறை பிரதக்ஷிணை வரவும். அப்படி சுத்திக்கொண்டு வரும்போது மேற் சொன்ன வஸ்துக்களில் சுத்துக் கொன்றாகப் போட்டுக்கொண்டு வரவும். "ஓ ராஜனே! இந்த சிரேஷ்டமான விரதம், மகா விஷ்ணுவுக்கு மிக இஷ்டமானதும், சிரேஷ்டமானதுமாம். ஆகையால், உத்திரைக்கு இந்த விரதத்தால், சிரஜீவகர்ப்ப உற்பத்தி உண்டாகி சேஷமமாயிருப்பாள். மூவுலகத்திலும் பிரசித்தமான கீர்த்தி பெரும்படியான புத்திரனைப்பெறுவாள். மேலும் இவ்விரதம், பிரம்மருத்திராளுக்கும், மிக திருப்தியுண்டாக்கும்படியான புண்ணிய விரதம். இவ் வரசமரம் திரிமூர்த்தி சுவரூபமானது. ஆகையால், உத்தரையைக் கொண்டு இவ்விதம் செய்துவையும்," என்று பீஷ்மர் சொல்லவே, தருமராஜன், பிதாமஹரைப் பார்த்து: "ஓ பிதாமஹரே! இப் புண்ணிய விரதம் யார் பூமியில் வெளிப்படுத்தி செய்தார்கள், இதைக் குறித்து விவரித்து சொல்லவேண்டு" மென்று கேழ்க்க, பீஷ்மர் சொல்லுகிறார்: "தர்ம நந்தன! கைலாயத்துக் கொபபான மெத்தை மேடைகளால் நிறைந்த, காஞ்சீபுரி என்கிற ஒரு பட்டணமுண்டு. அப்பட்டணத்தில் பிராம்ஹணர்தி நாலுவர்ணஸ்தர்களும், தங்கள் குலாசார தர்மங்களை சரிவர செய்துக்கொண்டு, ஸ்திரீ புருஷர்கள் ஸர்வாலங்காரத்துடன் கூடி இருப்பார்கள். அவ்விடத்தில் வேசியர்கள் ரூபலாவண்ணிய முள்ளவர்களாய் தங்கள்

யுக்தி சாமர்த்தியத்தால், ஜனங்களை வசப்படுத்தி வருவார்கள். அப்போர்க்கொத்த காஞ்சிநகரத்தை இரத்தினசேனன் என்கிற இராஜன் ஜனத்ருப்திகரமாய இராஜ்ஜிய பரிபாலனம் செய்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த பட்டணத்தில் தேவஸ்வாமி என்கிற போர் பிரசித்தியான ஒரு பிராமணருண்டு. அவருடைய பாரியாள் லக்ஷ்மிக்கொப்பான மிக அழகுளள தனவதி என்கிறவள். அவள் மிக பதிவ்ரதா தர்மத்தோடு இருந்தாள். அவள் ஏழு புத்திரர்களையும் ஒரு ரூபவதியான பெண்ணையும் பெற்றாள். அந்தப் பெண்ணின் பெயர் குணவதி எனபடும். அந்த தேவசுவாமி என்கிற பிராமணர், தன் புத்திராகளுக்கு விவாகம் செய்துவைத்தார். அப் புத்திரர்களும் தங்கள மனவிகளுடன் சுகமாய வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தன் குமாரத்திக்கு பருவகாலம் வந்தே த, தாய்தகைதயாகள் அவளுக்குத் தகுந்த கணவனை த்தடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி யிருக்க ஒரு பிராமணன் தன் தபோபலத்தினால அக்கினி தேவனைப்போல் பிரகாசித்துக் கொண்டு, அந்த தேவஸ்வாமியின் வீட்டிற்கு வந்து, வாசற்படியண்டை நின்றுக்கொண்டு ஆசீர்வாதம் செயதார். அப்போது அந்த வீட்டின் மருமக்கள்மார் ஏழுபேரும் உடனே எழுந்துவந்து, அந்த பிராமணருக்கு ஒவ்வொருவராய் பிசையிட்டாகள். அப்போது அந்த பிராமணர், அவ்வேழுபேர்களுக்கும் தீர்க்க மாங்கல்யமும், எல்லா ஐசுவரியமும் உண்டாகும்படி வாழ்த்தினர். பிறகு தனவதி, தன் குமாரத்தியான குணவதியை, அவருக்கு பிச்சை யிடும்படி அவளோடு சொல்லவே, அப்படியே அப்பெண் பிச்சை யிட்டாள். உடனே அந்த யோகி: அச்சிறுமியைக் குறித்து, 'ஓ பெண்ணே, நீ தர்மாத்மா ஆவாய்' என்று ஆசீர்

வாதம் செய்தார். உடனே குணவதி தன் முகத்தை சுளிக்கினவளாய் வீட்டிற்குள் சென்று தாயாருடன், அந்த பிராமணர் ஆசீர்வாதம் செய்ததை தெரிவித்தாள். அவள் தாயாரான குணவதி அதைக்கேட்டு தன் குமாரத்தியைக் கைபபிடித்து அழைத்துக் கொண்டுவந்து மறுபடியும் பிசைசயிடும்படி சொல்லி, பிச்சையிடவே, அவர் முன் போலவே ஆசீர்வதித்தார். அப்போது அப்பெண்ணின் தாய் பிராமணரைப் பார்த்து: 'ஓ பிராம்மணோத்தமரே, என் மருமக்கள் ஏழுபேரும் தங்களுக்கு பிசைசயிட்டு நமஸ்கரித்தபோது, அவர்களுக்கு தீர்க்க சௌமங்கல்யத்துவமும் சகல ஐசுவரியமும் முண்டாகும்படி வாழ்த்தினீர, என் குமாரத்தி நமஸ்கரித்தபோது தர்மிஷ்டி ஆவாய் என்று வாழ்த்தினீரே, அதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்' என்று கேழ்க்க, அப்போது அந்த பிராமணர் தனவதியைப் பார்த்து: அவளவளுக்குத் தக்கபடி நான் வாழ்த்தினேன் என்றார். ஆனல், இந்தப் பெண் கல்யாணத்தின் சப்தபதி மத்தியிலேயே அமங்கல்யத்துவமை—வாள, ஆகையால் தர்மம் செய்கிறது முக்கியமென்கிற காரணமாய், தர்மாநுஸரணம் செய்வது முக்கியமென்று ஆசீர்வாதம் செய்தேனென்று சொன்னர். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட தனவதி மிக சிந்தையோடு கூடினவளாய், அடிக்கடி அந்த பிராமணரைச் சேவித்து அவரைப் பார்த்து: 'ஓ தயாநிதே, நீர் நேரும் அபாயத்தைமாத்திரமறிவித்தீர, நான் என்ன செய்வேன், அதற்குரிய உபாயத்தையும் தாங்களே தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்' என்று வினவ, ஓ தனவதி, சிம்ஹளத்தீவில சோமை என்னும் ஒரு ராஜகன்னிரி (வண்ணத்தி) இருக்கிறாள், அவளை நீ இவ்விடம அழைத்துவந்தால் உன் குமாரத்தியின் அமங்கலித்து

வம் நீங்குமென்று சொல்லி, அவர் பிச்சைக்காக வேறொரு இடம் சென்றார். பிறகு தனவதியானவள் தன் பிள்ளைகளைப் பார்த்து: என் பிள்ளைகளா! சோமை என்னும் ராஜகஸ்திரீ, சிம்ஹளத்தீவில் இருக்கிறளாம், அவளை அழைத்துவந்து உங்கள் தங்கை குணவதியின் வைதவ்விய துக்கத்தை விலக்கி விடுங்களென்று தாயார் சொல்ல, உடனே அப்பிள்ளைகளெல்லோரும், தாயே உன் எண்ணத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டோம், உனக்குப பெண்ணினிடத்தில் மிக ஆசை யுண்டாயிருக்கிறது: எங்களை தேசத்தை விட்டுத் தூரத்தப் பார்க்கிறாய்; அந்த வழியின் மத்தியில், தாண்டமுடியாத சமுதரம் இருக்கிறது, அதை நாங்களெப்படி தாண்டிப்போக முடியுமென்று சொல்லவே, அப்போது தேவசுவாமி: எனக்கு ஏழு புத்திராகளிருந்தும் புத்திரர் இல்லாதவனானேன், என் புத்திரிகையுடைய அமங்கல்யத்துவத்தைத் துலக்க நானே அந்த சோமையை அழைதத்துக்கொண்டு வருகிறேன் என்று மிககோபத்துடன் சொல்லவே, கடைசி குமாரனை சிவஸ்வாமி என்கிறவன், "அப்பா கோபித்துக் கொள்ளாதேயும், நானிருக்க தங்களுக்கு இந்த கஷ்டம் எற்படவேண்டாமென்று சொல்லி, உடனே தன் தங்கையாகிய குணவதியை அழைத்துக்கொண்டு சிம்ஹளத்தீவிற்குப் போக புறப்பட்டு, சிலநாளுக்குள் அச்சமுத்திரக் கரையைச் சேர்ந்து, சமுத்திரத்தைத் தாண்ட முயற்சிசெய்துக்கொண்டு, அச்சமுத்திரக் கரையிலுள்ள ஒரு விசாலமான ஆலமரத்தடியில் அத்தினம் இரவு சயனித்துக் கொண்டனர். அந்த மரத்தில் ஒரு கழுகு மூட்டையிட்டு குஞ்சுபொரித் திருந்தது. அந்தக் கழுகு ஒவ்வொருநாளும் வெளியில் சஞ்சரித்து இரை சம்பாதித்து வந்து தன் குஞ்சுகளுக்கு கொடுக்கிற வழக்கம். அந்த மாழை

வின்படி அக்கழுகு அன்றையதினம் இரவு இரை கொண்டு வந்து குஞ்சுகளுக்கு வைக்கவே, அக்குஞ்சுகள் அந்த இரையைத் திண்ணவில்லை. அப்போது தாய்க்கழுகு, தன் குஞ்சுகளைப் பாராத்து. நீங்கள நான் கொண்டுவந்த இரையை ஏன் திண்ணவில்லை என்று கேழ்க்க. அந்தக் குஞ்சுகள் தாயைப் பார்த்து: "தாயே, இம் மரத்தடியில் இரண்டு மானிடர்களிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சாப்பாடில்லாமல் பட்டினியாயிருக்க நாங்களெப்படி சாப்பிடலா'மென்று சொல்லிற்று. உடனே தாய் கழுகு தையுடன் கீழே இறங்கி வந்து, ஓ பிராமணனே, உங்கள அபிப்பிராயம் யான் அறிந்தேன். உங்களுடைய காரியம நான் செய்துக்கொடுக்கிறேன் என்று சொல்ல, சிவசுவாமி கழுகைப் பார்த்து: "நாங்களிந்த கடலைத் தாண்டி சிம்ஹளத்தீவைச் சேர்ந்து என் தங்கையின் அமங்கல்யத்துவத்தை போக்கடிக்க சோமை என்பவளை அழைத்துக்கொண்டு வரலாமென்று எண்ணுகிறோம்" எனறு சொல்ல, ஓ பிராபனனே சிரேஷ்டரே! நான் பொழுது விடிந்தபிறகு, உங்களை சிம்ஹளத் தீவுக்கு கொண்டுபோய் சோமையின் வீட்டைக் காண்பிக்கிறேன் என்று சொல்லி, தன் குஞ்சுகள் இருக்கும் கூடு சென்றது. இவர்களிருவரும் மரத்தடியிலேயே படுத்திருந்தார்கள். மறுநாள் காலையில் அந்தக் கழுகு, இவ்விரு வரையும் அந்தத் தீவிற்குக் கொண்டுபோய் சோமை என்னும் சாதிகைவீட்டு வாசற்படியைக் காண்பித்தது. அவர்கள் சோமை வீட்டைப் பார்த்ததுமுதல் ஒவ்வொருநாளும், அச்சோமையின் வீட்டின் முன்வாசலை பொழுது விடிவதற்கு முன்னமே பெருக்கி, சாணம் தெளித்து, மெழுகி சுத்தப்படுத்திக் கோலங்களிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி அவரிரண்டு

பேரும் சோமையின் வீட்டு வாசலைக் கூட்டி சுத்தப்படுத்திக்கொண்டு ஒரு வருஷ காலம் கழித்தார்கள். பிறகு சோமை என்பவள் தன் பிள்ளைகளையும், மருமக்கள் மார்களையும் பார்த்து, நம்முடைய வீட்டு வாசலை யார கூட்டி மெழுகிக் கோலமிட்டு போகிறார்களென்று கேழ்க்க, அவைகளாம் எங்கள் காரியங்களென்ற அவர்கள் சொன்னார்கள் பிறகு சோமையானவள் நிஜமான சங்கதி கண்டுபிடிக்க, அசையாமல் ஒரு மூலையில் நின்றுக்கொண்டிருந்து தன் வீட்டு வாசலை பெருக்கிகொண்டிருந்த குணவதியையும், மெழுகிக்கொண்டிருந்த சிவசுவாமியையும் பார்த்து நீங்கள் யார்? இப்படி என பணிவிடை செய்கிறீர்களென்று கேட்டாள். நாங்கள் பிராமணப் பிள்ளைகள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐயோ! என்ன அநியாயம், நீங்கள் பிராம்ஹணளா இருந்து, என் வீட்டு வாசலில் வேலை செய்துக்கொண்டிருந்தால் நான் இந்தப் பாவத்திலிருந்து எப்படி நிவர்த்திக்கப் படுவேன், நான் என்ன கதி அடைவேனே! நானே இழிகுலமான வண்ணரஜாதியிலுதித்தவள். நீங்கள் பிராம்ஹணளா யிருந்தும ஏன் இப்படி அநியாயமாய் நடந்துக் கொளளுகிறீர் என்று கேழ்க்க, சிவசுவாமி சொல்லுகிறார்: ஓ சாதிகா (ஓ வண்ணத்தியே) சொல்லுகிறேன் கேள், இந்தப் பெண் என் தங்கை, இவளுக்கு குணவதி என்று பெயர். இவளுடைய கல்யாண சமயத்தில் ஸப்தபதீ மத்தியத்திலேயே விதவையாவாள். அந்த அமங்கலியத்துவம் ஒழிவதற்கு நீ இவள் ஸமீபத்திலிருந்து அந்த விவாகம் முடிப்பது மிக அவசியமாகையால் அழைத்துக்கொண்டுபோக எண்ணி இப்படி இவ்விழிவாகிய வேலையைச் செய்கிறேமென, சோமையானவள் அவர்களைப் பார்த்து: உங்கள் இஷ்டப்படி வருகிறேன் என்றுசொல்லி

உள்ளேவந்து, தன் மருமக்கள்மார்களைப் பார்த்து: நீங்கள் நான் வருகிற வரையில் நம்முடைய வீட்டில் யாராவது ம்ரணமடைந்தாலும் அவர்களைத் தகனம் செய்யாமல் ஓரிடத்தில் பத்திரப் படுத்தி காப்பாற்றுமென்று உத்தரவு செய்து அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து அவர்களை கடலைக் கடக்கும்படி செய்து, தான் ஆகாயமார்க்கமாய் கடலைக் கடந்து வந்து, ஒரு நிமிஷத்தில் காஞ்சிபுரம் சேர்ந்தாள். அவர்களப்படி சேர்ந்த உடனே, தனவதி திருப்தியான மனதோடு, சோமைக்கு வெகு மரியாதைகள் செய்தாள்.

பிறகு சிவசுவாமி, தன் தங்கை குணவதிக்கு, தகுந்த வரனை தேடிக் கொண்டுவருவதற்காக வேறு இதர தேசங்கள் சுற்றி, முடிவில் உஜ்ஜயனீ பட்டணம சேர்ந்து, அவ்விடத்தில வேத சர்மாவின் குமாரனாகிய ருத்திரசர்மா என்பவனை அழைத்துவந்து ஒரு சுப முகூர்த்தத்தில், குணவதியை அவருக்குக் கொடுத்து கலயாணம்செய்ய நிச்சயித்தார். அப்போது தேவசுவாமி, தலை சுப முகூர்தத தினத்தில் சுப லக்கினத்தில, சோமையும் கூடவே இருந்து கலயாணத்தை நடத்தி வைக்கும்படி ஏற்படுத்திகொணடு, தன் குமாரத்தியாகிய குணவதியை ருத்திர சர்மாவுக்கு தேவசுவாமி கன்னிகாதானம் செய்துக் கொடுத்தார். பிறகு விவாஹ மத்தியில் பிரதான ஹோமம் நடக்கும் சமயதில், சப்தபதீமத்தியில் கல்யாணபபிளளையாகிய ருத்திரசர்மா திடீரென்று மரணமடைந்தான். அபபோது பந்துக்க ளெல்லோரும வியஸன மடைந்தார்கள். சோமை யானவள் நிச்சய மனதுடையவளாய் இருக்க, அந்த விவாஹ மஹோற்சவம் பார்க்க வந்தவர்க ளெல்லோரும் ஆபால கோபாலமாய் வியஸன மடைந்தார்கள். அப்

போது சோமையானவள், உடனே மரணத்தை போக்கடிக் கும்படியான விரதராஜப பிரபாவதனை தான சக்கல்பம் செய்துக்கொண்டு குணவதிக்கு விரத பலனைக் கொடுத் தாள. அப்போது ருத்திரசர்மா இந்த விரதப் பல பிரபா வத்தால் மறுபடியும் பிழைத்தெழுந்து துபிலுற்றவனைப் போல் தான் கண் விழிதுதுக்கொண்டு உட்கார்ந்தான். ஸோமை இவ்விதமாய் விவாஹத்தை நிறை வேற்றி விர தோத்தமமான அமாஸோமவதி விரதத்தை அந்த தமபதி களுக்கு உபதேசம் செய்வித்துவிட்டு தன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போனள். இப்படி ஸோமை மரணமடைந்த பிராம்ஹணனை பிழைப்பு மூட்டி ஸம்பூர்த்தியான மனது டன் வருவதற்குள்ளே, அவளுடைய விட்டில் முதலில் பிள் ளைகளும், பிறகு தன் கணவனும், அதன் பிறகு தன் மரு மக்கள்மாரும் மரணமடைந்தார்கள். அந்த ஸோமை தன் இருபபிடம் வரும்போது, வழியில் இறந்தவர்களை பிழைப்பு மூட்டும்படியான ஸோமவாரத்தோடுகூடிய அமாவாஸ்யை வந்தது. அப்போது வழி நடுவில் ஒரு கிழவி தென்பட்டு, ஓ அம்மா, நான் இந்த பஞ்சிமூட்டையைத் தூக்க முடி யாமல் தவிக்கிறேன், இதைக் கொஞ்சம் இறக்கு என்றாள். சோமையானவள், ஓ கிழவீ இன்றைகு அமாசோமவதி விரதம் ஆகையால் என் கையால் இந்த பஞ்சியைத் தொட மாட்டேன். இவ்வித நீமம் வைத்துக்கொண்டேன் என்று சொல்லி இன்னும் கொஞ்ச தூரம் சென்றபோது, முள் ளங்கிக் கூடையை எடுத்துக்கொண்டுபோகிற வேறொரு ஸ்திரீ சந்தித்து சோமையைப் பார்த்து: இக் கூடையைக் கொஞ்சம் இறக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள். சோமை முன்போலவே பதில் சொல்லி நதிக்கரையைச் சேர்ந்து, அங்கே ஸ்நானம் செய்து மடி கட்டிகொண்டு, அங்கிருந்த

அரசமரத்தடியில் ஸ்ரீமன் நாராயண மூர்த்தியை ஆவாஹ னஞ்செய்து பூஜைகள் செய்து பருக்காங் கற்களைக்கொண்டு நூற் றெட்டு தடவை பிரதக்ஷிணை செய்தாள். எப்போது ஸோமை கல்லெடுத்துக்கொண்டு அந்த மரத்தை சுத்தத் தூலைப்பட்டாளோ, அப்போதே அந்த ஸோமையின் பிள்ளை கள், புருஷன், மருமக்கள்மார்கள் இவர்கள் அனைவரும் எழுந்து உட்கார்ந்தார்கள். பட்டணமெல்லாம் வெகு பிர காசமாய் இருந்தது. அதிலும் சோமையின் வீடு மிக ஐசு வரியத்துடன் நிறைந்திருந்தது. பிறகு பாக்கியசாலியா கிய அந்தம்மாள் தன் வீடுவந்து சேர்ந்தாள். அவள் பிள் ளைகள் முதலியவர்கள் இறந்து மறுபடியும் பிழைத்தெழுந்த சமாசாரம் கேட்டு மிக சந்தோஷப்பட்டனள். தன் நாட் டுப் பெண்களெல்லோரும் மாமியாரைச் சேவித்து, அம்மா நம்முடைய வீட்டில் மரணமடைந்தவர்கள் யாவரும் எப் படி மறுபடியும் ஜீவித்தெழுந்தார்கள் என்று எங்களுக் குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேழ்க்கவே, ஸோமை தன் மருமக்கள்மார்களைப் பார்த்து சொல்லுகிறாள்: நான் இந்த விரதராஜப் பிரபாவத்தால் கிடைத்த புண்ணியத்தை குண வதிக்குக் கொடுத்தேன் ஆகையால், நீங்கள் எல்லோரும் ஓரேகாலத்தில் மரித்தீர்கள். நான் திரும்பி வருங்கால் அமா சோமவார விரதம் வழியில் வந்தபடியால் நான் பஞ்சி, முள்ளங்கி முதலியவைகளைக்கூடத் தொடாமல் அரசமரத் தடியில் சென்று லக்ஷ்மீ நாராயணர்களைப் பூஜித்து, 108 பிரதக்ஷிணை செய்தேன், அப்போது பகவானுடைய கிரு பையினாலும், விரத மகிமையினாலும் நீங்கள் அனைவரும் பிழைத் தெழுந்தீர்கள். ஓ மருமக்கள்மார்களே, நீங்க ளெல்லோரும் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டியுங்கள், உங்க ளுக்கு தீர்க்க சௌமங்கல்யத்துவமும், சம்பத்தும் உண்

டாகும் என்று சொல்லி அவர்கள் கையிலுல் அந்த விர தத்தை செய்விக்க, அதுமுதல் அவர்கள் சகல சௌக்கியங் களு மனுபவித்து முடிவில் எல்லோரும் வைகுண்ட பதவி அடைந்தார்கள்." ஆகையால், ஓ தர்மநந்தனு நான் இந்த நோன்பின் மகிமையை தங்களுக்கு விரிவாகச்சொன்னேன்; நீயும் அதை பக்தியோடுசெய்யுமென்று பீஷ்மர் அவருடன் சொல்லவே, தர்மராஜன் மறுபடியும் பீஷ்மரைப் பார்த்து: ஓ தாதா, அந்த விரதராஜத்திற்கு என்ன விதி, மகிமை எப்போர்க் கொத்தது, புருஷர்களா அல்லது ஸ்ரீகளா இந்த விரதத்தை செய்யவேண்டியது, இதை எனக்கு விவரித்து சொல்லவேண்டுமென்று கேழ்க்க, பீஷ்மர் சொல்லுகிறார்: தருமநந்தனு, அமாவாஸ்யை என்றைக்கு சோமவார சகித மாய் வருகின்றதோ அந்தத் தினம் மிகவும் புண்ணிய தினம். தேவர்களுக்கும் கிடைப்ப தருமை. விரதம் செய் கிறவர்கள் அந்த தினம் அதிகாலையிலெழுந்து சாஸ்திர விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து மௌனமாய் பட்டு வஸ்திரங்க ளைக் கட்டிக்கொண்டு, அரசமரத்தடியில் வியக்தாவ்வியக்த ர.மஃ என்கிற மந்திரத்தோடு விஷ்ணு முதலிய தேவதைக ளைப் பூஜை செய்து, பின்பு "அஸ்வத்தோதவோவ நிஷதம்"—

(வேத மந்திரம்.)

"ஆதித்தோத, அக்னிரஸ்துதோத," சமஸ்ச கிருத்ஸ்ய "ருத் ராய, ஊர்த்துவ, மூலமதஃ ஸ்சாக்கம், தத்திவிஷ்ணோஃ பர மம்பதம் ஆத்வாவஹந்து, ஹரயஸ்ஸசதஸஃ," "தேவாவை யத் யக்ஞேகுர்வத," "பிரம்ஹஜ ஞானம் பிர்தமம் புரஸ் தாத்து" இந்த மஹா மந்திரங்களாலும் பிறகு முன்வங் களள்ள புராணோக்த சுலோகமாகிய:

சு. "மூலதோ பிரம்ஹ ரூபாய.....விருக்ஷ ராஜாயதே நமஃ." எனப்பட்ட மந்திர விசேஷங்களால் லக்ஷ்மீநாராயண ஸ்வரூபமான அஸ்வத்த நாராயணனை ஷோட சோபசாரங்களால் பூஜித்து, முத்து, இரத்தினம், பொன், வெள்ளி முதலிய நாணயங்களாவது, பக்ஷைகள், ரஸவகள், மற்றும் உணவு பதார்த்தங்களாகிய பக்ஷணதிகளாலும் நிறைந்த தாம்பரம் அல்லது வெண்கலத்திலல்செய்த பாத்திரத்தில் 108-கனி வாக்கங்களாலும் நூற்றெட்டுத் தடவை பிரதக்ஷிண செய்யவும். ஒவ்வொரு பிரதக்ஷிணக்கும் ஒவ்வொன்றாக அம்மரத்தடியில் போட்டுக்கொண்டு வரவேண்டியது. பிரதக்ஷிண முடிந்தவுடனே ஆசார்யரை சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து, பிரதக்ஷிண செய்து போட்ட வஸ்துக்களில் இஷ்டபடி சேர்த்து தக்ஷிணை தாம்பூலம் கொடுக்க வேண்டியது. ஸௌமையின் பிரீதிக்காக சுமங்கலிகளுக்கு சந்தன புஷ்ப தீப தாம்பூலங்கள் கொடுத்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பூஜைசெய்து அனுப்ப வேண்டியது. பிறகு, தங்கள் சக்திக்குத தக்கபடி பிராமணர்களுக்கு போஜனம்செய்துவைத்து தானும் கடைசிவரையில் பேசாமல் மௌனமாய் இருந்து போஜனம் செய்ய வேண்டியது. ஓ தர்மநந்தன! இவ்விரதோத்தமக் கிரமத்தை நீர அறியும்படியாய்ச சொன்னேன். நீர் இந்த விரதம் கல்போக்தப்படி திரௌபதி, சுபத்திரை, உத்தரை முதலியவர்களை பூஜிக்குமபடி செய்யும். உத்தரையின் கர்ப்பத்தி லுள்ளவன் வெகு காலம் வாழ்ந்திருப்பான் என்று பீஷ்மர் சொல்லவே, தர்மா பீஷ்மரைப் பார்த்து: சுவாமீ, பொருளில்லாத ஏழை ஸ்திரீகள் பொன் முதலியனவற்றால் எப்படி இந்த விரதத்தை பூர்த்தி செய்வார்களென; அத்தகைய ஸ்திரீகள் பழங்கள், புஷ்பங்கள், பக்ஷ

ணங்கள், வஸ்திரங்கள் முதலியவைகளைப் போட்டு பிரத க்ஷிணை செய்துவந்தால் அவ்விரத பலன் பூர்த்தியாய் அடைவார்கள். ஓ நரேந்திரனே, எல்லா தேவர்களும், முக்கியமாய் மஹா விஷ்ணுவும் சந்தோஷப் படுமபடியான இம் மஹா விரதராஜத்தை உனக்குபதேசித்தேன், தன தான்னிய ஸம்பத்துகளையும், பல பாக்கியமும், புத்திர பௌத்திர விருத்தியும் கோரும்படியான ஸ்திரீகள் இதை செய்தாகளேயாகில், சகலமான ஐசுவரியங்களையும் அடை வார்கள என்பதைப்பற்றி பவிஷ்யோத்திர புராணத்தில் சோமவத்தி யமாவாஸ்யை விரத கதை விசேஷமாய் சொல் லப்பட் டிருக்கிறது. ஆகையால், நான்கு வாணஸ்தர்க ளும் இந்த விரதம் செய்து மேற்படி பலனை அடையலாம் என்று சூத புராணிகர் சௌனகாதி மஹரிஷிகளுக்கு உப தேசித்தார்.

முற்றிற்று.

உத்தியாபனை விதி.

இவ்வித உத்தியாபனையின் விதியையும் தெரிவிக்கி றார். உத்தியாபன என்றால், விரதப்பல பூர்த்தி எனப் படும்.

ஓ யுதிஷ்டிரரே, உத்தியாபன செய்யும் விதம் சொல்லுகிறேன் கேளும். உத்தியாபன செய்யாத எந்த விரதமாவது பூர்ணப்பலனைத்தராது. ஆகையால், ஸர்வதோ பத்திரமென்கிற மண்டலமேற்படுத்தி, அம்மண்டலத்தில பதினெண்கு கலசங்களை ஸ்தாபித்து, பொன்னால் அரசமரம் செய்து, ரத்தினத்தால் மேடை ஏற்படுதது, நான்கு புஜங்க ளுள்ள விஷ்ணு ப்ரதிமையும்செய்து, லக்ஷ்மீதவிபரதிமை, இரண்டு குன்றுமணி முதல் ஒரு பலம வரைக்கும் எடை யுள்ள பிரதிமைகளை செய்து மற்ற பிரம்ம, ருத்திர பிரதி மைகளை சக்திக்குத் தக்கபடி செய்யவேண்டியது. இப்படி மேற்சொன்னவைகளைச் செய்ய சகதி இல்லாவிடில், லக்ஷ்மீ நாராயணப்ரதிமை முகியமாய் செய்விக்கவேண்டியது. இவைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கலசஸ்தாபன செய்து, ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்து, இராதிரி ஜாகரணம் செய்து 4-ஜாமமும் பூஜையும் பஜனைகள் முதலிய சத்சுதா காலக்ஷேபங்கள் செய்து, மறுநாள் காலையில் ஸ்நாநாதி முத லிய நித்தியகிருத்தியங்களை முடித்துக்கொண்டு, அரசன் சமூத்தோடு பாயஸமும் எள்ளும் கொண்டு, (இதம விஷ் ணுர் விசக்கிரமே) என்னும் வேதமந்திரத்திலாவது, பிர ணவத்திலாவது, அஷ்டாக்ஷரியிலாவது அல்லது பஞ் சாக்ஷரத்திலாவது பிராமணர்களைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டியது. இதரமானவர்கள் விஷ்ணு ஸஹஸ்ர

நாமாதி சூக்தங்களால் ஹோமம்செய்து, பிறகு திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபமான அஸ்வத்தநாராயணனைக் குறித்து, மூலமேதா பிரம்ஹரூபாய என்கிற சுலோகத்தினால் நூற்றெட்டுதரம் ஹோமம்செய்து பூர்ணாஹுதி நடத்தவேண்டும். பிறகு, ஆசார்ய பிரம்ஹாக்களைப் பூஜித்து, கோதானாதி தசதானங் களும் வஸ்திரதானங்களும் செய்யவேண்டியது. பிரம்ஹ விஷ்ணு கலசங்கள் முக்கியமாகையால், இதேதாடு பதினாறு கலசங்கள் சேர்த்து தானம் செய்யவேண்டும். மற்றவர்க ளுக்கு ஷட்ரஸோபேதமாய் போஜனாதி, தாம்பூல தக்ஷிணை களால் திர்ப்திசெய்து, வஸ்திர எக்ஞோபவீதாதிகள் கொடுத்து நமஸ்கரித்து, பிராம்ஹண ஆசீர்வாதம் பெற் றுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கவும். உத்தி யாபனை முதலிலாவது மத்தியிலாவது கடைசியிலாவது செய்யவேண்டியது முக்கியம். அதன்பிறகு பந்துமித்திரா ளுடன் போஜனாதிகள்செய்து தாம்பூலாதிகள் கொடுத்து அவர்களிடத்திலும ஆசார்யரிடத்திலும் ஆசீர்வாதம் பெற வேண்டும். விரதம்செய்த காத்தர மௌனமாய் போஜ னம் செய்கிறவரையில் விருக்கவேண்டியது. இவ்விதமாய் பீஷ்மர் தர்மநந்தனருக்கு அமாசோமவார உத்தியாபனக் கிரமம் அறிவித்து விரதப்பிரபாவத்தையும் தெரிவித்தார். அப்போது, உத்திரை முதலிய ஸ்திரீகளின் கையில் விரதம் கடத்தி வைத்தபடியால், உத்திரைக்கு புத்திரனுண்டாகி மென்மேலும் விருத்தி யடைந்தாரென்று சூதபுராணிகர் சௌனகாதி மஹரிஷிகளுக்கு உபதேசித்தார். இப்புண் ணிய சரித்திரமும் விரதமும் பவிஷ்யோத்தர புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரஸ்து.

கருடபஞ்சமி விரதகல்பம்.

அத்யபூர்வோக்த ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் சுபதிதௌ அஸ்மாகம் ஸஹகுடும்பானாம் கேஷாமஸ்தைர்ய ஆயுராரோக்கிய ஐஸ்வர்யாபி விருத்யர்த்தம் தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித்த ப்பல புருஷார்த்த சித்யர்த்தம் புத்திர பௌத்ராப்பி விருத்யர்த்தம் தீர்க்கஸுவாஸினீத்வ சித்யர்த்தம் ஸமஸ்த மங்களா வாப்தியர்த்தம், வருஷே வருஷே ப்ரயுக்த ப்பணிகௌரீ தேவதா முத்திஸ்ய, பணி கௌரீ தேவதா ப்ரீத்யர்த்தம் கௌரீபூஜாம்ச கரிஷ்யே. ஆதௌ கலசபூஜாம கரிஷ்யே (நமஃ) கணபதி பூஜாம் கரிஷ்யே. கணபதி பூஜை முடித்து, கௌரி பூஜையும் ஆரம் பித்து செய்யவேண்டியது.

கௌரீதியானம். ஆகச்சதேவ தேவேசி சங்கரார்த்த சரீரிணி, ஆவாஹயாமி பக்தியாத்வாம்ப்பணிகௌரீ நமோஸ் துதே. ப்பணிகௌரீ தேவதாயைநமஃ தியாயாமி, ஆவாஹ யாமி. மாணிக்ய வஜ்ர வைதூர்ய நீலரத்னாதி சோபிதம், ரத்ன சிம்ஹாசனம் திவ்வியம் க்ருஹாண பரமேஸ்வரி பணிகௌரீ.....நமஃ ரத்னஸிம்ஹாஸனம் ஸமர்ப்பயாமி. கங்கா கோதாவரீ தோயம் க்ருஷ்ணவேணீ ஸமுத்பவம், அர்க்கியம் தாஸ்யாமிதேதேவி பணிகௌரீ நமோஸ்துதே பணிகௌரிதே....நமஃ அர்க்கியம் ஸ....மி. பயோததிஸமா யுக்தம் க்ருதசர்க்கர ஸம்யுதம், பஞ்சாம்ருத ஸ்நானமிதம்

க்ருஹாண ஸுரமர்த்தனீ, பணிகெளரீதே....நமஃ பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநம் ஸ....மி. ஆபோஹிஷ்டேதீ, கங்கேச யமுனே ரைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நர்மதா ஸிந்து காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம் குரு, ஜபம் பிரகல்பயேத்தீர்த்தம் ஸர்வபாப ப்ரமுக்தயே. பணிகெளரி....நமஃ சுதோதாதக ஸ்நானம் ஸ....மி. ரக்தபீதமயம் வஸ்த்ரம் துகூலஞ்ச மஹாஹரம், மயாதத்தமிதம் வஸ்த்ரம் தாரயதாம் ப்பண்டமர்த்தனீ. பணிகெளரீ....நமஃ வஸ்த்ரம் ஸ....யாமி. ப்ரம்ஹஸூத்ரம் சுப்பரமிதம் திரிகுணம் திரிகுணைர்யுதம், ப்ரம்ஹகிரந்தி யுதம்தேவி த்தாரயஸ்வ மஹேஸ்வரி. பணிகெளரீ....நமஃ எஜ்ஞோபவீதம் ஸ....மி. கெளரீமிமாயேதி குங்குமாதி பரிமள திரவ்யாணி ஸ....மி. முக்தா மாணிக்ய வைடூர்ய, ரத்னஹாரமாதி நிர்மிதம், திவ்ய மாப்பரணமேதவி கிரி ஜாயை நமோஸ்துதே- பணிகெளரி....நமஃ ஆபரணானி ஸ....மி. ஸ்ரீ கந்தம் சந்தநோனமிஸ்ரம் கஸ்தூர்யாதி ஸமன்விதம், கந்தம் க்ருஹாணதேவேசி, மயாதத்தமிதம் சுபே. பணிகெளரீ....நமஃ ஸ்ரீ கந்தான் ஸ....மி அக்ஷதாந்தவளாகாரான், சாலீதண்டுல மிஸ்ரிதான், ஹரிதரா சூர்ணஸம்யுக்தான் பிரீத்யர்த்தம் ப்ரதிக்ருஹயதாம் பணி கெளரீ நமஃ அக்ஷதான் ஸ—மி. சாமந்திகா வகுள சம்பக பாடலாப்ஜைஃ, புன்ஹக ஜாஜிகரவீர் ரஸாலபுஷ்பைஃ, பில் வப்ரவாள துலஸீதள மல்லிகாத்யைஃ, துவாம் பூஜயாமி ஜகதீஸ்வரி தேபதாப்ஜே. பணிகெளரீ....நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி.

அதாங்க பூஜா.

சிவாயை நமஃ	பாதௌ பூஜயாமி.
பவான்யை நமஃ	குல்பௌ பூ—மி
ருத்ராண்யை நமஃ	ஊரு பூ— மி

சர்வாண்யை நமஃ
ஸர்வமங்களாயை நமஃ
அபர்ணையை நமஃ
மிருடானையை நமஃ
சண்டிகாயை நமஃ
ஆர்யாயை நமஃ
சக்தியை நமஃ
ஸுநேத்ராயை நமஃ
ஸுகர்ணையை நமஃ
மேனகாத்மஜாயை நமஃ
பணிகௌர்யை நமஃ
மஹாகௌர்யை நமஃ

ஜங்கே பூ—மி
கடிம் பூ—மி
ஸ்தநௌ பூ—மி
கண்டம் பூ—மி
பாஹுகின் பூ—மி
முகம் பூ—மி
நாஸிகாம் பூ—மி
நேத்ரே பூ—மி
கர்ணௌ பூ—மி
லலாடம் பூ—மி
சிர பூ—மி
ஸர்வாங்காணி பூ—மி

கௌரீ அஸ்டோத்ர சதநாம பூஜை.

ஓம் மஹாகௌர்யை நமஃ
மஹாதேவ்யை
ஜகன்மாத்ரே
ஸர்வத்யை
சண்டிகாயை
லோகஜனன்யை
ஸர்வதேவாதிதேவதாயை
பார்வத்யை
பரமாயை
ஈசாயை
நகேந்திரதனயாயை
ஸதிதியை
ப்ரம்ஹசாரிண்யை
சர்வாண்யை
தேவமாத்ரே
த்ரிலோசன்யை
ப்ரம்ஹண்யை

ஓம் வைஷ்ணவ்யை நமஃ
ரௌத்ர்யை
காளராத்ர்யை
தபஸ்வின்யை
சிவதூத்யை
விசாலாக்ஷ்யை
சாமுண்டாயை
விஷ்ணுமோசாதர்யை
சித்களாயை
சின்மயாகாராயை
மஹிஷாஸுரமர்த்தின்யை
காத்யாயின்யை
காலரூபாயை
கிரிஜாயை
மேனகாத்மஜாயை
பவான்யை
மாத்ருகாயை

ஓம் கௌர்யை நமஃ
ரமாயை
ராமாயை
சுசிஷ்மிதாயை
பிரம்ஹஸ்வரூபிண்யை
ராஜ்யலக்ஷ்மிமியை
சிவப்ரியாயை
நாராயண்யை
மஹாசக்த்யை
நவோடாயை
பாக்கியதாயின்யை
அன்னபூர்ணையை
ஸ்தானந்தாயை
யௌவனையை
மோஹின்யை
ஞானசக்தியை
ஞானகம்யாயை
நித்யாநித்யஸ்வரூபிண்யை
கமலாயை
கமலாகராயை
ரக்தவர்ணையை
களாநிதியே
மதுப்ரியாயை
கல்யாண்யை
கருணையை
ஜனஸ்தானையை
வீரபதனியை
விரூபாக்ஷியை
விராதித்தாயை
ஹேமாமபாயை
சிருஷ்டிரூபாயை
சிருஷ்டிஸம்ஹாரகாரிண்யை
ரஞ்ஜனையை

ஓம் யவனகராயை நமஃ
பரமேஸ்வரியாயை
பராயை
புஷ்பிண்யை
புருஷாகாராயை
மஹாரூபாயை
மஹாரௌத்ரியை
மஹாபாதகநாசின்யை
காமாக்ஷியை
வாமதேவ்யை
வராதாயை
ப்பபநாசின்யை
வாக்தேவ்யை
வசஸ்யை
வாராஹ்யை
விஸ்வமோகின்யை
வர்ணனிலயாயை
விசாலாக்ஷியை
குலஸம்பத் ப்ரதாயின்யை
ஆர்த்ததுக்கச்சேததக்ஷ காயை }
அம்பாயை
நிகிலயோகின்யை
ஸ்தாபுரஸ்தாயின்யை
தருமூலதரங்கிதாயை
ஹரவாஹஸமாயுக்த முனி மோக்ஷபராவராயை }
த்தராதரபவாயை
முக்தாயை
புரமந்த்ராயை
கரப்ரதாயை
காயை
வாக்பவை

ஓம் தேவ்யை நமஃ
க்ஷீங்கார்யை
ஷடம்விதே
ஈஸ்வர்யை
ஹ்ரீங்காராக்ஷரபீஜாயை
சாம்பவ்யை

ஓம் பிரணவாத்மிகாயை நமஃ
ஸ்ரீ மஹாகௌர்யாய
பணிகௌரீதேவதாயை

கௌரீ அஷ்டோத்ர சதநாம
பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி.

பிறகு தூபதீப நைவேத்தியம்.

வநஸ்பத்யுத்பவைர்திவ்யைர் நாநாகந்தைஸுஸம்யுதஃ, ஆக்ரேயஃ ஸர்வதேவானாம், தூபோயம் பிரதிகிருஹ்யதாம். பணிகௌரீ தேவதாயை நமஃ தூபம் ஆக்ராபயாமி. பக்தியாதத்தம் மயாதீபம், த்ரிவர்த்தி க்ருதஸம்யுதம், அந்தகார நிவிர்த்தியர்த்தம், கிருஹாண க்ஞானதாசனி. பணி கௌரீதே....நமஃ தீபம் தர்சயாமி. பக்ஷயைர் போஜ்யை ஸ்ஸதேசாஷ்யைஸ்ச பரமான்னம் ஸசர்க்கரம், நைவேத்யம் கிருஹயதாம்தேவி சம்புபத்னி நமோஸ்துதே. பணிகௌரி தே....நமஃ மஹாநைவேத்யம் நிவேதயாமி. பூகீப்பல ஸமாயுக்தம், நாகவல்லிதளார்யுதம், கர்ப்பூர சூர்ணஸம்யுக்தம், தாம்பூலம் பிரதி க்ருஹ்யதாம். பணிகௌரி தே....நமஃ தாமபூலம் ஸமர்ப்பயாமி ஸ்வாணபுஷ்பதக்ஷிணும் ஸமர்ப்பயாமி. வேத மந்த்ரம். மாதேஹிகும்ஸீர் ஜாதவேத, இதிகர்ப்பூர நீராஞ்ஜனம் ஸமர்ப்பயாமி. பஞ்சவர்த்தி ஸமாயுக்தம், ஸ்ரீ பாத கர்ப்பூரஸம்யுதம், சித்ரம் நீராஞ்ஜனம் தேவி, க்ருஹாண ஹரவல்லப்தே. பணிகௌரீ தே....நமஃ காப்பூர நீராஞ்ஜனம் தர்சயாமி. வேதமந்த்ரம். கௌரீம்மி மாயேதி அல்லது மந்தரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி. சு. சரதிந்து விகாஸ மந்ஹாஸாம், ஸ்புரதிந்தீவர லோசனுபி ராமாம, அரவிந்தஸமான சுந்தராஸ்யா, மரவிந்தாஸன ஸுந்தரீயுபாஸே. பணிகௌரீ தே....நமஃ மந்த்ர புஷ்பம் ஸ....மி. யானிகானிச பாபானி ஜன்மாந்தர க்ருதானிச

கானிதானி பிரணஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதேபதே. பணி கௌரீ நமஸ்தேஸ்து, கைலாஸ நிலயேஸ்திதே, லோக மாதர் நமஸ்துப்யம், சௌபாக்கியம தேஹிமேஸதா. இம் மாதிரி ப்ராத்தித்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்யவேண்டி யது. (10 முடி) தசகிரந்தி ஸமாயுக்தம், குங்குமாக்தம ஸுதோரகம், கரே பதனமி வரதே தவப்ரீதி கரம் சுபம். இந்த மந்திரத்தோடு நோன்பு தோரம் (கயிர்) கையில் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது. பிறகு பூஜைசெய்விக்கிற வாத்தியாருக்கு பூஜை செய்து உவாயன தாம்பூலம் கொடுக்கவேண்டியது. மந்தரம். பணிகௌரீச க்ருஷ்ணை, பணிகௌரீ ததாதிச, தாரகௌள பணிகௌரீச, பணி கௌரீ நமோஸ்துதே. புனஃ பூஜைசெய்கிறது. அக்ஷதை புஷ்பம் ஜலத்தோடு கையில் போட்டுக்கொண்டு எஸ்யஸ் மிருத்தியாச என்கிற மந்திரத்தோடு, அனேனபணிகௌரீ தேவதாஸுப்ரீதா ஸுப்ரஸன்னு, வ்ரதாபவந்து என்று, ஈசுவரி ப்ரீதியாய் கீழே ஜலம் விட்டுவிடவேண்டியது.

கருடபஞ்சமி விரதகதை கேட்கும்போது ஆரம்பத் தில், புஷ்பாக்ஷதைகளை கையில் வைத்துக்கொண்டு கதைக் கேட்கவேண்டியது. கடைசியில் அந்த புஷ்பாக்ஷதையை அம்மன்பேரில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டியது. பிறகு, கதை சொல்பவராகிய ப்ராம்ஹணரையும் நமஸ் கரித்து அக்ஷதை ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ள வேணடி யது.

இதி பூஜாவிதானம் ஸம்பூர்ணம்.

கருடபஞ்சமி விரதகதை.

ஸ்ரீமத் புராணிக சிரேஷ்டரான ஸூதமாமுனிவர், சௌனகாதி மஹரிஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினர். அஃதெப்படி என்றால், ஓ சௌனகாதி மஹரிஷிகளே, விரதங்களில் உத்தமமான ஒரு விரதம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். எந்த விரதம் அனுஷ்டித்து செய்யுமளவில் ஸ்திரீகள், மாங்கல்யவிர்த்தி அடைவார்களோ, அப்பேர்கொத்த கஷ்டமகரமான விரதத்தை ஆவணிமீ (பூர்வபக்ஷ) அல்லது சுத்த பஞ்சமிதி தினத்தில், சகோதராகள் உள்ளவர்களால் பத்துவருஷம் செய்யவேண்டியது. இப்படிச் சொன்ன சூதருடைய வார்த்தைகளை சௌனகாதிகள் கேட்டார்கள். "ஓ புராணிக சிரேஷ்டரே" மிக விசித்தாபக்தியுள்ள எங்களுக்கு, உத்தமமான இந்த விரத மகத்துவத்தை கருணையுடன் உபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க, அதை சூதமாமுனிவர் எடுத்துரைக்க ஆரம்பித்தார். ஓ தபஸ்ரேஷ்டாகளே தம்பி தமையன்மாருள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் சிராவணமென்கிற ஆவணிமாத சுத்த பஞ்சமியில், உதயத்திலெழுந்து தந்தாவணதிகள் முடித்து மஞ்சள் முதலியவைகளால் மங்களஸ்நானம் செய்து மடிவஸ்திரங்களைத் தரித்து சதுரமான மண்டபமேற்படுத்தி பஞ்சவர்ணக் கோலங்கள் போட்டு பல புஷ்பங்களால் அதை அலங்கரித்து அந்த மண்டபமத்தியில் உயர்ந்தாஸனம் போட்டு அந்த பீடத்தின்மீது தலைவாழையிலை போட்டு ஒருபடி அரிசி கொட்டி, பொன்னால் அல்லது வெள்ளியினால இல்லாவிடில் தாம்பரத்தினால்,

மூடிவுக்கு திரவிய லோபமின்றி மண்ணுலாவது சக்திக்குத் தக்கபடி ஸாப்பபிரதிமை செய்வித்து, அரிசியின்மேலதை வைத்து, அதின் படத்தின் மத்தியில் கௌரீபிம்பம் மஞ்சளால் செய்து ஸ்தாபிதது பணி பணமண்டல வர்த்தினியான கௌரீதேவியை, தியாணுவாஹன ஆபரண சந்தன புஷ்ப அக்ஷதைகளாலும், தூபதீப போஜ்ய பக்ஷயங்களாலும், நைவேத்திய தாம்பூல, கர்ப்பூர தீபாராதனை ஸ்வர்ண மந்த்ர புஷ்ப பிரதக்ஷிண நமஸ்காராதி சகலமான ஷோட சோபசார பூஜைகளால் கௌரீதேவியைப் பூஜித்து சங்தாஷப்படுத்தி பத்து முடியுள்ள புதுதோரத்தையும் வைத்து பூஜித்து, அந்த தோரதத்தை உபாத்தியாயருடைய ஆசீர்வாதத்துடன் கையில் வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு தாம்பூல தக்ஷிணைகளுடன் பூஜை செய்விக்கிற பிராம்ஹணருக்கு சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலாதி உவாயனதானம் செய்து பிராம்ஹண போஜனம் திருப்தியாயிட்டு, பிறகு தானும் சாப்பிட வேண்டியது. இப்படி எந்த ஸதிரீயானவள் சுசீலையாய் பக்தியோடு பத்துவருடம் ஆசரித்து வ்ரதபூர்தி செய்கிறாளோ, அப்பெண்மணியின் கோரிக்கைகள் பூர்த்தியடைந்து, இம்மையில் சௌக்கியமாயிருந்து போகபாக்யங்களை அநுபவித்து மறுமையில் மோக்ஷத்திற்காளாவாள். இப்படிச சொன்ன ஸுதமாமுனியின் வார்த்தைகளைக்கேட்ட தபோதிகளாகிய சௌனகாதிகள் சொல்லத் தொடங்கினர். ஸ்ரீமத் வேதவ்யாஸானுக்கிரகத்தால் கிடைதத அனேக புராணங்களை எடுத்துச் சொலலத்தக்க சக்தியுள்ள ஓ ஸுதமாமுனிகளே மஹாத்மாவான கருடனுடைய ஜனன சரித்திரமும், அவர் பராக்ரமும் கேட்க விரும்புகிறோமென்று சொல்ல, அப்போது கிருஷ்ணத்வைபாயனருடைய கிருபைக்குப் பாததிரரான ஸுதமாமுனி,

சனனகாதி மஹாஇருஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்
கினார். "ஓ முனிவர்களே, முன்னே பிரம்ஹாவின் புத்ர
ரான, கஸ்யப மஹர்ருஷி தன் பத்னியான ஸுபர்ணியி
னிடத்தில் மிக வீர்ய தைர்யமுள்ளவனென கருடரென்னும்
ஒரு புத்திரனை பெற்றுள்." அவர் அப்படி அபிவிருத்தி
அடையுமபோது தன் தாயாருக்கு சம்பவித்த அடிமைத்
தன்மையைப் பார்த்து, "ஓ மாதாவே, நீ இப்படி கடின
மான அவஸ்தை படும்படி நேர்ந்த காரணம் தெரிவிக்க
வேண்டுமென்று வினவ," தன் விருத்தாந்தத்தை புத்தி
ரனுக்குத் தெரியசசொல்லி, ஓ என் மகனே என் சக்களத்தி
களின பிள்ளைகளான காகோதரர்களுக்கு, அமிர்தம்
கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாகில் அப்போது என்னுடைய
தாஸத்துவம ஒழியுமென்று சொன்னதைக் கேட்டு,
உடனே ஸாகூதாத் புண்டரீகாக்ஷனுடைய கருணைக்குப்
பாத்திரரான தார்க்ஷியன் என்னும் கருடன் அமிர்தம்
கொண்டுவருவதற்காக ஆகாயமார்க்கமாய்ப் பறந்து தேவ
லோகம் சென்று, அனேக ஸஸ்திர, அஸ்திரங்களுடைய
இந்திராதி தேவர்களைப் பார்த்து கமல்கரித்து தன் இறகு
களால் உண்டான காற்றினால் அதி கஷ்டமான மார்கங்க
ளை தாண்டி பாற்கடலில் அமிர்தத்தைப் பாதுகாத்துக்
கொண்டிருந்தவர்களை யெல்லாம் ஜயித்து தன் புத்தி பல
தால் ஒரு விநாடியிலே புத்திசாலியாகிய தார்க்ஷ்ய புத்திர
னாகிய கருடனால் அமிர்தகலசம் கொண்டுவந்து கத்ரு என்
கிற சக்களத்தி தாயாரிடத்தில் கொடுத்தான். கத்ருவா
கிய ஸாபதனி மாதுருவானவள் கருடனைப் பார்த்து,
ஸுபர்ணனென்று பேரிட்டழைத்தாள். அப்போது கரு
டன் கத்ருவைப் பார்த்து "ஓ அம்மணி, என் தாயா
ருடைய தாஸத்துவம் நீங்கும்படிகேட்க," அப்போது கத்

ருவை தன் புதல்விர்களாகிய காகோதரர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஸுபானுவைப் பார்த்து இது முதல் உன தாயார தாஸத்துவம் தலைந்தொழிந்தது. நீ உன் இஷ்டப்படி சுகமாயிருக்களாமென்றுசொல்லி, வேலைக் காரித் தன்மையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டாள். அபம்பாது இந்திராதி தேவர்கள் அமிர்தத்தை பங்கிட்டுகொள்ள மிக சந்தோஷத்துடன் தேவ கூட்டங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, ஸாப்பங்களால் பானம் பண்ணுவதற்கு முன் தேவாகளே சென்று அமிர்தத்தை கிரஹித்துக்கொணடு ம்பாரைர்கள். இப்போர்க்கெர்த்த கஷ்டமும் அருணையுமான காரியங்கள் செய்த பக்ஷிராஜனை கருடனுடைய சரித்திரத்தை விசேஷமாய் எடுத்து ஸ்தோத்திரம்செய்ய, ஆயிரம் நாவுளள ஆதி சேஷனுக்கும் சொல்லத்தரமோ. இதுவுமன்றி, ஆவணி பூர்வபக்ஷ பஞ்சமி தினத்தில் இந்த அமிர்தம் கொண்டு வரப்பட்டதாகையால், இது கருடபஞ்சமி என்னும் பிரசித்தியான பேர் பெற்றது. மேலும். இந்த விரததனை அநுஷ்டிக்கிறவர்களும், இந்த விரதமகிமையைப் படிக்கிற்வர்களும், சிரவணஞ்செய்கிறவர்களும், எழுதுகிறவாகளும், எழுதிப் படித்தவர்களுமு, இவ்வுலகசுக மனுபவித்துப் பிறகு, ஸ்ரீ மஹா லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்தாலும், கௌரீ கிருபையாலும் சகலபாப விமுசதர்களாய் நற்கதி அடைவார்கள். அதாவது, சுவர்க்கலோக மடைவது திண்ணமென்று சொன்ன சூதமஹா முனிவருடைய வார்த்தைகளை பூஷணமாக தாங்கள் கிரஹித்தரிந்த சௌனகாதி முனிவர்களெல்லோரும் மிக சந்தோஷத்துடன் கூடினவர்களாய் அதிக திருப்தி அடைந்தார்கள். இப்படி பிரம்ஹாண்ட புராணத்தில் பிரம்ஹநாரத ஸம்வாதத்தில் எடுத்துச்சொன்ன பணி கௌரீ விரதமென்னும் கருடபஞ்சமி விரதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யாய நமஃ

ஓ

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீபைரமஃ

வரலக்ஷ்மீ விரதகல்பம்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாஃ சுபதி தௌ அஸ்மாகம்ஸஹ குடும்பாநாம், ப்பர்தாஸஹ க்ஷேம ஸ்தைர்ய விஜய, ஆயுராரோக்ய ஐஸ்வர்யாப்பி விருத்யர்த் தம தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித ப்பல புருஷார்த்த சித்யர்த்தம் இஷ்ட காமியார்த்த சித்யர்த்தம் ஸத் ஸந்தான சௌபாக்கிய சுப்பபலா வாப்த்யர்த்தம் வருஷே வருஷேப்ரயுக்த வர்லக்ஷ்மீ தேவதா ப்ரீத்யர்த்தம் ப்பவிஷ் யோத்ரபுராண கல்போக்த ப்ரகாரேணயாவச்சக்தி தியாந வாஹநாதி ஷோடசோபசார பூஜாம் கரிஷ்யே. (நமஃ) தத: கத்வா கலசபூஜாம் கரிஷ்யே. (நமஃ) கலசோபரி புஷ்பா க்ஷதைரர்ப்யர்ச்ய கலசஸ்ய உபரிஹஸ்தம் நிதாய. சுலோ கம். கலசஸ்யமுக்கே விஷ்ணு, கண்ட்டேருத்ர ஸமாஸ்ரித: மூலே தத்ரஸ்திதோதாப்ர்ம்ஹ மத்தியே மாத்ருகண ஸ்முரு காஃ குக்ஷௌது ஸாகராஸ்சர்வே ஸப்தத்வீப வஸுந்த்ரா, ருக்வேதோத்த யஜுர்வேத ஸாமவேதோஹ்யதர்வண: அங்கைஸ்சஸஹிதாஸர்வே கலசாம்புஸமாஸ்ரிதாஃ ஆயாந்து தேவீபூஜார்த்தம் துரிதக்ஷயகாரகாஃ. சு. கங்கேச யமுனே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நர்மதாசிந்து காவேரிஜலேஸ் மின் சன்னிதிம்குரு. ஏவம் கலசபூஜாம் குர்யாத்து. ஆதௌள கணபதி பூஜாஞ்சகரிஷ்யே (நமஃ) அனந்தரம் லக்ஷ்மீ பூஜைக்கி முந்தி ப்ராணப்ரதிஷ்டைசெய்து பூஜைக்கு ஆரம் பிக்கவேண்டியது. லக்ஷ்மீதியானம். சு. பத்மாஸநேபத்

மகரே ஸர்வலோகைக பூஜிதே, நாராயணப்ரியே தேவி ஸுப்ரீதாப்பவ ஸர்வதா. பிறகு ஷோடசோப சாரபூஜை. சு. க்ஷீரோதார்ணவஸம்ப்பூதே கமலேகமலாலயே ஸுஸ்தி ராப்பவமேகேஹே, ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதே. ஸ்ரீவரலக்ஷ்மீ தேவதாயை நமஃ த்யாயாமி. ஸர்வமங்கள மாங்கல்யே, விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலாலயே, ஆவாஹயாமிதேவீத்வாம் ஸுப் ரீதாப்பவ ஸர்வதா வரலக்ஷ்மீ தேவதாயைநமஃ ஆவாஹ யாமி. சு ஸ்ரீர்யாயுத நிப்பஸ்பூர்தே, ஸ்புரத் ரத்னவிப் பூஷிதே, விம்ஹாஸன மிதம்தேவி, ஸ்தீயதாம் ஸுரபூஜிதே வரலக்ஷ்மீ தேவாதாயைநமஃ ரத்ன சிம்ஹாஸனம் ஸமர்பயாமி சுத்தோத கஞ்ச பாதரஸ்தம், கந்த புஷ்பாதிமிஸ்ரிதம் அர்க்யம் தாஸ்யாமிதே தேவி, க்ருஹாண ஸுரபூஜிதே. மஹாலக்ஷ்மீ தே....நமஃ அர்க்கியம் ஸமர்பயாமி. ஸுவாஸித ஜலம் ரம்யம்; ஸர்வதீர்த்த ஸமுத்ப்பவம்; பாத்தியம் க்ருஹாணதேவித்வாம். ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருதே. ஸ்ரீவர லக்ஷ்மீ தே....நமஃ பாத்யம் ஸமர்பயாமி. ஸுவர்ணகலசாநீதம் சந்தனாகரு ஸம்யுதம், க்ருஹாணசமனம்தேவி மயாதத்தம் சுபப்ரதே. வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி. பயோதத்திக்ருதாதேபதம், சர்க்கராமத்துஸம்யுதம், பஞ் சாம்ருதஸ்நாநமிதம்; க்ருஹாண கமலாலயே. வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ பஞ்சாமருதஸ்நானம் ஸமர்பயாமி. கங்காஜலம் மயாநீதம் மஹாதேவ சிரஸ்திதம்; சுத்தோதக ஸ்நானமிதம் க்ருஹாணவித்து ஸுரேசரி வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ சுத் தோதக ஸ்நானம் ஸமர்பயாமி. ஸுரார்சிதாங்கிரியுகளே; தகூல வஸனப்ரியே; வஸத்ரயுக்மமப்ரதாஸ்யாமி; க்ருஹாண ஹரிவல்லபே வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ வஸ்த்ரயுக்மம் ஸமர்பயாமி கேயூரகங்கணே திவ்யே; ஹாரநூபுரமேக்கலான் விப்பூஷணான்ய ஸர்வாணி, க்ருஹாணருஷி பூஜிதே. வர

லக்ஷ்மீ தே....நமஃ திவ்ய ஆப்பரணனி ஸ....மி தப்தஹேம க்ருதம் சூத்ரம், முக்தாத்தாம விப்பூஷிதம், உபவீதமிட தம்தேதவி, க்ருஹாணத்வம், சுப்பப்ரதே வரலக்ஷ்மீ தேவ தாயைநமஃ, எக்ஞோபவீதம் ஸ....மி. கர்ப்பூராகரு கஸ்தூரி ரோசணதிப்பி ரன்விதம் கந்தம் தாஸ்யாம்யஹம்தேவீ, ப்ரீத்யர்த்தம பிரதிக்ருஹ்யதாம். வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ ஸ்ரீகந்தம் ஸ....மி. அக்ஷதான தவளான்தேவி சாலீயான் தண்டுலான் சுப்பான், ஹரித்ராகுங்குமோபேதான், க்ருஹ்ய தாம், அப்திபுத்ரிம்க. வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. மல்லிகாஜாதி குஸுமை, ஸ்சம்பகைர் வகுளைஸ் தத்தா, சதபத்ரைஸ்ச கல்ஹாரைஃ பூஜயாமி ஹரிப்ரியே வர லக்ஷ்மீ தே....நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி.

அத்தாங்க பூஜை.

சஞ்சலாயை நமஃ	பாதௌ பூஜயாமி
சபலாயை	ஜானுநீ பூ—மி
பீதாம்பரத்தராயை	ஊரு பூ—மி
கமலவாஸின்யை	கடிம் பூ—மி
பத்மாலயாயை	நாபிம் பூ—மி
மதனமாத்ரே	ஸ்தனௌ பூ—மி
லலிதாயை	பாஹுத்வயம் பூ—மி
கம்புகண்ட்யை	கண்ட்டம் பூ—மி
ஸுமுக்காயை	முக்கம் பூ—மி
ஸ்ரீயை	ஓஷ்டௌ பூ—மி
ஸுநாஸிகாயை	நாஸிகாம் பூ—மி
ஸுநேத்ரே	நேத்ரே பூ—மி
ரமாயை	கர்ணௌ பூ—மி
கமலாயை	சிரஃ பூ—மி
வரலக்ஷ்மியை.	ஸர்வாண்யங்காணி பூ—மி

லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்ரம்.

முதலில் ஓம் என்றும் கடையில் நமஃ என்றும் ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் சேர்க்கவேண்டும்.

ஓம் ப்ரக்ருத்யை நமஃ
விகிருத்யை
வித்யாயை
ஸர்வப்பூதஹிதப்ரதாயை
ஸ்ரத்தாயை
விப்பூத்யை
ஸுரப்யை
பரமாத்மிகாயை
வாசே
பத்மாலயாயை (10)
பத்மாயை
சுசயே
ஸ்வாஹாயை
ஸ்வதாயை
ஸுதாயை
ஸுதாயை
தன்யாயை
ஹிரண்மையை
லக்ஷ்மிமியை
நித்யபுஷ்டாயை
விபாவர்யை (20)
அதித்யை
தித்யை
தீப்தாயை
வஸுதாயை
வஸுதாரிண்யை
கமலாயை
காந்தாயை
காமாக்ஷ்யை
க்ரோதஸம்ப்வாயை

ஓம் அனுக்ரஹப்ரதாயை நமஃ (30)
புத்தயே
அநக்காயை
ஹரிவல்லப்பாயை
அசோகாயை
அம்ருதாயை
தீப்தாயை
லோகசோகவிநாசின்யை
தர்மநிலயாயை
கருணாலோகமாத்ரே
பத்மப்ரியாயை (40)
பத்மஹஸ்தாயை
பத்மாக்ஷ்யை
பத்மஸுந்தாயை
பத்மோத்ப்பவாயை
பத்மமுக்யாயை
பத்மநாப்பப்ரியாயை
ரமாயை
பத்மமாலாதராயை
தேவ்யை
பத்மின்யை (50)
பத்மகந்தின்யை
புண்யகந்தாயை
ஸுப்ரசன்னாயை
ப்ரஸாதாப்பிமுக்கியை
ப்ரபாயை
சந்த்ரவதனாயை
சந்த்ராயை
சந்த்ரஸஹோதர்யை

ஓம் சதுர்ப்புஜாயை நமஃ
சந்தரரூபாயை
இந்திராயை
இந்துசீதலாயை
ஆஹ்லாதஜனண்யை
புஷ்டயை
சிவாயை
சிவங்கர்யை
சத்யை
விமலாயை
விஸ்வஜனண்யை
துஷ்டாயை (70)
தாரித்ரநாசின்யை
ப்ரீதிபுஷ்கரிண்யை
சாந்தாயை
சுக்லமால்யாம்பரத்தராயை
ஸ்ரீயை
ப்பாஸ்கர்யை
பில்வநிலயாயை
வராரோஹாயை
யஸஸ்வின்யை
வஸுந்தராயை (80)
உதாராங்காயை
ஹரிண்யை
ஹேமமாலின்யை
தனதான்யகர்யை

ஓம்சித்தயேநமஃ
ஸ்த்ரைணசௌம்யாயை
சுப்பப்ரதாயை
ந்ருபவேஷ்ம கதாநந்தாயை
வரலக்ஷ்மீயை
வஸுப்ரதாயை (90)
சுப்பாயை
ஹிரண்யப்ராகாராயை
ஸமுத்ரதனயாயை
ஜ்யாயை
மங்களாயை
விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலஸ்திதாயை
விஷ்ணுபத்ன்யை
ப்ரஸன்னாக்ஷ்யை
நாராயணஸமாஸ்ரிதாயை
தாரித்ரத்வம்ஸின்யை (100)
தேவ்யை
ஸர்வோபத்ரவவாரிண்யை
நவதுர்காயை
மஹாகாள்யை [யை
ப்ரம்ஹவிஷ்ணு சிவாத்மிகா
த்ரிகாலக்ஞாஸந்த்யாயை
புவநேஸ்வர்யை
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை (108)

லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தர சதநாம பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி.

தோரகிரந்தி பூஜை.

அல்லது நோன்புகயற்றின்மீது பூஜை செய்கிறது.

மலாயை நமஃ
மாயை

ப்ரத்தமக்ரந்திம் பூஜயாமி.
த்விதீயக்ரந்திம் பூ—மி

லோகமாத்ரேநமஃ
விஸ்வஜனன்யை
மஹாலக்ஷ்மியை
க்ஷீராப்திதனயாயை
விஸ்வஸாக்ஷிண்யை
சந்த்ரஸோதர்யை
ஹரிவல்லபாயை

த்ருதீயக்ரந்திம் பூ—மி
சதுர்த்தக்ரந்திம் பூ—மி
பஞ்சமக்ரந்திம் பூ—மி
ஷஷ்டக்ரந்திம் பூ—மி
சப்தமக்ரந்திம் பூ—மி
அஷ்டமக்ரந்திம் பூ—மி
நவமக்ரந்திம் பூஜயாமி.

தூபதீப நைவேத்யாதிகள்.

தசாங்கம் குக்குலோபேதம், ஸுகந்தம் ஸுமனோஹரம், தூபம்தார்யாமி. தேவேஷி வரலக்ஷ்மீ க்ருஹாணதம். வரலக்ஷ்மீதேவதாயை நமஃ தூபமாக்ரூபயாமி. க்கருதார்த்தி லர்த்திஸம்யுக்தம்; அந்தகாரவிநாசனம், தீபம் தார்யாமி தேவேஷி கிருஹாணமுதிதாபவ. வரலக்ஷ்மீ தேவதாயை நமஃ தீபம்தாசயாமி. நைவேத்யம், ஷட்ரஸோபேதம்; ததிமத்துவாஜ்ஜ்ய ஸமயுதம். நாநாப்பக்ஷ்யப்பலோ பேதம், கிருஹாண ஹரிவல்லப்பே. வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ, நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி. க்கன ஸார ஸுகந்தேனமிஸ்ரிதம் புஷ்பவாஸிதபாநீயம் க்ருஹ்ய தாம்தேவி, சீதலம் ஸுமனோஹரம். வரலக்ஷ்மீ தேவ ....நமஃ மத்யே மத்யேபாநீயம் ஸ....மி. பூகீப்பல ஸமாயுக் தம் நாகவல்லீ தளார்யுதம், கர்ப்பூரசூர்ண ஸம்யுக்தம் தாம் பூலம் ப்ரதிகிருஹ்யதாம். வரலக்ஷ்மீ தே....நமஃ தாம்பூலம் ஸ....மி நீராஜனம் ஸமாநீதம் கர்பூரேண ஸமன்விதம்; தீப்யயம் தார்யாம்யஹம் தேவி கிருஹ்யதாம் விஷ்ணுவல் லப்பே வரலக்ஷ்மி தே....நமஃ கர்ப்பூர நீராஜனம் ஸ....மி. நீராஜநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. பத்மாஸநே பத்ம

கரே ஸர்வலோகைக பூஜிதே; நாராயணப்ரியேதேவி ஸுப்ப்ரீதாப்பவ ஸர்வதா. மஹாலக்ஷ்மீ தே க....நமஃ திவ்விய மந்தரபுஷ்பம் ஸ....மி. யானிகானிசபாபானி ஜன்மாந்தர க்ருதானிச தானிதானி ப்ரணஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிணபதே பதே. நமஸ்தே லோகஜனனீ நமஸ்தே விஷ்ணுவல்லபே, த்ராஹிமாம் ப்பக்தவரதே; வரலக்ஷ்மை நமோநமஃ. ஸ்ரீ வரலக்ஷ்மீ தேவதாயை நமஃ ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸ....மி. தோரபந்தனம் (நோன்பு கயர்) கட்டிக்கொள்ள வேண்டிய மந்த்ரஸ்லோகம்.

சு. பத்ணமிதக்ஷிணே ஹஸ்தே நவஸூத்ரம் சுபப்ரதம் புத்ர பௌத்ராப்பி வ்ருத்திஸ்ச சௌபாக்யம் தேஹிமேரமே.

இந்த ஸ்லோகத்தால் நோன்புகயர் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது. பூஜை செய்விக்கிற ப்ராமணரணருக்கு சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலாதி வாயனதானம் செய்யவும்.

ப்ராம்மணர்கள் தவிர, இதரர்கள் பலஹாரங்களுக்குப் பதிலாக கோதுமை மாவு $\frac{1}{4}$ படி, சர்க்கரை, நெய், பழம், தேங்காய் முடி, தக்ஷிணைகளுடன் தாம்பூலம் கொடுக்க வேண்டியது.

வாயனதான மந்த்ரம்.

இந்திராப் ப்ரதிகிருஹ்ணாது, இந்திரோவை ததாதிசு, இந்திரா தாரகோபாப்யாம், இந்திராயை நமோநமஃ.

நமஸ்காரம் செய்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு பிறகு மற்ற பேர்களுக்கு தாம்பூலம் கடத்தவேண்டியது.

வரலக்ஷ்மீ விரதகதை.

நைமிசாரண்ய க்ஷேத்ரத்தில் தவம் செய்துக்கொண் டிருக்கும் சௌனகாதி மஹா இருஷிகளைப்பார்த்து, சூத மஹாமுனிவர் சொல்லுகிறார்: ஓ முனி ஸ்ரேஷ்டர்களே ஸ்திரீகளுக்கு ஸர்வ சௌபாக்யத்தைக் கொடுக்கும்படி யான உத்தமவிரதம் ஒன்றுண்டு, அதை பரமேஸ்வரன் பார்வதிக்குச்சொன்னர். அந்த ஸ்ரேஷ்டமான விரதத்தை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்று கைலாஸ பர்வதத்தில் வஜ்ரவித்துருமவைடூர்யமயமான மணி கணங்களால் இழைக்கப்பட்ட சிங்காஸனத்தில் வீற்றிருந்த பரமேஸ்வரனை பார்வதீ தேவி நமஸ்கரித்து, 'ஓ தேவா! உலகத்தில் ஸ்திரீகள் எந்த விரதத்தை செய்தால் புத்ர பௌத்ராதி சகல ஸம்பத்துண்டாகி ஸுக மடைவார் களோ அப்பேர்க்கொத்த விசேஷ விரதமொன்றை எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டு'மென்று பார்வதி கேட்டபோது, பர மேஸ்வரன் சொல்லத் தொடக்கினர். ஓ ப்ரியே! ஸ்திரீக ளுக்கு சர்வ ஸம்பத்கரமானதும் புத்ர பௌத்ராப்பி விருத்தியும் உண்டாகும்படியான வரலக்ஷ்மீவிரத மொன் றுண்டு. அந்த விரதம் ஆவணிமாத பூர்வ அல்லது சுக்ல பக்ஷ பருவத்திற்கு முன்னே வரும் வெள்ளிக்கிழமையில் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னர்.

பார்வதியானவள் அப்போது பரமேஸ்வரைநோக்கி: ஓ மஹாப்ரப்போ, தாங்கள் சொல்லப்பட்ட இந்த விரதம் எவ்விதமாய் எந்த தேவதையை எந்த காலத்தில் பூஜிக்க

வேண்டியது, பூர்வத்தில் இந்த விரதம் யார் அனுஷ்டித்து பயனடைந்தார்களோ அந்த விரத கதையும் எடுத்து சொல்லுமென்று ப்ரார்த்தித்துக்கேழ்க்க, பரமேஸ்வரர் பார்வதியை நோக்கி சொல்லத் தொடங்கினர். ஓ காத்யாயினீ! இந்த வரலக்ஷ்மீ விரதத்தை விவரமாய் சொல்லுகிறேன்கேள மகததேசத்தில் குண்டினபுரமென்று ஓர் பட்டணமுண்டு, அப்பட்டணமானது பொன் மயமான கோபுரங்களாலும் மெத்தை மேடைகளாலும் மதில்களாலும் மிக அலங்கிருதமாய் யிருந்தது. அப்பட்டணத்தில், சாருமதி என்னும் ஒரு பிராமண ஸ்திரீ இருந்தாள. அப்பெண்மணி மிக பதிவிரதை என்பது தான்செய்யும் பதிபக்தியினாலும், பெரியோர்களிடத்திலுள்ளப் பயபக்தியாலும், தெய்வபக்தியினாலும் விளங்கி வந்தனள். தன் கணவனேயே தெய்வமாக நினைத்து, தினம் உதயகாலத்தில் எழுந்து பதிக்கு நமஸ்கரித்து பாதங்களை ப்ரக்ஷாளனம்செய்து புஷ்பங்களால்பூஜைசெய்து, பிறகு மாமிமாமனுக்கும் தகுந்த பணிவிடைகள் செய்துவிட்டு வீட்டுவேலைகள்செய்யத் தலைப்படுவாள். தவிர, யாரிடத்திலும் மிதபாஷிணியாகவும், உரத்த குரலின்றியும் பேசுவாள். இப்படி கர்ப்புடனிருந்த அந்த ஸ்திரீ விஷயத்தில் பகாலக்ஷ்மிக்கு மிகக் கருணை உண்டாகி அனுக்கிரஹித்தாள். ஒரு நாள் ராத்திரி சாருமதியின் சொர்ப்பனத்தில் வரலக்ஷ்மீதேவி பிரசன்னமாகி, ஓ சாருமதி உன்னிடத்தில் எனக்கு கிருபையுண்டாகி உனக்கு அனுகரஹிக்க ப்ரத்யக்ஷமானேன். ஆவணிமாத பூர்வபக்ஷ பருவத்திற்குமுனவருகும் சுக்கிரவாரத்தில் என்னை பூஜித்தால் உன் கோரிக்கைகளை பூர்த்திசெய்கிறேன் என்று சொல்ல, உடனே சாருமதி தன் கனவிலேயே லக்ஷ்மீதேவியை வலம் சுற்றிவந்து நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தாள்.

(சுலோகம்.)

நமஸ்தே ஸர்வலோகாநாம், ஜனன்யை புண்ணீய மூர்த்தயே, சரண்யே த்ரிஜகத்வந்தியே, விஷ்ணுவக்ஷஸ்த லாலயே என்று அனேகவிதமாய் ஸ்தோத்ரம் செய்து, "ஓ ஜகன்மாதா, உன் கடாக்ஷத்தினல் ஜனங்களுக்கு சகல ஐம் பத்தும், விதவைதகளுமுண்டாகும் என்பதற்கு என்னதடை. என்னுடைய பூவ புண்ணியவசத்தால், உம்முடைய பாத தர்சனம் கிடைத்தது என்று சொல்ல, மஹாலக்ஷ்மிக்கு மிக சந்தோஷமுண்டாகி, சாருமதிக்கு வெகு வரங்களளித்து, பிறகு அந்தரத்யான மடைந்தாள். சாருமதி உடனே கண் விழித்தெழுந்து வீட்டின் நான்குபுறமும் சுதந்திப்பார்த்து வரலக்ஷ்மிதேவியை க்காணுமல், ஓஹோ! நான் கனவுகண் டேன் என்று அறிந்து, இந்த சொர்ப்பன விருத்தாந் தத்தை தன் கணவரிடமும், மாமி மாமனரிடமும் மற்று முள்ளவர்களிடமும் சொன்னுள். அவாகளிந்த கனவு மிக உத்தமமானது என்று சொல்லி, ஆவணி மாதம் வந்த வுடனே மஹாலக்ஷ்மி சொன்னகாளில் கனவிற்கண்டபடி மேற்படி விரதத்தை அவசியமாய் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னர்கள். பிறகு சாருமதியும், மற்றவர்களும் அந்த நாளை எதிர்ப்பார்த்திருந்து வரலக்ஷ்மியால் சொன்ன நாள் வந்தவுடனே அந்த வெள்ளிக்கிழமையில் உதயகாலத்தில் விழித்தெழுந்து ஸ்நானம்செய்து, அழகான சித்திரமான பட்டு வஸ்திரங்களை உடுத்தி சாருமதி தேவியின் வீட்டில் ஓர் இடத்தில் கோமயத்தால்மெழுகி மண்டபமேறபடுத்தி அங்கே ஒரு ஆஸனம் போட்டு, அவ்விடத்தில் கோலங்க ளிட்டு புதிதான அரிசியைக்கொட்டி, ஆலம், அரசன், குரு வேலன், அத்தி, மாயிலை கிளைகளுடம், வெற்றிலை முதலிய

பஞ்ச பல்வங்கள் வைத்து ஓர் தேக்காயுடன் கலசம் அலங்கரித்து வரலக்ஷ்மீ தேவியை அந்த கலசத்தில் ஆவாஹணம் செய்து, சாருமதி முதலிய ஸ்திரீகளெல்லோரும் மஹா பக்தியும் வணக்கமுமுள்ளவர்களாய் ஸாயங்காலத்தில் அந்த வரலக்ஷ்மீதேவியை த்யானித்து செல்லுகிறார்கள். (சு.) பத்மாஸநே பத்மகரே ஸர்வலோகைகபூஜிதே, நாராயணப்ரியதேவி ஸுப்ரீதாப்பவ ஸர்வதா என்கிற சுலோகத்தினால் வரலக்ஷ்மீ தேவியை த்யானித்து, ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்து ஒன்பது இழைகளும் முடிகளுமுள்ள நோன்புக்கயர் என்னும் தோரத்தை வலதுகையில் கட்டிக்கொண்டு, வரலக்ஷ்மிதேவிக்கு ஒன்பதுவித பலஹார தினுசுகள் நிவேதனம் செய்து கர்ப்பூர தீபாராதனை முதலிய ஷோடசோபசாரங்களுடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஒருதரம் வலம் சுற்றிவந்தவுடனே அந்த ஸ்திரீகளுடைய கால்களில் கல்கல்லென்று ஓசை யுண்டாச்சுது. உடனே எல்லாரும் தங்கள் கால்களைப் பார்த்துக்கொள்ள கெஜ்ஜை முதலிய ஆபரணங்கள் உண்டாயிருக்கக்கண்டு, சாருமதி முதலிய ஸ்திரீகள் ஓஹோ வரலக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்தினால் இந்த ஆபரணங்கள் உண்டானதென்று மிகக் களித்து, இரண்டாவது பிரதக்ஷிணம செய்ய, ஹஸ்தங்களில் தளதளவென்று பிரகாசிக்குமபடியான நவரத்தினக்கசிதமான கங்கணதி ஹஸ்தாப்பரணங்களை பார்த்தார்கள். "அதிசயமாய்ச் சொல்லவேண்டியது யாது." மூன்றுவது ப்ரதக்ஷிணை செய்தவுடனே அந்த ஸ்திரீகளெல்லோரும், ஸர்வாப்பரண ப்பூஷணலங்க்ருதர்களானார்கள், ஸ்வர்ணமயமான ரதகெஜதுரகாதி வாஹனங்களுடன் நிறைந்ததான மெத்தை மேடைகளுடன் கூடியதாயுள்ள வீடுகளுடையவர்களாய் சாருமதிமுதலிய ஸ்திரீகளுக்குண்டாச்சுது. பிறகு

அந்த பெண்மணிகளை அழைத்துக்கொண்டுபோக, அவ ளவாள் வீடுகளிநின்று வேலைக்காரர்கள், பலவிதமாயுள்ள வாஹநங்களுடன், வரலக்ஷ்மீதேவியை பூஜிக்கும்படியான இடம்வந்து நிறைந்திருந்தார்கள். அப்போது சாருமதிமுத லிய ஸ்திரீகளுக்கு கல்போக்த விதிப்படி இவர்கள்கையால் பூஜைசெய்துவைத்த ப்ராம்ஹமணத்தமரை கந்தபுஷ்பா க்ஷதைகளால் பூஜித்து, அவ்விடத்தில் ஸ்வாமிக்கு நிவே தனமான பலஹாரதினுசுகளில், பனிரெண்டு எண்ணுள்ள தான பலஹார வகைகளையும், தக்ஷிணதி தாம்பூலங்களுட னும், அவருக்கு உபாயனம் கொடுத்து நமஸ்கரித்து அவ் வந்தணரின் ஆசீர்வாதமடைந்து, பிறகு, அத்தேவிக்கு நிவேதித்த மீதிப் பக்ஷியங்களை தங்கள் பந்துக்களுடன் ப்பு ஸித்து தங்களை அழைத்துக்கொண்டுபோக வந்திருந்த வாஹனங்களி லேறிக்கொண்டு, தங்கள் தகள் வீடுகளை நோக்கி போகும்போது ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொ ண்டு போகிறவிதம், "ஓஹோ சாருமதீதேவியின் ப்பாக்கிய மென்னவென்று சொல்லலாம்" வரலக்ஷ்மீதவி நேராக சாருமதியின் ஸ்வப்பனத்தில் ப்ரத்தியக்ஷமாய் சொல்லிய படியே செய்தாள். அவளாலல்லவோ நாமெல்லோரும் இப் படிக்கொத்த மஹாபாக்கியவதிகளானதென்று அச் சாரு மதீதேவியை மிகப்புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டே அவளவாள் வீடுகளுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள் அதுமுதல் சாருமதி முதலிய ஸ்திரீகளெல்லோருடை, இந்த வரலக்ஷ்மீவிரதம், ப்ரதிவருஷமும்செய்து புத்ரபௌத்ரவ்ருத்தியாய், ஸகல ஸம்பத்துடன் வாழ்ந்திருந்தாகள். ஆகையால் ஓ பார் வதீ, இவ்வுத்தமவிரதத்தை, ப்ராம்ஹமணதி முதல் நாலு ஜாதியர்களும் செய்யலாம். அப்படி செய்கிறவர்களுக்கு, ஸகலஸம்பத்துண்டாகி, ஸுகமாய் இருப்பார்கள். இக்

கதையைக் கேழ்க்கிறவர்களுக்கும், படிக்கிறவர்களுக்கும், விரதபூர்த்தி செய்கிறவர்களுக்கும், வரலக்ஷ்மீ பிரசாத முண்டாகி சகல கார்யசித்தி அடைந்து, பிறகு ஸத்கதி அடைவார்கள். இது ப்பவிஷ்யோத்தர புராணத்தில், பார்வதீ, பரமேஸ்வர ஸம்வாதத்தில் இவ்வரலக்ஷ்மீ விரத்தை சொல்லப்பட்டது.

மஹாலக்ஷ்மீகடாக்ஷப் பல ஸித்திரஸ்து.

முற்றிற்று.

ஒ

ஸ்ரீகணேசாயநமஃ

ஜீவவார ஏகாதசி விரதம்.

சுக்லாம்பரத்தரம் விஷ்ணுமம்.....ஸாவஷிக்ரை சாந் தயே. ஆசமநீயம செய்துக்கொண்டு, பிறகு ஸங்கல்பம செய்கிறது. சுபே சோபனே முஹூர்த்தே.....ஏவங் குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதிதௌமம ராஜஸ்வலாஸம்பாகாதி தூனிதாரும் ஸர்வேஷாம் பாபாரும் அபோஹார்தாரார்த்தம், மம்ரவாஞ்சாப்பலஸித்தியர்த்தம், ஜீவ வார ஏகாதசீவிரதமஹம் கரிஷ்யே (நமஃ) தத்தங்கத்வேந கலசபூஜாம கரிஷ்யே (நமஃ) ஆதௌ நிர்விக்நேன பரிஸ மாப்த்யர்த்தம், கணபதி பூஜாம்கிருதவா ஸம்க்ஞாச்சாயா தேவீஸமேத, ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண ப்ரீதிப்ரதிஷ்டாம் கிருத்வா அத்தத்யானம். சு. சசாயாதேவீ ஸமாயுக்தம்; பாஸ்கரம் தேவரூபிணம், த்ரயீமயதனும் த்யாயேத்; ஜகத் ஸாக்ஷிணமவ்யயம ஸ்ரீஸம்ஞாச் சாயாதேவீஸமேத, ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயணஸ்வாமிநம் த்யாயாமி த்ரயீமயதேஹேதவ ப்ரம்ஹரூபின் ஸுரேஸ்வர; இமாம்மயாக்ருதாம் பூஜாம், க்ருஹாண ஸுரஸத்தம. ஸம்ஞாச்சயாதேவீ ஸமேத ஸூர்யநாரா....நமஃ ஆவாஹனம் ஸ....மி. பாஸ்கராபநமஸ் துப்யம்; நமோஸ்துதே மயாயச, கங்காஜல ஸமாநீதம்; இத பர்க்யம் கிருஹாணேபா ஸம்க்ஞாச்சாயாதேவீ....ஸ்ரீஸூர்ய நாரா....நமஃ அர்க்கியம் ஸ....மி. புண்ணியதீர்த்த ஸமா நீதம்; பாவனம் ஸுமநோஹரம்; பாத்யம் கிருஹாணதே வேச; தேவதேவ நமோஸ்துதே ஸம்க்ஞாச்சயா....ஸூர்ய

காரா....நமஃ பாத்யம் ஸ....மி. மதுவர்க்கம் க்ருஹாணே தம், மத்வாஜ்யேந ஸ்ஸம்யுதம், கதளீநாரிகேளாத்யைஃ, ச்சாயாநாத்த நமோஸ்துதே. ஸம்ஞாச்சாயா....ஸ்ரீர்யநாரா யண....நமஃ மதுபர்க்கம ஸ....மி. க்ஷீரேணதத்ர, மதுர, பலோதன, க்ருதேநச, பஞ்சாம்ருதம் வித்தாயத்வாம்ஸ்நா பயிஷ்யாமி பாஸ்கர. ஸம்க்ஞாச்சாயா....ஸ்ரீர்யநாரா யண....நமஃ பஞ்சாமிருதஸ்நானம ஸ....மி. காங்கஞ்ச சுசி தம் சைவ, தாஸாரஸ்வதம்பயஃ, ஸ்நாநார்த்தம்தே மயா நீதம், ஸ்நாபதேன ஸ்ரேஸ்வர ஸம்க்ஞாச்சாயா....ஸ்ரீர்ய நாரா....நமஃ சுத்தோதகஸ்நாநம் ஸ....மி. ரக்தவஸ்த்ர துவ யம்தேன, மயாபக்த்யா ஸமர்ப்பிதம், ருக் எஜுஸ்ஸாமரூபா பதுப்பியம் வேதஸ்வரூபிணே. ஸ்ரீஸம்ஞாச்சாயா....ஸ்ரீர்ய நாரா....நமஃ வஸ்த்ரயுக்மம் ஸ....மி. ஸ்ரவர்நக்ருதம் திவ்யம் உபவீதம் ஸ்ரேசாபனம், க்ருஹாணும்பதயே துப் பியம்; திணத்திபதம்யரவே ஸம்க்ஞாசசாயா....ஸ்ரீர்யநாரா ....நமஃ எக்நோபவீதம் ஸ....மி. ஸகுங்குமம் ஸகர்ப்பூரம், ம்ருகநாப்பிஸமன்விதம், கந்தம் கிருஹாணதேவேச, ச்சாயா காந்த நமோஸ்துதே. ச்சாயாதேவீஸமேத ஸ்ரீர்யநாரா.... நமஃ கந்தம் ஸ....மி. அக்ஷதான்தவளான்தேவ, பத்ம கர்ப்ப ஸமத்யுதே, அக்ஷதாகாரபகவன், சாஸ்வதாயநமோ நமஃ ஸம்க்ஞாச்சாயாதேவீ....ஸ்ரீஸ்ரீர்யநாரா....நமஃ அக்ஷ தான் ஸ....மி. நாநாவிதானி புஷ்பாணி, ஸ்ரகந்தினி ஸ்ரேஸ்வர, மயார்பிதானி பகவன், ஸங்க்ருஹாண நமோஸ் துதே ஸம்ஞாசசாயாதேவீ....ஸ்ரீ ஸ்ரீர்யநாரா....நமஃ புஷ் பாணி பூஜயாமி.

அத்தாங்க பூஜை.

பாஸ்கராய நமஃ — பாதௌ பூஜயாமி

ப்ரப்பாகராய — குல்பௌ பூ—மி

திவாகராயநமஃ ஜங்கே பூ—மி
அஹஸ்கராய ஊரு பூ—மி
த்யுமணயே கடிம் பூ—மி
மித்ராய உதரம் பூ—மி
ஜலஜபாந்தவாய ஹஸ்தான் பூ—மி
விசாலவக்ஷஸே வக்ஷஸ்தலம் பூ—மி
கம்புகண்டாய கண்டம் பூ—மி
பிம்பரூபாய முகம் பூ—மி
ஜலஜநேத்ராய நேத்ரே பூ—மி
ஜகன்மாயாய சிரஃ பூ—மி
ஸ்ரீஸூர்யநாராயணாய ஸர்வாண்யங்காணி பூ—மி

பிறகு ஸூர்யாஷ்டோத்திரம் செய்து பின் தூபதீப நைவேத்தியம் செய்யவேண்டியது. வனஸ்பதிரஸைர்திவ் யைர் நாநாகந்தை ஸ்ஸுஸம்யுதஃ ஆக்கிரேயஃ ஸர்வதேவா நாம், தூபோயம் ப்ரதிகிருஹ்யதாம். ஸ்ரீஸூர்யநாராயண ஸ்வாமிநேநமஃ தூபமாக்ரூபயாமி. ஸாஜ்ஜியம் த்ரிவர்த்தி ஸம்யுக்தம், வன்ஹிநாஜ்யோதிதம்மயா, கிருஹாணமங்களம் தீபம், த்ரைலோக்யம் திமிராபஹ, பக்தியாதீபம் பிரயச் சாமி தேவாயபரமாத்மனே, திராஹிமாம் நரகாத்கோராத் திவ்வியஜ்ஜோதிர் நமோஸ்துதே. ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண.... நமஃ தீபம்தர்சயாமி. நைவேத்யம் விவிதம் பக்ஷிய போஜ்ய சோஷ்யை ஸமன்விதம், லேஹ்யைருச்சாவசைஸ் சைவ கிருஹாணஸூர வல்லப்ப. ஸ்ரீஸப்ஞாச்சாயதேவீ ஸமேத ஸ்ரீஸூர்யநாராயண ஸ்வாமி நேநமஃ மஹா நைவேதனியம் நிவேதயாமி. பிராணுதி பஞ்சபிராணஹுதிகள் சொல்ல வேண்டியது. பூகீப்பல ஸமாயுக்தமிதி தாம்பூலம் ஸ....மி. சந்திராதித்யாச தரணீவித்யுதக்ணீஸ் ததைவச, த்மேவ ஸர்வஜ்யோதீம்ஷி, ஹியர்தார்திச்யம் பிரதிக்ருஹ்ய தாம்.

ஸ்ரீஸ-ர்ய நாரா.....நமஃ கர்ப்பூர ரோஞ்ஜனம் ஸ.....மி. த்யேயஃ ஸதா ஸவித்ருமண்டல மத்யவர்த்தீ, நாராயணஃ ஸரஸிஜாஸன ஸன்னிவிஷ்டஃ, கேயூரவான் மகரகுண்டல வான் கிரீடஹாரீ ஹிரண்மயஃவபுஃ த்ருதசங்கசக்ரஹ. இந்த சுலோகத்திஞல் மந்த்ரபுஷ்பம் இடவேண்டியது. யாநிகா னிச பாபாநிஜன்மாந்த்ர க்ருதானிச தானிதானி விநஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிணபதேபதே. இந்த சுலோகம் சொல்லிக்கொண்டே பிரதக்ஷணம் செய்து பாபோஹம் பாபகர்மாஹம் பாபாத் மாபாப ஸம்ப்பவ, த்ராஹிமாம் க்ருபயாதேவ ரக்ஷரக்ஷ ஜநார்த்தன என்று சொல்லி நமஸ்காரம் செய்யவும். பாஸ் கராய நமஸ்துப்பியம், நமோ வேதமயாயச, கங்காஜல ஸமாநீதம், இதமர்க்யம் க்ருஹாணப்போ. ஸ்ரீஸ-ர்ய நா.... நமஃ இதமர்க்கியம் ஸ....மி. இந்த சுலோகத்தால் பன்னி ரண்டுதடவை அர்க்கியம் விடவேண்டியது. எஸ்யஸ்மிருத் தியாச நாமோக்த்யா தபஃபூஜாக்ரியாதிஷு-நியூநம்ஸம்பூர ணம் தாம்யாதி பரிபூர்ணம் ததஸ்துதே. அனேன ஜீவவார ஏகாதசி விரதப்ரயுக்த பூஜாவிதானேன, ஸ்ரீசம் க்ஸ்யாச் சாயா தேவிசமேத ஸ்ரீஸ-ர்ய நாராயணஃ, ஸ-ப்ரீதஃ, ஸ-ப்ரஸன்னோ வரதோபவது. இந்த மந்திரம் சொல்லி அக்ஷதை, புஷ்பம், ஜலம், கையிலிட்டுக்கொண்டு கீழே விட்டுவிடவேண்டும்.

கணபதிதுணை.

ஜீவவார ஏகாதசி விரதக்கதை.

பரமேஸ்வரன், கைலாஸ பர்வதத்தில் நவரத்னமய மான சிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது பார்வதி தேவி, மிக வணக்கத்துடன் பரமசிவனுக்கு நமஸ்கரித்து சொல்லுகிறாள்: "ஓ தேவ தேவரான பரமேஸ்வரரே, ஸ்திரீகளுக்கு எந்த பாபத்தால் மாதமாதமும், பக்ஷபக்ஷமும், ரஜஸ்வலையாய் மூன்றுநாள் வரையில் ஏன் பாதிக்கிறது. இந்த பாவம் அவர்களுக் கெப்படி விலகுமென்று கேட்டாள்". அப்போது பரமசிவன் பார்வதியைநோக்கிச் சொல்லுகிறார்: "முன்னே ஒரு காலத்தில் தேவராஜன் விருத்திராஸுரனைக் கொன்றதால் அவருக்குப்ரம்ஹஹத்திய தோஷம் சேர்ந்தது. அவர அப்பிரம்ஹஹத்தியை நாலுபங் காக்கி, ஒரு பங்கு ஸ்திரீகளுக்கு ஆர்த்தவரூபமாயும், ஒரு பங்கு பூமியில் சவுட்டுமண் ரூபமாயும், ஒருபங்கு செடிகளில் பால்ரூபமாயும, மற்றொருபங்கு ஜலத்தில், நுரைரூபமாயும் ஏர்படுத்திவைத்தார். அப்படி ஸ்திரீகளுக்குரஜோரூபபாவத் தால் மாத பக்ஷங்களில் பாதிக்கிறது. ஓ பார்வதி! இந்த ரஜோரூபமான பாபம் விலகிப்போக ஒரு விரதம் உண்டு. அது மிக உத்தமமான விரதம். அதை உனக்கு தெரிவிக்கி றேன் ஊக்கத்துடன் கேள. எப்போது சுக்லபக்ஷ ஏகா தசி குருவாரத்துடன் வியாழக்கிழமை கலந்துவருகிறதோ, அன்றையமுதல் பத்துநாள் வரையில் ஸ்ரீய:நாராயண ஸ்வாமியை பூஜை செய்யவேண்டும். பதிநேராவதுநாளில் பூஜையானபிறகு, ப்ராம்ஹணருக்கு பலஹாரம் உளுந்து வடைகளுடன் தக்ஷிணதாம்பூலங்கள் வாயனதானம்கொடுக்

கவேண்டியது. உத்தியாபனம், விரத ஆரம்பத்திலாவது இடையிலாவது, கடைசியிலாவது செய்யலாம். விரத பூர்த்தி செய்யாவிடில் பலன் கிடையாது. ஆகையால், விரதபூர்த்தி சுக்லபக்ஷ ஏகாதசி வியாழக்கிழமை கூடிய தினததில் ஸ்ரீர்ய நாராயணரை பத்னீ ஸமேதராய் ஆவாஹணம்செய்து பத்துநாள் பூஜிக்கவேண்டியது. கிருஷ்ண பக்ஷ பஞ்சமிதினத்தில் உதயகாலத்தில் ஸ்நாநம்செய்து, மடிவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு, தன் வீட்டின் வடபுரத்தில் மண்டபமேற்படுத்தி நன்றாய் அலங்கரித்து ஒரு பலம் அல்லது அரை பலமாவது, கால்பலமாவது, இதில் பாதியாவது இடையுள்ள பொன்னால் சூர்யப்பிரதிமை செய்து, அதில் சசாயாதேவீ ஸமேதரான ஸ்ரீர்ய நாராயணரை ஆவாஹணம் செய்து, நாலு ஜாமமும் பூஜைசெய்து, ராத்திரி ஜாகரணம்செய்து, மறுநாள் காலையில் ஸ்நாநம்செய்துக் கொண்டு வீட்டிற்குவந்து சுவாமிகளு புநஃ பூஜைகள்செய்து ஹோமம் செய்துவைத்து, ஆசாரியருக்கு தானம் செய்து, மற்ற ருத்விகளாளுக்கு கலச வஸ்திர பிரதிமா தானம் செய்யவேண்டியது. பிறகு பிராம்ஹண சந்தர்ப்பணை சக்திக்குத்தக்கபடி செய்யவேண்டியது. பிராம்ஹணர் களை தக்ஷிணை தாம்பூலாதிகளால் திருப்திப்படுத்தி, பிறகு, தான் பந்துக்களுடன் போஜனம்செய்யவேண்டியது. இவ் விரதம சாஸ்திரவிதிப்படி செய்கிறவர்களுக்கு, ராஜஸ்வலா ஸம்பாக்கங்களாளுண்டாகும் தோஷங்கள் விலகுவதே யன்றி, சகலஸம்பத்துமுண்டாகு" மென்று பரவசிவன் டார் வதிக்குபதேசித்தார். அப்படி உபதேசம்பெற்ற பாவதீ தேவியானவள்: "ஓ நாதா! இந்த விரதம் முன்னே யாரால் செய்யப்பட்டது" என்று கேழ்க்க, அவர் சொல்லுகிறார்: "ஓ தேவீ! முன்னே நர்மதா நதிக்கரையில் சுமித்ரன்

என்கிற பிராம்ஹணரிருந்தார். அவருக்கு காந்தர்வன் என்கிற ஒரு புத்திரனுண்டு. அந்த காந்தர்வன் வேதவதி என்னும் ஒரு கன்னிகையை கல்யாணம் செய்துக்கொண் டார். அந்த அம்மாள் பதிவிரதையாயினும், ரஜோதோஷம் பதினேந்துநாளுக்கொருதடவை அந்த வேதவதியை அதிக பாதைப்படுத்திக்கொண் டிருந்தது. அந்த ரஜோதோஷம் போகும்படி, அனேக சிகிச்சைகள் செய்தும் தீராமையால், அந்தம்மாள மிக வருந்தி மாமியாரிடம் சென்று, மாமி மாமனர்களுக்குதன் வியாதியை தெரிவித்தாள். அப்போது அவர்களிரண்டுபேரும் மிகயோசித்து, ஓ பெண்ணே! பருவத்தில் ரஜோதோஷ முண்டானால் மூன்றுநாள விலகியிரு, அமாவாசையிலுண்டானால் வீட்டிலேயே இரு என்று சொன்னர். அப்போதுமருமகளாகிய வேதவதியும், அப்படியே செய்துக்கொணடு வந்தாலும், ஏகாதசி விரதம் மாதந்திரம்செய்து, எல்லா ரஜோதோஷங்களையும் தீர்த்துக் கொண்டாள். அந்தவயதான மாமியார மாமனர் இருவரும், காலம்வந்து மரித்துப்போனர்கள். தாங்கள் பாபமான நடக்கையை மருமகளுக்கு போதித்தபடியால், மாமனர் எருதாகவும், மாமியார் நாயாகவும தன் பிள்ளையாகிய காந்தர்வனென்னும் பிராம்ஹணா வீட்டிலேயே வேலைசெய் கிறவாகளாய்வந்து பிறந்தார்கள். ஒருநாள் காந்தர்வன், தனக்கு தெரியாததிலை அந்த எருதை கலப்பையில் கட்டி தன்கழனியில் ஏர உழுதான். அப்போது பிராமணனுக்கு வேறு வேலை இருந்த அவசரத்தால் அந்த ஏரை ஒரு சூத்ரன் கையில்கொடுத்து உழும்படி கட்டளைசெய்து வந்தார். பிறகு அந்த சூத்ரன் அந்த எருதை அடித்து மிக பாதைகள் படுத்தினான். வீட்டில் நாய் ரூபமாய்பிறந் திருக்கும் மாமியாரை, மருமகளாகிய அந்த இல்லாள் சமயல்

பதார்த்தங்களை தொட்டதென்கிற காரணத்தால் நாயை கன்றாயடித்தாள். அப்படி அடிபட்ட தினத்தில் சாயங்கால வேளையில், எருது தன் எஜமானனுடைய வீடுவந்து சேர்ந்தது அதை எஜமானன் கட்டினான். பிறகு நாயும், அந்த தொழுவத்திற்கு வந்துசேர்ந்தது. அப்போது அந்த எருதும், நாயும் தாங்கள் பட்ட கஷ்டங்களைப்பற்றி ஒன்றுக் கொன்று முறையிட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்த சமாசாரத்தை, குமாரனுகிய காந்தர்வன் கேட்டு, அய்யா உங்களுக்கு இந்த ஜன்மமெப்படி விலகிப்போமென்று கேட்க, அப்போது அவன் தாய்தந்தைகளிருவரும், உன் பாரியாள் வேதவதி, (நாருவார அல்லது ஜீவவார விரதம் செய்திருக்கிறாள்) அந்த விரதபலத்தை உன்பாரியாளின் கையினால் எங்களுக்கு கொடுப்பிப்பாயாகில், இந்த ஜன்மம் தூலைந்து முக்தியுண்டாகுமென்று சொன்னார்கள். உடனே, அந்த பிராம்ஹணப்பிள்ளை தன் பாரிபாளைக் கூப்பிட்டு, அந்த விரதபலனை அவர்களுக்கு கொடுப்பித்தான். அதின் மூலமாய் அவர்களிருவரும், நீசஜன்மத்தைவிட்டு நல்ல உத்தம ஜன்ம மடைந்து, பிறகு முக்தி அடைந்தார்கள்". ஓ தேவி! இந்த விரதம் செய்கிறவர்கள், ராஜஸ்வலா ஸம் பர்க்கதோஷங்களினின்று முக்தி அடைவார்களென்று பரமேஸ்வரன் பார்வதீதேவிக்குச் சொன்னரென்று ஸூத புராணிகர், அவ்விரத மகிமையை சௌனகாதி மஹரிஷிகளுக்கு உபதேசித்ததாகவும், விரதம் மிகபுண்ணியகரமும் மேற்சொன்ன ஸகல தோஷங்களினின்றும் நீங்கி, அந்தியத்தில் முக்தி அடைவது நிஜமென்றும் பிதுருக்கள் திருப்தி அடைவார்களென்றும், பூர்வத்தில் இந்த விரதமஹத்துவம கேட்டவர்கள் மிக ஹாஸ்சரிய மடைந்தார்கள். சசீதேவி

யும் செய்தாள். தேவபத்னிகளும், இருஷிபத்னிகளும், கந்தர்வபத்னிகளும் செய்து ஸத்கதி அடைந்தார்கள்.

இப்படிக்கு பவிஷ்யோத்ர புராணத்தில் சொன்ன புண்ணிய கதையாகிய ஜீவவார ஏகாதசிவிரதத்தை பூலோகத்தில் மனுஷராகிய நாமும் செய்தால், நற்கதி அடைவது நிஜமென்று நாம் நம்பி நடத்தினால் சர்வசுகமும் மடையலாம். இது நிண்ணம்.

ஜீவவார ஏகாதசி விரதகதை

முற்றிற்று.

ஓ

ஸ்ரீரஸ்து.

முருகன் துணை.

குமாரஷஷ்டி பூஜாவிதி.

ஸ்ரீ ஸப்ரஹ்மண்ய பூஜாகல்பம்

ஸ்ரீ காமஃ சாந்திகாமஃ புத்ரகாமஃ பாபக்ஷயகாமஃ சுக்ல பக்ஷஷஷ்டியாம் க்ருத்திகாநக்ஷத்ரே விசாகாநக்ஷத்ரே ஸ்வர்ன ரஜித தாம்ர சந்தநாதிக்ருத ப்ரதிமாயாம் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யம் பூஜயேத். ஆதௌள நிர்விக்நேன பரிஸமாப்தியர்த்தம், ஸ்ரீ மஹாகணபதிம் பூஜயேத். சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்....ஸர்வ விக்நோப சாந்தயே....ப்ராணாநாயம்ய. ஸங்கல்பம் கரோதி. மமோபாத்த ஸமஸ்த, துரிதக்ஷயத்வாரா, ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஆரம்பஸ்யகர்மணஃ அவிக்நேந பரிஸமாப்த்யாத்தம், ஆதௌள விக்நேஸ்வர பூஜாஞ்ச கரிஷ்யே நமஃ. அப உபஸ்ப்ருஸ்ய அக்ஷத புஷ்பான் க்ருஹீத்வா தியானமந்த்ரேண ஸ்ரீ விக்நேஸ்வரம் த்யாயாமி. கணாநாந்த்வா.....நூதிபிஃ ஷோடஸோபசாரை: பூஜயேத். இவ்விடத்தில் விக்நேஸ்வரபூஜையை பூர்த்தியாய் செய்துமுடிக்கவும்.

அஸ்மின் ஹரித்ராபிம்பே ஸுமுக்கம் விக்நேஸ்வரம் த்யாயாமி. ஆவாஹயாமி. ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி. பாத யோஃ பாத்தியம் ஸ....மி. அர்க்கியம் ஸ....மி. ஆசமநீயம்

ஸ....மி. ஸ்நாநம் ஸ....மி. அனந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ....மி. உபவீதார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ....மி. ஸ்ரீ கந்தான் தாரயாமி. உபரி அக்ஷதான் ஸ....மி. புஷ்பாணி பூஜயாமி. ஓம் ஸுமுக்காயநமஃ இத்யாதிநா ஸித்திவிநாயக ஸ்வாமிநே நமஃ நாநாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸ....மி. த்ரூபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ....மி. தீபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸ....மி. ப்ரோக்ஷயாபரிஷிச்யா யத்தாபாகம் குடோபஹாரம் கதளீப்பலம் நிவேதயாமி. நைவேத்தியாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ ..மி. பூகீப்பல ஸமாயுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாமிதி தாம்பூலம் ஸ....மி. ஸ்வர்ணபுஷ்பம் ஸ....மி. ஸர்வோபசாரான் ஸ....மி. வக்ரதுண்ட மஹாகாய, ஸூர்யகோடி ஸமப்ரப, அவிக்நம் குருமேதேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா, இதிமந்த்ர புஷ்பம ஸ....மி. ஆத்மப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸ...மி. சசத்ராதி ஷோடஶோபசார பூஜான் ஸ....மி. அநயாபூஜயாசநைவேத்யேந ச ப்பகவான் ஸர்வதேவாத்மகஃ மஹாகணாதிஸுப்ரீதஃ ஸுப்ரஸன்நோ வரதோ பவது. மஹா கணபதி ப்ரஸாதம் சிரஸாக்ருண்ஹாமி.

அனந்தரம் ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய பூஜாம்கரிஷ்யே நமஃ. பிறகு, ஸுப்ரம்ஹண்ய பூஜை ஆரம்பிக்கவும். ஸங்கல்பம் செய்கிறது. சுபே சோபநே முஹூர்த்தே ஆத்யப்ரம்ஹணஃ த்விதீயபரார்தே ஸ்வேதவராஹகல்பே வைவஸ்வதமன் வந்தரே கலியுகே ப்ரதமபாதே ஜம்பூத்வீபே பரதவர்ஷே பரதக்கண்டே அஸ்மின் வர்த்தமானே வ்யவஹாரிக சாந்தர சௌரமானேன ப்ரபவாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்ஸராணாம்மத்யே, வர்த்தமான ஸம்வத்ஸரே, அயநே மாஸே சுக்லபக்ஷே த்ருதிகா நக்ஷத்ரே ஷஷ்டியாம் சுபதித்தௌ வாஸரஃ, வாஸரஸ்து வாஸரயுக்தாயாம் சுபயோக சுபகரண

யேவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் சுப்பதித்தௌள ஸ்ரீ வல்லீ தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ப்ரீத்தியர்த்தம் அஸ்மாகம்ஸஹ குடும்பாநாம் க்ஷேமஸ் தைர்ய வீர்ய விஜயாயுராரோக்ய ஐஸ்வர்யாபி விருத்யர்த் தம் ஸத்ஸந்தான ஸகல சௌபாக்யஸித்யர்த்தம் ஸர்வா ரிஷ்ட நிவர்த்தியர்த்தம் வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்பரஹ்மண்ய முத்திஸ்ய ஸுப்பரஹ்மண்ய ப்ரீத்யர்த் தம் தத்ப்ரஸாத ஸித்யர்த்தம் யாவச்சக்தி த்யாநாவாஹ நாதி ஷோடசோபசார பூஜாம்கரிஷ்யே (நமஃ) விக்நேஸ்வர பூத்வாஸ்யா ஆகமார்த்தந துதேவாஸும் கமநார்த்தந்து ரக்ஷ ஸாம் குருக்கண்டாரவம் தத்ர தேவதாஹ்வாநலாஞ்சனம், இதிமந்த்ரேண க்ஷண்டாநாதம் க்ருத்வா அனந்தரம் கலச பூஜாம்க்ருத்வா கலசோதகேன பூஜாத்ரவ்யாணி ஸம்ப் ரோக்ஷ்யா தேவமண்டப மாத்மானம் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய. திவான சுலோகம். ஸேநாத்திப மஹாபாஹோ ஷண்முக் கேஸ்வரநந்த மயூரவாஹந ஸ்வாமின் சக்தித்வயஸமன் விதா கருணாகர ப்பக்தேஷ்டா வரதாத்ரி ஸுதாஸுத த்விஷட்ப்புஜ குமாரத்வம் ப்ரஸன்நோப்பவ ஸர்வதா வல்லீ தேவஸேந ஸமேதம் ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யம் த்யாயாமி. ஸுப்ரம்ஹண்ய மஹாபாக க்ரௌஞ்சாக்ய கிரியபேதந ஆவாஹயாமி தேவத்வாம் ப்பக்தாப்பீஷ்ட ப்ரதோப்பவ வல்லீதேவஸே நாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிந் நமஃ ஆவாஹயாமி. அக்னிபுத்ர மஹாப்பாக கார்திகேய ஸுபார்சித ரத்ன சிம்ஹாஸனம் தேவ க்ருஹாணவர தாவ்யய வல்லீ தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண் யேஸ்வர ஸ்வாமிந் நமஃ ஆஸனம ஸமர்ப்பயாமி. ப்ரம் ஹாதி தேவ ப்ருந்தாநும் ப்ரணவார்த்தோபதேசக அர்க் கியம் க்ருஹாணதேவேச தாரகாந்தக ஷண்முக்க. வல்லீ

தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிந்
நமஃ அர்க்கியம் ஸ....மி. கணேசாமர தேவேச வல்லிகா
மதவிக்ரஹா பாத்யம் க்ருஹாண காங்கேய ப்பக்தியா
தத்தம் ஸுரார்ச்சித. வல்லீதேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்
ரம்ஹண்யே ஸ்வாமிந் நமஃ பாத்யம் ஸ....மி. ஸ்வாமின்
சரவணோத்பூத ஸுரபத்மா ஸுராந்தகா கங்காதி ஸலிலை
ஸ்நாஹி தேவஸேநா மநோஹரா. வல்லீ தேவஸேநா
ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிந் நமஃ ஸ்நாப
யாமி. சர்க்கரா மதுகோக்ஷீர க்ருதமத்வாதி ஸம்யுதம்
ஸ்நாப்யதாம் ஸிம்ஹவக்ராரே மதுபற்கைர் மநோஹரைஃ
வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிந்
நமஃ மதுபர்க்கம் ஸ....மி. சர்க்காமதுகோக்ஷீர ப்பலஸார
க்ருதைர்யுதம், பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநமிதம் பாஹுரேய
க்ருஹாணப்போ. வல்லி தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்
ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிந் நமஃ பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநம்
ஸ....மி. கங்காதி ஸர்வ தீர்த்தேப்யோ ஸமாஹ்ருத்ய
ஸுவாஸிதம் சுத்தோதக ஸ்நாநமிதம் க்ருஹாணஸிக்கிவா
ஹண வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ சுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர
ஸ்வாமிந் நமஃ சுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸ....மி. ஏலாகுங்
கும கஸ்தூரீ கர்ப்பூராதி ஸுவாஸிதைஃ தீர்தைராசம்ய
தாம்தேவ கங்காத்ர ஸுதாவ்யய. வல்லி தேவஸேநா
ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிந் நமஃ ஸ்நா
நாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. துகூலம் வஸ்தரயுகளம்
முக்தாஜால ஸமன்விதம் ப்ரதிக்ருஹாணகாங்கேய ப்பக்தா
பத்ப்பஞ்ஜனக்ஷமா. வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்
ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிந் நமஃ வஸ்த்ரயுக்மம் ஸ....மி.
ராஜிதம் ப்ரம்ஹ ஸுத்ராஞ்ச காஞ்சனம் சோத்தரீயகம் எக்
ஞோபவீதம் தேவேச க்ருஹாண ஸுரநாயக. வல்லீ

தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ எக்நோபவீதம் ஸ....மி. நர்யாக்னிஹோத்ர ஸம்ப்பூதம் விரஜாஹோமபாவிதம் ப்பஸமம்க்ருஹாண ஹோஸ்வாமின் ப்பக்தாநும் ப்பூதிதோப்பவ். வல்லி தேவஸேநஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிநே நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. கஸ்தூரீ குங்குமாத்யைஸ்ச வாஸிதம் ஸஹிமோதகம் கந்தம் விலேபநார்த்தாய க்ருஹாண க்லௌஞ்சத்காரண. வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ கந்தான்தாரயாமி. அக்ஷதான் தவளான் திவ்யான் சாலீயான் தண்டுலான் சுப்பான் காஞ்சநாக்ஷத ஸம்யுக்தான் குமார ப்ரதி க்ருஹ்ணதாம். வல்லி தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. சம்பகாவகுளாதீசாக நிப்பபாடலஜாநிச சாமந்திகா பில்வஜாஜீ புஷ்பாணி ப்ரதிக்ருஹ்யதாம். வல்லீதேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி.

அத்தாங்க பூஜா.

ஸுரவந்திதபாதாயை நமஃ	பாதௌ பூஜயாமி.
மூகுராகார ஜாநவே	ஜாநுநீ பூ—மி
ஹரிகோராரவே	ஊரு பூ—மி
ரத்நகிங்கிணீ நூபுரகட்யை	கடிம் பூ—மி
குஹ்யாய	குஹ்யம் பூ—மி
ஹேரம்பஸஹோதராய	உதரம் பூ—மி
நிம்ஸநாபயே	நாபிம் பூ—மி
யுக்த ஸுஹ்ருதே	ஹ்ருதயம் பூ—மி
விசாலவக்ஷஸே	வக்ஷஸ்தலம் பூ—மி
க்ருத்திகாஸ்தந்தயாய	ஸ்தநௌ பூ—மி
சத்ருஜயோர்ஜிதபாஹவே	பாஹுன் பூ—மி

சக்திஹஸ்தாயநமஃ
புஷ்கரஸ்ரஜ கண்டாய
ஷண்முக்காய
ஸுநாஸாய
த்விஷண்ணேத்ராய
குண்டலகர்ணய
ப்பாலநேத்ரஸுதாய
வேதசிரோவேதாய
லோகாபதயே

ஹஸ்தான் பூ—மி
கண்டம் பூ—மி
முக்கானி பூ—மி
நாஸிகே பூ—மி
நேத்ராணி பூ—மி
கர்ணெள பூ—மி
ப்பாலம் பூ—மி
சிர பூ—மி
ஸர்வாண்யங்காநி பூ—மி

ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்ர சதநாமாவளி.

ஒரு நாமத்திற்கு முன்னே ஓம் என்றும், கடைசியில் நமஃ என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

ஓம் ஸ்கந்தாய நமஃ
குஹாய
ஷண்முக்காய
ப்பாலநேத்ரஸுதாய
ப்ரப்பவே
பிங்களாய
க்ருத்திகாஸுநவே
சிக்கிவாஹாய
த்விஷட்புஜாய
த்விஷண்நேத்ராய
சக்தித்தராய
பிசிதாசனப்ரப்பஞ்ஜநாய
தாரகாஸுர ஸம்ஹாராய
ரக்ஷோபல விமர்த்தநாய
மத்தாய
ப்ரமத்தாய
உன்மத்தாய
ஸுரஸைன்யஸுரக்ஷகாய

ஓம் தேவஸேநாபதயே நமஃ
ப்ராக்ஞாய
க்ருபாளவே
ப்பக்தவத்ஸலாய
உமாஸுதாய
சக்தித்தராய
குமாராய
க்ரௌஞ்சதாரணய
ஸேநான்யே
அக்னிஜன்மனே
விசாக்காய
சங்கராத்மஜாய
சிவஸ்வாமிநே
கணஸ்வாமிநே
ஸர்வஸ்வாமிநே
ஸநாதணய
அனந்தசக்தயே
அக்ஷோப்யாய

ஓம்பாவதீப்ரியங்தனுயங்நமஃ
கங்காஸுதாய
சரோத்ப்பூதாய
ஆஹுதாய
பாவகாத்மஜாய
ஜ்ரும்ப்பாய
ப்ரஜ்ரும்ப்பாய
உஜ்ரும்ப்பாய
கமலாஸந ஸம்ஸ்துதாய
ஏகவர்ணாய
த்விவர்ணாய
த்ரிவர்ணாய
ஸுமேதோஹராய
சதுர்வர்ணாய
பஞ்சவர்ணாய
ப்ரஜாபதயே
பருஹஸ்பதயே
அகனிகர்ப்பாய
சமீகர்ப்பாய
விஸவேதஸே
ஸுராரிக்நே
ஹரித்வர்ணாய
சுபகராய
படவே
படுவேஷப்ருதே
பூஷ்ணே
கப்பஸ்தயே
கஹநாய
சந்தரவர்ணாய
களாத்தராய
மாயூத்தராய
மஹாமாயிநே
கைவல்யாய

ஓம் சங்காராத்மஜாய நமஃ
விஸ்வயோனயே
அமேயாத்மநே
தேஜோநிதயே
அநாமயாய
பரமேஷ்டிநே
வேதகர்ப்பாய
விராட்ஸுதாய
புளிநதகன்யாப்பர்த்ரயே
மஹாஸாரஸ்வதாவ்ருதாய
ஆஸ்ரிதாகிலதாத்ரே
சோரக்நாய
ரோகநாசநாய
அனங்தமூர்த்தயே
ஆனந்தாய
சிக்கண்டிக்ருத கேதநாய
டம்ப்பாய
பரமடம்ப்பாய
மஹாடம்ப்பாய
வ்ருஷாகபயே
காரணோபாத்த தேஹாய
காரணாதீத விக்ரஹாய
அநீசாம்ருதாசாய
ப்ராணயாமபராயணாய
விருத்தஹந்த்ரே
அக்ஷய்யப்பலப்ரதாய
வீரக்நாய
ரக்தஸ்யாம களாய
ஸுப்ரம்ஹண்யாய
குஹாய
ப்ரீதாய
ப்ரம்ஹண்யாய
ப்ராம்ஹணப்ரியாய

ஓம் வம்சவ்ருத்திகராய நமஃ | அக்ஷயப்பலப்ரதாய
வேதவேத்யாய | ஓம்ஸ்ரீஸுப்ரம்ஹண்யாயநம

இதி ஸுப்ரம்ஹண்யாஷ்டோத்ர சதநாமாவளி ஸமாப்தம்.

இதி தூபதீப நைவேத்தியம் நடத்த மந்த்ரம்.

தசாங்கம் குகுகுலூபேதம், ஸுகந்தம ஸுமநோஹரம் உமாஸுதநமஸ்துப்யம், க்ருஹாணவரதோப்பவ. வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம த்தூபமாக்ராபயாமி. ஸாஜ்ஜியம், த்ரிவர்த்திஸம்யுக்தம் வன்ஹிநாதிபோதிதம்மயா க்ருஹாணமங்களம்தீபம் ஈசபுத்ர நமோஸ்துதே. வல்லீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ தீபமதர்சயாமி. லெஹ்யம் சோஷ்யஞ்ச, ப்போஜ்யஞ்ச பாநீயம், ஷட்ரஸான்விதம் ப்பக்ஷ்ய சாக்காதிஸம்யுக்தம், நைவேத்தியம் ஸ்கந்த, க்ருஹ்யதாம். வல்லீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுபரம்ஹணயாய நமஃ மஹா நைவேத்யம் நிவேதயாமி. பூகீப்பலஸமாயுக்தம், நாகவல்லீதளைர்யுதம் கர்பூரசூர்ண ஸம்யுக்தம், தாம்பூலம், ப்ரதிகிருஹ்யதாம். வல்லீதேவஸேநா ஸமேத, ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யாயநமஃ, தாம்பூலம ஸமர்ப்பயாமி. தேவ ஸேநா பதேஸ்கந்த, ஸம்ஸாரத்வாந்த பாஸ்கர, நீராஜனமி தம்தேவ, க்ருஹ்யதாம் ஸுரஸத்தம. (தேவதமந்த்ரம ஸோமோவாயிதி கர்ப்பூர நீராஜனம் ஸ—மி.) நீராஜநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ—மி. புஷ்பாஞ்ஜலிம் ப்ரதாஸ்யாமி, ப்பக்தாப்பீஷ்டப்ரதாயக க்ருஹாணவல்லீரமண, ஸுப்ரீதோநாந்தராத்மநா. வல்லீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிநேநமஃ திவ்யமந்த்ர புஷ்பம் ஸ—மி. யாதிகாநிச பாபாநி ஜன்மாந்தரக்ருதாநிச தானிதானி ப்ரணஸ்யந்தி ப்ர தக்ஷிணபதேபதே. இந்த மந்திரங்களால், ப்ரதக்ஷிணம்

செய்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டியது. ஸ்லோகம்: ஷடா நநம், குங்குமாக்தவர்ணம், த்விஷட்ப்புஜம், பாலக மம்பிகா ஸுதம் ருத்ராஸ்யஜ-ஸுனும், ஸுரஸைன்யநாத்தம் குஹம் ஸதாஹம், சரணம் ப்ரபத்யே. சு. புத்ரான்தேஹி யசோ தேஹி, ஸம்பதம்தேஹி சாஸ்வதம், த்வயீப்பக்திஞ்சமே தேஹி, பரத்ரச பராங்கதிம் இதிபூஜாவிதிஸமாப்தம்.

ஸுப்ரம்ஹண்ய அர்க்கியம்.

பூர்வோக்த, ஏவங்குண, விசேஷண விசிஷ்டாயாம், அஸ்யாம், சுபதித்தௌ, வல்லீதேவஸேனாஸமேத ஸ்ரீஸுப் ரம்ஹண்யேஸ்வர, ப்ரீத்யர்த்தம், அர்க்கிய ப்ரதானம் கரிஷ்யே நமஃ மயா ஆசரிதஸ்ய, ஸுப்ரஹ்மண்ணிய வ்ர தஸ்ய, ஸம்பூர்ண, ப்பலாவாப்த்யர்த்தம், அர்க்கியப்ரதா னம் கரிஷ்யே நமஃ பாத்ரஸ்த, சர்க்கரமிஸ்ரித, க்ஷீரா தனைஃ, ஸபுஷ்பாக்ஷதாஞ்ஜலிம், அர்க்கிம்ததாது. சு. ஸுப் ரஹ்மண்ய, மஹாப்பாக, கார்த்திகேய ஸுரார்ச்சித, இத மர்க்கியம் ப்ரதாஸ்யாமி, ஸுப்ரீதாப்பவ ஸர்வதாவல்லீ தேவஸேநாஸமேத, ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யாயநமஃ இதிப்ரத மார்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி. (3-தடவை அர்கியம் விடவும்) சு. தேவஸேநாபதேஸ்வாமின் ஸேநாநீ ரக்கிலேஷ்டதா இத மாக்யம பரதாஸ்யாமி ஸுப்ரீதப்பவ ஸர்வதா. வல்லீ தே....ஸமே....ஸுப்....நமஃ த்விதீயார்க்கியம்ஸ்....மி. என்று 3-தடவை அர்க்கியம விடவும். சு. சந்தராத்ரேய மஹாப் பாக ஸோமஸோம வீப்பூஷண ரோஹிணீ ஸஹிதஸ்சந்தரா இதமர்க்கியம் ததாம்யஹம் வல்....ஸமே....ஸுப்....ஸ்வாமி நேநமஃ த்ரிதீயார்க்கியம ஸ்....மி. 3-தடவை அர்க்கியம் விடவும. சு நீலகண்ட்ட மஹாபபாக, ஸுப்ரஹ்மண்ய, ஸுவாஹாஸ இதமர்க்கியம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸுப்ரீதப்பவ ஸர்வதா. மயூராயநமஃ இதமர்க்கியம் ஸ்....மி என்று மூன்று

முறை அர்க்கியம்விடவும். அநேந அர்க்கியப்ரதானேன ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய, ஸுப்ரீத ஸுப்ரஸன்னோ வரதோப்பவது என்று 4-வது அர்க்கியத்தோடு முடிந்தது. பிஷ்டதீப தேவம் த்யாத்வா உத்தர நீராஜனம் க்ருத்வா, சசத்ரசாமராத் யுபசாரம் குர்யாத் திருமாவிளக்குப்போட்டு, பிறகு கர்ப்பூர தீபாரார்தனே செய்து சத்ரசாமராதி உபசாரங்கள் செய்ய வேண்டியது. ஸங்கத்தில் பால்வார்த்து அந்த க்ஷீரத்தை நிவேதனம் செய்கிற பக்ஷத்தில் சொல்லும் சுலோகம். சங்கமத்யேஸ்திதக்ஷீரம், நிவேதிதமிதம்தவ பிபாமிக் ருப யாதேதஹி புத்ரப்பாக்யம் ஷடாநந இதி க்ஷீரம்ப்ராஸ்ய. மேற்சொன்ன மந்திரத்தால் சங்கத்திலிருக்கும் பாலை, ஸ்வாமியை பிரார்த்தனே செய்துக்கொண்டு சாப்பிடவேண் டியது. வாயனதானம்செய்யும் மந்திரம் வல்லீ....தேவ.... ஸமேத, ஸ்ரீ ஸுபரம்ஹண்ய ஸ்வரூபஸ்ய, ப்ராஹ்மணஸ்ய, இதமாஸனம், அர்சனம், கந்தம், புஷ்பம், அமீதேகந்தாதி ஸகலாராதனமஸ்து. தாம்பூலம கொடுக்கிற மந்திரம். ஹிரண்யகர்ப கர்பஸ்தம் ஹேமபீஜம விப்பாவஸோஃ அனந்த புண்யப்பலதம், அதஃ சாந்திம் ப்ரயச்சமே. சு. ஸோநீ ப்ரதிக்ருண்ஹாது ஸோநாநீவைததாதிச ஸோநாநிஸ்தாரகோ பாபயாம் ஸோநான்னதே நமோநமஃ இதம் உவாயநதா னம், ஸதக்ஷிணகம, ஸதாம்பூலம், துப்யமிதம் ஸம்ப்ரததே நமஃ அனயாபூஜயா, வல்லீதேவஸோஸமேத ஸ்ரீஸுப்ரஹ்ம ண்ய ஸுப்ரீத ஸுப்ரஸன்னோ வரதோப்பவது உததோ சுப்பகர்மண்ய விக்னமஸ்து. பூஜை முடிந்த, பிறகு சு. யாந்துதேவகணஸ் ஸர்வே, பூஜாமாதாய மத்க்ருதான் இஷ்டகாம்யார்த்த சித்யர்த்தம் சோபபனர்த்தம், பூஜா புனராகமனயச. இந்த மந்திரம் சொல்லி ஸ்வாமியை எத் தாஸ்தானம் அனுப்பவேண்டியது.

ஸர்வம் தேவஸேனர்ப்பணமஸ்து.

ஒ

ஸ்ரீ ரஸ்து.

அநந்த விரதகல்பம்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் சுப்ப
திதௌ, மம அஸ்மாகம் ஸஹ குடும்பானாம் க்ஷேமஸ்
ஸ்தைர்ய விஜய ஆயுராரோக்ய ஐஸ்வர்யாப்பி வ்ருத்தியர்த்
தம், தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்விதப் பல புருஷார்த்த
சித்தியர்த்தம், ஸத்ஸந்தான ஸகல சௌபாக்கிய சுப்ப
ப்லாவாப்தியர்த்தம் வருஷே வருஷே ப்ரயுக்த ஸ்ரீ மத
னந்த பத்மநாப்ப ஸ்வாமி தேவதா முத்திஸ்ய, ஸ்ரீமதனந்த
பத்மநாப்ப ஸ்வாமி தேவதா ப்ரீத்யர்த்தம் பத்ம புரா
ணோக்த ப்ரகாரேண யாவச்சக்தித்யான வாஹனாதி ஷோ
டசோபசார பூஜாம் கரிஷ்யே (நமஃ)

கலச பூஜை.

ததங்கத்வேந கலச பூஜாங் கரிஷ்யே (நமஃ) கல
சம் கந்த புஷ்பாக்ஷதை ரப்யர்ச்சிய, கலசஸ்யோபரி
ஹஸ்தம் நிக்தாய. (சு) சுலசஸ்யமுக்கே விஷ்ணுஃ கண்டே ரு
த்ர ஸமாஸ்ரிதஃ மூலேதத்ரஸ்திதோ ப்ரம்ஹா, மத்யே மா
த்ருகண ஸ்முருதாஃ குக்ஷௌது ஸாகராஸ்ஸர்வே ஸப்
தத்வீபாவஸுந்தரா, ருக்வேதோத்த யஜுர்வேத ஸ்ஸாம
வேதோஹ்யதர்வணஃ அங்கைஸ்ச ஸஹிதாஸ்ஸர்வே கல
சாம்புஸமாஸ்ரிதாஃ, ஆயாந்து தேவபூஜார்த்தம் துரி
தக்ஷயகாரகாஃ. கங்கேச யமுனைசவ கோதாவரி ஸரஸ்
வதி நர்மதா ஸிந்து காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிட்

குரு. மேற்சொன்ன ஸ்லோகத்தால் கலசபூஜை செய்து உடனே கணபதி பூஜை செய்யவும். பிறகு, அனந்த விரத பூஜை ஆரம்பத்திற்கு பூர்வத்தில் யமுனை பூஜை செய்கிறது. ததங்கத்வேன யமுனாபூஜாம் கரிஷ்யே (நமஃ) ச சஹஸ்ரோதார்ன்வஸம்ப்பூதே, இந்த்ரநீல ஸமப்ரப்பே த்யானம் கரோமியமுனே விஷ்ணுரூபி நமோஸ்துதே. யமுனையை நமஃ த்யாயாமி. யமுனேதநமஸ்துப்யம், ஸர்வகாம ப்ரதாயினி, ஆவாஹயாமி பக்தியாத்வாம் ஸான்னித்யம குருஸ்வரதே. யமுனாதேவ்யை நமஃ ஆவாஹயாமி. நமஸ்கரோமி யமுனே ஸர்வபாப ப்ரணாசினி, ரத்னசிம்ஹாஸனம் தேவி ஸ்வீகுருஷ்வ மயார்ப்பிதம். யமுனாதே.... நமஃ ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி. நந்திபாதே நமஸ்துப்யம் ஸர்வாகௌக நிவாரிணி, ஆக்யகிருஹாண யமுனே மத்தத்த மிதமுத்தமம. யமுனாதே....நமஃ அர்க்கியம் ஸ....மி. சிம்ஹாஸநஸமாரூட்டே தேவசக்தி ஸமன்விதே, பாத்யம் க்ருஹாணதேவேசி ஸர்வலக்ஷணை ஸம்யுதே. யமுனாதே.... நமஃ பாத்தியம ஸ....மி. ஹார வைடூர்ய ஸம்யுக்தே ஸர்வலோக ஹிதேரதே, க்ருஹாணசமனம தேவி சங்காராத்த சாரிணி. யமுனாதே....நமஃ ஆசமநீயம் ஸ....மி. தேவபாதேநமஸ்துப்பியம் ஸர்வலோக ஹிதப்ரியே, ஸர்வபாபப்ரசமனி துங்கபத்ரே நமோஸ்துதே. யமுனா தே....நமஃ ஸ்நானம் ஸ....மி. குருபாதே நமஸ்துப்பியம் ஸர்வலக்ஷணை ஸம்யுதம் ஸ்வரதம் குருமேதேவி துங்கபத்ரே நமோஸ்துதே. யமுனாதே....நமஃ வஸ்திரயுக்மம் ஸ....மி. க்ருஷ்ணவேணி நமஸ்துப்யம், க்ருஷ்ணவேணி ஸ்வரூப கஷ்ணை, மத்துபர்க்கம் க்ருஹாணைதம் மயாதத்தம் சுப்பப்ரதே. யமுனாதே....நமஃ மத்துபர்க்கம் ஸ....மி. நந்திபாதே நமஸ்துப்பியம் சங்காரார்த்த சரீரிணி, ஸர்வலோக ஹிதேதுப்பியம்,

ப்பீமரத்தினை நமோஸ்துதே. யமுனை தே....நமஃ ஆப்பர ணனி ஸ....மி. ஸஹ்பபாத ஸமுத்பூதே ஸர்வகாம ப்ப லப்ரதே, ஸர்வலக்ஷண ஸம்புக்தே, ப்பவநாசினீதே நமஃ யமுனதே....நமஃ உத்தரீயம் ஸ....மி கிருஷ்ணபாத ஸமுத் ப்பூதே கங்கே த்ரிபத்தகாமினி, ஜடாஜூட ஸமுத்ப்பூதே ஸர்வகாம ப்பலப்ரதே. யமுனை தே....நமஃ ஸ்ரீ கந்தான் ஸ....மி கோதாவரி நமஸ்துப்பியம் ஸர்வாபீஷ்ட பரதா யினி, ஸ்வீகுருஷ்வஜகத்வந்தே அக்ஷதான் அமலான் சுப்பான். யமுனை தே....நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. மந் தாரைஃ பாரிஜாதைஸ்ச பாடலாசாக சம்பகைஃ பூஜயாமி தவப்ரீத்யைவரதே ப்பக்தவத்ஸலே. யமுனதே....நமஃ புஷ் பாணி பூஜயாமி.

அத்தாங்க பூஜை.

சஞ்சலாயை நமஃ பாதௌ பூஜயாமி.
ஸுஜங்காயை ஜங்கே பூ—மி
சபலாயை ஜானு நீ பூ—மி
புண்யாயை ஊரு பூ—மி
கமலாலயாயை கட்டிம் பூ—மி
கோதாவர்யை ஸ்தநௌ பூ—மி
பபவநாசின்யை கண்டம் பூ—மி
துங்கப்பத்ராயை முக்கம் பூ—மி
ஸுந்தர்யை லலாடம் பூ—மி
தேவ்யை நேத்ரே பூ—மி
புண்யஸ்ரவணகீர்த்தனயை கானௌ பூ—மி
ஸுநாஸிகாயை நாஸிகாம் பூ—மி
ப்பாகீரத்யை சிரஃ பூ—மி
யமுனையை ஸர்வாண்யங்காணி பூ—மி.

தசாங்கம் குக்குலோபேதம் சந்தனகருஸம்யுதம், யமுனையை நமஸ்துப்பியம் த்தூபோயம் ப்ரதிகிருஹ்ய தாம். யமுனேத....நமஃ த்தூபம் ஸ....மி க்கிருதவர்த் தியுதம்தீபம் அந்த்தகாரவிநாசனம், தீபம க்ருஹாண தேத தேவி கருஹாணமுதிதா பவ எமுனேத....நமஃ தீபம் தாசயாமி. ஸர்வபபக்ஷையஸ்ச போஜ்ஜியைஸ்ச ரஸை ஷட்பபிஸ்ஸமன்விதம்; நைவேத்யம் கிருஹ்யதாம்தேவி யமுனையை நமோநமஃ எமுனேத .... நமஃ நைவேதயம் ஸ....மி. பாநீயம்பாவனம் ஸ்ரேஷ்டம; கங்காதி ஸரிதுத் ப்பவம, ஹஸ்தப்ரக்ஷாள நார்த்தமஸை கருஹாண ஸுர பூஜிதே எமுநாதே....நமஃ ஹஸ்தபாக்ஷாளநம் ஸ....மி. கற்பூரவாஸிதமசூர்ணம க்ரமுகாத்தியை ஸ்ஸமன்விதம், தாமபூலம க்ருஹ்யதாம்தேவி யமுனையை நமோமஸதுதே. எமுனேத....நமஃ தாம்பூலம் ஸ....மி நீராஞ்ஜனம ஸமாநீதம் கற்பூரேணஸமன் விதம, துப்பியம்தாஸ்யாம் யஹம் தேவி, க்ருஹ்யதாம் விஷ்ணுவல்லபே எமு ணேத....நமஃ கர்பூரநீராஜனம் ஸ....மி. மந்திரபுஷ்பம் ஸ....மி. ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸ....மி. யஸயஸ் முருத்தியாசநாதோமாக்தியாதபஃ பூஜாக்ரியாதிஷு; நியூனம ஸம்பூர்ணதாம்யாதி ஸத்தியோ வந்தேதமச்சுதம், மந்த் ரஹீனம் கரியாஹீனம் பக்திஹீனம் மஹாநதே எமுனே ....நமஃ ஸாதேவாபசாரபூஜாம் ஸ....மி.

இதியமுனை பூஜாவித்தானம்.

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதனந்த பத்மநாப்பம் த்யாயேத். அனந்த பத்ம நாப்பகலசம் தனியாக அலங்கரித்து, அந்த கலசத்தில், முன்னேயமுனைபூஜைசெய்து வைத்திருக்கும் தீர்த்தசைதச்

சேர்த்து இந்த கலசத்தை அனந்தபதமாநாபகலசமாகப் பாவித்து, அதின்மீது ஷோட சோபசாரபூஜைகள் ஆரம்பிக்கவேண்டும் இதற்கும் ப்ராணப்ரதிஷ்டையுண்டு இந்த கலசம், மாவிலை, அதகி, ஆலன், அரசன், குருவேலன் முதலிய பஞ்ச பல்வாதிகளாலும், பட்டு, அல்லது ஒரு புதிய வஸ்திரத்தை, தேங்காயின்மீது வைத்து, வஸ்திரத்தின்மீது அஷ்டதளபத்மம், சந்தனத்திலாவது, மஞ்சளாலாவது எழுதி அதின்மீது இரட்டையால், ஏழு மூனைகளுள்ள தர்ப்பைக்கொண்டு இரண்டிரண்டாகச் சேர்த்து மூனையில் கூர்ச்சை முடிபோட்டு, அதை மூன்று காலாய் பிரித்துக்கொண்டு ஜடையாகப் பின்னினதை ப்பணமெனப்படும். அந்தப்பணத்தை தெற்குதலையாய் கலசத்தின்மேல் வைத்து பூஜைசெய்யவேண்டும்.

பூஜாரம்பம்.

த்யான ஸ்லோகம். க்ருத்வாதர்ப்ப மயம்தேவம் பரித்தானஸமன்விதம்; பணைஸ்ஸப்த ப்பிராவிஷ்டம், பிங்களாக்ஷம் சதுர்ப்புஜம், தக்ஷிணைக்ரகரேபத்பம், சங்கம் தஸ்யாப்யதஃ கரே, சக்ர மூர்த்வ கரேவாமே கதாந்தஸ்யாப்யதஃ கரே, தத்தானம் ஸர்வலோகேசம் பீதாம்பரத்தரம்ஹரிம், துக்தாப்த்தி சாயினம் த்யாத்வாசைவமாவாஹயேத் ஸுதீஃ ஓம்நமோப்பகவதே வாஸுதேவாயேதி மந்த்ரேண ஸ்ரீமதனந்த பத்மநாப்பம். த்யாயேத். சு ஆகச்சாநந்தேதவேச தேஜோராசே ஜகத்பதே. இமாம் மயாக்ருதாம் பூஜாம், க்ருஹாணஸுர ஸத்தம. ஸ்ரீமதனந்தபத்மநாப்பஸ்வாமினேநமஃ ஆவாஹனம் ஸ....மி. அனந்தாயநமஸ்துப்பியம், ஸஹஸ்ர சிரஸேநமஃ, ரத்னசிம்ஹாஸனம்

சாரு; ப்ரீத்தியர்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம். அனந்த பத்ம நாப ஸ்வாமிநேநமஃ ஆஸனம் ஸ....மி. தஸ்யாக்ரதோ த்ருட்டம் சூத்ரம், குங்குமாக்தம் ஸுதாரகம், சதுர்தச க்ரந்தியுக்தம் உபகல்ப்ய ப்ரபூஜயேத். தோரஸ்தாபனம். (புதுநோன்பு சயிற்றைப் முன்னே வைக்கவும்.) அனந்த குணரத்னய விஸ்வரூபத்தராயச அர்க்யம்ததாமிதே தேவ நாகாத்திபதயே நமஃ. அனந்தபத .... நமஃ அர்க்யம் ஸ....மி. ஸர்வாத்மன் ஸர்வலோகேச ஸர்வவ்யாபின் ஸநாதன, பாத்தியம் க்ருஹாணப்பகவன், திவ்யரூப நமோஸ்துதே அனந்தபத்....நமஃ பாத்தியம் ஸ....மி. தாமோதர நமஸ்தேஸ்து, நரகார்ணவதாரக, க்ருஹாண சமனம்தேவ மயாதத்தமஹ்ருஷிகேசவ. அனந்தபத்....ஸ்வாமி நமஃ ஆசமநீயம் ஸ....மி. அனந்தானந்ததேதேவசஹ்ரய னந்தப்பலதாயக,தததிமத்வாஜ்ஜிய ஸமமிஸ்ரம், மத்துபர்க் கம் ததாமிதே. அனந்தபத்மநாப்பஸ்வாமிநே நமஃ மது பர்க்கம் ஸ....மி. அனந்தகுண கம்பீர விஸ்வரூபத்ராநக்க, பஞ்சாம்ருதைஸ்ச வித்திவத் ஸ்நாபயாமி தயாநிதே. அனந்தபத்....ஸ்வா....நமஃ பஞ்சாம்ருதஸ்நாநம் ஸ....மி. கங்கேசயமுனைசவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி,நர்மதாசிந்து காவேரீ, ஜலேஸ்மின்ஸன்னிதிம்குரு, ஜலம்ப்ரகல்பயேத் தீர்த்தம் ஸர்வபாபப்ர முக்தயே. அனந்தப....ஸ்வா....நமஃ சுத்தோதகஸ்நாநம் ஸ....மி. ஸ்ரீத்தராய நமஸ்துப்பியம், விஷ்ணவே பரமாத்மனே, பீதாம்பரம்ப்ரதாஸ்யாமி ஹ்ரய நந்தாய நமோஸ்துதே. அனந்தப....நமஃ வஸ்திரம் ஸ....மி. நாராயண நமஸ்தேஸ்து த்ராஹிமாம் ப்பவஸாகராத், ப்ரம் ஹஸூத்ரம் சோபாத்தரீயம் க்ருஹாண புருஷோத்தம. அனந்த பத்மநாப்பஸ்வா....நமஃ எக்நோபவீதம் ஸ....மி. ஸ்ரீகந்தம் சந்தநேன் மிஸ்ரம், குங்குமாதிப்பிரன்விதம்,

விலேபனம் ஸுரஸ்ரேஷ்டம், பிரீத்தியாத்தம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாம் அனந்தபத்மநாப்ப ஸ்வாமிதேயநமஃ கந்தான் ஸ....மி. சாலீயான் தண்டுலான் ரமயான் மயாதத்தான் சுப்பாவஹான், அக்ஷயாநந்த தேவிந்த ஹ்யக்ஷதான்ஸ்வீ குருப்ரப்தோ. அநந்தபத்மநாபஸ்வாமிதேநமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி கரவீரைர்ஜாதி குஸுமைஃ சம்கைர்வகுளைசுப்பைஃ சதபத்திரைஸ்ச கல்ஹாரைரர்ச்சயேத் புருஷோத்தமம். அனந்தபத்மநாப ஸ்வாமிதேயநமஃ புஷ்பாணி பூ....மி.

அத்தாங்க பூஜை.

அனந்தாய நமஃ — பாதௌ பூஜயாமி.
சேஷாய — குல்பௌ பூ—மி
காலாத்மநே — ஜங்கே பூ—மி
விஸ்வரூபாய — ஜாநுநீ பூ—மி
ஜகந்நாத்தாய — குஹ்யம் பூ—மி
பத்மநாப்பாய — நாப்பிம் பூ—மி
ஸர்வாத்மநே — குக்ஷிம் பூ—மி
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே — வக்ஷஸ்தலம்பூ—மி
சக்ரஹஸ்தாய — ஹஸ்தான் பூ—மி
ஆஜாநுபாஹவே — பாஹூன் பூ—மி
ஸ்ரீகண்ட்டாய — கண்ட்டம் பூ—மி
சந்திரமுக்காய — முக்கம் பூ—மி
வாசஸ்பதயே — வக்த்ரம் பூ—மி
கேசவாய — நாஸிகாம் பூ—மி
நாராயணாய — நேத்ரே பூ—மி
கோவிந்தாய — ஸ்ரோத்ரே பூ—மி
அனந்தபத்மநாப்பாய — சிரஃ பூ—மி
விஷ்ணவே நமஃ — ஸர்வாண்யங்காணி பூஜயாமி.

க்ருஷ்ண அஷ்டோத்ரம்.

ஓம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நமஃ
கமலாநாத்தாய
வாஸுதேவாய
ஸநாதனாய
வஸுதேவாத்மஜாய
புண்ணியாய
லீலாமானுஷ விக்ரஹாய
ஸ்ரீ வத்ஸகௌஸ்துப்ப
த்தராய
ஏகாநாவத்ஸலாய
ஹரயே (10)
சதுர்புஜாத்த சக்ராஸிகதா
சங்காத்யுதாயுத்தாய
தேவகீநந்தனாய
ஸ்ரீசாய
நந்தகோபப்ரியாத்மஜாய
யமுனாவேகஸம்ஹாரிணே
பலப்பத்ரப்ரியானுஜாய
பூதனாஜீவிதாஹாராய
சகடாஸுரப்பஞ்ஜநாய
நந்தவ்ரஜஜநாநந்தினே
ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹாய (20)
நவநீதலிப்தாங்காய
நவநீதநடாய
அநக்காய
நவநீதநவாஹாராய
முசுகுந்தப்ரஸாதகாய
ஷோடஸ ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரே
த்ரிப்பங்கிநே [சாய
மதுராக்ருதயே
சுகவாக ம்ருதாத்பிந்தவே

ஓம் கோவிந்தாய நமஃ (30)
யோகிநாம்பதயே
வத்ஸவாடசராய
அனந்தாய
தேனுகாஸுரப்பஞ்ஜநாய
த்ருணீக்ருத த்ருணவர்த்
தாய
நமளார்ஜுனப்பஞ்சனாய
உத்தாலத்தாலபேத்ரே
தமாலஸ்யாமலாக்ருதயே
கோபகோபீஸ்வராய
யோகிநே (40)
கோடிஸூர்யஸமப்ரப்பாய
இளாபதயே
பரஞ்சோதிஷே
யாதவேந்த்ராய
யதூத்வஹாய
வனமாலிநே
பீதவாஸஸே
பாரிஜாதாப ஹாரகாய
கோவர்த்தனசலோத்தர்த்
கோபாலாய (50) [ரே
ஸர்வபாலகாய
அஜாய
நிரஞ்ஜநாய
காமஜனகாய
கஞ்ஜலோசனாய
மதுக்நே
மதுராநாதாய
த்வாரகாநாயகாய
பலிநே

ஓம் ப்ருந்தாவனாந்த ஸஞ்சா
ரிணே நமஃ (60)

துலஸீதாம ப்பூஷணாய
ஸ்யமந்தகமணிஹார்த்ரே
நரநாராயணாத்மஜாய
குப்ஜாகிருஷ்ணம்பாத்த
ராய
மாயிநே
பரமபுருஷாய
மூஷ்டிகாஸுரசாணூரமல்ல
யுத்தவிசாரதாய
ஸம்ஸாரவைரிணே
கம்ஸாரயே
மூராரயே (70)

நரகாந்தகாய
அநாதிப்ரம்ஹசாரிணே
க்ருஷ்ணாவ்யஸனகர்சகாய
சிசுபாலசிரச்சேதநே
துர்யோதநகுலார்தகாய
விதுராக்ரூரவரதாய
விஸ்வரூபப்ரதர்சகாய
ஸத்தியவாசே
ஸத்தியஸங்கல்பாய
ஸத்தியப்பாமாரதாய (80)

ஜயிநே
ஸுபத்ராபூர்வஜாய
ஜிஷ்ணவே
ப்பீஷ்மமுக்திப்ரதாயகா
ஜகத்குரவே
ஜகன்னாதாய

வேணுநாதவிசாரதாய
ஓம் வ்ருஷப்பாஸுரவித்வ
ம்ஸிநே நமஃ
பாணாஸுரகராந்தகாய
யுதிஷ்டிரப்பிரதிஷ்டாத்ரே ()

பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸகாய
பார்த்தஸாரத்தயே
அவ்வியக்தாய
கீதாம்ருதமஹோததயே
காளீயபணாமாணிக்ய ரஞ்
ஜித ஸ்ரீபதாம்புஜாய
தாமோதராய
எக்ஞப்போக்த்ரே
தாநவேந்த்ரவிநாசகாயை
நாராயணாய
பரப்பிரம்ஹணே (100)

பன்னகாசனவாஹநாய
ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்தகோபீ
வஸ்த்ராபஹாரகாய
புண்ணியஸ்லோகாய
தீர்த்தபாதாய
வேதவேத்யாய
தயாநித்யே
ஸர்வதேவாத்மகாய
ஸர்வக்ரஹரூபிணே
பராத்பராய
இதி ஸ்ரீமதனந்த பத்மநாப
ஸ்வாமிநே நமஃ (110)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஷ்டோத்ர சத
நாமபூஜாம்ஸமர்ப்பயாமி.

சாவகாசமிருந்தால் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமபூஜைசெய்யலாம்.

(தோரம்) நோன்புகயிற்றின்மேல் பூஜை செய்யவேண்டியது.

க்ருஷ்ணாய நமஃ	ப்ரத்தமக்ரந்த்திம்	பூஜயாமி.	
விஷ்ணவே	த்விதீய	,,	பூ—மி
ஜிஷ்ணவே	த்ருதீய	,,	பூ—மி
காலாய	சதுர்த்த	,,	பூ—மி
ப்ரம்ஹணே	பஞ்சம	,,	பூ—மி
பாஸ்கராய	ஷஷ்ட	,,	பூ—மி
சேஷாய	சப்தம	,,	பூ—மி
சோமாய	அஷ்டம	,,	பூ—மி
சுஸ்வராய	நவம	,,	பூ—மி
விஸ்வாத்மனே	தசம	,,	பூ—மி
மஹாகாலாய	ஏகாதச	,,	பூ—மி
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகாரினே	துவாதச	,,	பூ—மி
அச்சுதாய	த்ரயோதச	,,	பூ—மி
அனந்தபத்மநாப்பாய	சதுர்தச	,,	பூ—மி

தூப தீப நைவேத்தியம் செய்கிறது.

வனஸ்பதிபவைர்திவ்வியைஃ நாநாகந்தைஸ்ச ஸம்யுதஃ, ஆக்கிரேயஸர்வதேவாநாம்,த்தூபோயம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம். அனந்த பத்ம....ஸ....மிநமஃ தூபமாக்கிரூபயாமி. ஸாஜ்ஜியம் த்ரிவர்த்தி ஸம்யுக்தம் வன்ஹிநா ஜ்யோதிதம்மயா, க்ருஹாண மங்களம்தீபம் த்ரைலோக்கியம் திமிராபஹ. அனந்த பத்ம....ஸ்வாமிநமஃ தீபம்தர்சயாமி நைவேத்யம் க்ருஹ்யதேவேச பக்திம்மே; ஹ்யசலாம்குரு; நப்ஸிதம்மே வரம் தேஹி, பரத்ரசபராங்கதிம். அன்னம் சதுர்விதம்பக்ஷ்யஃ ரஸைஷட்ப்பிஸமன்விதம், மயாநிவேதிதம்துப்பியம் ஸ்வீகுருஷ்வஜநார்த்தன. அனந்தபத்மநாப்பஸ்வாமிநே நமஃ மஹாநைவேத்யம் நிவேதயாமி பூகீப்பலஸமாயுக்தம், நாகவல்லீதளார்புதம்; கற்பூரசூர்ண ஸம்யுக்

தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் அனந்த பத்மநாப ஸ்....மியே நமஃ தாம்பூலம் ஸ்....மி, நமஸ்ஸர்வ ஹிதார்த்தாய ஜகதாத்தாரமூர்த்தயே; சிருஷ்டி, ஸ்திதியந்த ரூபாய; ஹ்ரயநந்தாயநமோ நமஃ. நீராஞ்ஜனனிவாசாய நித்தியாய பரமாத்மனே, ஸுப்பத்ரா ப்ராண நாத்தாய ஸார்வப்பௌமாய மங்களம். அனந்தபத்மநாப ஸ்வாமினே நமஃ கற்பூரநீராஞ்ஜனம் ஸ்....மி. (வேதமந்திரம் ஓம் சோமோவா என்று மந்திரம் சொல்லி கற்பூரதீபாராதனை செய்யவேண்டியது.) நமஸ்தே தேவதேவேச நமஸ்தே தத்தரணீத்தர, நமஸ்தே ஸர்வநாகேந்திரா நமஸ்தே புருஷோத்தம. (சுலோகம்) சாந்தாகாரம் ப்புஜகசயனம் பத்ம நாபம் ஸுரேசம், விஸ்வாகாரம் கனஸத்ருஸம் மேகவர்ணம் சுபாங்கம், லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயனம் யோகி ஹிருத்தியான கம்மியம்; வந்தேவிஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைகநாதம். அனந்தபத்மநாபஸ்வாமினேநமஃ திவ்விய மந்த்ரபுஷ்பம் ஸ்....மி. யானிகானிசபாபானி ஜன்மாந்த்ரகிருதானிச தானிதானிப்ரனஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதேபதே பாபோஹம் பாபகர்மாஹம் பாபாத்மாபாபசம்பவ, த்ராஹிமாம் க்ருப்யாதேவ ஸரணகதாவத்ஸல அன்னியத்தா சரணம்நாஸ்தி த்வமேவசரணம் நமஃ தஸ்மாத்காருண்ணியப்பாவேந, ரக்ஷாரக்ஷாஜநார்த்தன அநந்தபத்ம ....ஸ்வாமினேநமஃ ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காரான் ஸ்....மி. தோரநமஸ்கார மந்திரம். அனந்தஸம்ஸார மஹாஸமுத்ர மக்னம் ஸமப்யுத்தர வாஸுதேவ அனந்தரூபின் வினியோஜயஸ்வ, ஹ்ரியநந்தஸுத்திராய நமோநமஸ்தே. தோரக்ரஹணம் நோன்புகயிறு எடுக்கும் மந்த்ரம். தாரித்திரியநாசநார்த்தாய புத்ரபௌத்ர ப்ரவ்ருத்தயே, அனந்தாக்கியமிதம்சூத்ரம் தாரயாம்யஹ முத்தமம். தோரபந்தனம.

நோன்புகயிர் கட்டிக்கொள்ளும் ஸ்லோகம். ஸம்ஸாரகஹ்ற வர குஹராஸ்ரூக்கம விஹர்த்தும், வாஞ்ச்சந்தியே குரு குலோத்பவ சுத்தஸத்வாஹ, ஸம்பூஜ்ய சத்ரிப்புவநச மனந்தரூபம் பத்னந்தி தக்ஷிணகரே வரதோரகந்தே இந்த மந்திரத்தால் நோன்புகயிர் வலதுகையில் கட்டிக்கொள்ள வும். பழைய நோன்புகயிற்றை அவிழ்த்துவைக்கும் மந்தி ரம். அனந்தானந்த தேவேச ஹ்யநந்தப்பலதாயக, சூத்ர கிரந்திஷ்ரு ஸம்ஸ்தாய விஸ்வரூபாயதே நமஃ. ஜீர்ணோதார விஸர்ஜனம். பூஜை செய்விக்கிற பிராமணருக்கு பூஜை செய்து வாயன தாம்பூலம் கொடுக்கவேண்டியது. (உவா யந மந்திர ஸ்லோகம்) அவருக்குப் பழம், தேங்காய், கோ துமைமா, கால்படி சர்க்கரை ஐந்து அல்லது இரண்டரை பலமாவது, நெய் முதலியன சக்திக்குத் தசகபடி * அடி யில் வருகிற மந்திரத்தோடு தாம்பூலம் தக்ஷிணையுடன் கொ டுத்து அவருடைய ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ளவேண் டியது.

பிறகு கதைகேட்டு, சுவாமியின் பேரில் அக்ஷதை போட்டு நமஸ்கரிக்கவேண்டியது. கடைசியிலும் கற்பூர தீபாராதனை செய்யவேண்டியது.

பூஜை முடிந்ததும்

(இதர ப்ராம்ஹணருக்கும், தாம்பூலதக்ஷிணைகள் தர வேண்டியது.) இந்த விரதத்திற்கு உத்தியாபனையும் உண்டு இது முதலிலாவது மத்தியிலாவது கடைசியிலாவது செய் யலாம் 14-வருஷத்திற்குக் குறையாமல் விரதம் செய்து உத்தியாபனையும் செய்யலாம். அதன் பிறகும் விரதம் நடத்தலாம்.

* [வாயனஸ்லோகம் "அனந்தப்ரதிக்குண்ஹராதுஹ்ய நந்தோவை ததாதிச அனந்த ஸ்தாரகோபாப்பியாம் அனந்தாயநமோ நமஃ.]

அனந்த விரதகதை.

நைமிசாரண்யத்தில், சூதபுராணிகர் சௌனகாதி மஹரிஷிகளைப்பார்த்து, சொல்லத்தொடங்கினர்: ஓ முனி சிரேஷ்டர்களே உலகத்தில் மனிதர்கள் தரித்திரத்தினால் வருந்தும்போது, அந்த வறுமையைப் போக்கக்கூடிய, சிரேஷ்டமானவிரதம் ஒன்றுண்டு, அதைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். பூர்வத்தில் பாண்டவர்கள் ஐவரும், திரௌபதியுடன் மிக கஷ்டமான வனவாசம் பண்ணுங் காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானை நோக்கி ஓ மஹாத்மரே, யான் தம்பிமாருடன் அரண்யவாசம் வெகு நாளாய்செய்துக்கொண்டு, மிகவருத்தங்களையும் வியசனத்தையும், அனுபவித்து வருகிறேன். இப்போர்ப்பட்ட வியஸனத்தினின்று, கடைத்தேற எங்களுக்கோருபாயம் சொல்லப் பிரார்த்திக்கிறேன் என. அப்போது, ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொல்லத்தொடங்கினர். ஓ தர்மநந்தன ! ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய ஸகல பாவங்களினின்று நீக்கி, கோரிக்கைகள் கைகூடும்படியான, அனந்தவிரத மென்பதொன்றுண்டு அந்த விரதம் புரட்டாசிமீ சுக்கிலபக்ஷ அல்லது பூர்வபக்ஷ சதுர்தசியில் செய்யவேண்டியது. செய்தால், கீர்த்தியும், சௌக்கியமும், சுபபுத்திரலாபமும் உண்டென்று சொல்ல, யுதிஷ்டிரர், ஓ ருக்மணிநாதா, அந்த அனந்தன் எந்த தேவன், ஆதிசேஷநா, தக்ஷகநா, சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரம்ஹதேவனை, அல்லது பரமாத்ம சொரூபனை என்று கேட்க, ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொல்லுகிறார்: ஓ பாண்டு புத்திரா ! அனந்த னென்பவர் நானே. என்னைத்தவிர மற்றொருவ

ரல்ல. சூரியகமனத்தால், தினம், பகல், இராத்திரி முஹூர்த்தங்களென்றும், யுகம், வருஷம், மாதம், ருதுவென்றும், கல்பங்களென்றும், இப்போர்க்கொத்த காலக் குறிப்புகளெல்லாம் என் ஸ்வரூபந்தான். நானே காலஸ்வரூபன். அனந்தனென்னுமபேரால் பூபாரத்தைக் குறைக்கும் பொருட்டும், இராக்ஷஸ ஸம்ஹாரம்செய்பவும் வஸுதேவருடைய வீட்டில் ஜனித்தேன் என்னையே, க்ருஷ்ண, விஷ்ணு, ஹரிஹரப்ரம்ஹாதி, ஸர்வவ்யாபகனுகவும், பரமேஸ்வரஸ்வரூபனுகவும், சிருஷ்டி ஸ்திதி லய காரணபூதனையும், மச்சாதிதசாவதாரனுகவும், அனந்தபத்மநாபனுகவும், அறிந்துகொள்ளும். என் ஹ்ருதயத்தில். இந்திராதி அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதச ருத்திரரும், துவாதசாதித்தியர்களும், சப்தருஷிகளும், நதிகளும், மலைகளும், விருக்ஷங்களும், சப்தலோகங்கள் முதலியன என் ஸ்வரூபங்களென்று உனக்கு அறிவித்தேன் என, தருமரர்ஜன் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து: ஓ ஜகந்நாதா, தாங்கள் அன்புகூர்ந்துசொன்ன, அனந்தவிரதம் எப்படிச் செய்யவேண்டும், எந்த தேவதையைப் பூஜிக்கவேண்டும். அந்த விரதபலன் என்ன, எந்த தானம் செய்யவேண்டும். முன்னே யார் இந்த விரதம் அநுஷ்டித்து சௌக்கியமடைந்தார்கள் என்றுகேட்க, ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்பகவான் சொல்லத்தொடங்கினர்: ஓ தர்மராஜனே சொல்லுகிறேன்கேள். கிருதயுகத்தில் சகலமான வேதசாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்தவரும், வசிஷ்டகோத்திரத்தில் பிறந்தவருமான சுமந்தனென்கிற ஒரு பிராமணர் இருந்தார். அவருக்கு, பிருகு மஹரிஷி புத்திரியாகிய தீக்ஷாதேவிப்பார்யாளானுள். அந்த பிராம்ஹணர் தீக்ஷாதேவியுடன் வெகுகாலம், இல்லரவாழ்க்கையிலிருக்க, அந்த தீக்ஷாதேவி கெர்ப்பமடைந்து சற்குண

முள்ள ஒரு பெண்ணைப்பெற்றாள். அந்த பெண்ணுக்கு, சீலை என்னும் நாமகரணம் செய்தார்கள். இப்படி இருக்க சில காலம் கடந்த பிறகு, தீக்ஷாதேவி தாபஜ்வரத்தால் மரித்தாள். அதன் பின்னர் சுமந்தன், தன் வைதிக கர்மானுஷ்டானங்களுக்குக் குறையுண்டாகுமென்கிற பயத்தினால், கர்கசை என்கிற பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டார். அந்த கர்கசை மிக கடினசித்தமுடையவள். எப்போதும் கலகம் செய்வதிலேயே ப்ரியமுள்ளவளாயிருந்தாள். இப்படி இருக்க அவருடைய முதல்மனைவியின் பெண்ணாகிய சீலை என்பவள் தன் தந்தையின் வீட்டிலேயே வளர்ந்துகொண்டு, அவ்வீட்டின், சுவர்களிலும் வாசற்படியிலும், சித்திரவர்ணத்துடன் தேவமயமான பிரதிமைகளை எழுதிக்கொண்டு, கூடம் முதலான இடங்களில் சங்கு, சக்ரபத்மங்களைப்போல் கோலங்களிட்டுக்கொண்டு அதிக தைவபக்தியுடையவளாயிருந்தாள். இப்படியிருக்க, அந்த சீலைக்கு விவாஹம்செய்யும் ட்ருவம்வந்தது. உடனே, சுமந்தன் தன் பெண்ணுக்கு விவாஹப்ரயத்தனம் செய்யும் தருணத்தில், கௌண்டின்யமாமுனி என்பவர் தவம்செய்து முடித்த உடனே விவாஹேச்சையுண்டாகி தேசங்கள்தோறும் திரிந்துகொண்டு, இந்த ஸுமந்தனுடைய வீட்டிற்கு வந்தார். அப்போது ஸுமந்தன், கௌண்டின்னியமாமுனியை, அர்க்கியபாத்தியங்களால் பூஜித்து, அவருடைய அபிப்ராயத்தை அறிந்து ஒரு சுபமுகூர்த்தத்தில், சீலை என்னும் தன் குமார்த்தியை அவருக்கு விவாஹம் செய்வித்தார். இவ்வாறு கல்யாணம் முடிந்தவுடன், ஸுமந்தன் அம்மாப்பிள்ளைக்கு, ஏதாவது வெகுமதிசெய்ய நினைத்து, தன் மனைவியினிடம் சென்று ஓ பிராணநாயகியே நம்முடைய மாப்பிள்ளைக்கு ஏதாவது வெகுமானம் கொடுக்கவேண்டு

மல்லவா, என்ன கொடுக்கலாமென்று கேட்க, அந்த கர் கசை திடீறென்றெழுந்து வீட்டுக்குள்சென்று கதவைத்தா ழ்ப்பாளிட்டுக்கொண்டு, இங்கு ஒன்றுமில்லை போமென்று சொன்னாள். அப்போது ஸோமந்தன் மிக வருத்தமடைந்து மாப்பிள்ளைக்கு ஏதாவது வழிசெலவிற்கு கொடுக்காமல் அனுப்புவது சரியல்லவென்று எண்ணி கல்யாணத்திற்குச் சேகரித்த சத்துமாவு மீதியை கொடுத்து தன் மருமகனை யும் பெண்ணையும் வழிகூட்டியனுபபினர். உடனே அக்க கௌண்டின்னியர் சதாசார முள்ளவளான தன்பாரியை யை வண்டியிலேற்றிக்கொண்டு தன்னுடைய ஆஸ்ரமத்தை நோக்கிப் போகும்போது சூரிய உதயமானபடியால் காலை ஸ்நான சந்தியாவந்தனாதி கிருத்தியங்களைச் செய்யவேண்டி வண்டியைவிட்டிறங்கி ஓர் தடாகத்திற்குச் சென்றார். அத் தினம், அனந்தபத்மநாப சதுர்தசி நோன்பு தினமான தால், அங்கே ஓரிடத்தில் அநேக ஸ்திரீகள் சிவப்பு வஸ்தி ரங்களை உடுத்திக்கொண்டு வெகு பக்தியுடன் தனித்தனி யாக அனந்தபத்மநாப சுவாமியை பூஜைசெய்துகொண் டிருக்கையில், கௌண்டின்னியருடைய பாரியாள் சீலை என்பவள் மெள்ள மெள்ள அந்த ஸ்திரீகளிடம்சென்று, ஓ பெண்மணிகளே நீங்கள் எந்த தைவத்தை பூஜைசெய் கிறீர்கள், இந்த விரதத்தின் பெயர் என்ன, எனக்கு விவர மாகக்கூறவேண்டுமென்று அவர்களைப்பிரார்த்திக்க, அந்த பதிவ்ரதாமணிகள் பதில் சொன்னார்கள். ஓ புண்யவதீ சொல்லுகிறோம் கேள். இது அனந்தவிரதம். இந்த விரதம் செய்தால் வெகு பலன்களுண்டாகும். மேலும் எந்தகாலத் தில் செய்யவேண்டுமோ அதையும் சொல்லுகிறோம் புரட் டாசி மாதத்தில், சுக்லபக்ஷ அல்லது பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசி தினத்தில் நதிக்கரைக்குச்சென்று ஸ்நானம்செய்து சுத்த

வஸ்திரங்களை யுடுத்திக்கொண்டு, பரிசுத்தமான இடத்தில் கோமயத்தால் மெழுகி ஸர்வதோ பத்திரமென்னும், எட்டு தளமுள்ள தாமரைபுஷ்பத்துக் கொப்பான மண்டலத்தை ஏற்படுத்தி, அந்த மண்டலத்தைச் சுற்றிலும், பஞ்ச வர்ணக்கோலங்களுடன் வெண்மையான பச்சரிசிமாவினால் அலங்கரித்து பலவிதமான கோலங்களிட்டு அந்த மண்டபத்திற்கு தென்புறமாக தீர்த்தகலசம்வைத்து அந்த வேதியின் மத்தியில், ஸர்வவ்யாபகனன அனந்த பத்மநாப சுவாமியை தர்ப்பையால் ஏற்படுத்தி அதின்மீது ஆவாஹனம்செய்து. (சுலோகம்) க்ருத்வா தர்பமயம் தேவம் ஸ்வேததத்வீபஸ்திதம் ஹரிம், ஸமன்விதம் ஸப்தபனஃ பிங்களாக்ஷம் சதுர்புஜம் என்னும் இந்த சுலோகத்திற்கொப்பான ஸ்வேததீப்வாசியும், சிவந்த கண்களையுடையவனும், ஏழு படமுள்ளவனையும், ஏழு சிரஸ்சுகள் உள்ளவனையும், சங்கம், சக்ரம், கதையுடையவனைப் த்யானம்செய்து கல்பத்தின்படி, சோட சோபசாரபூஜைகள் புரிந்து வலம்வந்துசேவித்து பதிணன்கு முடிகள்போட்டு குங்குமத்தில் நனைத்து வைத்த புதுநோன்புக்கயிறுகளை அனந்த பத்மநாபரிடத்தில்வைத்து, ஐந்துபடி கோதுமைமாவால், இருபத்தெட்டு அதிரஸங்கள்செய்து நைவேத்தியம்வைத்து அந்த நோன்பு கயிற்றைக் கையிலணிந்து செய்துவைத்த பலகாரத்தில், பதிணன்கு ப்ராம்ஹணருக்கு, வாயனம்கொடுத்து அதோடு தாம்பூல பலதக்ஷிணைகள் தானம்செய்து, மீதிபலகாரம் தான் சாப்பிடவேண்டியது. மேலும் பூஜாவஸ்துக்களும் நிவேதனத்துக்கு பதிணன்காக இருக்கவேண்டியது. பிறகு ப்ராம்ஹணருக்கும் ஏழைகளுக்கும் அன்னமிட்டு போஜனம் செய்யவேண்டியது. இவ்விதம் அப்பத்மநாபன த்யானம் செய்துக்கொண் டிருக்கவேண்டும்.

ஓ சீலா, இப்படி விரத பூர்த்திசெய்து ஒவ்வொரு வருஷமும், நோன்பு கயிற்றை கட்டிக்கொண்டு பதிணன்காவது வருஷத்தில் விரத பூர்த்திபுரிந்து உத்தியாபனம்செய்யவேண்டியது. அந்த விரதத்தை இடைவிடாமல் வருஷாவருஷம நாமிருக்கிறவரையில் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, கௌண்டின்னியமுனியின் பாரியாளாகிய சீலை என்பவள் உடனே ஸ்நாநம்செய்து அந்த ஸ்திரீகளுடைய சகாயத்திலுல் இந்த விரதத்தைச்செய்து அந்த நோன்புகயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு தான் வழிப்பிரயாணத்திற்குக் கொண்டு வந்த சத்துமாவில் பிராம்ஹணருக்கு வாயனம் கொடுத்து, தானும் தன் பாத்தாவும் சாப்பிட்டு மனத்திருப்தியுடன் மற்ற ஸ்திரீகளிடம் சொல்லி, செலவு பெற்றுக்கொண்டு வண்டியேறி தங்கள் ஆஸ்ரமத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இந்த விரத மகிமையால், அந்த ஆஸ்ரமமெல்லாம் பொன் மயமாகவும், அஷ்டைஸ்சுவரியத்துடன் கூடிய தங்கள் வீட்டைப்பார்த்து, தம்பதிகள் அதிக சந்தோஷத்துடன்கூடி சுகமாக வாழ்ந்துக்கொண் டிருந்தார்கள். சீலையானவள் இந்த விரதம் ஒவ்வொரு வருஷமும் தவறாமல் செய்துவந்தபடியால், நவரத்தினமயமான ஆபரணாதிகளை அனுபவித்துக்கொண்டு, அதிதிகளை பூஜை செய்துக் கொண்டுவந்தாள். இப்படி சுகமாய் இருவரும் இருக்குங் காலத்தில், ஒருநாள் தன் கணவனுடன் பேசிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தபோது, துர்மார்க்கனகிய கௌண்டின்யன், சீலையின் கையிலுள்ள நோன்புகயிற்றை கவனித்து: "ஓ பெண்ணே! உன் கையிலொரு நோன்பு தோரத்தை கட்டி இருக்கிறாயே, அதினால் என்னை வசப்படுத்திக்கொள்ளவா, அல்லது வேறுயாரையாவது வஸ்சியம்செய்யக் கட்டியிருக்கிறாயாவென்று கேட்க, சீலை சொல்லுகிறாள். ஓ!

என் ப்ராணநாயகனே, அனந்த பத்மநாபசுவாமியை தரித்துக்கொண் டிருக்கிறேன். அந்த தேவதானுக்கிரஹத்தாலல்லவோ நமக்கிந்த தனதானிய ஸம்பத்து உண்டாயிருக்கிறதென்று மெய்யைச் சொன்னாள். இப்படி மெய்வார்த்தைச்சொன்ன சீலையைக் கௌண்டின்யமுனி கடுங்கோபத்துடன் சிவந்த கண்களோடு பார்த்துச் சொல்லுகிறார்: அனந்தனென்றால் யார், அதென்னதெய்வமென்று தூஷித்துக்கொண்டு, அவளிடத்திலிருந்த அந்த கோன்புகயிற்றை இழுத்தறுத்து, எரியும்படியான அக்கினியில்போட்டான். உடனே சீலையானவள் ஓஹோ வென்று இரைச்சலிட்டு ஓடிப்போய், அந்த தோரத்தை எடுத்துவந்து பாலில் நனைத்து வைத்தாள். பிறகு சிலநாள்களுக்குள், கௌண்டின்யன் செய்த அக்கிரமத்தால் அவனுடைய ஸம்பத்தழிந்து, கோத்தனங்கள் யாவும் திருடரால் கிரகிக்கப்பட்டுப்போக, மீதி அக்கினிபால் எரிக்கப்பட்டது. மேலும் வீட்டில் அங்கங்கே வைத்தபொருள்கள் அங்கங்கேயே நாசமடைந்தன. பேசப்போகு மிடமெல்லாம் சண்டை யுண்டாயின. எவ்விடம் சென்றாலும் யாரும் பேசுவதில்லை. அப்போது அந்த முனிக்கு யாதொன்றும் தோன்றுமல் தரித்திரத்தால் வருந்தி காட்டில் புகுந்தார். அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான வனம் புகுந்து பசியினால் வருந்தி, அப்பத்மநாபனிடத்தில், நாபகமுண்டாகி, அம்மஹா தேவனை எப்படி காணப்போகிறோமென்று மனதில் எண்ணித்யானித்துக்கொண்டு போகும்போது, வழியில் புஷ்பப்படலங்களால் நிறைந்திருக்கும் ஒரு பெரிய மாமரத்தைக்கண்டு, அம்மரத்தின்மீது ஒரு பக்ஷியாவது வந்திரங்காமல் இருப்பதைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு அம்மரத்தைநோக்கி சொல்லுகிறார்: ஓ விருக்ஷ

ராஜமே அனந்தனென்னும் பேருள்ள தெய்வத்தைக்கண் டையாவென்றுவினவ, அது யான் அறியேன் என்று சொல்லிற்று, பின்னர் கௌண்டின்யன் இன்னும் கொஞ்ச தூரம்சென்று பச்சைப்பசேரென்ற புல்லில் இங்குமங்கு மாய் உலாவி திரிந்துகொண்டிருக்கும் கன்றோடுகூடிய பசு ஒன்றைப்பார்த்து ஓ காமதேனுவே அனந்தபத்மநாப சுவாமியைப் பார்த்தையா வென்று கேட்க, அது நான் அறியேனென்று, சொல்லிற்று. அம்முனிவர் மீண்டும் சில தூரம்சென்று, மூழங்கால் மட்டத்தின் புல்லின்மேல் நின்றுகொண்டிருக்கும், ஒரு விருஷபத்தைப்பார்த்து ஓ விருஷபராஜனே, நீ அனந்த பத்மநாப சுவாமியைக்கண் டாயா வென்று கேட்க. அந்த அனந்த பத்மநாபனென்ப வன் யாரோ நானறியேன் என்று அதுவும் சொல்லிற்று. இன்னும் சற்றுதூரம் சென்றதே ஓரிடத்தில் மனோகரமா யும் மனதுக்கு ரம்மியமாயுமுள்ள இரண்டு தடாகங்கள் அலைகளுடன் தாமரைக்கமலங்களாலும், கல் ஹாரங்களா லும், குமுத புஷ்பங்களாலும்கூடி விளங்கும் அலைகளில் அன்னம், சக்கிரவாகப் பக்ஷிகள் முதலிய இன்னும் அனேக பக்ஷிகளுங்கூடிய, ஒரு குளத்தினின்று மற்றொரு குளத் திற்கு புரளும்படியான நீர் நிறைந்த அக்குளங்களைக்கண்டு ஓ கமலாகரங்களே நீங்கள் அனந்த பத்மநாபசுவாமியைக் கண்டீராவென்று கேட்டார். அதற்கு அந்த புஷ்பாகரங் கள் நாங்களறியோமென்று சொல்ல, அம்மஹாமுனி இன் னும் கொஞ்சதூரம் சென்று பார்க்க, அங்கு நின்றுகொண் டிருந்த ஒரு கழுதையையும், ஓர் யானையையும் கண்டு, ஓக் கர கஜமே நீங்கள் அனந்த பத்மநாப சுவாமியைக்கண்டீர் களாவென்று விசாரிக்க, அவை அனந்தபத்மநாபசுவாமி

யாரோ நாங்களறியோமென்று சொல்லிய, அந்த வார்த்தையைக்கேட்ட கௌண்டின்யன், மிக ஏங்கி, துக்கத்தோடு மூர்ச்சை அடைந்து கீழே விழுந்தார். அப்போது அந்த பகவானுக்குகிருபைவந்து ஒரு விருத்தவேதியரூபம் கொண்டு அந்த மஹாமுனிபிடத்திற்கு வந்து ஓபிராம்ஹணேத்தமரே இப்படி வாருமென்று வலதுகையைப்பிடித்துக்கொண்டு தன் வீட்டிற்கு அழைத்துப்போனர். அப்போதந்த வீடுசென்ற உடனே, அந்த வீடானது நவரத்தின மணிகளால் இழைக்கப்பட்டதாயும், மிக ஸம்பத்காரமாயும், தேவஸ்திரீகளால் நிறைந்திருப்பதைக்கண்டு, மிக ஆச்சரியமடைந்து நிற்கையில், ஸதா கருட சேவிதராயும் சங்கு சக்ரபீதாம்பரதாரியுமான தன் நிஜஸ்வரூபத்தில் அனந்த பத்மநாப சுவாமியைக்காட்ட, கௌண்டின்யன் மிக சந்தோஷ ஸாகரத்தில் மூழ்கி, அந்த பகவானை அனேகவிதமாக ஸ்தோத்திரம் செய்தார். **சுலோகம்:**

"நமோநமஸ்தேதவைகுண்ட ஸ்ரீவத்ஸசுப்பலாஞ்சன த்வன்ணமஸ்மரணத்பாபம், அசேஷம்நஃ ப்ரணஸ்யது. நமோநமஸ்தே கோவிந்தநாராயண ஜநார்தன" இவ்விதமாய் பலவித ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து நின்றபோது, அனந்த பத்மநாப சுவாமியானவர் மிக சந்தோஷித்து திருப்தியுடன், ஓ பிராம்ஹண சிரேஷ்டரே, நீர் செய்த ஸ்தோத்திரத்தால் நான் மிக களிப்படைந்தேன் உனக்கெப்போதும் தாரித்திரம் நேராமலிருக்கும்படியாயும், அந்தியத்தில் சாஸ்வித விஷ்ணுலோகமுண்டாகும்படியும் வரமளித்தேதனென்றுசொல்ல, கௌண்டின்ய மாமுனி ஆனந்தபரவசத்தில்மூழ்கி இவ்வண்ணம் சொன்னர். ஓ ஜகந்நாதா ! யான் வழியில்கண்ட மாமரத்தின் வரலாறென்ன, பசுவேது, விருஷபமேது, அந்த குளங்களின் கருத்தென்ன, அந்த

கழுதை, யானை இவைகளின் விபரமென்ன ? அந்த பிராம்.
ஹணன் யார் என்று கேட்க. பகவான் சொல்லுகிறார்: ஓ
பிராம்ஹமேணத்தமா பூர்வகாலத்தில் ஒரு பிராம்ஹணன்
எல்லா வித்தைகளையும் வாசித்த கர்வத்தால் ஒருவருக்கா
வது வித்யாதானம் செய்யாததால் காட்டில் யாருக்கும்
உபயோகமில்லாத மாமரமாய்ப் பிறந்தான், முன்னே ஒரு
வன் மிக செல்வவந்தனாகயிருந்தும் தன் வாழ்நாளில் ஒரு
வருக்காவது அன்னமிடாத தோஷத்தால் பசுவாய்ப்
பிறந்து புல்மேய வாய்வராமல் இப்படியும் அப்படியும்
திரிகிறான், முன்னொரு இராஜன் பணக்கொழுப்பால் பிராம
ணர்களுக்கு சவுட்டுபூமியை தானம் செய்தான், அந்த இரா
ஜன்தால் கொழுத்த ஒருதாய் காட்டில் அலைகிறான், அந்த
குளங்களை தர்மம, அதர்மமென்று அறியும். ஒரு மனிதன்
என்போதும் இதராளை தூஷித்துப்பேசினதால் கழுதை
யாய்ப்பிறந்து திரிகிறான், முன் ஒரு புருஷன் பெரியோர்
செய்த தர்மத்தை விக்கிரையமசெய்து ஆஸ்தியை சோத்த
திறல் யானையாய்ப்பிறந்தான், அனந்த பத்ம நாபனை
நானே உனக்கு பிரத்தியக்ஷமான பிராம்ஹணஸ்வரூபமாய்
வந்தேன். ஆகையால், நீ இந்த அனந்த விரதத்தை பதி
னன்கு வருஷம் அநுஷ்டித்து இவ்வுலகில், புத்திரபௌத்
திரர் முதலிய சம்பத்துகளை அனுபவித்து அந்தியத்தில்
நக்ஷத்திர மண்டலம் சேருவாய் என்று பகவான் அனுக்
கிரஹித்தார். ஓ தர்மராஜனே அந்த மஹாத்மாவான
கௌண்டின்யர் நக்ஷத்திர மண்டலத்தில் காணப்படுகிறார்.
மேலும், அகஸ்தியமாமுனி இவ்விரதம்செய்து உலகத்தில்
பிரசித்தி அடைந்தார். ஸகரசக்ரவர்த்தி, திலீபமஹா
ராஜன், பரதன், ஹரிச்சந்திரன், ஜனகர் முதலியவர்களிந்த

விரதத்தைக்கொண்டு உலகத்தில் இராஜ்ஜிய சுகமனுபவித்து முடிவில் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்கள். ஆகையால், இந்த விரதானுஷ்டானம் செய்கிறவர்களும், இக்கதையைச் சிரவணம் செய்த பேரும் அஷ்டைஸ்சுவர்யமனுபவித்து முடிவில் உத்தமபதவி அடைவார்கள் என்று ப்பவிஷ்யோத்ர புராணத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ணயுதிஷ்டிர ஸம்வாதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அனந்தவிரத கதை.

ஸம்பூர்ணம்

———

ஸ்ரீ ரஸ்து.

மத்தன த்வாதசீ விரதகல்பம்.

துலஸ்யம்ருதஜன்மாஸ்தி ஸதாத்வம் கேசவப்ரியே,
கேசவார்ச்சன யோக்யோமே வரதாப்பவ ஸர்வதா.
துவஸீ தேவதாம்த்யாயாமி. க்ருஷ்ணநந்தாஸ்ரு ஸம்ப்பூ
தே வரதே துலஸீஸ்வயம், த்வாமத்யாவாஹயாம்யார்ச்சே,
கமலாபதிவல்லப்பே. துலஸீ தேவதாயை நமஃ ஆவாஹ
யாமி. அநேக ஹாரஸம்யுக்தம், ஸுவர்ணமணி ஸம்யுதம்,
ரத்ன ஸிம்ஹாஸனம் திவ்யம் ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்ய
தாம். துலஸீ....நமஃ ரத்ன ஸிம்ஹாஸனம் ஸமர்ப்பயாமி.
க்ஷீரோ தத்திஸமுத்பன்னே தேவாஸுர ஸுபூஜிதே
விஷ்ணுப்ரியே மயாதத்தம் க்ருஹாணார்க்கியம் நமோஸ்து
தே. துலஸீ....நம ஃ அர்க்கியம் ஸ....மி. பத்மநாப்ப ப்ரீயே
தேவி பாத்யமேதன் மயார்பிதம் ஸங்க்ருஹாண சுப்பேஸ்
யாமே வரதே லோகபாவணி. துலஸீ....நமஃ பாத்தியம்
ஸ....மி. ஏலா லவங்க கற்பூர சந்தநாத்யைஸ்ஸுவாஸிதம்
பாநீயம்ச மயாதீதம் ஸம்யகாசமனீயகம், துலஸீ....நமஃ
ஆசமநீயம் ஸ....மி. க்ஷீராஜ்யேக்ஷுரஸைஃ புண்யைர்சுத்ஞச
மத்துஞ்ஞதத்தா; பஞ்சாம்ருதை ஸ்நாபயிஷ்யே, துலஸ்
யைதே நமோ நமஃ. துலஸீ....நமஃ பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநம்
ஸ....மி ஸுசிதலம் ஸுப்பரஸன்னம் ஸர்வளஷத்தி
ஸமன்விதம்; மயாஹ்ருதம் ஜலம்தேதஹி ஸ்நாநம் குரு ஹரி
ப்ரியே. துலஸீ....நமஃ சுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸ....மி.
பீதவஸ்த்ரயுகம் தேவி ஸர்வாப்பீஷ்ட ப்ரதாயினீ ஸர்வ

லக்ஷணஸம்பன்னே சுபேதே ப்ரததாம்யஹம். துலஸீ.... நமஃ வஸ்த்ரம் ஸ....மி. கஞ்சுகம் காஞ்சனம்திவ்யம் ப்ரம் ஹணநிர்மிதம்புரா, அஹம் தாஸ்யாமிதேவேசி. விஷ்ணு பத்னி நமோஸ்துதே. துலஸீ....நமஃ கஞ்சுகாபரணம் ஸ....மி. ஸ்வச்சம் நிர்மல மத்யர்த்தம் புரதஸ்யை க்ரு தம் சுப்பம், கண்டட்டசூதரம க்ருஹாணத்வம், ததாம்யாப் பரணநிச. துலஸீ....நமஃ ஆப்பரணனி ஸ....மி. சந்தநா கருகற்பூர ம்ருகநாப்பி ஸமன்விதம், கந்தம் க்ருஹாண தேவேசி, தேவதேவாங்க ப்பூஷணே. துலஸீ....நமஃ ஸ்ரீ கந்தான் ஸ....மி. சாலீயான் சந்த்ரவர்ணம்ஸ்ச, ஹரித்ரா மிஸ்ரிதான் சுபபான் அக்ஷதாம் ஸ்சார்ப்பயேத்துப்யம் க்ருஹாணஸ்ரீ ஹரிப்ரியே. துலஸீ....நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. மயாதத்தமிதம் புஷ்பம்; துலஸீ தளஸம்யுதம், மால்யம்க்ருஹாண தேவேசி வரதே விஷ்ணுவல்லப்யே. துலஸீ....நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி.

அத்தாங்க பூஜா.

துலஸ்யை நமஃ	பாதௌ பூஜயாமி.
விஷ்ணுப்ரியாயை	குல்பௌ பூ—மி
ரம்பேபார்வ்யை	ஊரூ பூ—மி
க்ஷீராப்திதனயாயை	கடிம் பூ—மி
ஸகலஸ்ரபூஜ்யாயை	நாப்பிம் பூ—மி
இந்திராபை	உதரம் பூ—மி
ப்ருந்தாவனவாஸின்யை	வக்ஷஸ்தலம் பூ—மி
மஹாலக்ஷ்மிம்யை	ஸ்தனௌ பூ—மி
ஸ்ரப்புஜாயை	ப்புஜான் பூ—மி
பத்மஹஸ்தாயை	ஹஸ்தௌ பூ—மி
ஸ்ரமுக்காயை	முக்கம் பூ—மி
ரமாயை	லலாடம் பூ—மி
இந்துஸோதர்யை	சிரஃ பூ—மி
ஸ்ரீ துலஸ்யை	ஸர்வாண்யங்கானி பூ—மி.

விஷ்ணுபூஜாம் க்ருத்வா, ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணும் புஷ்பைரர்ச்சயேத். க்ருஷ்ணஷ்டோத்ரம பூஜைசெய்து பிறகு கேசவாதிசதுர்விம்சதி (24)நாமங்களாலும் பூஜை செய்யலாம். தூபதீப நைவேத்தியம் செய்யவேண்டியது. சந்தநாகருகர்ப்பூர க்ருதகுக்குல ஸம்யுதம் க்ருஹாணத்தூபம் துலஸீ வந்தேதஹம்பக்தவத்ஸலே துலஸீ....நமஃ தூபமாக்கிராபயாமி. க்ருதவர்த்தி ஷுதீப்தம்சே, மயார்ப்பிதமிதம்சுப்பே, க்ருஹாணமங்களம் தீபம் ஷர்வைஸ்வர்யப்ரதாயினி. துலஸீ....நமஃ தீபம் தர்சயாமி. க்ஷீரம்சகுடஸமயுக்தம், ஸர்பிஷாயுதமாதராத் மயாநி வேதிதம் படுங்க்ஷ்வ, பஞ்சப்பக்ஷ்ய ஸமன்விதம். துலஸீ....நமஃ மஹாநிவேதநம் நிவேதயாமி. பூகீப்பலைஸ்ச கர்ப்பூரைர் நாகவல்லீ தளைர்யுதம், தாமபூலம் க்ருஹ்யதாம் தேவி வரதேப்பவசோப்பனே. துலஸீ....நமஃ தாமபூலம் ஸ....மி. அத்ரபூர்த்திம் மஹாகீர்த்திம் திவ்வியஸ்பூர்த்திம் ஹரிப்பிரியே, த்ராப்நுகாம மிதமேதவி ஸௌவர்ணம் புஷ்பமர்ச்சயேத். துலஸீ....நமஃ ஸுவர்ண புஷ்பம் ஸ....மி. பத்மநாபப்ரியே நித்யம், பத்மஸம்ப்பவபூஜிதே, பத்மபத்ர விசாலாக்ஷி, வரதாப்பவமேமஸதா. துலஸீ....நமஃ கர்ப்பூர நீராஞ்ஜனம் ஸ....மி. ஸர்வமங்கள மாங்கல்யே, சிவேஸர்வார்த்த ஸாத்தகே, சரண்யே த்ரயம்பகேதவி, நாராயணி நமோஸ்துதே துலஸீ....நமஃ மந்திர புஷ்பம் ஸ....மி. யானிகானி சதிப்ரதக்ஷிணம் ஸ....மி. நமஸ்கரோமிதேவித்வாம், விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலஸ்திதாம் ப்ரணதார்த்தி ஹரேநித்யம் ஆபீஷ்டப்பலதாப்பவ. துலஸீ....நமஃ ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸ....மி. யஸ்யஸ் ம்ருத்தியாச நாமோக்தியா தபஃபூஜாகிரியாதிஷு ந்யூநம்ஸம்பூர்ணதாம்யாதி ஸத்யோவந்தே தமச்சுதம்.

இதி பூஜாவித்தானம்

ஸம்பூர்ணம்.

மத்தன த்வாதசீ விரதகதை.

ஸூதபௌராணிகர் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய சௌனகாதி மஹருஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். ஓ! முனிஸ்ரேஷ்டர்களே, இன்னொரு உத்தமவிரதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி முன் ஒருகாலத்தில் வனத்தில் உல்லாசமாய் ஸஞ்சரிக்க எண்ணினவராய் ஸத்யபாமையுடன் ப்ருந்தாவனம் சென்றார். அப்போது அவ்விடத்தில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை தர்சிக்க நாரத மஹாமுனிவர் வந்தார். உடனே அவரைக்கண்ட ப்பகவான் அர்க்கியபாத்யாதி உபசாரங்கள்செய்து பூஜித்து, ஆஸனம் கொடுத்து அமரவைத்து சொல்லத் தொடங்கினர்: "ஓ முனீந்திரரே! தாங்கள் திரிலோகங்களிலும் சஞ்சரிக்கப்பட்டவராகையால், ஏதாவது விசேஷ ஸமாசாரங்கள் இருந்தால் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க" நாரதர் சொல்லத் தொடங்கினர். "ஓ யசோதாநந்தனரே! நான் ப்ரம்ஹலோகத்திலிருந்து இப்போதுதான் வருகிறேன். பிரம்ஹதேவன் தன் பத்தினியாகிய ஸரஸ்வதி தேவிக்கு உத்தமமான ஒரு விரதத்தைச் சொன்னர், அந்த விரதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும. அவ்விரதம் செய்த பதிவ்ரதா சிரோமணிகளுக்கு, ஸகல ஸம்பத்தும் புத்ரபௌத்ரர்க ளுண்டாவதற்குச் சந்தேகமே கிடையாது. அவ்விரதம் (ஆஸ்வீஜ) அல்லது ஐப்பிசிமாத சுக்கிலபக்ஷ ஏகாதசிதிதியில் உபவாசமிருந்து சுத்தமான சித்தத்தோடு ஒருமாதவரையில் துளசீ சகிதரான மஹாவிஷ்ணுவை பூஜை செய்யவேண்டும். மேலும் பஞ்சவர்ணத்துடன் ஐந்து பத்மங்களமைத்து அலங்கரித்து ஐந்து தீபங்கள் வைத்து, கந்தபுஷ்ப தூபதீபாதிகளால் ஷோட

சோபசார பூஜைகள்செய்து, ஐந்துவித நைவேத்தியங்கள் வைத்து தாம்பூலாதிகள் ஸமர்ப்பித்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாய் ஐப்பசி பூர்வபக்ஷ ஏகாதசிமுதல், கார்த்தீக சுத்த ஏகாதசிவரையில் பூஜை செய்யவேண்டும். ஏகாதசி தினத்தில் உபவாசமிருந்து கல்பத்தின்படி மஹாவிஷ்ணுவை பூஜித்து இராத்திரி (ஜாகரணம்) அதாவது கண்விழித்து மறுநாள் காலை துவாதசியில் ஸ்நாநம்செய்து, மடிவஸ்திரங்கள் தரித்துக் கொண்டு சுமார் ஐந்துபடி அரிசிமாவில் சர்க்கரை, பால் சேர்த்து பிசைந்து மூன்று உருண்டைசெய்து அதிலொன்றுத் துளசிக்கு நைவேத்யம் செய்து, பிராம்ஹணருக்கொன்று தானம்கொடுத்து, மற்றொரு உருண்டையை உரலில் போட்டு பால்விட்டு கருப்பங் கழிகளால் இடிக்கவேண்டியது: அப்படி இடிக்கும்போது ஸ்திரீகள் பாட்டுப் பாடிக் கொண்டே இடிப்பார்கள். அச்சமயத்தில் பால் துளிகள் எத்தனை தன் சரீரத்தில் விழுகிறதோ, அத்தனை வருஷகாலம்வரையில் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வாஸம் செய்வார்களென, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லுகிறார். "ஓ நாரதமுனிவரே! முன்னே யார் இவ்விரதம் செய்யப்பட்டு அவர் என்ன பலனடைந்தார்களென, நாரதர் சொல்லுகிறார்: "ஓ தேவகீநந்தனரே! பூர்வத்தில் வடதேசத்தில் வேதசாஸ்திரங்களைப் படித்துத்தேர்ந்த தேவதத்தரென்று ஒரு ப்ராம்ஹணரிருந்தார், அவர் தனக்கு சந்தான மில்லாமையால் திரிலோக கர்த்தனுகிய மஹாவிஷ்ணுவைக் குறித்துத் தவம்புரிகிறேனென்று நாட்டைத்துறந்து ஒரு பெரிய காட்டிற்சென்று ஒரு குளக்கரையிலிட்கார்ந்து மிகக் கடினமான தவம் புரிந்தார். அப்போது மஹாவிஷ்ணு ஒரு விருத்த வேதியரூபம் தரித்துக்

கொண்டு அந்த தவசிகளுமுன்னே தோன்றி, ஹே ப்ராம்ஹணகுல சிரேஷ்டரே! நீரேனிப்படி அகோர தபம புரிகின்றீர், சொல்லுமென, அந்த தேவதத்தன் விருத்த ப்ராம்ஹண ஸ்வரூபியாகவந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனை வலம்வந்து நமஸ்கரித்து "ஓ ஜகந்நாதா! தங்கள் பாத தரிசனத்தால் என் ஜன்ம ஸாப்பல்யமாயிற்று. நான் கிரு தார்த்தனானேன்" என்று பலவிதமாக ஸ்தோத்திரம்செய்து நின்றபோது, அந்த ப்ராம்ஹண ஸ்வரூபி ஓவிப்ரோத்தமா உனக்கு வேண்டிய வரங்கள்கேளுமென, அப்போது தேவ தத்தன் சொல்லுகிறார்: "ஓ வாஸுதேவா! (அபுத்தரஸ்ய கதிர்நாஸ்தி) என்கிற த்தர்மசாஸ்திரத்தால், புத்திரஹீன னைபடியால் எனக்குக் கதிகளுண்டாகும்படி புத்ரபிக்ஷை அளிக்கவேண்டு" மென்று ப்ரார்த்திக்க, ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தி சொல்லுகிறார். ஓ ப்ராம்ஹண! அற்பாயுஸுள்ள பிள்ளையாவது, வைதவ்வியமடையும், பெண்ணையாவது கொடுக்கிறேன். இந்த இரண்டில் உனக்கெது இஷ்டமோ அதைச் சொல்லுமென, பிராம்ஹணன் வீட்டுக்குப்போய் ன் ப்பார்யாளைக் கேட்டுவந்து சொல்லுகிறேனென்று வீட்டுக்குபோய் தன் மனைவியுடன் அதைப்பற்றி ஆலோ சித்தபோது வைதவ்வியமடையும் பெண்ணையே கேளு மென்று பாரியாள் சொல்ல பிராம்ஹணன் பழையபடி அவ்விடத்திற்கு வந்து கமலநாபனை நமஸ்கரித்து ஒரு பெண்மகளையே தந்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, அப்ப டியே பர்த்தாவில்லாத குமாரத்தியே உண்டாகக்கடவ தென்று சொல்லி ப்பகவான் அந்தர்த்தான மாயினர். பிறகு தேவதத்தன் வீட்டிற்குவந்து ஸுகமா யிருக்கும் காலத்தில் சிலநாட் கழிந்த பின்னர், இந்த ப்ராம்ஹண னுடைய ப்பார்யாள் கருவுற்று 10-ம் மாதத்தில் ஒரு

பெண்ணைப் பெற்றுள். அந்த பெண் குழந்தை நாளளவில் விருத்தி சந்திரனைப்போல் வளர்ந்துவந்தாள். சிலகாலத்திற்கு பிறகு ஐபிரண்டாண்டு பூர்த்தியாய் விவாகப் பருவகாலம் சமீபித்ததவுடன் அப்பெண்ணின் பிதாவானவதவதத்தன் ஒரு ப்ராம்ஹணப்பிள்ளைக்கு கன்னிகாதானம்செய்துவிவாஹம் நடத்திணர். அபபடிக் கொடுத்து கல்யாணமான இரண்டாமாத முடிவிலேயே அப்பெண்ணின் ஜன்மாந்திரபாபத்தால் அவள் கணவன் மரணமடைந்தான். இன்னும் சில நாளில் அவள் தாய்தந்தையரும் காலகதி அடைந்தார்கள். வைத்தவ்யமடைந்த அந்தப்பெண் தன் தகப்பனர் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு தானதர்மம் செய்யாமலே வீட்டிற்கு வரும் பிச்சைக்காரர்களுக்கெல்லாம் நாஸ்தி நாராயணவென்று சொல்லிக்கொண்டு பிச்சை யிடாமல் மிகக் கடினமனங்கொண்டு இருந்தாள்.

இப்படி இருக்க ஒருநாள் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவானவர் தன் மனதில் கீழ் வருமாறு யோசித்தார். ஓ ஹோ, இந்த விதவை கிஞ்சித்தும் இரக்கமில்லாமல் கடின நெஞ்சுடையவளாயினும் நாராயண என்னும் நாமத்தைமாத்திரம் விடாமல், ஸ்மரணைசெய்துகொண்டிருக்கின்றுள் என்று சந்தோஷித்து பிராம்ஹண சொரூபியாய் அந்தகைம்பெண் வீட்டிற்குவந்து உபாதானம் கேட்கவே, அவ் விரக்கமில்லாதவள் நாஸ்தி நாராயணவென்று சொன்னுள். அப்போது பிராம்ஹணவேஷதாரியாகிய ஸ்ரீமன்நாராயணமூர்த்தி ஓ அம்மா காலவேளையில் பிச்சைக்கு வந்த அதிதியை என் அவமதிக்கிறுய் என அந்த கைம்பெண்ணனவள், கண்கள் சிவக்க மிகக்கோபத்துடன் தான்மெழுகிக்கொண்டிருந்த சுருணையை, அந்த பிராம்ஹண வேஷதாரியும் ஜகத்ரக்ஷகருமான அவருடைய பிக்ஷாபாத்திரத்

தில் வீசியெறிந்தாள். உடனே அந்த பிராம்ஹணர் தூர விலகிப்போய் தன் பாத்திரத்தைப் பார்க்குங்கால், அந்த மெழுகின சுருணையுடன் ஒரு துவரையிருந்தது, அப்போது அந்த துவரையை, நாராயணமூர்த்தி மூலைக்கப்போட்டு வைகுண்டத்திற்கு ஏகினர்.

அத்துவரை சிலநாளில் மூளைத்து பெரிய செடியாகி இலைகள், புஷ்பங்கள், காய்களுடன் கூடியிருந்தது. அந்த விதவையும் சிலகாலத்திற்குமேல் மரணமடைந்து புழு வாய்ப்பிறந்து அந்தத் துவரைச்செடியிலிருந்த இலைகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தது இப்படி இருக்க சிலகாலஞ் சென்றபிறகு. ஜகந்நாதனுகிய நாராயணன் லக்ஷ்மீஸமேத ராய் விதவையாயிருந்து இப்போது புழுவாயிருக்கும் அந்தப் புழுவிடம்வந்து ஓ கீடகமே நீ நன்றுயிருக்கிறுயா என, அந்தப் புழுவானது, ஓ ஜகதீசா, உமக்குத்தெரியாத விஷயம் ஏதாவதுண்டா ! இவ்விதமாய் இலைகளைச்சாப் பிட்டுக்கொண் டிருக்கிறேனென, லக்ஷ்மிதேவி யானவள், தன் பர்த்தாவாகிய வைகுண்டநாதரைப்பார்த்து ஓ பிராண நாதா, இதற்கு இந்த புழுஜன்மம் வருவதற்குக் காரண மென்னவென்று கேட்க, நாராயணன் சொல்லுகிறார்.

இந்தப் புழு, பூர்வத்தில் மனுஷ்யகர்ப்பத்தில் பெண் ணைப்பிறந்து பாலியத்திலேயே விதவையாய், பிறகு புழு வாய் பிற்க்கிறவரையில் நடந்த கதையைச்சொல்ல,அதைக் கேட்ட மஹாலக்ஷ்மி, இவளுக்கு இந்த புழுஜன்மமெப்படி ஒழியுமென்று கேட்க, நாராயணன், ஓ பிராணநாயகி, இதற்கு கார்த்திகை மாதத்தில் சுத்தத்வாதசியில் நடத் தும் விரதப்பலனில் கொஞ்சம்கொடுத்தால் இந்த ஜன்மம் சாபல்லியமாகுமென, ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மி அப்பலனை உடனே கொடுத்தாள்.

அப்பொழுது அந்த புழுவானது ஸ்திரீ ரூபம் தரித்து லக்ஷ்மிநாராயணர்களை வலம்புரிந்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்செய்து லக்ஷ்மிதேவியோடு சொன்னாள்: ஓ ஜகந்மாதா இந்த் விரதம் நானும் செய்யப்பிரியப்படுகிறேன், அதை எனக் குபதேசம்செய்யவேண்டுமென்று லக்ஷ்மிதேவியைப் பிரார்த்திக்க அத்தேவி சொல்லுகிறாள். ஓ பெண்மணியே! கார்த்திக சுத்த ஏகாதசியில் உபவாஸம் செய்து துளசி பிருந்தாவனத்தில் மெழுகி பஞ்சவர்ணத் தோடும் ஐந்துவிதமான பத்மக்கோலங்களாலும் அலங்கரித்து ஷோடசோபசாராதி பூஜைகள்செய்து தூபதீப நைவேத்தியங்களால் விரத கல்பத்தின்படி துளசியைப் பூஜித்து அவ்விரவுமுழுமையும்கண்விழித்துபுராணஸ்ரவணங் கள்செய்து மறுநாள் உதயத்தில் ஸ்நானம்செய்து, சுத்த வஸ்திரங்களைத்தரித்து, முன்னுளைப்போல் துளசிதேவிக்கு புனர்ப்பூஜைகள்செய்து, சர்க்கரை, வெல்லம், பால், பச்சரிசி யாவில் போட்டுக்கலந்து, அந்த மாவை மூன்றுஉருண்டை யாக்கி, அதிலொன்றை, துலஸிக்கு நிவேதித்து அதை பிராமணருக்கு தானம்செய்து மிகுந்த உருண்டையை உரலில் போட்டு பால்விட்டு, சுமங்கலிகளுடன் பாட்டு பாடிக் கொண்டு, கருப்பங்கழிகளால் இடித்து, பிறகு பிராம்ஹணர்களையும் ஸ்திரீகளையும் பூஜைசெய்து அவர்களுக்குப் பழம் தாம்பூல தக்ஷிணைதிகளைக்கொடுத்து, அறுசுவையுடன் திருப்தியாக, அன்னமளித்து, பிறகு, தீர்த்த ப்ரஸாதங்கள் நாமும் சாப்பிடவேண்டியது. மேற்சொன்னவாறு ஐந்து வருஷம் இந்த விரதம் அநுஷ்டித்துக்கொண்டு வந்து, ஆரம்பத்திலாவது, மத்தியிலாவது, கடைசியிலாவது, உத்தியாபனை (அல்லது) விரத பூர்த்திசெய்யவேண்டியது. உத்தியாபனக்ரமத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். முதலில்

லக்ஷ்மீ நாராயணப் பிரதிமைகளை சக்திக்குத் தக்கபடி பொன்னிலாவது, வெள்ளியிலாவதுசெய்து, சுத்தமான இடத்தில் கோமயத்தால் மெழுகிக் கோலங்களிட்டு, அவ்விடத்தில் இலைகள்போட்டு ஐந்து படிக்குக் குறையாமல் வெண்மையான பச்சரிசிக்கொட்டி அதில் பிரதிமாசோதனம் அப்பிஷேகம்செய்து வைத்து, மேற்சொன்ன பிரதிமைகளை வைத்து பிரதிமைகளுக்கு பிரத்யேகமாகவஸ்திரங்களைக்கட்டி சந்தன்புஷ்பாதிகளால் அலங்கரித்து ப்ராண ப்ரதிஷ்டை செய்து தூபதீப நைவேத்தியாதி ஷோடசோபசாரங்களால் லக்ஷ்மிநாராயணர்களைப்பூஜித்து ஐந்து தரம் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள செய்து, இராத்திரி முழுமையும் நிததிரையில்லாமல் ஒரேமனதாய் புராண சிரவணதிகள்செய்து மறுநாள் உதயத்தில் ஸ்நாநாதி யனுஷ்டானங்கள் முடித்து, புநர்ப்பூஜாதிகள்செய்து சாதுவாயும் குடும்பியாயுமிருக்கும் ப்ராம்ஹணருக்காவது, (புரோஹிதருக்காவது) ப்ரதிமாதானஞ்செய்து, இரண்டு சுமங்கலிகளுக்கும், பதினைந்து ப்ராம்ஹணருக்கும், தாம்பூலவஸ்திர தக்ஷிணைகளால் திருப்திசெய்து, தம்பதி பூஜைகளும் நடத்தி, பந்துமித்ரர்களுடன் ஷட்ரஸோபேதமான போஜனம் செய்வித்து, தாம்பூலம் கொடுத்து இவ்விதமாக சக்திக்குத் தக்கபடி விரதபூர்த்தி செய்யவேண்டியது. விரதோத்தியாபனை செய்யாதவர்கள் புழுவாய் பிறப்பார்கள். ஆகையால் இந்த விரதம் செய்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும் தங்கள் தங்கள் கோரிக்கைகள் பூர்த்தியாய் முடியும். இந்த விரதம் திருப்தியோடு செய்கிறவர்கள் இம்மையில் ஸகல சௌக்கியங்களுமனுபவித்து, மறுமையில் ஸ்வர்க்காதி போகங்களடைவார்களென்று ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியால் அந்த இல்ல நாராயணியென்னும் பெண்ணுக்கு உபதேசிக்கப்

பட்டது. இவ்விரதத்தை யார் செய்தாலும் உலகத்தில் லக்ஷ்மிகடாக்ஷமுண்டாகி, சௌபாக்கியம் அடைந்து நெடு நாள் வாழ்ந்து பிறகு சத்கதி அடைவார்களென்று, ஸ்ரீமந் நாராயணனாலும் சொல்லப்பட்டது. இல்ல நாராயணி என்கிற பெண் இவ்விரத, உத்யாபனையும் க்ரமப்படி செய்து பிறகு நற்கதி அடைந்தாள். ஆகையால்ப்ருந்தா வனத்தில் ஸத்தியப்பாமையுடன் இருந்த சமயத்தில் நாரதரால் சொல்லப்பட்ட இம்மதனத்வாதசி விரதம் யார் செய்தாலும், அக்கதையை பக்தியோடு படித்தாலும், கேட்டாலும், ஸகல பாபங்களினின்று விடுபட்டு மேலான வைகுண்டபதவி அடைவார் என்பது திண்ணமென ஸ்ரீமந் நாராயணராகிய க்ருஷ்ணமூர்த்தியால் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. மேலும் ப்பவிஷ்யோத்தர புராணத்திலும், இவ் விரதத்தைப்பற்றி விசேஷப் பலனுண்டென்று சொல்லி யிருக்கிறது. அப்புராணத்திலும் இதுவிஷயம் படித்துத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம் மிகப் புண்ய சரித்திரம்.

மத்தன த்வாதசி விரத கதை

முற்றிற்று.

ஓ

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமீ விதம்.

சு. அத்யஸ்திக்வா நிராஹாரோ, ஸ்வோப்பூதே பர மேஸ்வர, ப்ரபோஜ்யாமி தேவகீபுத்ர, பூஜாம்க்ருத்வா வித் தானதஃ. நியமமந்த்ரம் சு. துளஸீதளஸம்யுக்தம், யஸ்தோ யம், சிரஸாவஹேத் ஸஸ்நாத ஸ்ஸர்வதீர்த்தேஷீ, ஸர்வ யக்ஞ ப்பலம்லப்பேத். சு. வஸந்தியானிதீர்த்தானி, புண் யானிப்புவனத்ரயே, தேப்யஸ்தீர்த்தஸ ஹஸ்ரேப்யஃ பாவ நேப்பியோ நமோநமஃ. கலசாதக ஸ்தாபன மந்த்ரம். சு. பிபந்தம் பரம்த்யாயேத் ஸ்ப்ருசந்தம் பாணிநாபரம், விலோக்யமானம், ப்ரேமார்த்ர, மூக்கம் மாதுர் முஹுர் முஹுஃ. பிறகு, சங்கல்பம் செய்கிறது. ஏவங்குண, விசே ஷண விசிஷ்டாயாம், சுப்பதித்தெள, அஸ்மாகம் ஸஹ குடும்பாநாம், க்ஷேமஸ்ஸ்தைர்ய, விஜய ஆயுராரோக்ய, ஐஸ்வர்யாப்பி வ்ருத்யர்த்தம், ஸகலமநோரத்தாவாப்த்யர்த் தம், ஸமஸ்தஜன்மார்ஜித பாபநிவ்ருத்யர்த்தம், புத்ர பௌத்ராப்பி வ்ருத்யர்த்தம், த்தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித்தப்பலபுருஷார்த்த லித்யர்த்தம், ஸ்ரீகோபிதேவி தேவகீ வஸுதேவஸமேத ஸ்ரீக்ருஷ்ண முத்திஸ்ய, ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரீத்யர்த்தம், க்ருஷ்ணஜன்மாஷ்டமீ வ்ரத புண்யகாலே, ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணபூஜாங்கரிஷ்யே. (நமஃ) கதங்க, கல்சபூஜா, சங்க்க பூஜா, பீட்டார்ச்சனம், க்ருத்வா, அத்த ஸ்வர்நாக, ரஜதாத, தாம்பிரேண, ம்ருண்மயே நவா, ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணப்ரதிமாம் க்ருத்வா, பூஜாம்கரிஷ் யே. (நமஃ) பொன், வெள்ளி, செம்பு, அல்லதுமண்ணினு

வது, கோபாலர்களையும், ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையும், பிரதிமாரூப மாய் செய்துவைத்து பூஜிக்கவும். மூலமந்த்ரேணவா, விஷ்ணு ஸூக்தேனவா, ஸர்வம் ப்ரதிவாக்யேந பூஜயேத் தீமான். அத்த த்யான ஸ்லோகம. ஸ்ரீக்ருஷ்ண கோபீஜன முக்ய விஷ்ணே, ப்ரம்ஹாண்ட குஹிம்ப்பரவாஸூதேவ, கோபஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ர ஷோடஸ வல்லப்பாக்ய, கோவிந்த பீதாம்பரசங்க்ச சக்ரின். ஏவம்த்யாத்வா ஹரிம்ஸம்யக், ஸ்ரீகிருஷ்ணம் விஸ்பரூபிணம், இஷ்டகாம்யார்தத சித் யர்த்தம், பூஜாம் குர்யாத் யத்தாவித்தி. ஆவாஹயாமி தேவேச வித்தகந்த்தர்வஸேவித யத்ரஹஸ்யமிதம் புண் யம், ஸர்வபாப ஹரோஹரிஃ. தேவகீவஸூதேவ ஸமேத ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ண ப்ரீத்யர்த்தம் ஸபரிவாரேண, ஆவா ஹனம் ஸமர்ப்பயாமி. தேவதேவ ஜகன்னத்த ப்ரணதஃ க்லேசநாசன, ரத்னஸிம்ஹாஸனம் திவ்யம் க்ருஹாண மத்துஸூதன. ஸ்ரீதேவ....நமஃ ரத்நசிம்ஹாஸநம் ஸ....மி. வாஞ்சிதம் குருமேதேவ துஷ்க்ருதஞ்ச விநாசய, பாத் யம் க்ருஹாண பகவன், மாத்ரு துத்ஸங்கஸம்ஸ்தித. ஸ்ரீதேவகீ.....நமஃ பாத்யம் ஸ... மி. குருஷ்வமே தயா தேவ, ஸம்ஸாரார்திப்பயாபஹ, தத்திகூஷீரஜலோபேதம், க்ருஹாணார்க்யம் நமோஸ்துதே, ஸ்ரீதேவகி....நமஃ அர்க் யம் ஸ....மி. ஸ்ரீவத்ஸ்தாங்க ஜகத்ரூப ஸ்ரீத்தர ஸ்ரீநிகேதந உபேந்திரதேவகீபுத்ர, க்ருஹாணசமநீயகம். தேவகீ.... நமஃ ஆசமநீயம் ஸ....மி. கோபவேஷ நமஸ்துப்யம், தத்தி கூஷீர ஸமன்விதம், மத்துபர்க்கம் க்ருஹணேதம், மயா தத்தம்ஹரிகேசவ. தேவகீ....வஸ....நமஃ மத்துபர்க்கம் ஸ....யாமி. சர்வாய ஸ்வர்கபதயே, கோவிந்தாய மஹாத் மனே, ஸ்நானம் பஞ்சாம்ருதம், தேவ, க்ருஹாணஸூர ஸத்தம, தேவகீ....வஸூ....நமஃ பஞ்சாம்ருத ஸ்நானம்

ஸ....மி. நாரிகேளோதகம் கங்கா, யமுனதிஸமுத்பவம், சுத்தோதகக்ருஹாணேச ஸ்நானம் குருயத்தாவித்தி. தேவகீ....நமஃ ஸ்நானம் ஸ....மி. ஆசம்யதாம் ஜகன்னாத்த ஸம்ஸாரார்ணவ தாரக, கோவிந்த பரமானந்த விஸ்வரூப நமோஸ்துதே தேவகீ....ஸமேத....நமஃ ஆசமநீயம் ஸ....மி. பீதாம்பராணி ஸர்வேச, நாநாவஸ்த்ரோப சோபித த்தாரயேத் விஸ்வரூபாத்மன், ஸ்ரீகிருஷ்ணஜகதாம்பதே. தேவகீவஸு....கோபால....ஸ்வா....நமஃ பீதாம்பரத் தார ணம் ஸ....மி. ப்ரம்ஹஸூத்ரம் சோபவீதம் த்ரயீநாத்த த்சராத்தர, கோவிந்த பரமாநந்த, வாஸுதேவாயதேநமஃ தேவகி....வஸு....ஸமே....நமஃ எக்ஞோபவீதம் ஸ....மி கேயூரவலயம்சைவ, க்ரைவேயம். குண்டலத்வயம், அங் குளீயகரத்ஞனி, ப்பூஷணாநித்ய க்ருஹ்யதாம். தேவகி வஸுதே....ஸ....நமஃ ஸர்வாப்பரணனி ஸ....மி. சந்தநா கருகஸ்தூரி, க்கணஸாரஸமன்விதம், கந்தம் க்ருஹாண கோபால, நாநாகந்தாம்ஸ்ச-த்தாரய. தேவகி....கோபா.... நமஃ கந்தம் ஸ....மி. கோவிந்த பரமானந்த ஹரித்ரா ஸஹிதா க்ஷதான், விஸ்வேஸ்வர விசாலாக்ஷ, க்ருஹாண பரமேஸ்வர. தேவகி....ஸமேத....கோபா....நமஃ ஹரித் ராக்ஷதான் ஸ....மி. சாமந்திகா வகுள சம்பக பாட லாப்ஜ, புன்னக ஜாஜி கரவீரஸாலபுஷ்பைஃ பில்வப்ர வாள, துளஸீதளமல்லிகாளி, த்வாம் பூஜயாமி, ஜகதீஸ் வர வாஸுதேவ. கோபலகிருஷ்ணப்யான்னமஃ பரிமள பத்ரபுஷ்பாணி பூஜயாமி. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணம் பலப்பத்ரஞ்ச, வஸுதேவஞ்ச தேவகீம் ரோஹிணீஞ்ச ஸுபத்ராஞ்ச, யசோதாநந்தமேவச துர்க்காம் சைவ முனீம்ஸ்சைவ பூஜ யேத்கோபவர்த்தனம். ப்ரம்ஹாதீன் பூஜயேத். அஷ்டதிக் பாலகான் பூஜயேத். கஸ்யபாதிஸப்த இருஷீன் பூஜயேத்.

அத்தாங்க பூஜா.

த்ரிவிக்ரமாய நமஃ. பாதௌ பூஜயாமி.
கங்காப்ரப்பவாய குல்ப்பௌ பூ—மி
விஷ்வக்ஸேநாய ஜங்கே பூ—மி
ஜநார்த்தநய ஜாநுநீ பூ—மி
நீலாம்பராய ஊரு பூ—மி
கருடவாஹநய கட்டிம் பூ—மி
லோகப்ரப்பவாய குஹ்யம் பூ—மி
பத்மநாப்பாய நாப்பிம் பூ—மி
தாமோதராய உதரம் பூ—மி
கௌஸ்துப்பத்தாரிணே ஹ்ருதயம் பூ—மி
வநமாலிநே ஸ்தநௌ பூ—மி
கம்புக்ரீவாய கண்ட்டம் பூ—மி
திவ்வியாயுத்தாய ஸந்த்தௌ பூ—மி
சார்ங்பாணயே பாஹூன் பூ—மி
சக்ரத்தராய ஹஸ்தௌ பூ—மி
சந்தரமூக்காய முக்கம் பூ—மி
தேவகர்ப்பாய ஓஷ்டம் பூ—மி
உபேந்த்ராய. க்கராணம் பூ—மி
புண்டரீகாக்ஷாய நேத்ரே பூ—மி
விஷ்டரஸ்ரவஸே கர்ணௌ பூ—மி
மாத்தவாய லலாடம் பூ—மி
ஸர்வாத்மநே சிரஃ பூ—மி
தேவகீஸுநவே நமஃ ஸர்வாண்யங்கானி பூ—மி.

அனந்த விரதத்திலுள்ள 108-நாம க்ருஷ்ணஷ்டோத்திரத்தைப் பார்த்து பூஜை செய்துக்கொள்க.

தூபதீப நைவேத்யங்கள்.

சு. தசாங்கம் குக்குலம் த்தூபம், கோக்ருதேந ஸமன்விதம், த்தூபம் க்ருஹாணதேவேச, ஸர்வலோக நமஸ்க்ருத. தேவகீ வஸுதேவ ஸமேத ஸ்ரீ கோபால க்ருஷ்ணாய நமஃ த்தூபமாக்ராபயாமி. த்ரிலோகேச மஹாதேவ ஸர்வக்ஞானப்ரதாயக, தீபம் தாஸ்யாமி தேவேச, ரக்ஷமாம் ப்பக்தவத்ஸல. தேவகீ வஸு....கோபால....நமஃ தீபம் தர்சயாமி. ஸர்வ ப்பக்ஷணையஸ்ச ப்போஜ்யைஸ்ச, ரஸைஷ்ஷட்ப்பிஸ் ஸமன்விதம் நைவேத்தியந்து மயாதீதம் க்ருஹாண புருஷோத்தம. ஸ்ரீ கோபால க்ருஷ்ணாய நமஃ ப்பக்ஷியப்போஜ்யாதீன் நிவேதயாமி. ஸுத்தாரஸம் ஸுவிபுலம் மயாநீதந்து மாத்தவ, க்ருஹாண கலசாநீதம், யத்தேஷ்டமு பப்புஜ்யதாம். ஸ்ரீ கோபால ....நமஃ பூர்வாபோசனம் ஸ....மி. பாநீயம் பாவனம் ஸ்ரேஷ்டம், யேலகாதி ஸுவாஸிதம் கர்ப்பூரவாஸிதம் தோயம ப்ரீத்யர்த்தம் மத்ஸுஸ்தன. மத்தியே மத்தியே பாநீயம் ஸ....மி. உத்தராபோசனம் க்ராஹ்யம் ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளனம் குரு. அனந்தரம் பாதப்ரக்ஷாளனம் குர்யாத். ஸ்வாமிக்கு அம்சையானபிறகு கைகால்களை சுத்தி செய்து வைக்கிறது. பிறகு சு. பூகீப்பலைஸகர்ப்பூரைர் நாகவல்லீ தளைர்யுதம், லவங்கேலா சூர்ணயுக்தம், தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம். ஸ்ரீ தேவகீ வஸுதேவ ஸமேத கோபாலாய நமஃ தாம்பூலம் ஸ....மி. ஸ்வர்ண புஷ்ப மிதம்தேவ, க்ருஹாண புருஷோத்தம, கோடி ஸூர்ய ப்ரதீகாசம், ஸ்வர்ணபுஷ்பம் மஹேஸ்வர. கோபாலக்ருஷ்ண ஸ்வாமிந நமஃ ஸ்வர்ணபுஷ்பம் ஸ....மி. கர்ப்பூரவர்தி ஸம்யுக்தம் தீபமாலாமஹேஸ்வர, நீராஜனம்

க்ருஹாணேச, தேவக்கியாநந்தவாத்ஸல்ய. தேவகீ வஸு தேவ ஸமேத ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ணாய நமஃ, கர்ப்பூரநீராஜனம் ஸ....மி. ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸர்வலோகேச, நாநாபுஷ்பைஃ ஸுராஜிதைஃ புஷ்பாஞ்ஜலிம் ப்ரதாஸ்யாமி, க்ருஹாணேச மயார்பிதம் ஸ்ரீ கோபாலாய நமஃ புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸ....மி. சு. தேவ தேவஜகன்னுத்த, வாஞ்சிதார்த்த ப்ரலப்ரத, ப்ரதக்ஷிணம் கரோமித்வாம், ஸம்ஸாரார்ணவதாரக. ஸ்ரீ கோபாலாயநமஃ ப்ரதக்ஷிணம் ஸ....மி. சு. கிருஷ்ணாய வாஸுதேவாய, தேவகீ நந்தனாயச, நந்த கோப குமாரார்ய கோவிந்தாய நமோநமஃ. ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ணாயநமஃ ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரான் ஸ....மி. சு. அபராத்த ஸஹஸ்ராணி, க்ரியந்தேதஹர்நிசம்மயா, தாஸோஹமிதிமாம் மத்வாக்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம என்று ப்பக வானை ப்ரார்த்தனை செய்கிறது. தேதாகந்தாக்ஷதைஃ புஷ்பைஃ பூஜயேச் சந்தரமண்டலம். சந்தரமண்டலத்தை பூஜைசெய்து பிறகு, அர்க்கியம் விடவேண்டியது. அர்க்கியத்துக்கு வேண்டிய புஷ்பம், அக்ஷதை, பழம் வைத்துக்கொண்டு அற்கியம் விடவேண்டியது.

அர்க்ய ஸ்லோகங்கள்.

சு. ஜ்யோதிஷ்மதே நமஸ்துப்யம், நமஸ்தே ஜ்யோதிஷாம்பதே நமஸ்தே ரோஹிணீகாந்த ஸுத்தாகர நமோஸ்துதே. மேற்சொன்ன ஸ்லோகம் சந்தர ப்ரார்த்தனை செய்கிற மந்த்ரம் (1) சு ஜாதஃ கம்ஸவத்தார்த்தாய, ப்பூபபாரோத்தாரணயச, தானவானாம் விநாசாய, வஸுதேவ குலோத்ப்பவ. ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணாய நமஃ ப்ரசத்தமார்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. (2) சு. பாண்டவானாம் ஹிதார்த்தாய, த்தர்மஸம்ஸ்தாபணயச, கௌரவானாம் விநாசாய வஸுதேவ குலோத்ப்பவ ஸ்ரீகோபால

கிருஷ்ணாய நமஃ த்விதீயார்க்கியம் ஸ....மி. (3) சு. ஸ்ரா வண்யாம் க்ருஷ்ணபக்ஷே து அஷ்டமீரோஹிணீயுதா, தஸ் யாம் சந்த்ரோதயே, ராத்ரௌ பாலகிருஷ்ண ஸமுத்ப்பவஃ ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணாயநமஃ திருதீயார்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி. (4) சு. சந்த்ரார்க்கியம். சு கூஷ்ரோதார்ணவஸம்பூத அத் திரிநேத்ர ஸமுத்ப்பவ, கிருஹாணார்க்கியம் மயாதத்தம், ரோஹிண்யாஸஹிதஸ் சசின், ஸ்ரீகோபால க்ருஷ்ணாய நமஃ சந்த்ரார்க்கியம் ஸமர்....மி. சு. "யஸ்யஸ்ம்ருத்யாச நமோக்த்யா. இந்த ஸ்லோகம் கடைசியில்சொல்லி அக்ஷ தையும், ஒரு திருத்தொளா துளசீதளம் (அல்லது) புஷ் பம்சேர்த்து ஜலத்தோடு பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டியது. பூஜை முடிந்தது.

விரதப்பல ஸ்லோகங்கள்.

சு. நமஃ பரமகல்யாணநமஸ்தே விஸ்வமங்கள வாஸு தேவாய சாந்தாய, யதூநாம்பதயே நமஃ. நாரதௌளவாச. சு. ஜயந்தியாஸ்சைவ மஹாத்மியம, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ்ய மஹாத்மநஃ, யத்ருத்வாஹம் கமிஷ்யாமி, தத்விஷ்ணோ: பர மம்பதம்|| பிதாமஹௌளவாச|| ஸ்ருணுவத்ஸப்ரவக்ஷ்யாமி, ஜயந்த்யாஸ்ச ப்ரப்பாவகம் ஜயம்புண்யஞ்ச லப்பதே சிக் ரம் பாபஸ்யநாசனம். ஸ்மரணத் கீர்த்தனத்பாபம், ஸப்த ஜன்மார்ஜிதம் மூனே, ஜயந்திஹ்ரதே ஸர்வம் கிம்புநஸ் சோபவாஸிநாம், க்ருஷ்ணஜன்மாஷ்டமீலோகே பவித்ரா பாபநாசனீ க்ரதூநாஞ்ச ப்பலம்தேஷாம் தீர்த்தாயுத ப்ப லம் ப்பவேத்.

ப்பல ஸ்லோகங்கள் முற்றிற்று.

கதை ஆரம்பம்.

ஸ்ரீ மூனிஸ்ரேஷ்டராகிய நாரதர் உலக நன்மைக்காக சத்தியலோகம் சென்று, அவ்விடத்தில் வெண்தாமரையில் பிறந்து பத்மாஸனத்தின்மீது எழுந்தருளியிருந்த பிரம்ஹ தேவரைநோக்கி, "ஹே பிதா" ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஷ்டமீ விரத மகத்துவத்தைபற்றி யான் கேழ்க்க விரும்புகின்றேன். ஆகையால், தாங்கள் தயவுகூர்ந்து எனக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று நாரதர் கேட்டார். அதற்கு பிரம்ஹ தேவர், "ஓ என் குழந்தையாகிய நாரதா சொல்லுகிறேன் கேள். அவ்விரதம் கலியுகத்தில் ஜனங்களுக்கு நேரும்படி யான எல்லா பாவங்களையும் பஸ்மமாக்கும்படியானதும், ஜயத்தையும், நன்மைகளையும் கொடுக்கும்படியானது. அதாவது ஜயந்தி என்று நினைத்தவளவில், ஏழு ஜன்மங்க ளில் தான்செய்த கொடிய பாபக்ருத்யங்கள் நாசமடையும் போது, ஜயந்தி தினத்தில் உபவாஸம் செய்தவர்களின் மஹா பாபங்களை போக்குமென்பதில் ஜயமுண்டா. இந்த க்ருஷ்ணஜன்மாஷ்டமி, மஹா பாவங்களைப் போக்குவது மன்றி, அஸ்வமேதமும், தீர்த்த ஸ்நானங்களும்செய்த ப்பல னுமாம். ஜயந்திதினத்தில் உபவாஸமிருந்தால் ஆயிரம் காராம்பசு, ரத்னகோடிகள் ஆயிரம் கணக்காகவும், அஸ்வ கஜதானங்களுடைய புண்ணியப்பலனும், அளவற்ற ஆபர ணதிகள் குருக்ஷேத்ரத்தில் தானம் கொடுத்தப் பலனும், கோடி கன்னிகாதானப் பலனும், அடைவார்கள். குரு வைக் குறித்தாவது, தன் எஜமானனைக் குறித்தாவது, பிராம்ஹணனின் பொருட்டும், தான் செய்த தேஹத்தியா கப் பலனும், ஆபத்திலிருக்கிறவர்களுடைய கஷ்டங்களை

விமோசனம் செய்த புண்ணியமும், தீர்த்தயாத்ராப் பல னும் அடைவார்கள். சத்தியவான்களுக்கு கிடைக்கும் புண்ணியமும், பௌர்ணமாவாஸ்யாதி ஸங்கிராந்திகளில் பிதுர்தேவதைகளை உத்தேசித்து செய்த, தீர்த்த ஸ்நாநப் பலன்களும், தற்பணாதிகள்செய்த புண்ணியமும், அநேக துவாதசி பாரணைதிகளால் தங்களுக்குகிடைக்கும் நன்மை யும், ஜயந்தினம் ராத்திரி ஜாகரணம்செய்த புண்ணிய மும், அம்பரீஷர், காதி, சிசுபாலாதி, இராஜ சிரேஷ்டர்க ளால் தேவதேவரான தேவகீபுத்திரனை திருப்திப்படுத்த கிருஷ்ணாஷ்டமியில்செய்த விரத விசேஷங்களாலும், இப் பூமியில் தங்களுக்குக்கிடைத்த இராஜ்ஜிய லாபமடைந்தப் பலன் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்து, முடிவில் ப்பகவானு டைய கிருபையினல் வைகுண்டபதவி யடைவார்கள். மேலும் வால்மீகி, வால்க்கில்யாள், வசிஷ்டர், கௌதமர், ஜாமதக்னி முதலிய மஹரிஷிகள் இவ்விரதமனுஷ்டித்து செய்தார்கள். ஆவணிமாத கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமிதி தி யில் ரோகணி நக்ஷத்திரத்தில் இவ்விரதானுஷ்டான'ம் செய் தால் சதுர்ப்புஜரான சக்கிரபாணியினுடைய பாதஸேவை யால் அளவற்ற பாவங்களின்று விலக்கி நற்கதியடை யச் செய்வர். இவ்விரதம் எல்லா கோரிக்கைகளையும் கொடுக்கக்கூடியதாகையால் முருகந்தன்முன் பக்தியோடு மூன்றுமுக்கால் நாழிகையாவது பூஜித்து ப்பஜனம் செய் வார்களேயாகில், அவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் வில குரும். இதுவுமன்றி க்ருஷ்ணாஷ்டமி தினத்தில், சாப்பிடுகிற வர்கள் மூவுலகிலும் பாபங்களையே அநுபவிக்கிறவர்களா வதுமன்றி, சூத்திரான்னம், ப்ரேதான்ன ப்போஜனங் களால் அடையும் பாவத்திற் காளாவார்கள். இவ்விரதம் அநுஸரித்து செய்யாத மனிதன், கோஹத்தியை, பிரம்ஹ ஹத்தியை, ஸ்திரீஹத்தியை, கள்குடித்தல், மூர்க்கர்கள்,

பரான்னஸக்தர்கள் அடையும் பாபங்களுக்கு ஆளாவார்கள். எவ்வளவும் ஸுக்கம் அடையார்கள். ஓ நாரதா! க்ருஷ்ணஜயந்தி தினத்தில், ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை யார் பூஜைசெய்கிறார்களோ, அவர்கள் தேவகீபுத்திரராய் அவதரித்த புருஷோத்தமனுடன் கூடிசந்தோஷமாய் ப்ரஸன்னமுகமாய் வாழ்வார்கள். ஆகையால், இவ்விரததினத்தில் தேவகீஸகிதமாக, ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஆராதிப்பவர்கள், சுகமாய்விஷ்ணுபாதத்தைசேர்வார்கள். ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷமும் பூர்த்தியாய் உண்டாகும். வாஸுதேவ ஸ்மரணையால், ராஜீக தைவிகமான ஸாவபயங்களும், சூரியனைக்கண்ட பனியைப்போல் நீங்கும். உலகத்தில் பசு தனதானிய ஸம்பத்துகளுடன் குடும்ப வ்ருத்தியாய் வாழ்ந்து கடைசியில் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய மடைவார்கள். ரோகத்தினாலும், துக்கத்தினாலும் உண்டாகும் பயங்களெல்லாம் பஸ்மமாகும். கலஹங்களும், உபத்திரவங்களும் கினவிலும் உண்டாகாது. மேலும் இன்னொருவிசேஷமுண்டு: இந்த ஸ்ரீஜயந்திவிரதம், ரோஹிணீநக்ஷத்திரம்கூடிய புதன்கிழமையில்வரும் ஸமயத்தில் விரதம்செய்கிறவர்களுக்கு, குலவிருத்தியும் எவ்விதஜயமும் உண்டாகும். ஓ! முனிஸ்ரேஷ்டரே பலமுறை என் சொல்லவேண்டும், இவ்விரதத்தில் தாய்தந்தைகள், குரு முதலானவர்களை பூஜித்தப் பலனுண்டாகும் என்று சொல்ல, நாரதர் இன்புற்று மறுபடியும் பிரம்ஹதேவரைப் பார்த்துப் பிரார்த்தித்து ஜயந்தீவிரதம், எவ்விதமான விதிவிதானகத்துடன் அனுஸரித்து செய்யலாமோ அதை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டுமென்று கேட்க்க, நாரதரை நோக்கி பிரம்ஹதேவர் சொல்லுகிறார். பூர்வத்தில் ஹரிச்சந்திரன், ஸனத்குமாரரை பிரார்த்திக்க, அவரும் இவ்விரதத்தையே உபதேசித்தார். எந்த விரதமாகிலும் ஊக்கத்துடன் கிரமமாய் செய்தால், பலன் உண்டாகும். விதிப்

படி செய்யாத விரதங்களால் க்ஷேமமுண்டாகாது. ஆகை யால், பக்தியோடு, இந்த விரததினத்தில், மத்தியான்ஹ வேளையில், பட்டிணி அல்லது உபவாஸமிருந்து, புத்ர மித்ர களத்திராதிகளுடைய க்ஷேமத்தை உதேதசித்து, எள்ளு, நெல்லிப்பருப்பு இவைகளை அரைத்து தலையில் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து, துளசீதளத்தை கலந்த சுத்தஜலத்தில், மத்தியான காலத்தில் அனுஷ்டாந திகள் முடித்துக்கொண்டு, நிர்மதியான மனதுடன் பரி சுத்தமாய் யிருந்துகொண்டு வீட்டின் மத்தியிலாவது, விஷ்ணு ஆலயத்திலாவது, கோமயத்தினால் ஸ்தலத்தை சுத்தமாய் மெழுகி, கோல அலங்காரம்செய்து அவ்விடத் தில் ஒரு தலைவாழை யிலையைப்போட்டு. அதின்மீது பச்ச ரிசியைக்கொட்டி, ஒரு புதிதான கும்பம்வைத்து அதை சந்தனாக்ஷதபுஷ்பாதிகளால் அலங்கரித்து, வஸ்திரம் சுத்தி அந்த கலசத்தின்மேல், திரவியலோப மில்லாமல், சக்திக் குத்தக்கபடி, பொன்னால்செய்த பாலக்ருஷ்ண பிம்பத்தை வைத்து, கிரமமாய் பூஜைசெய்யவேண்டியது. இவ்வித மாகவே, ஸ்ராத்த, தான, ஹோம, தீர்த்தயாத்திரை களிலும், எல்லா விரதங்களிலும், குறைவின்றி ஏராளமாய் சக்திக்குத் தக்கபடி செய்யவேண்டும். அப்படி குரு ஆக்ஞைதவறி தங்களிஷ்டப்படி செய்கிறவர்கள் நரகத்திற் காளாவார்கள். ஆகையால் எந்த விரதமானாலும், நியமத் துடன் கிரமமாய்செய்யவேண்டும். இன்னும், தேவகீகர்ப் பத்திலிருந்து அவதரித்த ஜகத்பிதாவாகிய ஜநார்த்தனன் ஜன்மித்த ஸமயத்தில் ஜாதகர்மாதிகள்நடத்தி, சக்திக்குத் தக்கபடி பக்தியுடன், கோ, ப்பூ; தான்னிய, ப்பல; வஸ்திர தானங்கள் செய்யவும் "சுலோகம்" அதிதே தேவமாதஸ், துவம், ஸர்வபாபப்ரணாசிநி, அதஸ்த்வாம் பூஜயிஷ்யாமி, ப்பீதோஹம் ப்பவஸாகராத், பூஜிதாவி யத்தாதேவை:

பிரஸன்னத்வம் வராநகே, பூஜிதாசயதாப்பக்தியா பிரஸா. தம் குருஸுவ்வரதே என்கிற இந்த புராண சுலோகங்க ளால் தேவகீப்ரார்த்தனையும் செய்யவும். சு. அவதாரஸ ஹஸ்ராணி, கோராதிப்பகவான் ஹரிஃ, தேஷாம்ஸைவது மாஹாத்மியம், கஸ்சித்ஜ்ஜாநதிவைப்புவி, தேவப்ரம்ஹா தயோயேப்பி, ஸ்வரூபம்நவிது ஸ்தவ அதஸ்த்வாம் பூஜ யிஷ்யாமி, மாதுருத்ஸங்கஸம்ஸ்திதம், வாஞ்சிதம் குருமே மதத்ர, துஷ்க்ருதம் சைவநாசய, க்ருபாம்குருஷ்வமேதவ ஸம்ஸாரார்திப்பயாபஹர, என்கிற இந்த ஸ்லோகங்களால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரார்த்தனைசெய்து அர்த்த இராத்திரியில் பன் னிரண்டுமணிக்கு, ஆவாஹநதிஷோடசோபசாரபூஜைகள் செய்து, சந்திரோதய ஸமயத்தில் வெளியே புறப்பட்டு, அவ்விடத்தில் பழங்கள் புஷ்பங்கள் சந்தனாதிகளால், அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியின்மீது, சங்கத்தினல் தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டு, சந்திரனை உத்தேசித்து அர்க்கியம் விடவேண்டியது. சு. க்ஷீரோதார்நவஸம்ப்பூத ஹ்யத்தி நேத்ரஸமுத்ப்பவ, கிருஹாணார்க்கியம் மயாதத்தம், ரோஹிண்யா ஸஹிதஸ்சவின். ஜ்யோத்ஸ்நாபதே நமஸ் துப்பியம், நமஸ்தே ஜ்யோதிஷாம்பதே, நமஸ்தே ரோஹி ணீகாந்த ஸுத்தாகரநமோஸ்துதே. பிறகு இளநீர்ஜல மெடுத்து சங்கத்தில் விட்டுக்கொண்டு கீழே வரும் சுலோகத்தால், ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்பிரீதியாக அர்க்கியம் விட வேண்டியது. சு. ஜாதஃ கம்ஸவத்தார்த்தாய ப்பூப்பா ரோத்தாரணயச, பாண்டவாணம் ஹிதார்த்தாய தர்ம ஸம்ஸ்தாபநாயச, கௌரவாணம் விநாசாய, வஸுதேவ குலோத்ப்பவ. தேவகீகர்ப்பஸம்ப்பூத, ப்பக்தாநாமப்பயப் ரத, க்ருஹாணார்க்கியம்மயாதத்தம், பிரஹீதபுருஷோத்தம க்ருஷ்ணார்க்கியம் விடவேண்டியது. அந்த இராமுழுதும், ப்பகவத் கதைகளால் ஜாகரணம்செய்து, தூபதீபநைவேத்

தியதாம்பூலங்கள்கொடுத்து, கர்ப்பூர தீபாராதனைசெய்து, சங்கீதவாத்தியம், நிருத்தியம் இவைகளால் பகவானை ஆராதனைசெய்தால், பூர்வஜன்மாந்திரத்தில் செய்த தங்கள் துரிதம் பாவும், தீயிலகப்பட்ட தூரும்பைப்போல் பஸ்மமமாகும். இதுவும்தவிர, மறுநாள் அதிகாலையில் ஸ்நாநாதி, சந்தியா அனுஷ்டானங்களை ஒரே நிலையான மனதுடன் தீர்த்துக்கொண்டு, ஷட்ரஸோபேதமான சித்ரான்னங்களுடன் அன்னப்பிரதானம் செய்து, ஆபால விருத்த பரியந்தம் பந்துமித்ராதிகளுக்கு போஜனங்களால் திருப்திப்படுத்தி, பிறகு தான் போஜனம் செய்யவேண்டியது. இவ்விதமாய் செய்பவர்களுக்கு அஸாத்தியமான விஷயம் ஒன்றும் கிடையாது. மேலும் இவ்விரதம் செய்யும் ஸ்திரீகளுக்கு, தௌர்ப்யாக்கியம், வைதவ்வியம் முதலிய பலவித துன்பங்கள் வராமல் நீங்குவதுமன்றி, இருபத்தெட்டுக்கோடி ஏகாதசி உபவாஸம் செய்த புண்ணியபலன்களுண்டாகும். ஆகையால், இந்த விரதம் விதிப்படி கல்பத்தில் சொன்னபிரகாரம் செய்கிறவர்களின் மகிமையால், வீணை, வேணு, ம்ருதங்க, வாத்ய விசேஷங்களால் கூடிய தேவவிமானங்களிலேறி, கருட வாஹனுதீசனை ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளைச்சேருவார்கள். ஆகையால் ஸௌர்யனைக்கண்ட இருட்டு விலகுவது போலும், வருணப்பகவானால் பஞ்சம் நீங்குவதுபோலும், கசடற்ற கல்வியினால் மதிவிளங்குவதுபோலும், ஆதவனைக்கண்ட பனிபறந்தோடுவதுபோலும் இந்த க்ருஷ்ணஜயந்தீ விரதமானது, பாபமென்கிற கூட்டத்தை விலகிபோகச் செய்யும். க்ருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமீ விரதம் செய்யாதவன், பஞ்சமாபாதங்களுங்காளாவான் க்ரஹண புண்ணியகாலத்தில், கோதான, கஜதானம் முதலிய தானங்கள் செய்த போதிலும், இவ்விரதம்செய்யாவிடில் பிரயோஜனம் கிடை

யாது. ஆகையால், ஓநாரதரே! நீர் இவ்விரதம், அனுசரித்து செய்யயுமென்று சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன். முன்னே ஹரிச்சந்திரன் செய்து, அநேக சித்திகளடைந்தார். கங்கா நதிகள்கூட இந்த விரதத்திற்கு ஸமானமாகாது. இவ்விரதம், தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷங்கள் முதலியன கொடுக்கத்தக்கது. இந்த விரதகதை எழுதி யார் வீட்டில் பூஜை செய்யப்படுகிறதோ அவர்கள நாராயணன் சன்னிதியை அடைவார்கள். இந்த விரததினத்தில் ப்பகவானை ஆராதிப்பார்களேயாகில் அவ்விடத்தில், ஸர்வதேவஸமேதராய், ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரஸன்னமாவார். சக்திக்குத் தக்கபடி இவ்விரதம் செய்பவர்கள், ஸகல மாணபாபங்களினின்றும் விலக்கப்படுவார்கள். அன்றியும் வேதாத்யான ப்பலங்களை அடைந்து மிக பரிசுத்தமாய் புருஷோத்தமன் பாதார விந்தங்களில் சேருவார்கள். இவ்விரதம் செய்வதால், ஆயிரகோதானப்பலனும், அநேகமான சுவர்னதானப் பலனும் அடைவார்கள். இவ்வண்ணம் இவ்விரதம்செய்து, வஸ்திராலங்கார பூஷண தாம்பூலாதிகளால், பிரதிமாதனம் செய்யவேண்டியது. இப்படி தான்செய்தால், இவ்வுலகில் புத்திரமித்திராதி ஸகலஸௌக்கியங்களையும் அனுபவித்து, முடிவில் ஸ்ரீமதனந்தன் பாதார்விந்த சமீபத்தில் சேருவார்கள் என்றுசொன்ன ப்ரம்ஹதேவன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு நாரதர் மிக ஆனந்தத்தோடு சந்தோஷபரவசமடைந்தார்.

இதி ஸ்ரீப்ரம்ஹாண்டபுராணே ப்ரம்ஹ நாரதஸம்வாதே,

ஸ்ரீக்ருஷ்ணஜயந்தீவ்ரத கதாவிதானம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஸர்வம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணயணமஸ்து.

கிருஷ்ணஜயந்தி தினமகிமை.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஜயந்தி விரதத்தை அனுஷ்டித்து செய்யவேண்டியது ஆவணிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமிதிதி ரோகிணி நக்ஷத்திரம் கூடியதினத்தில் நடத்துவது முக்கியம். அந்த க்ருஷ்ணாவதாரமென்பது: இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திலுள்ள துவாபர யுகத்தில், பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவே வடமதுராநகரத்தில் தேவகீதேவிக்கு புத்திரனாக அவதாரம்செய்தார். இதை "கோகுலாஷ்டமி" என்றும் ஆவணிமாத க்ருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமிக்கே பெயர் வழங்குகிறதுண்டு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதார தினத்தில் ப்பகவானை பூஜித்தபேர்களுக்கு தெரிந்து தெரியாமல் செய்த பாவங்கள் விலகிப்போம். இவ்விரதம் அனுஷ்டித்தால் த்தர்ம, அர்த, காம மோக்ஷமென்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்கள் கைகூடி வரும். அநேக காராம்பசுக்கள் தானம் செய்தப்பலன் இக்கிருஷ்ணஜயந்தி விரதத்திலுல் உண்டாகும். எவர்கள் இவ்விரதத்தை பக்தியோடு செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தை இடைவிடாமல் வெகுகாலம் அனுபவிப்பார்கள். ஆகையால் ப்ரம்ஹ-க்ஷத்திரிய - வைஸ்ய - சூத்திராதிகள் எல்லோரும் அனுஷ்டித்துசெய்தால் நன்மையுண்டு. சிவ, விஷ்ணுபக்தர்களும், பாசுபதமதத்திலேயே இருப்பவர்களும், ஸ்திரீகளும், அவசியம் அனுஷ்டித்து செய்யவேண்டும். அநேக தேசங்களை ஆளும்படியானவர்களும், இந்தவிரதம் அனுஷ்டித்து செய்யலாமென்று பார்வதிக்கு பரமேஸ்வரன் உபதேசித்தார். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப்பகவானுடைய க்ருபைக்கு ப்பாத்திரர்களாகும் பொருட்டு அநேக இராஜாக்களும், ஞானிகளும், முனிவர்களும், ப்ராம்ஹணர்களும், இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்து மிக மேன்மைகளையும், இஷ்டலாபங்களையும் அடைந்தார்கள்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணவதார காரணம்.

ப்பகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே, தேவர்களின் வேண்டுகோளால் பூமியில் த்தர்மத்தை நிலைநிறுத்தவும், அன்பர்களுக்கு கருணை செய்யவும், துஷ்டர்களை ஸம்ஹரிதது சிஷ்டாகளை பரிபாலனம் செய்யவும், பூமிப்பாரத்தைக் குறைத்து லோகங்களை ரக்ஷிக்கவும், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாக அவதரித்தார். எகரூபியான ஈஸ்வரனே தன் சக்தியை மூன்றுவிதமாகச் செய்து, சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்கள் நடத்தும்படியான த்ரிமூர்த்யாத்மகமான மூன்று ரூபங்களை எடுத்து ஜீவாத்மாக்களை சிருஷ்டிக்கவும், ரக்ஷிக்கவும், ஸம்ஹரிக்கவும், ப்ரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேஸ்வரர்களாக அவதரித்தார். பரமாத்மா இவ்விதமாய் ப்ராணிகளை ஆட்டிவைக்கிறார் என்கிற அனுமான ப்ரமாணத்தை உலகத்தாருக்கு ப்ரத்யக்ஷமாய் அறிவிக்கும்படி ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் எடுத்தார். சக்திக்குத்தக்க பக்தி என்பதை தெரிவிக்க, பூர்ண பக்திமான்கள் மோக்ஷத்தையும், குறைந்தப்பக்திமான்கள் தாழ்ந்த பதவியையும், ப்பகவான் கிருபையினால் அடைகிறார்கள். இவைகளை உலகத்தார் அறியவேண்டி இந்த கலிகாவதாரம் எடுத்துக்காட்டினர். அந்தச் சமயம் தேவர்களையும, பூமியில் அவதரிக்கும்படி கட்டளையிட்டு, தானும் பூமியில் வாசம்செய்ய நினைத்தார்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் பெருமை.

இவரே முற்காலத்தில் அசுரர்களைக் கொன்றார். இவரே தேவாதி தேவராயிருந்தார். ப்ராணிகளை யுண்டாக்கி, அவர்களுக்கு மங்களம் கொடுப்பதிவரே. உலகத்தை காப்பதுமிவரே. தர்மம் குறைந்தபோது தானே தர்மத்திலிருந்து மேலும் கீழுமான உலகங்களைக் காப்பாற்றி, கார்யகாரணமான நித்திய ஆத்மாக்களையும் காப்

யாற்றுகிறார். ப்பூத, ப்பவிஷ்யத் வர்த்தமானங்களையும் அறிந்தவர் இவரே. யாகங்களில் அஸ்த்ர சஸ்த்ர மந்திரங்களைச்சொல்லி துதிப்பதும் இவரையேதான். சதுர்வேதத்திலும், இரதந்தராதி ஸாமவேதங்களிலும் இவரையே துதிக்கின்றனர் இவர்தான் ப்ரளயகாலத்தில் ப்ரம்ஹ குகை என்னும் மூலப்ரக்ருதியில் ப்ரவேசித்தார். பூமியின் ஸ்ருஷ்டியும் கடலினின்று பூமியை உத்தரித்த ஆதிமூலமிவரே. இவராலேயே ப்பூமியை மூன்றடியாய் அளந்து ஜயிக்கப்பட்டது. காண்டவவனத்தை எரித்தவரிவரே. அர்ஜுனனுக்கு வெண்குதிரை தந்தவரிவரே. இவரையே லோகாராட்டிய ரென்றும், அந்தர்யாமி எனவும் உபனிஷத்தில் (வாஸுதேவ ஸ்வாமி) என்கிற வாஸுதேவரென்றும் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அதிஷ்டான தேவதையாயிருப்பதால் ஸங்கர்ணரென்றும "த்யும்ந" என்னும் தனம் போன்ற சுகத்தை தருவதால் ப்ரத்யும்னரென்றும, தனையை நீக்கி ப்ரவர்த்தியை உண்டாக்குவதால், நான்காவதான அனிருத்தரென்றும் சொல்லப்படுகின்றார். இவருக்கு மேல் ஒன்றுமில்லை. இவருக்கே இந்தியாவில் பல இடங்களில் ஸ்தலங்களிருந்தாலும், சென்னையில் சமுத்திரகரையில் திருவல்லிக்கேணியில் எற்பட்டிருக்கும், ஸ்ரீபார்த்தஸாரதிகோயில் விசேஷமாயிருக்கிறது. ஆகையால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்பகவானைக் குறித்து சொல்லவேண்டியது அனவற்ற விஷயங்களுண்டு. ஆதிஸேஷனுக்கே இவரைப்பற்றி சொல்லமுடியா தென்பார்கள். உலகத்தில் பரிசுத்தமான சூரியன் சந்திரன் முதலிய சுடர்களும், பூவுலகங்களும் அவற்றின் அதிபதிகளும், மூவருந் த்ரேதாக்னிகளும், (ப்ராண, அபான, வ்யான, உதான, ஸமாநாதி) ஐந்து ஆகுதிகளும் எல்லாமிவரே.

ஸர்வம ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்பணமஸ்து.

உ

ஸ்ரீஸாம்பசிவாய நம:

ஸ்ரீரஸ்து

கேதாரேஸ்வர விரதகல்பம்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஸ்டாயாம் அஸ்யாம் சுப்ப திதௌ (பெண்கள் மமபர்தாஸஹ என்றும், புருஷாள அஸ்மாகம் ஸஹகுடும்பாணாம் என்றும் சொல்லவேண்டி யது.) மமகேஹமஸ்தைர்ய விஜய ஆயுராரோக்ய ஐஸ் வர்யாப்பி விருத்யர்த்தம் த்தாமார்த்த காமமோக்ஷ சதுர் வித்த ப்பலபுருஷார்த்த லித்தயர்த்தம ஸத்ஸந்தான ஸகல சௌபாக்ய சுப்பப்பலாவாப்த்யர்த்தம இஷ்டகாம யார்த்த லித்யர்த்தம் வருஷே வருஷே ப்ரயுக்த ஸ்ரீகேதா ரேஸ்வர தேவதாமுத்திஸ்ய கேதாரே ஸ்வரதேவதா ப்ரீத் யர்த்தம் கல்போக்தப்ரகாரேண யாவச்சக்தி த்யானவாஹ நாதி ஷோடசோபசார பூஜாஞ்சகரிஷ்யே (நம:) ததங்கத் வேக கலசபூஜாஞ்சகரிஷ்யே (நம:) ததாதௌள கணேத்தி பதிபூஜாங்கரிஷ்யே (நம:) (கலசபூஜையும் கணபதிபூஜையும் செய்து பிரகு கேதாரேஸ்வரபூஜை ஆரம்பிக்கவேண்டியது. கலசம் அலங்கரித்து வைத்து கலசத்துக்கு பக்கத்தில் அமிக்குழவிக்கும் மஞ்சள் குங்குவம் சந்தனம் அகூஷதை யுடன் அலங்கரித்து பிரகுப்ராணப்ரதிஷ்டையும் லகுபூஜை யும் நடத்தினவுடனே தூபதீபமும் ஒருபழத்தை நிவேதன மும்செய்து கற்பூர தீபாராதனைசெய்து அதன்பிறகு கேதா ரேஸ்வரபூஜை ஆரம்பிக்கவேண்டியது. ப்ராணப்ரதிஷ்டை விஷயக விரதத்திலேயே எழுதியபடி மந்திரங்கள் சொல்லி சுவாமியின் பேர்மாத்திரம் மாற்றிசொல்லி பூஜைக்கி ஆரம் பம் செய்யவேண்டியது.) த்யானஸ்லோகம். சூலம் டமரு

கம்ஸைவ ததானம்ஹஸ்தயுக்மகே கேதாரதேவமீசானம் த்யாயே த்திரிபுரக்காதினம். கேதாரேஸ்வரஸ்வாமிந்ந மஃ த்யாயாமி. "சு" கைலாஸசிக்கரே ரம்யே பார்வத்யாஸஹி தப்ரப்போ ஆகச்சதேவதேவச மத்ப்பக்த்யாம் சந்தர சேக்கர. கேதாரேஸ்வ ரஸ்வாமிந்நமஃ ஆவாஹயாமி, 'சு' ஸ்ரஸ்ரகிரோரத்ந ப்ரதீபிதபதாம்புஜ கேதாரதேவமத் தத்த ஆஸனம்ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் கேதாரேஸ்வர ஸ்....நமஃ ஆஸனம் ஸ....மி. "சு" கங்காத்தர நமஸ்தேதஸ்து த்ரிலோ சன வ்ருஷத்தவஜ மௌளக்திகாஸன ஸம்ஸ்தாப்ய கேதா ராய நமோநமஃ கேதா....ஸ்வாமியே நமஃ பாதயோஃ பாத் யம் ஸ....மி. "சு" அர்க்யம் க்ருஹாணப்பகவன் ப்பக்த்யா தத்தம் மஹேஸ்வர, பரயச்சமே மனஸ்துஷ்டிம் ப்பக்தா நாமிஷ்டதாயக. கேதா....நமஃ அர்க்யம் ஸ....மி "சு" மூநிப் பிர்நாரதப்ரக்யே நித்யமாக்யாத வைப்பவம், கேதாரதேவப் பகவன் க்ருஹாணசமநம்ப்ர்ப்போ. கேதா....நமஃ ஆசம நீயம் ஸ....மி. கேதாரதேவப்பகவன் ஸர்வலோகேஸ்வர ப்ரப்போ, மத்துபர்க்கம் ப்ரதாஸ்யாமி க்ருஹாணத்வம் சுப் போனவை கேதா....ஸ...நமஃ மத்துபர்கம் ஸ....மி. "சு" ஸ்நாநம் பஞ்சாம்ருதம்தேவ சீதசுத்தோதகைரபி, க்ரு ஹாண கௌரீரமண த்வத்ப்பக்தேன மயார்பிதம். கேதா ஸ்வா....நமஃ பஞ்சாம்ருதஸ்நாநமம் ஸ....மி. நதீஜலஸமா யுக்தம் மயாதத்தமனுத்தமம், ஸ்நாநம்ஸ்வீகுருதேவச ஸதாசிவ நமோஸ்துதே. கே....ஸ....நமஃ சுத்தோதகஸ்நா நம் ஸ....மி. "சு" வஸ்த்ரயுக்மம் ஸதாசுப்பரம் மஹேஸ்வர மிதம் சுப்பம் ததாமிதேவதேவச ப்பக்த்யேதம் ப்ரதிக்ரு ஹ்யதாம். கேதா....ஸ....நமஃ, வஸ்த்ரயுக்மம் ஸ....மி. "சு" ஸ்வர்ன எக்நோபவீதஞ்ச காஞ்சனம்சோத்தரீயகம். ருத் ராக்ஷமாலயாயுக்தம் ததாமிஸ்வீகுருப்ரப்போ. கேதா....

ஸ....நமஃ எக்ரோதபவீதம் ஸ....மி. "சு" ஸமஸ்த கத்ததீ ரவ்யாணும் தேவத்வமவிஜன்மப்பூஃ, ப்பக்த்யாஸமர்ப்பிதம் ப்ரீத்யா ம்யாகந்தாதிக்ருஹ்யதாம். கேதா....நமஃ ஸ்ரீகந் தான் ஸ....மி. "சு" அக்ஷதோதா வித்வப்பாவேவ ப்பக்தா நாம் அக்ஷதம் பதம், ததாவிநாத்த மத்தத்தைஃ அக்ஷதைஃ ப்ரியதாப்பவான். கேதா....நமஃ அக்ஷதான் ஸ....மி. "சு" கல்பவ்ருக்ஷ ப்ரஸூனைஸ்தவம் பூர்வைரப்பயர்சித ஸ்ஸு ரைஃ குங்குமைஃ பார்த்திவைரேப்பி ரிதாநீமர்ச்சதாம்மயா. கேதா....ஸ....நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி. ததஃ இந்திராதி அஷ்டதிக்பாலபூஜாம் குர்யாத். இந்த்ராயநமஃ அக்னயே நமஃ எமாய நமஃ நிருருதயே நமஃ வருணயநமஃ வாயவேநமஃ குபேராயநமஃ ஈகாநாயநமஃ சிவஸ்யதக்ஷிணப்பாகே ப்ரம் ஹ்மணேநமஃ, உத்தரப்பாகே விஷ்ணவேநமஃ, மத்யே கேதா ரேஸ்வராய நமஃ.

அத்தாங்க பூஜா.

மஹேஸ்வராய நமஃ	பாதௌ பூஜயாமி.
ஈஸ்வராய	ஜங்கே பூ—மி
காமரூபாய	ஜானுநீ பூ—மி
ஹராய	ஊரூ பூ—மி
த்ரிபுராந்தகாய	குஹ்யம் பூ—மி
ப்பவாய	கடிம் பூ—மி
கங்காத்தரார்ய	நாப்பிம் பூ—மி
மஹாதேவாய	உதரம் பூ—மி
பசுபதயே	ஹ்ருதயம் பூ—மி
பிநாகிநே	ஹஸ்தான் பூ—மி
சிவாய	ப்புஜௌ பூ—மி
சிதிகண்ட்டாய	கண்ட்டம பூ—மி
விரூபாக்ஷாய	முக்கம் பூ—மி

த்ரிணேத்ராய
ருத்ராய
சர்வாய
சந்த்ரமௌளயே
பசுபதயே
நேத்ராணி பூ—மி
லலாடம் பூ—மி
சிர: பூ—மி
மௌளிம் பூ—மி
ஸர்வாண்யங்காணி பூ—மி.

சிவாஷ்டோத்ர சதநாமபூஜை செய்யவேண்டியது.

ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் முதலில் (ஓம்) எனவும் கடைசியில் (நமஃ) சேர்த்துக்கொண்டு பூஜை செய்யவேண்டியது.

ஓம் சிவாய நமஃ
மஹேஸ்வராய
சம்பவே
பிநாகிநே
சசிசேகராய
வாமதேவாய
விரூபாக்ஷாய
கபர்திநே
நீலலோஹிதாய
சங்கராய
சூலபாணயே
க்கட்வாங்கிநே
விஷ்ணுவல்லபாய
சிபிவிஷ்டாய
அம்பிகாநாத்தாய
ஸ்ரீ கண்ட்டாய
ப்பக்தவத்ஸலாய
ப்பவாய
சர்வாய
த்ரிலோகேசாய
சிதிகண்ட்டாய
சிவாப்ரியாய
உக்ராய
கபர்திநே
காமாரயே
அந்த்தகாஸுரஸூதநாய
கங்காத்தராய
லலாடாக்ஷாய
காலகாலாய
க்ருபாநித்தயே
ப்பீமாய
பரஹஸ்தாய
ம்ருகபாணயே
ஜட்டாத்தராய
கலாஸவாலிநே
கவசிநே
காடோராய
த்ரிபுராந்தாய
வ்ருஷாங்காய
வ்ருபபாரூட்டாய
ப்பஸ்மோத்தூளிதவிக்ரஹாய
ஸாமப்ரியாய
ஸ்வரமயாய
த்ரயீமூர்த்தயே
அநீஸ்வராய
ஸர்வக்ஞாய

பரமாத்மனே
ஸோமஸூர்யாக்னிலோசனாய நம:
ஹவிஷே
ஏக்ருமயாய
சோமாய
பஞ்சவக்த்ராய
ஸதாசிவாய
விஸ்வேஸ்வராய
வீரப்பத்ராய
கணநாத்தாய
ப்ரஜாபதயே
ஹிரண்யரேதஸே
துர்த்தர்ஷாய
கிரீசாய
கிரிசாய
அநக்காய
ப்புஜங்கப்பூஷணாய
ப்பர்காய
கிரித்தன்விநே
கிரிப்ரியாய
க்ருத்திவாஸஸே
புராராதயே
ப்பகவதே
ப்ரமத்தாத்திபாய
ம்ருத்யுஞ் ஜயாய
ஸூக்ஷ்மதநவே
ஜகத்வ்யாபினே
ஜகத்குரவே
வ்யோமகேசாய
மஹாஸேநஜனகாய
சாருவிக்ரமாய
ருத்ராய
ப்பூதபதயே
ஸ்தாணவே
அஹிர்புத்நியாய
திகம்பராய
அஷ்டமூர்த்தயே
அநேகாத்மனே
ஸாத்விகாய
சுத்தவிக்ரஹாய
சாஸ்வதாய
க்கண்டபரசவே
அஜாய
பாசவிமோசகாய
ம்ருடாய
பசுபதயே
தேவாய
மஹாதேவாய
அவ்யயாய
ஹரயே
ப்பகநேத்ரப்பிதே
அவ்யக்தாய
தக்ஷாத்வரஹராய
ஹராய
பூஷதந்தப்பிதே
அவ்யக்ராய
ஸஹஸ்ராக்ஷாய
ஸஹஸ்ரபதே
அபவர்கப்ரதாய
அனந்தாய
தாரகாய
பரமேஸ்வராய

(50) (60) (70) (80) (90) (100) (108)

ஸ்ரீ கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமினே நம:
சிவாஸ்டோத்ர சதநாமபூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி.

நோன்புக்கயற்கனை வைத்து ஸ்ரீசக்ரக்ரந்தி பூஜை செய்கிறது.

சிவாய நமஃ	ப்ரத்தமக்ரந்திம்	பூஜயாமி.	
சாந்தாய	த்விதீய	,,	பூ—மி
மஹாதேவாய	த்ருதீய	,,	பூ—மி
வ்ருஷப்பத்வஜாய	சதுர்த்த	,,	பூ—மி
கௌரீசாய	பஞ்சம	,,	பூ—மி
ருத்தராய	ஷஷ்ட	,,	பூ—மி
பசுபதயே	சப்தம	,,	பூ—மி
பசீமாய	அஷ்டம	,,	பூ—மி
த்ரியம்பகாய	நவம	,,	பூ—மி
நீலலோஹிதாய	தசம	,,	பூ—மி
ஹராய	ஏகாதச	,,	பூ—மி
ஸ்மரஹராய	த்வாதச	,,	பூ—மி
ப்ரர்காய	த்ரயோதச	,,	பூ—மி
சம்ப்பவே	சதுர்தச	,,	பூ—மி
சர்வாய	பஞ்சத	,,	பூ—மி
ஸதாசிவாய	ஷோடச	,,	பூ—மி
ஈஸ்வராய	சப்ததச	,,	பூ—மி
உக்ராய	அஷ்டாதச	,,	பூ—மி
ஸ்ரீகண்டாய	ஏகோநவிம்சதி		பூ—மி
நீலகண்ட்டாய	விம்சதி	,,	பூ—மி
ம்ருத்யுஞ்ஜயாய	ஏகவிம்சதி	,,	பூ—மி

த்தூபதீபனைவேத்திங்கள் செய்கிறது.

சு. தசாங்கம் த்தூபமுக்யஞ்ச ஹ்யங்கார விநிவேசிதம், த்தூபம் ஸுகந்தை ருத்பன்னம் த்வம்ப்ரீணயதுசங் கர|| கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ த்தூப மாக்காராப யாமி.

சு. யோகிநாம் ஹ்ருதயேனைவ ஞான தீபாங் குரோத்விஷ, பாஹ்யதீபோ மயாதத்தோ க்ருஹ்யதாம் ப்பக்த கௌரவாத் || கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ தீபம் தர்சயாமி.

சு. த்ரைலோக்யமபி நைவேத்யம் தேதத்ருப்தி ஸதா பஹிஃ நைவேத்யம் ப்பக்தவாத்ஸல்யாத் க்ருஹ்யதாம் த்ரியம்பகத்வயா || கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ நாநாவித்த ப்பலானி பக்ஷ்யப்போஜ்ய நிவேதனம் நிவேதயாமி.

சு. நித்யாநந்த ஸ்வரூபஸ்தவம் யோகிஹ்ருத் கமலேஸ்திதம், க்ருஹாண ப்பக்த்யா மத்தத்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி

சு. அர்க்யம் க்ருஹாண ப்பகவன் ப்பக்த்யாதத்தம் மஹேஸ்வர, ப்ரயச்சமே மனஸ்துஷ்டிம் ப்பக்தாநாமிஷ்டதாயக. கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ டுநரர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

சு. கர்பூர சந்தரஸம்காசம் ஜ்யோதி ஸ்ஸ்வரூப மிவோதிதம், ப்பக்த்யா தாஸ்யாமி கர்பூரம் நீராஜந மிதம்சிவ. கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ கர்பூரநீராஜனம் தர்சயாமி.

சு. ப்பூதேச பபுவநாதீச ஸர்வதேவாதி பூஜித, பரதக்ஷிணம் கரோமித்வாம் ஹ்ரதம்மே ஸப்பலம்குரு கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நமஃ ப்ரதக்ஷிணம் ஸமர்ப்பயாமி.

சு. ஹரசம்ப்போ மஹாதேவ விஸ்வேசாமர வல்லபப சிவசங்கர ஸர்வாத்மன் நீலகண்ட்ட நமோஸ்துதே.

சு. சாந்தம் பத்மாஸநஸ்தம் சசித்தரமகுடம் பஞ்சவக்த்ரம் த்ரிநேத்ரம், சூலம்வஜ்ரஞ்ச க்கட்கம் பரசுமப்பயதம், தக்ஷப்பாசே வஹ்நந்தம் நாகம்பாசஞ்ச க்கண்

டாம் ப்ரளய ஹரதவஹம் பார்வதீசம்நமாமி. கேதா
ரேஸ்வர ஸ்வாமிந நமஃ நமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி.

சு. அப்பீஷ்டவரித்திம் குருமே, சிவாவ்யய மநேஹஸ்வர
ப்பக்தாநாம் இஷ்டதாநார்த்தம், மூர்தீக்ருதகளேப
ரம் இதிப்ரார்த்தன. கேதார தேவதேவச ப்பக
வன் அம்பிகாபதே, ஏகவிம்சத் திநேதஸ்மின் ஸ்ரீத்
ரம் க்ருண்ஹாம்யஹம்ப்ரப்போ || ஸ்ரீத்ரக்ரஹணம் ||
நோன்பு தோரம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறது.

அடியில்வருகிற மந்த்ர ஸ்லோகத்தால் நோன்புக்கயர் கட்டிக்கொள்ளுகிறது. அந்த தோரம் கட்டிக்கொள்பவர் புரோஹிதரிடங் கொடுத்து அக்ஷதையோடு ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு அல்லது பெரியோர்களின் ஆசீர்வதத் துடன் வாங்கிக்கொண்டு பழமாவது தேங்காய்முடியாவது கையில் வைத்துக்கொண்டு கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது. ஒவ்வொருநோன்பிலும் இப்படி செய்வது நலம்.

சு. ஆயுஸ்ய வித்யாஞ்ச தத்தா ஸ்ரீக்கஞ்ச ஸௌபாக்
யவ்ருதிம் குருதேவதேவ, ஸம்ஸார க்லேசாராம்பு
நித்தௌ நிமக்னம் மாம்ரக்ஷ கேதார நமோநமஸ்தே.
தோரபந்தனம்.

சு. கேதார ப்ரதிக்ருண்ஹாது கேதாரோவை ததாதிச
கேதாரஸ்தாரகோ பாப்யாம் கேதாராய நமோநமஃ
உவாயநதானம்

சு. கேதரப்ரதிமா யஸ்மாத், ராஜ்ய ஸௌபாக்ய வர்த்
தநீ, தஸ்மாதஸ்ய பரதாநேந மமாஸதுஸீ ரசஞ்சலா.
இது ப்ரதிமைதானம் கொடுக்கிர மந்த்ரம்.

பூஜாவித்தி பூர்தியாயிற்று.

கதையைக் கேழ்க்கிறவர்கள் கையில் அக்ஷதையுடன் கேட்டு கடைசியில் அந்த அக்ஷதையை ஸ்வாமிமேல்போட்டு சேவிக்கவேண்டியது.

கேதாரவிரத கதை.

ஸ்ரீஸூத புராணிகர் நைமிசாரண்ய வாஸிகளாகிய, சௌநகாதி மஹரிஷிகளைநோக்கி, அடியிற்க்கண்ட விதம் சொல்லத்தொடங்கினர். ஓ இருஷிசிரேஷ்டர்களே உங் களுக்கு அனேகபுரா ணேதிஹாஸகதைகள் சொன்னேன். இன்னமொரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். இந்த சராசரரூபமகமான ப்ரபஞ்ச கர்த்தாவாகிய, அந்த உமா மஹேஸ்வரரைக்குறித்து நமஸ்கரித்து ஸகல கல்யாண குணங்களுக்கும் காரணப்பூதமாகிய கேதாரவ்ரதமஹத்து வத்தை எடுத்துச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

உலகத்தில் மனுஷ்ய கோடிகளுக்கு சகலமான ஐஸ் வர்யத்தை கொடுக்கக்கூடியதும் அதன் மூலமாய் இஹபர ஸுகங்களை அடையக்கூடியதுமான லோகமாதாவாகிய உமயபார்வதியால் அனுஷ்டித்துச்செய்து சங்கரதேஹார்த் தமெனும் பரமசிவானுக்ரஹத்தால், அர்த்தநாரீஸ்வரி என்று பேர்பெற்றதான கேதாரீஸ்வர விரதமென ஒன் றுண்டு. அவ்விரதமாசரிக்கும் விதியை விவரித்துரைக்கும் படியாய் கேட்டுக்கொண்டபடியால் உங்களுக்கு விவரித்து சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

இந்த விரதத்தை (21) இருபத்தோருதடவை செய்யும் புண்ணியவான்களுக்கு இம்மையில் ஐஸ்வர்ய சுகமடைந்து மறுமையில் சிவஸாயுஜ்யம் அடைவார்கள் என்பது திண் ணம். ஆகையால் இதை ப்ராம்ஹணஸ்த்ரீ நாலுவர்ணஸ்த்ரீ களும் செய்யலாம்.

"ஓ முனிவர்களே" ப்பூலோகத்தில், ஈசான்யப்பாக த்தில் மின்னர்கொடிக் கூட்டங்களால் நிரைந்ததும் சரத்

காலமேகங்களுக் கொப்பாகியதும் அனேக நவரத்னமணி மயமான கோபுரசிக்கரங்களாலும் பலவித உத்யான வனங் களாலும், அதில் புஷ்பப்பலாதி விசேஷங்களாலும் பசுபக்ஷி ம்ருகாதிகளாலும மலையருவிகளாலும் சூழப்பட்டும் தேவ தா வ்ருக்ஷங்களாலும் ப்பலவ்ருக்ஷங்களாலும் மணமுள்ள புஷ்பச்செடிகளாலும கூடிப்ரகாசிக்கினற உத்யானவனங் களின் மத்தியில், விளங்கானின்றும், ஸர்வப்ராணிகளாலும் சேவித்து புகழ்ந்து பேசும்படியான மிகமங்களப்ரதமான கைலை என்று விளங்கும் ஒருபர்வத ஸ்ரேஷ்ட மொன் றுண்டு. அதில் மஹான்களும், யோகிகளும், சித்தாள், கின் னராள், கிம்புருஷாள், தேவ, கந்தர்வர்களால், ஸேவிக்கும் படியான, இப்பர்வசிகரத்தில், ஷட்குணஸ்வர்யஸபன்ன ரான ஜகத்கர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரர் உமாஸமேதராய் ப்ரமத்த கணங்களாலும் இன்னும் இந்திராதி தேவர்களா லும் இருஷி முனிக்கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டு விளங்கும் படியான காலத்தில் பஞ்சப்பூதங்களாலும் சூர்யாதி நவக் ரஹங்களாலும் நக்ஷத்ரராசிகளாலும் வசிஷ்டாதி மஹர்ஷி களாலும் ப்ராம்ஹ்மி முதலியஸப்தமாத்ருகளாலும் கணபதி யும், தேவஸேனாபதியும், அரம்பைமுதலிய தேவஸ்திரீ களும், சிவஸாயுஜ்யமடைந்திருக்கும் அனேக தேவருஷி கூட்டங்களாலும் சேவித்து பணிவிடைச் செய்கிரவர்களின் மத்தியில் ப்பவாநீஸமேதராய் எழுந்தருளி இருக்கும்படி யான பரமசிவன், தன்ப்பக்தகோடிகள் ஸுலபமாய் தங் களை தரிசிக்கும்பொருட்டு, ஒருதேவசபை ஏற்படுத்தி சிவ பெருமான் உத்திரவின்படி நாரதாதி தேவகாயகர்களால் மனேக்யமாய் தேவவாத்திய விசேஷங்களால் கானம் நடத் தும்போது, க்ருதாசி மேனகை முதலியோர்கள் வீணை தா ளவிசேஷங்களுடன் நான்குவித வாத்தியங்களோடும் நாட்டியம் செய்தார்கள். அப்போது நடந ஸ்திரீகளில்

மிகசௌந்தர்ய முள்ளவாளாகிய, எல்லாருடைய மனதைக் கவரக்கூடிய ரம்பையானவள், அனேகமான நாட்டிய விசேஷங்களை நடித்துக்காட்டினாள் உடனே பரமசிவ அந்த ரங்கப்பக்தராகிய ப்ருங்கிமஹர்ஷியாகிய சிவயோகி சிவஸன்னிதானத்தில் தத்பரதி நித்தியாக, ப்பக்தியோடு விசித்ரமான விகடநாட்டியமம செய்தார். அபோபாது பரமசிவனுடைய இடது பார்சத்தில், பார்வதியும எழுந்தருளியிருந்தாள். எல்லாதேவர்களும் அந்தப்ருங்கியால் செய்யப்பட்ட நாட்யங்களுக்கு மிகசந்தோஷித்து நகைத்து மிக ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அந்த ஆனந்தமயமான சிரிப்பினல் பர்வதகுகைகள் நிரைந்து விஷமான கலகலத்வனி யுண்டாச்சுது அப்போபாது பரமசிவத்திற்குஉண்டானமனக்களிப்பால், அச்சிவப்பக்தனுகிய ப்ருங்கியைப்பார்த்து, உன்னல் நடத்திய நாட்டியவிசேஷத்தால் எனக்கு மிகசந்தோஷமுண்டாச்சுதென்று பரமசிவன்சொல்லி, அந்தப்பக்தரிடம் மிகக்ருபை உண்டாகி அனுக்கரஹம்செய்தார். அப்போபாது சபையிலுள்ள கவிவிபுத்தாள் முதலியவர்கள் அவரைமிக கௌரவப்படுத்தினர்கள். அம்மகரிஷி மிகப்பக்தியோடு அதிவணக்கதுடன் சந்தோஷமாய் பார்வதியைநீக்கி பரமசிவத்திற்கு மாத்திரம் வலம்சுத்திவந்து நமஸ்காரம்செய்தார். உடனே மிகபூஜ்ஜையான பார்வதீதேவி புன்சிரிப்போபாடு தன்பர்த்தாவாகிய பரமசிவத்தை கண்ணேணக்கி பார்த்து, "ஓ ஸ்வாமீ" இந்தப்பக்தன் எண்ணவிட்டு, தங்களுக்குமட்டும் நமஸ்காரித்தானே அதற்கு என்னகாரணமோ அந்த ஆச்சரியமான விஷயத்தை எனக்கு விவரித்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று கேழ்க்க சந்தரசூடர் "ஓப்ரியே" சொல்லுகிறேன் கேள். சிவயோகிகளாகிய பரமார்த்தாபேக்ஷையை கோரினவர்கள் உன்னல் எவ்விதமான ப்ரயோஜனம கிடையாதென்கிற நிச்சய மனதுடன் என்னைமாத்திரம நமஸ்கரித்தாரென்று

பரமசிவன்சொல்ல உடனே பரமேஸ்வரி மிகவருத்தப் பட்டு தன்பர்தாவிடத்தில் கோபங்கொண்டு, அந்தபக்க ரிடத்திலுள்ள சக்தியை ஆகர்ஷணம் செய்துக்கொண்ட உடனே அப்பக்தன் சக்தியற்றவனாய் நின்றார். உடனே பரமேஸ்வரி தன்சக்தியால் ஆகர்ஷணம் செய்துக்கொண்டு ஓ இருஷியே என்கூராகிய ரக்தமாம்ஸாதிகளை நீர்வைத் திருக்கலாகாது என்றாள். அதைக்கேட்ட பிருங்கிமாரிஷி தன் உடலிலிருந்த ரக்தமாம்ஸத்தை உதரிவிட்ட உடனே அசக்தராய் நிற்கமுடியாமல் தவிக்கையில் பரமசிவன் தன் ப்பக்தனுடைய துயரத்தையாற்ற ஓர ஊன்றுகோலை அவர் கையில் தந்தார். உடனே பிருங்கிமாமுனிவர், பரமாநந்தத் தோடு அத்தண்டத்தை வூன்றிக்கொண்டு ஆனந்த பரவசத் தால் நர்த்தனம் செய்து தனதாஸ்ரமத்தை சேர்ந்தார். இதனல், பார்வதியானவள் மிககோபத்தினல் மனக்லேசத் துடன் வெட்கித்து கைலாயத்தை விட்டு பூலோகத்தை யடைந்து, மிக பயங்கரமான காட்டில் தவம்செய்ய புரப் பட்டு வருங்காலத்தில் கொடிய மிருகங்களாலும் ஸர்ப விசேஷங்களாலும், செடி கொடிகளாலும் நிறைந்திருக்கும் வனம் ப்ரவேசித்தாள். இவ்வித கடினமான வழியைக் கடந்துவரும் சமயத்தில் ஒரு முனிவரது ஆஸ்ரமத்திலுள்ள பூங்காவனத்தில் ப்ரவேசித்தாள். அந்த ஆஸ்ரமமானது கௌதமாஸ்ரமமென்று தெரிந்தது. அதையே சில க்ரந்தங் களில் (வால்மீகாஸ்ரமமென்றும் சொல்லியிருக்கிறது) அத் தேவியானவள் ஒருவ்ருக்ஷத்தடியில்எழுந்தருளியிருந்தாள். அந்த தேவியின் வருகையால் அப்பூங்காவனம் சிலவருட காலமாய்மழையில்லாமையால் அவ்விடத்திலுள்ளவ்ருக்ஷங் கள் செடிகள் கொடிகள் வாடியிருந்தது. அவையெல்லாம் துளிர்த்து, தழைத்து, பூத்துக்காய்த்து, பழுக்க ஆரம்பித் தது. மல்லிகை முல்லை, கொங்கு, இருவாட்சி, மந்தாரை,

பாரிஜாதம், சண்பகம், சிருமல்லிகை, புன்னை, பாதிரி, வில்வபத்திரி, துளசி முதலிய எல்லாஜாதி புஷ்பச்செடிகளும் தழைத்து விசேஷமாய் பூத்து, சுற்றிலும் ஒரு யோஜனத்தூரம் வரையில் வாஸனை வீசிக்கொண்டிருந்தது. அச்சமயத்தில் கௌதம மஹரிஷி தன் ஆஸ்ரமத்தருகிலுள்ள கெங்காநதிக்குச்சென்று காலையில் ஸ்நாநாதி நித்யகருத்யங்களை முடித்துக்கொண்டு, அவ்வனத்திலுள்ள தற்பை, சமித்து, பத்ர, புஷ்பப்பலாதிகளை கேகரித்துக்கொண்டு கையில் தீர்த்தபாத்திரத்தோடு தன் ஆஸ்ரமத்தை நோக்கி சமீபத்தில் வருங்காலத்தில் செழித்து தழித்து, மிகப்ரகாசமாய் விளங்காநின்ற அந்த ஒளியைக்கண்டு இப்பூங்காவனத்தில் யாதோ ஒரு புதுமை உண்டாயிருக்கவேண்டுமென ஆலோசித்துக்கொண்டே ஸமீபத்தில் வருங்காலத்தில் இவ்விடத்தில் கைலாஸபதியோ, அல்லது திருமாலோ, பிரம்மனே, பார்வதியோ, லக்ஷ்மியோ, தேவேந்திராதிகளோ இங்கு வந்திருக்க வேண்டும், இல்லாவிடில் இவ்வதிசயம் இங்கு நிகழ்வானேன் என்று வனமெல்லாம் சுற்றிப்பார்க்கையில் பார்வதீ தேவியார் ஒரு வில்வ விருக்ஷத்தடியில் எழுந்தருளி யிருந்ததைக் கண்டார். உடனே கௌதம ரிஷியானவர் உமாதேவியை ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து, தாயே முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளுக்கும் கையிலயில் சேவைஸாதித்துக்கொண்டு உலகமாதாவா யிருக்கின்ற நீர் இப்பூங்காவனத்திற்கே எழுந்தருளியதால் நான் முன் என்னதவஞ் செய்தேனே, ஹே பரமேஸ்வரியே! நீர் கைலாஸத்தைவிட்டு இவ்வனத்திற்கு வந்தகாரணத்தை அடியேனுக்கு திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கௌதம மஹர்ஷி விண்ணப்பம் செய்தார், மேலும் தாங்கள் பரமசிவனின்றி தனியாக வந்தகாரணமும் அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்க,

அந்த தேவியானவள் தன்னை வணங்கிக்கேட்ட அம்முனிவ ரைப்பார்த்து ஹே! முனிபுங்கவா! கைலாயத்தில் ஸாகூஹாத் பரமேஸ்வரரும் நானும் நவரத்ன சிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றி ருக்கையில் ப்ரம்ஹ, விஷ்ணு, தேவேந்திராதிகளும் மற்று முள்ள தேவரும் இரிஷிகளும்வந்து எங்களிருவரையும் ப்ரத க்ஷிண நமஸ்காரம் செய்துப்போக, இப்ருங்கிமஹரிஷி மாத்திரம், என்னை புரம்பாகநீக்கி, பரமேஸ்வரைமாத்தி ரம் நமஸ்கரித்தார். அதிலல் நான் கோபமடைந்து அந்த பிருங்கியின் சரீரத்திலுள்ள எனது கூராகிய ரக்தமாம்ஸாதி களையும் என்னுடைய சக்தியால் வாங்கிக்கொண்டேன். உடனே பிக அசக்தராகிய அம்மாமுனிவருக்கு ஓர் தண்டத்தை அளித்து அவரை ரக்ஷித்தார். பரமேஸ் வரரும் இவ்விஷயத்தில் என்னை உபேக்ஷை செய்தபடியால் வியாகூலத்துடன் கைலையைவிட்டு காட்டில் தவசு புரிந்தா வது, அல்லது வ்ரதவிசேஷங்களாலாவது அர்த்தநாரீஸ்வரி என்கிறபேர் அடையாமல் கைலக்கி போவதில்லையென்று சப்பதம் செய்துக்கொண்டு வந்து இப்பூங்காவணமடைந் தேன். என்று நடந்த வரலாறைசொல்லி அம்முனிவரை நமஸ்கரித்து "ஓ முனிவர்யா! யோகி சம்மதமான எந்த விரதத்தால் என் மனோபீஷ்டம் பலிசகுமோ அதை என் கையில் நடத்திவைக்க கோருகின்றேனென்றுசொன்ன பர மேஸ்வரியை கௌதமமுனிவர் பார்த்து மஹா சந்தோ ஷத்தை அடைந்து ஆனந்தவாரித் தன் கண்களினின்றும் பெருக, தான் பரமேஸ்வரியை ப்ரதக்ஷிண நமஷ்காரஞ் செய்து, தாயே! உமது பாததூளிக்குச் சமானமாகிய அடி யேனுடைய ஆஸ்ரமத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்துக்கொண்டார். அப்போது பார்வதி தேவியும், அம்முனியின் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து அந்த ரிஷ்யாஸ்ரமத்துக்கு செல்ல, அவர் அந்த அம்மாளை தர்ப்

யாஸன்த்தி லிருக்கச்செய்து தாயே ! அபிராமி, த்ரிபுரசுந் தரி, சிவகாமி செளந்தரி, கைலாஸவாஹினி, விப்பூதிருத் திராக்ஷ மாலிகாப்பரணி, க்ருபாஸமுத்ரி, க்ருணையானந்தி, வேதஸ்வரூபி, வேதாந்தரூபகி என்று ஸ்தோத்திரம் செய்து நான் சொல்வதை அங்கீகரித்து திருவருள் சாதித்தருள வேண்டுமென பார்வதியும் அதற்கு சம்மதிக்க கௌதமர் சொன்னதாவது, தாயே இப்பூலோகத் தில் மிகவும் முக்கியமான வ்ரதமொன்றுண்டு அந்த வ்ரதத்திற்கு கேதாரீஸ்வரர் கோன்பென்று பெயர், இப்புண்ய வ்ரதத்தால் சங்கரசரீரார்த்தம அடையும்படியானதென்று சொல்ல, உமாதேவி இவ்விரதம் எப்பொழுது செய்கிறது. எந்த தேவதையை பூஜை செய்யவேண்டியதோ அவையெ லாம் எனக்குபதேசபூர்வமாய் அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்க, உடனே மஹர்ஷியானவர் தான் அதிக புராணேதிஹாஸம் ஆராய்ச்சியுள்ளவராகையால் இவ்விரதத்தில் பரமேஸ்வரரைக் குறித்து பூஜைசெய்தால் அப்போதே அவர்களுக்கு ரிஷப்பவாஹரூடராய் காட்சிதந்து தங்க ளால் விரும்பப்பட்ட வரங்களைத் தருவார். இந்நோன்பு புரட்டாசி மாதம் சுக்லபக்ஷம் தசமிதிதி முதல் அற்பிசி மாதம் க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி அல்லது அமாவாஸ்யை வரைக்கும் இருபத்தேழுநாள் நடத்தவேண்டும். இவ்ர தத்தை பக்தியோடு அனுஷ்டித்து செய்கிறவர்களுக்கு பர மேஸ்வரர் வ்ருஷபவாஹரூடராய் காட்சிதந்து கோரிய வரங்களை யளிப்பாராதலால் நீரும் அவ்விரதத்தை அனுஷ் டித்து அவர் ப்ரஸன்னமானவுடனே அவரது இடதுபாகத் தில் பிரியா விடையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்பீ ராகில் உம்மை அர்த்தநாரியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு போவாரென்றே பார்வதி இந்நோன்பு எவ்விதமாய் நடத்த

வேண்டுமென்று கேட்க, கௌதம மஹர்ஷியானவர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

"ஹே பார்வதி" கேதாரீஸ்வர ஸ்வாமியை ஒரு கலசத்தின்மீது ஆவாஹணம் செய்து ஒரு மண்டபம் ஏற்படுத்தி (21) இழை (21) முடியுமுள்ள நோன்புக்கயிர் அல்லது (தோரம்) ஏற்படுத்திவைத்து ஷோடசோபசார பூஜைகள் 21-நாள் செய்துவர வேண்டியது என்று சொன்னர். பிறகு தன்வீட்டில் சுத்தமான ஓரிடத்தில் மெழுகிக் கோலங்களிட்டு தலைவாழை யிலையின்மீதுத்தான்யராசிக் கொட்டி அதின்மீது பூர்ணகும்பம்வைத்து கலசம் அலங்கரித்து ப்ராணப்ரதிஷ்டாதிகள் நடத்தி சக்திக்குத்தக்கபடி கந்தபுஷ்பாக்ஷதைகளால் இருபத்தோரு ப்ராம்ஹணாளைத் தருவித்து அவர்களுக்கு அர்க்கியபாத்யாதிகள் கொடுத்து உசிதாஸனக்களில் வீற்றிருக்கசெய்து அவாளைக்கொண்டு அந்த கேதாரேஸ்வரரை ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜைக்கி வேண்டிய 21-திணுசு பத்ரபுஷ்பாதிகளாலும் பூஜித்து இருபத்தோரு அதிரஸங்களையும், ஷட்ரஸோபேதமான அன்னத்துடன் அநேகவிதப் டலங்களுடனும் தூபதீபாதி நைவேத்தியம்செய்து தாம்பூலாதி உபசாரங்கள்செய்து, ஸவாமியை நன்றாக ஸ்தோத்திரம்செய்து பூஜை பூர்த்தியானவுடனே அந்த ப்ராம்ஹணாளையும் சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலதக்ஷிணைகளால் த்ருப்தியாய் பூஜித்து ப்பகவானுக்கு களிப்புண்டாகச்செய்தால் பரமசிவன் சந்தோஷமடைந்து, தன் சரீரார்த்தத்தை கொடுப்பார் என்று கௌதமர் பார்வதிக்கிச் சொன்னர். அப்போது பார்வதியும் அவர் சொன்னவிதமே அவ்விரதம்செய்ய அதிலால் பரமசிவன் மிகப்ரீதியோடு ஸ்வசரீரத்தில் பாதிதேகம் தந்து இடது பக்கத்தில் அர்த்தாரியாக வகித்தார். பிறகு பார்வதியானவள் மிக

சந்தோஷத்தோடு உலகத்தாருக்கு இவ்ரத மகிமையால் நன்மையுண்டாக்ககருதி, பரமேஸ்வரனைப் பார்த்து இவ்விரதம் யான் அனுஷ்டித்தபடி உலகத்தாரும் தங்களை பூஜிக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுக்கும் சத்கதி அடையும்படி அனுக்கிரஹம் செய்யவேண்டுமென்று கோரிய பரமேஸ்வரிக்கி அப்படியே ஆகட்டுமென்று வரமளித்து பார்வதீஸமேதராய் தேவகணங்களுடன் அம்மஹருஷியிடம்விடை பெற்று வ்ருஷப்பவாஹநாரூடராய் கைலக்கிச் சென்றார். இப்படி இருக்கும் காலத்தில் இவ்விரதத்தின் மேன்மையைக்கண்ட தேவர்கள், ரிஷிகள், அப்ஸரஸ்திரீகள் முதலியவாகள் இந்தவ்ரதம் அனுஷ்டித்துசெய்ய தலைப்பட்டார்கள். கந்தர்வலோகத்தில் சித்ராங்கதனென்னும் கந்தர்வராஜன், நந்திகேஸ்வரரால்இந்தவ்ரதோபதேசமடைந்து, பூலோகத்தில உஜ்ஜயநீ பட்டணத்து மஹாராஜனுக்கும் இவ்விரதம் உபதேசிக்க,அவரால் இன்னேணன்பை கல்போக்த விதிப்படி செய்து இவ்விரதமகிமையால் ஸார்வப்பௌமரானர். தேவகன்னியர்களும் பிரதினமும் பூலோகத்திற்கு வந்து, கங்கைக்கரையில் ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழ் (21) நாள் நோன்பு நோற்பது பிரயாசையென்றெண்ணி ஒரே தினமாகிய அற்பிசிமாதம் க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியில் அல்லது அமாவாசையில் அக்கன்னியர்கள் கங்கைக்கரையில் மணலில் லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து, 21-முறை பூஜித்து, 21-பழம் 21-அதிரஸம், 21-வெல்லவுருண்டை. அப்படியே சந்தனவுருண்டை, மஞ்ஜளுருண்டை, 21-வெற்றிலை, 21-பாக்கு, 21-இழையுள்ள நூலில் 21-முடி போட்டுவைத்து ஸுகந்தபுட்பங்களால் அர்ச்சித்து, தூபதீப நைவேத்தியஞசெய்து, அவ்விரதத்தை பிரதி வருடமும் நடத்திவந்தார்கள். இப்படியிருக்க அந்த உஜ்ஜயநீ பட்டணத்தில்குடியிருந்து மிகவேழைக் குடித்தனம் செய்துவந்த ஓர் கூடத்திரிய குலஸ்த

ராகிய ஒருவருக்கு இரண்டு குமாரத்திகளுண்டு. அவர்க களில் ஒருத்திபெயர் புண்யவதியென்றும், மற்றொருத்திப் பாக்யவதி என்பாகள். இவர்களுடைய தகப்பனர் ராஜ்ய ஹீனனன ஒரு பேழை கூத்திரியன். அவர் தன் நாடுநக ரங்களை இழந்தவராய்ப் மிக வருமையால் கஷ்டப்படுகிறபடி யால் தன் குமாரத்திக ளிரண்டுபேருக்கும் விவாகம்செய்ய வில்லை. அக்சன்யாபெண்களிருவரும் ஒருநாள் கங்கை கரையில் வருகையில், ஆலமரதத்தின்கீழ் தேவகன்னிகை கள் நோன்பு செய்வதைக்கண்டு, நீங்கள் செய்யும் நோன்பு யாது என்று கேட்டார்கள். அப்போது தேவகன்னியர் கள் அவ்விருபெண்களையும் பார்த்து, "அம்மா!" முன்னே ஒரு காலத்தில் ஸ்ரீ பார்வதியம்மன் பரமேஸ்வரரைக் குறித்து நோன்புநோற்றாள். பிறகு அவள் கோரியபடி பரமசிவனுடைய சரீரத்தில் பேர்பாதி பாகமடைந்தனள், இதை கேதாரி வ்ரதமெனப்படும். இம்மஹாவிரதத்தை நாங்கள் நூற்கிறோமென்று சொன்னர்கள். இதைக்கேட்ட அப்பெண்களிருவரும் இன்னென்பிறல் என்ன விசே ஷமோ, அதின் ப்பலனும், எந்தகாலத்தில் எந்த தேவ தையைப் பூஜை செய்யவேண்டுமோ, அதையும் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கந்த கன்னியர்கள், அவர்களை நோக்கி, இன்னென்னை புரட்டாசி மாதம் சுக்ல பக்ஷ தசமியில் துடங்கி அற்பசிமாதம் அமரபக்ஷ சதுர்த் தசி அல்லது அமாவாஸ்யைவரையில் இருபத்தோருநாள் தினம் காலையில் ஸ்நானம் செய்து, மடிவஸ்திரங்களை உடுத் திக்கொண்டு, பூஜாவஸ்துகள் சேகரித்துக்கொண்டு பரம சிவனை ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழ்மணலினால் ஆவாஹணம்செய்து இருபத்தோருநாள் பூஜிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் கடைசி தினமாகிய சதுர்தசி அல்லது அமாவாஸ்யையிலாவது ஸ்நானாதி நித்தியக்ருத்தியங்கள் முடித்துக்கொண்டு பூஜா

வஸ்துக்கள் சேகரித்து சக்திக்கி தக்கபடி மேற்சொல்லிய விதமாய் பரமேஸ்வரரை ஆவாஹனாதி ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்து மேற்சொன்னபடி பண்டிப்பலாதிகளால் நைவேத்தியாதி தீபாராதனைகள் முடித்துவந்தால் அவர்களுக்கு பரமேஸ்வரர் வேண்டிய வரங்களையும், ப்பாக்கியத்தையும் அளிப்பாரென்று சொன்னார்கள். அப்போது அவ்விராஜ குமாரத்திகளிருவரும் அத்தேவகன்னியர்களை நோக்கி, அம்மா! எங்கள் தாய்தந்தையர்கள் மிக ஏழைகளாகையால் எங்களுக் கிதுவரையில் விவாஹம் செய்து முடிக்கவில்லை, ஆதலால் நாங்கள் நல்கூர்ந்தாராகையால் செல்வ முடையவர்களான இராஜ குமாரர்கள் எங்களை மணம் புரியும்படி அனுக்கிரஹிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அப்போது தேவ கன்னியர்கள் அவர்களிடத்தில் மனமிரங்கினவராய் ஆலம்விழுதைப் பிடுங்கி இழை எடுத்து நோன்புக்கயிராக்கி இருபத்தோர் முடிமுடிந்து, தங்கள் பூஜையாவையும் முடித்து பிறகு அத்தோரங்களை அவர்கள் கையிற் கொடுத்து ஆசீர்வாதம் செய்து இம்மாதிரியாகவே வருஷப்பிரதி வருஷமும், இன்னேனென்பை அனுஷ்டித்துவந்தால் அவர்களுக்கு சகல சம்பத்தும் கைகூடி வருமென்று வாழ்த்தி விடையளித்தார்கள். அப்போது இராஜபுத்திரிகளிருவரும் தேவகன்னியரிடம் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் நாடடைந்து வீட்டிற்குப்போக வீடு அடையாளம் தெரியாமல் முன் குடிசைவீடா யிருந்தது மாறி, மாட மாளிகைகளுடன் ஸகலமான அஷ்டைஸ்வர்யத்துடன் பெருகியிருக்கக் கண்டார்கள்.

அப்போது இவ்வதிசயத்தைக்கண்டு வெகு ஆச்சரியத்துடன் இப்பெண்களிருவரும் தாமிருந்த வீட்டைக்

காணுமல் இவ்விடத்தில் புதுமையாய் மெத்தைமேமடைகள் காணப்படுகிறதே, இது என்ன ஆசசரியம், நமது தாய்த் தந்தையரும் காணேமே, எங்கே சென்றார்களோவென்று விசனப்பட்டு பேசிக்கொண்டு இங்கு மங்கும் திரிந்துக் கொண்டிருக்கையில் அவாளுடைய தாதை அவ்வீட்டின் வெளியேவந்து அங்கு தவித்துக்கொண்டிருக்கும் தன் திருகுமாரத்திகளையும்கண்டு வீட்டிற்குள் அழைத்துக்கொண்டு போய் அவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த சேலைகளையும், பொன்னரி மாலையும், விலைபெற்ற ஆபரணதிகளைத் தந்து தரித்துக் கொள்ளச்செய்து, திவ்யான்ன புசிப்புடன் சந்தோஷமாக சகலஸம்பத்துகளையும் அனுபவித்து வந்தாகள்.

அப்போது உஜ்ஜயந் பட்டணத்தின் இளவரசன் இவர்களிருக்கும் இடத்திற்குவந்து புண்ணியவதியென்னும் பெண் தனக்கிசைந்தவளென்று எண்ணி அவளைக் கலியாணம் செய்துக்கொண்டு தன் பட்டணத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் சுகமனுபவித்துககொண்டே வாழ்ந்து வந்தார். சிலகாலததின்பிறகு சோழதேசத்தரசன் ப்பாக்கியவதியை மணம்புரிந்தார். அவரும் சர்வ வைபவத்தோடு மனைவியுடன் தன் நாட்டைச்சேர்ந்து அதிமகிழ்ச்சியோடு தன் மனைவியுடன் வாழ்ந்துவந்தார். இவ்வண்ணமாகவே இவ்விரண்டு இராஜகுமாரத்திகளும் தங்கள் தங்கள் ப்பர்த்தாக்களுடன்கூடி சகல சம்பத்துகளையும் அனுப்பவித்துக் கொண்டு புத்திரப்பாக்கியத்தோடு ஸுகமாய் வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிலகாலம் சென்றபிறகு, பாக்கியவதி, தன் செல்வச் செருக்கினால் நோன்புகயற்றை அவிழ்த்து, அவரைப் பந்தலின்மேல்வைத்து திரும்பியுமதையெடுத்துக் கையில் கட்டிக்கொள்ள மறந்துபோய் நோன்பையும் விட்டுவிட்டாள்.

இவ்விதம் நடந்த சிலகலாத்திற்குபிறகு வேரொரு அன் னியதேசத்தரசன் சோழநாட்டின்மீது படைஎடுத்துவந்து அப்பட்டணத்தையும், அதிலுள்ள அஷ்டைஸ்வர்யமும் தானே கைப்பற்றி கொண்டான. அப்போது பாக்கிய வதியும், அவள் புருஷனும் தங்கள் புத்திரர்களோடு கூடின வராய் நாட்டைவிட்டு காட்டிற்குச்சென்று, அன்னவஸ்தி ரங்களுக்கு மிககஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் நான் புக்கபற் அவரைபந்தலி விருந்ததால் அதில் அவரைக்காய் மிகுதியாய் காய்க்க ஆரம்பித்தது. அப்போது பாக்கியவதி அவரைக் காய்களைபரித்து, சமயல்செய்து தானும் தன் நாயகனும் குழந்தைகளுடன் புசித்து ஜீவித்துவந்தனர்கள். இவ்விதமாய் மிககஷ்டஜீவனம செய்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒருநாள் பாக்கியவதி, தன் பெரியகுமாரனை அழைத்து அபபா! நாமோ நாடு, நகரமிழந்து, அன்ன வஸ்திரத்திற்கே மிககஷ்டப்படுகிறோமாகையால் நீ உஜ்ஜ யினீ பட்டணம்சென்று உன் பெரியதாயாராகிய புண்ய வதியைக்கண்டு, அவளிடத்தில் நம்முடைய தற்காலநிலைமை யைதெரிவித்து கொஞ்சம் திரவியசகாயம்கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு வாவென்றுசொல்லி கட்டமுதுகட்டிக்கொடுத்து வழி அனுப்பினாள். உடனே பாக்கியவதியின் குமாரன் தன்பெரிய தாயாராகிய புண்னையவதியிருக்கும் பட்டணம் சென்று அந்தம்மாளைக்கண்டு அவள் பாதத்தில் விழுந்தான் அப்போது அவள் அவனைக்கண்டு திடுக்கிட்டு நீயாரென்று கேட்க, அம்மா நான் உன்சகோதரியின்குமாரன் என்றான். அவள் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட உடனே மிகதிகைத்து மகனே! நீ இவ்வித சஷ்டத்துடன் பாதசாரியாய், தனி யாய் வந்தகாரணம் யாதென்று கேட்க அம்மா! வேற்ற அரசன், எங்களுடைய நாடுநகரம் யாவையும் தான் கைப் பற்றிக்கொண்டு, எங்களை பரதேசியாக்கினன். அதுமுதல்

நாங்கள் ஜீவனுதாரமின்றி மிகவஷ்டப்படுகிறோம் என்று சொன்ன அப்பிள்ளையை ஆதரித்து சில ஆடையாபரணமும் கொடுத்து பொருளுதவிசெய்து அனுப்பினுள். அவன் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு தன்பட்டணத்தை நோக்கி செல்லும்போது நடுவழியில் ஓர் கங்கைக்கரையில் அப்பணமூட்டையை கீழேவைத்து கட்டமுதை சாப்பிடுகையில் எஸ்வரமாய்கையால் ஒருகருடன் அம்மூட்டையை அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அவன் உடனே ஆகாயத்தை நோக்கி. ஓ ! ஓ ! காரியமெப்படி நேர்ந்தது; கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டவில்லையே என்று மிகவருத்தப்பட்டு, திரும்பிப்போய் தன் பெரியதாயாரிடம் வழியில் நடந்த சங்கதியை தெரிவித்தான். இச்சேதியைக்கேட்டு அந்தம்மாள் மிகதுயரத்துடன் இன்னும் கொஞ்சம் திரவியம் கொடுத்து அப்பிள்ளையை வழி அனுபபினுள். அவன் அம்மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு மருபடியும் தன் பட்டணம் நோக்கிச்சென்றான் அதாவது கொஞ்சதூரம் சென்றபிறகு முன் சாப்பிட்ட கங்கைகரைக்கே வந்து த்ரவியமூட்டை அருகில் வைத்துக் கொண்டு புசிக்கும் தருணத்தில், ஒரு கண்டைமீன் தண்ணீர்க்கரையிலிருந்த த்ரவ்ய மூட்டையை எடுத்து முழிங்கிவிட்டது இதைக்கண்ட அவ்வீராஜகுமாரன் திடுக்கிட்டு, அதிதுயரத்துடன் திரும்பிபெரியதாயரிடம் வரும்போது அசரீரியாக சொன்ன ஒருவார்த்தை மாத்திரம்கேட்டது. அதாவது வ்ரதப்ரஷ்டாளுக்கு இப்பொருள் எப்படிவாய்க்கும் என்று சொன்னதைக்கேட்ட அசகிருவன் மிக விசாரத்துடன் பெரியதாயாரிடம்தனக்கு வழியில் நடந்தவரலாறை எடுத்துரைத்து தாயே ! இவ்விதமாய் சம்பவித்தகாரணம் எனக்கு தெரியவில்லை. நான்தரித்திரணைகையால் கைக்கெட்டினது வாய்கெட்டாமல் போயிற்றென்றுசொல்லி வருத்தப்பட்டான்.

அதாவது குமாரன் சொன்னமொழியைக்கேட்ட புண்யவதி, அவனைத்தேற்றி அப்பா! உன்தாயார், பாக்கியவதி கேதாரீஸ்வர விரதத்தை க்ரமமாய் அனுஷ்டித்து வருகிறாளா வென்றுகேட்டாள். அப்போது அச்சிறுவன் பெரியதாயாரைநோக்கி, அம்மா! மூன்றரைருகால் என்தாயும் நீருமாக கேதாரிவிரதத்தை அனுஷ்டித்து அதிலுல் உங்களிருவருக்கும், திரண்ட சம்பத்துண்டானதாக என்தாயார் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேனே யன்றி, இப்போது அவ்விரதத்தை செய்கிறதாய் காணைப்படவில்லை என்றான். அப்போது அவன் சொன்னதைக்கேட்ட அப்புண்யவதி மிகமனவருத்தப்பட்டுடனே அக்குமாரனை அன்னேனென்புநாள் வருகிறவரையில் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அவ்விரததினத்தில் தன்தங்கையாகிய பாக்யவதியென்று இருபத்தெருரு இழையுள்ள நோன்புதோரத்தையும் கல்பத்தில் சொன்னபடி மஞ்சள் முதலியன தினுசுக்கு (21)-என்னனுள்ள பூஜாத்திரவியங்களையும் சேர்த்து கலசத்திற்கு பூஜைசெய்து தூபதீப நைவேத்தியங்களையும் நடத்தி பாக்கியவதிக்கும் ஸகல சம்பத்தும் உண்டாகும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டாள். உடனே புண்ணியவதி இவ்விதம் நோன்பு செய்துமுடித்து அன்னேனென்பு கயற்றையும் பிரஸாதத்தையும் குமாரன்கையிற்தந்து இதை அவன் தாயாரிடம்கொடுக்கசொல்லி வருஷா வருஷம் தவராமல் விரதம் செய்யும்படி தன்தங்கைக்கு சொல்லும்படி கட்டளையிட்டு, கட்டமுதும் சில திரவியமும் கொடுத்தனுப்பினாள். அவன் முன்போல் கட்டமுதுசாப்பிட கங்கைக்கரைசென்று புசிக்கும் சமயத்தில் முன் கருடனல் எடுத்துப்போன திரவியமூட்டையை இவனெதிரில் போட்டது.

பிறகு அச்சிருவன் அம்மூட்டையை பத்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது மூன்மீன் விழுந்தின அத்திரவியமூட்டையும் அம்மச்சம் கொண்டுவந்து கக்கிற்று, இதைக்கண்ட சிருவன் அகமகிழ்ந்து இதுவும் பரமேஸ்வரகடாக்ஷமென்று எண்ணி அத்திரவிய மூட்டைகளைக் கைக்கொண்டு தன்தேசமாகிய சோழதேசம் சென்று தன்தாயாரைக்கண்டு நடந்தவர்த்தமானம் அனைத்தும் தெரிவித்து தன் பெரியதாயார்தந்த நான்பு கயற்றையும் ப்ரசாதத்தையும் கொடுத்து தன்தாய்க்கு நமஸ்கரித்தான்

பாக்யவதி அத்தேரக்தைவாங்கி தன்கையிற் உடனே தரித்துக்கொண்டனள். இப்படி இருக்க முன் தங்கள் நகர நாடு சம்பத்தை அபகரித்த அரசன்வந்து இப்பாக்கியவதியின் பர்தாவாகிய அரசனைநோக்கி அவர் நாடுநகரங்களையும் ஸகல ஸம்பத்தையும் அவருக்கே தந்து முன்போல் அரசு புரிந்து சுகமாய் புத்ரபௌத்ராதி அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களுடன் வாழக்கடவீரென்று ஆசீர்வதித்து தன்தேசம் திரும்பி போய்விட்டான்.

பிறகு முன்போலவே பாக்கியவதிக்கு சகல ஸம்பத்துண்டாகவே தான் முன்நோன்பு குறையாய் நோற்றபடியினல் கேதாரீஸ்வரர் வருமையைத் தந்தாரென்றறிந்து அதுமுதல் அவள் அன்றேனை அனுஷ்டித்து செய்தபடியால் சர்வைஸ்வர்யமும் குறைவரப்பெருகி ஸுகமாக வாழ்ந்து வந்தனள்.

ஆதலால் இப்பூலோகத்தில் கேதாரி விரதத்தை மனப்பூர்வமாக ஆஸ்ரயித்து செய்பவர்களுக்கு பரமசிவன் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அனுக்கிரகம்செய்து குரைவர நடத்துவார் என்று நாரதமுனிவரும் சொல்லியருளினர் அப்

போது தர்மபுத்திரர் இன்னேன்பைசெய்து துரியோதனதி களை ஜெயித்து தங்கள் ராஜ்ஜிய ஸம்பத்துடன் சுகமடைந் தார்கள்.

ஆதலால் இன்னேன்பை அனுசரித்து செய்கிரவர் களுக்கு சகல ஐஸ்வர்யமும் மென்மேலும் பெருகி, ஸர்வ கஷ்டங்களினின்று விடுபட்டு சுகஜீவியாய் வாழ்ந்திருப் பார்கள். ஆகையால் இவ்விரத சரித்திரத்தை யாராகிலும் கேட்டாலும், படித்தாலும், எழுதினாலும் அவர்கள் மஹா தேவானுக்ரஹத்தால் ஆயுராரோக்கிய ஐஸ்வர்ய மடைந்து, பிறகு சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைவார்களென்று கௌதம மஹர்ஷியால் சொல்லப்பட்டதென்று ஸுதமாமுனிவர் சௌனகாதி மஹா முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தாரென்று ஸ்ரீ வ்யாஸமகாமுனிவர் ஸ்காந்த புராணத்தில் வர்ணித்து சொல்லி யிருக்கிறார்.

கேதாரவிரதகதை முற்றிற்று.

சுபம்பவது.

ஸ்ரீ ர ஸ்து.

ரதசப்தமி விரதம்.

அத்த மாக்க சுக்ல ஸபதம்யாம், ரத்தஸப்தமீ வ்ரத கல்ப ப்ராரம்ப்பः. அஸ்யாம் ஸ்நாநவித்திருக்தா. தச்ச, அருணேதய வ்யாபின்யாம் ஸ்நாநம் கார்யம். ததுக்தம் மதனரத்னே ஸம்ருதி ஸங்க்ரஹே. சு. ஸூர்யக்ரஹண துல்யாஸா சுக்லா மாத்துஸ்ய ஸப்தமீ, அருணேதயவேளா யாம் ஸ்நாநம் தத்தர மஹாப்பலம். சு. மாக்கே மாஸி ஸிதேதபக்ஷே ஸப்தமீ கோடிபுண்யதா, குர்யாத் ஸ்நா நார்க்கிய தாநாப்பதி சாயுராரோக்கிய ஸம்பதः. தினத் வயே, அருணேதய வ்யாபித்வே, பூர்வைவ, ஸௌவர்ணை ராஜதே தாம்ரே, ப்பக்த்யா லோஹமயேதத்தா, தைலேன வர்திர்தாதவ்யா, மஹா பாத்ரேது ரஞ்ஜிதா ஸமாஹித மநாப்பூத்வா, தீபம் சிரவிதாரயேத், பாஸகரம் வ்ரருதயே த்பாத்வாசே, இதம மந்த்ரமூதீரயேத் நமஸ்தே ருத்ரரூ பாய ரஸாநாம் பதயே நமः. அருணர்க நமஸ்தேஸ்து ஹரிதஸ்வ நமோஸ்துதே. ஜலேப்ரதீபான் ஸம்ஸ்தாப்ய, ஸங்தர்ப்ய பித்ரு தேவதாः. லோலார்க ரத்த ஸப்தம்யாம் ஸ்நாத்வா கங்சாதிஸங்கமே, ஸப்தஜண்மக்ருதைः பாபைः முக்திர்ப்பவதி தக்ஷிணைத். இதிகர்கஹः. ஷஷ்டீ ஸப்தமி போகேவா, ரதாரூட்டாம்சு மாலிநः, யோகோயம் பத்ம கோநாம ஸஹஸ்ரார்க க்ரஹஸ்ஸமः. எந்தினத்தில் அரு ணேதய காலத்தில் சபதமி இருக்கிறதோ அந்த நாளிலே யே ரதசப்தமீ விரதம் கிறஹித்து ஸ்நாநமும் விரதமும் செய்யவேண்டும் ஒருக்கால் இரண்டுநாளிலும் அருணே தய காலத்தில் சப்தமி இருந்தால முதல்நாளிலேயே ரத்த

சப்தமீ வ்ரதம செய்யவேண்டும். அந்த ஷஷ்டிதிதினாளில் ஏகப்புக்தமும், சப்தமியில் உதயத்திலேயே ஸ்நானம்செய்து ஸ்வர்ண ரஜத தாம்ப்ர லோஹ பாத்திரங்களில், இதுகளி லேதாவது ஒரு பாத்திரத்தில் எண்ணை வார்த்து தீப மேத்தி, ஸூர்யப்ரதிமை எழுதி ஷோடசோபசாரங்களு டன் பூஜித்து, அந்த புண்யகாலம் ஸங்க்ரூந்திக்கொப்பான புண்யகால மாகையால் கங்கை முதலிய மஹா நதிகளில் தீபங்களைவிட்டபிறகு, பிதுர்தர்பணதிகள் ஆசரித்து செய் கிறவர்களுடைய சப்த ஜன்மபாபங்கள் விலகிப்போம். ஷஷ்டீஸப்தமி, இவை இரண்டும் கூடினால் அதை பத்மக யோகமென்பர். இப்படிக்கொத்த யோகம் ஆயிரம் சூரிய க்ரஹணங்களுக்கு ஸமமென்று கர்க்க மாமுனியால் சொல் லப்பட்டது.

ஏதச்ச ஸ்நானாதி ஸ்மரணேந்தரம், சிஷ்டாசாராத். ஏழு எறுக்கன் இலைகளும், ஏழு எலந்தன் இலைகளையும் ஒன்றுசேர்த்து மனுசள் அக்ஷதையுடன் ஸ்திரீகளும், தாய் தந்தையருள்ளவர்களும் அந்த இலைகளை சிரசின்மீது வைத் துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது. தாய்தந்தை யர்களில்லாதவர்கள் வெண்மையான பச்சரிசியும் எள்ளும் சேர்த்து, மேற்சொல்லிய அந்த இலைகளை தன் சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சங்கல்ப பூர்வமாக ஸ்நாதம் செய்ய வேண்டும். (இதற்கு மந்திரம்.) யத்யத்கர்ம க்ருதம்பாபம், மயாஸப்தஸு ஜன்மஸு, தன்மேஹரதுஸப்தமி. ஸப்தஸப்தி ஸமாயுக்தே, சிரகாஞ்ச, சோகஞ்ச மாகரீஹந்து ஸப்தமீ. ஸ்நானாநந்தர மர்க்யஞ்ச தாதவ்யம் மந்த்ரபூர்வகம். அர்க்கியம் விடவேண்டியது. சு. ஸப்த ஸப்தி வஹப்ரீத; ஸப்தலோக ப்ரதீபன, ஸப்தம்யா ஸஹிதோதேவ க்ருஹாணர்க்யம் திவாகர சு. ஸப்தமீ மஹாஸப்தஸப்தத்வீபாவஸுந்தரா ஸப்தார்கபன்னமா

காய ஸப்தமீ ஸ்நாந மாசரேத் ". ஏதத்ஜன்மக்ருதம் பாபம் யெச்சஜன்மாந்த ரார்ஜிதம், மநோவாக்காயஜம் யச்ச, ஏதாஞாதேதசயேபுந: இதிஸப்தஸப்தம்பாபநம், ஸ்நான்மே ஸப்தஸப்திகே, ஸப்த வ்யாத்திஸமாயுக்தம் ஹரமாகரி சபதமி. ஸ்நாநம் செய்தபிறகு அர்க்கியம் விடவேண்டியது. அாக்கிய மந்த்ரம். ஜனைத்வம்ஹரிப் பூதாணம், ஸப்தமீஸபத ஸப்திகே, ஸப்தவயாஹ்ருதி கேதேஸநமஸ்தே ஸர்ய்யமாத்ருகே, இதி அற்ச்பாகவித்தி. அனேனவது மந்த்ரேண பூஜயேச்ச திவாகரம். க்ருத்வா ஷோடசததா ராஜன் ஸப்தாஸவ ரத்தமண்டலே. ஸ்நா நம் முடித்து தேதசகாலகீர்த்தனந்தே, மமஸர்ய்ரிய நாரா யண ப்ரீதித்வாரா இஹஜன்மனி ஜன்மாந்தரேச அக்கண்ட லௌபாக்ய, புத்ர பௌத்ர த்தனத்தான்யாதி மனஸீப் ஸித காமநா ஸித்தயே, ஸர்ய்ய நாராயண பூஜாங் கரிஷ்யே(நமஃ). இவ்விதமாய் ஸங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு பிறகு கணபதி பூஜையும் கலசபூஜையும்செய்து கலதீர்த் தம் தன்மேலும, பூஜாத்திரவியங்களின் மேலும், ப்ரோ க்ஷித்துக்கொண்டு பிறகு, (செகப்பு) ரக்த செந்தனத்தி னலும், ரதாரூடரான சூரியனை எழுதி ஸர்ரியயந்திரத்தின் மீது மந்தரபூர்வமாக ஆவாஹனம் செய்யவேண்டியது. (வேதமந்திரம்) த்யேயஸ்ஸதாஸவி த்ருமண்டல மத்திய வர்த்தீநாராயணஃ ஸரஸிஜாஸன ஸன்னி விஷ்டஃ, கேயூர வான் மகர குண்டலவான் கீரீடஹாரி, ஹிரண்மயஃ வபுர்த் ருத சங்கசக்ரஹ. (இப்படி சூரியனை த்யானஞ் செய்து, பத்மாஸனஃ பத்மகரஹ, பத்மகர்ப்ப ஸமத்யுதிர்ஹி, ஸப் தாஸ்வரத்தஸம்ஸ்தஸ்ச, த்விப்புஜ ஸ்யாத் ஸதாரவிஃ. இவ் விதமாய் ஆவாஹனாதி ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்யவேண்டியது. த்தூபதீப பாயஸ நைவேத்தியாதி கர்பூர தீபாரார்த்தனைகள்செய்து மந்திர புஷ்பாதிகள் இட

வேண்டியது. நமஃஸ்ஸவித்ரே ஜமதேதகசகூஷே ஜகத் ப்ரஸூதிஸ்திதிஞ்ச ஹேதவேத்ரயீமயாயீத்ரி குணத்மத தாரிணே விரிஞ்சி நாராயண சங்கராத்மனே. இப்படி சொல்லி நமஸ்கரித்து, புஷ்ப குங்குமாக்ஷதையால் ஜலத் தோடு அர்க்கியம் விடவேண்டியது. சு. ஸப்தஸப்தி....திவா கர. மேற்சொன்ன மந்திரத்தாலாவது அல்லது மித்ராய நமஃ இதமர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி. ரவயே நம ஃ இதம.... ஸ....மி. சூரியாயநமஃ இத....ஸ....மி. பபானவே நமஃ இத ....ஸ....மி. க்ககாய நமஃ இத....ஸ....மி. பூஷ்ணே நமஃ இத ....ஸ....மி. ஹிரண்ய கர்ப்பாய நமஃ இதம....ஸ....மி. மரீச் யாதித்யஸவித்ரு அர்க்கபாஸ்கரேப்பிியோநமஃ இதமர்க்.... ஸ....மி. சு. ஏக சக்ரோரதத்தோயஸ்ய திவ்யஃ கனகப்பூஷி தஹ ஸமேபவது ஸுப்பிரீதஃ பத்மஹஸ்தோ திவா கரஹ. யஸ்யஸ்மிருத்தியாச இத்தியாதிநா பூஜாம் ஸமாச ரேத். இதி ரத்தஸப்தமீ பூஜாவித்தானம் ஸமாப்தஃ அன யாபூஜயாச நைவேத்யேனச ப்பகவான் ஸர்வாத்மகஃ ஸ்ரீ சூரியநாராயண ஸுப்ரீதஸுப்பரஸன்னோ வரதோப்பவது.

ரதசப்தமி விரதம்

முற்றிற்று

ரத்தஸப்தமீ தினத்தில்

ஸூர்யனை உபாசிப்பதின்ப்பலன்

தைமாஸம் சுக்லபக்ஷ ஸப்தமிக்கு "ரத்த ஸப்தமி" என்று பெயர். அந்ததினம் ஸூர்யனுக்கு விசேஷகாந்தி உண்டானது. ஆகையால் எல்லோரும் அன்றையதினம் விடியற்காலத்தில் ஸ்நாநாதிகள் கல்பதில் சொன்னபடி முடித்துக்கொண்டு பிறகு ஸூர்யனைப் பக்தியோடு பூஜை செய்து, விரதமனுஷ்டிக்கவேண்டும். இப்படி செய்வதினால் தேஹாரோக்கியம், ரோகமில்லாமை, செல்வம், புத்திர விருத்தி, நீண்டகால ஆயுள், புண்யம், சத்துருக்களை ஜெயிக்கும் வல்லமை, வெற்றி, விசேஷப்பூமி, தான்யம் முதலிய செல்வம், மங்களம், பாப விமோசனம் இவைகளுண்டு. மேலும் மனக்கவலை வியாதி இவைகள் ஒழியும். ஒருவனுக்கு ஆபத்துவந்தபோதும், கஷ்டப்படும்போதும், கஷ்டமான வழியில் அகப்பட்டு போகமுடியால் தவிக்கும் போதும், மனவ்யாகூல முண்டானபோதும், ஸூர்ய ப்ரார்த்தனைசெய்தால் அவனுடைய வருத்தம் நீங்கி சுகப் படுவான். ஆகையால் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் ப்பகவான் ஸ்ரீராமனை இராம ராவணனுக்கு மும்மர யுத்தஸமயத்தில், ஆதித்யஹ்ருதயம் பாராயணம் செய்ததினாலேயே ப்பகவான் ஸ்ரீராமர், இராவணனை ஜெயித் தார். ஆகையால் நாம் பாராயணம் செய்தால் மிகப் பலன் தரும் இது நிண்ணம்.

ஸூர்ய உற்பத்தி காரணம்.

ஒரு காலத்தில், ஈஸ்வரனுக்கு தான் ஒருவன் மட்டும் உலகங்களுக்கு பெரிய சுடராய் பிரகாசிப்பது போதா

தென்று தோணினவராய் மற்றொரு சுடல் ஏற்படுத்த ஸங்கல்பித்தார். அப்படியே மற்றொரு சுடலையும் உண் டாக்கினர். இதற்குதான் ஸ்ரீர்யன், ஆதித்தியன், ப்பாஸ் கரன் என்று பல பேர்கள் உண்டாயின. அப்போது சூர்ய மண்டலம் மிக பெரிதாய் உலகத்திற்கு சௌக்கிய மும், ஒளியும், உண்டுபண்ணக் கூடியதாய் விளங்கிற்று. அதில் அனேக ரிஷிகள், தேவர்கள் நிலைபெற்று வாஸம் செய்து மத்தியிலுள்ள சூர்யனை துதித்துவருகிறார்கள். இப் படியிருக்க, அநேக யுகங்களுக்கு பிறகு திடீரென்று சூர்ய காந்தி குறைந்தது. அபோபோது ஸ்ரீர்யகாந்தி மழுங்கிப் போனதைக் கண்டு வருத்தப்பட்டு, தேவர்கள் பிரம்ஹ தேவனை ப்ரார்த்தித்தாகள். உடனே ப்ரம்ஹா, இந்தி ரன் இவர்கள் ஆலோசித்து செய்ததாவது. விஸ்வகர்மா வின் சாணைப்பிடிக்கும் எந்திரத்தில், இந்த சூர்யனைக் கடைந்தால் முன்போல் காந்தியுண்டாகுமென்று நிச்ச யித்து கடையவே, உடனே சூர்யனுக்கு முன்போல்காந்தி யுண்டாயிற்று. இப்படி சூர்யனைக் கடைந்தினமாகை யால் இதற்கே ரத்தஸப்தமிதி என்று பேருண்டாச்சுது. அதே தினத்தில் ஒரு சக்கரமும் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய ஒரு ரதமும், மஹா விஷ்ணு சூரியனுக்கு கொடுத்தார். பிறகு கஸ்யபப்ரஜாபதிக்கும், அவர் பத்தினியாகிய விந தையினிடம் உண்டான கால்களில்லாத அருணனெனும் ஒரு பிள்ளையைப்பெற, அந்த அருணனை சூர்யனுக்கு ரத ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டான்.

ஸ்ரீமஹா கௌர்யை நமஃ

ஸாவித்ரீ கௌரீ வ்ரத கல்பம்.

முதலில் மூன்று தடவை ஆசமநீயம்செய்து, சங்கல்பம் செய்துக்கொள்ளவேண்டும். சுப்ரபேசாப்பனே முஹூர்த்த, ஆத்யபிரம்ஹணஃ த்விதீயபரார்த்தே, ஸ்வேதவராஹ கல்பே, வைவஸ்வத மன்வந்தரே, கலியுகே, ப்ரத்தமபாதே, ஜம்பூத்வீபே ப்பாரதவர்ஷப்பரதக்கண்டே, அஸ்மின் வர்த்தமானவ்யவஹாரிக, சாந்திர சௌரமாஸன ப்ரப்ப வாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்ஸராணாம மத்யே, அஸ்ய ஸம்வத்ஸரே அயநே-ருதௌ-மாஸே-பக்ஷே-சுப்பதிதௌ-வாஸர யுக்தாயாம், மமப்பர்தாஸஹ, சகஷமஸ்தைர்ய விஜய ஆயுராரோக்கிய ஐஸ்வர்யாப்பி வ்ருத்யர்த்தம் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ சதுர்வித ப்பல புருஷார்த்த சித்யர்த்தம் மனோவாஞ்சாப்பல சித்பர்த்தம், ஸகல மங்களாவாப்த்யர்த்தம் அப்யுதயார்த்தஞ்ச ஆயுஷ்யாப்பி வ்ருத்யர்த்தம் வந்த்யா * சதுஷ்டயதோஷ நிவ்ருத்யர்த்தம் சகலப்பலாவாப்த்யர்த்தம், ஸ்ரீ பார்வதீ பரமேஸ்வரப் ப்ரீத்யர்த்தம் கல்போக்தப் ப்ரகாரேண யாவச்சக்தி த்யான வாஹனதி ஷோடசோபசார பூஜாம் கரிஷ்யே (நமஃ) ததங்கத்வேத கலசபூஜாம் கரிஷ்யே (நமஃ) (மேற்சொன்னபடி சங்கல்பம் செய்து கலச, கணபதிபூஜைகள் செய்துக்கொண்டு பிறகு, சாவித்ரீ கௌரிக்கி ப்ராணப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜைக்கி ஆரம்பம்செய்யவேண்டியது.

---

* வந்த்யா-மலடித்தனம் என்று அருத்தம்.

பிறகு த்யான சுலோகம்.

சு. வந்த்யமேதாஷஹறேர கௌரீ, கரிஷ்யே தவபூஜனம,
நிர்விக்னம குருமேமேதவி ஸர்வாபீஷ்ட ப்பலப்ரதே. சு. சர
திந்து விகாஸ மந்தஹாஸாம், ஸ்புரதிந்தீவரலோசனப்பிர
மாம, அரவிந்த ஸமான சுந்தராஸ்யா, மரவிந்தாஸன சுந
தரீமுபாஸே. சு. வந்தேதஹம்குந்தஸுதாநாப்பா, மிந்திவரதளே
க்ஷணம், வந்தாருஜன மந்தாராம், வல்லீம், வாகத்திதேவ
தாம். ஸாவித்ரீ கௌர்யை நமஃ த்யானம ஸமர்பயாமி.
சு. நாநாரத்ந ப்ரப்பாதீப்தே ஸர்வாப்பரணபூஷிதே,
மஹாலக்ஷ்மீ, மஹாதேவீ, த்வமாகச்சஸ்திராப்பவ சு. சங்க
சக்ர கதாஹஸ்தே, ஸுவர்ணப்பே, சுப்பாவஹே, மமதேவீ
வரமதேஹி, ஸர்வ சித்திபரதாயினி. சு. ஆவாஹயாமி
ஸுபதே, சுபேபஸர்வவரப்ரதே. பீதாம்பரத்தரே தேவி,
ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதே. ஸாவித்ரீ கௌ... நமஃ ஆவாஹ
னம் ஸ....மி. சு. தப்தகாஞ்சனஸங்காசமஹாலக்ஷ்மீவரப்ர
தே, ரதநசிம்ஹாஸனம் சாரு, க்ருஹ்யதாம், சங்கரப்ரியே.
ஸாவித்ரீ கௌ....நமஃ ரத்னஸிம்ஹாஸனம் ஸ....மி. சு. பத்
மாஸனே பத்மகரே, ஸர்வ லோகைகபூஜிதே, நாராயணப்ர
ியேதேவி, பாத்யம் ஸங்க்ருஹ்யதாமுமே. ஸாவித்ரீ
கௌ....நமஃ பாதயோஃ பாத்யம் ஸ....மி. சு. ஜகத்வந்த்யே
மஹாதேவி, ஸாவலோகைகபூஜிதே, அர்க்கியம் தாஸ்
யாமி வரதே, க்ருஹாண பரமேஸ்வரி. ஸாவித்திரீ கௌ
....நமஃ அர்க்யம் ஸ....மி. சு. ஸுவேகாருண்யநிலயே, ப்பக்
தத்ராணகதத்பரே, ஆசம்யதாம், மஹேஸ்வரி, ஸுவா
ஸிதபயஃ கணஃ. ஸாவித்திரீ....கௌ....நமஃ ஆசமநீயம்
ஸ....மி. சு. ப்ராம்ஹீ வைஷ்ணவீ ரௌத்ரீ, கௌமாரீ
ஸாம்ப்பவீ ஸிவா, ஸித்திதா புத்திதா சாந்தா, மத்துபர்கம்
க்ருஹாணப்பே. ஸாவித்ரீ கௌ....நமஃ மத்துபர்க்கம்

ஸ....மி. சு. கோகூதீரைர் நாரிகேளஸ்சக்ருதேன மத்ஹர
சிவே, பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநமிதம் சர்கராகாங்கவாரிபி:.
ஸாவித்திரீ கௌ....நம: பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநம் ஸ....மி.
சு. ஜயத்வம் தேவிசாமுண்டே, ஜயக்கல்டாகபாலினி; ஜய
ஸர்வகதேதவி சாம்பகஸுகாக மாசர. ஸாவித்திரி கௌ
....நம: சம்பகதைலாப்யஞ்ஜனஸ்நாநம் ஸ....மி. சு. கலாத்
மிகே, கலாதீதே, காருண்ய ஹ்ருதயேசிவே, கல்யாணீ
ஜகதீந்த்ர்யம் கஸ்தூர்யுத்வர்த்தனம் குரு. ஸாவித்திரீ
கௌ....நம: கஸ்தூர்யுத்வர்த்தக ஸ்நாநம் ஸ....மி.
ரோசனை கருகர்பூர, குங்குமாலோடிதம்புந:, கஸ்தூர்யாதி
ஸுகந்தத்ம்ச, ஸர்வாங்கேஷு விலேபயேத். ஸாவித்திரீ
கௌ....நம: ஹரித்ராசூர்ண ஸ்நாநம் ஸ....மி. சுத்தோத
தகஸ்நாநமிதம் ஸ்வீகுருஷ்வ ஸுரேராத்தமே, ஸர்வதீர்த்த
மயம்தேவி, நித்யபாவனி பாவநம். ஸாவித்திரீ கௌ....
நம: சுத்தோதக ஸ்நாநம் ஸ....மி. ஸர்வதேவ ஸுர
கூஷார்த்தம் பிரம்ஹணு நிர்மிதம்புரா, வஸ்த்ரம் தாஸ்யாமி
தேதேவசி, க்ருஹாண ஸுரவந்திதே. ஸாவித்திரீ கௌ....
நம: வஸ்தரயுக்மம் ஸ....மி. சு. அணிமாதிகுணைத்தார,மகா
ராத்யகூஷராத்மகம், உபவீதம் ப்ரதாஸ்யாமி, க்ருஹாண
பரமேஸ்வரி, ஸாவித்திரீ கௌ....நம: உபவீதம் ஸ....மி.
சு. ஸ்ரீகந்தஸம்மிஸ்ரிதகந்தஸாரம், கர்பூரஸம்யுக்தமதீவ
ஹ்ருத்யம், ஸுராஸுராநம்ர கிரீடசோப்பிநீம், பாதத்வ
யேதே ப்ரததாமிகௌரீ. ஸாவித்ரீ கௌ....நம: ஸ்ரீகந்
தம் ஸ....மி. சு. ஹரித்ரஞ்ச மஹாதேவி ஸர்வ கல்யாண
தாயினி, சௌபாக்யவர்த்தனம் திவ்யம், க்ருஹாண
பரமேஸ்வரி. ஸாவித்திரீ கௌ....நம: ஹரித்திராசூர்ணம்
ஸ....மி. சு. குங்குமம் சோப்பனம் திவ்யம், கர்பூரேணஸுர
ஸம்யுதம், விலேபனம் ஸுரஸ்ரேஷ்டே, ப்ரீத்யர்த்தம்

ப்ரதி க்ருஹ்யதாம். ஸாவித்திரீ கௌ....நமஃ குங்கும பரி மளம் ஸ....மி. சு. அக்ஷிதான், விமலான், சுப்ரான், சாவி யான், ஸுமேஹரான், க்ருஹாமேணமான்ம மேஹசானி, கமலாபதி பூஜிதே. ஸாவிதத்திரீ கௌ....நமஃ அக்ஷிதான் ஸ....மி.சு. மாணிக்யமுக்தாப்பல, வித்ருமைஸ்ச, கோமேதத்த வைடூர்ய க்ருதானியானி, அங்குள்யதாடங்க ஸுகண்ட்ட மாலா, காஞ்சீகதாதீனி க்ருஹாணதேவி. ஸாவித்ரீ கௌ ....நமஃ ஆப்ரணனி ஸ....மி. சு ஜாஜீசெம்பகபுன்னாக கேத கீபாடலான்விதைஃ, பாரிஜாதாதி குஸுமைஃ பூஜயாமி, சிவப்ரியே. ஸாவித்ரீ கௌ....நமஃ புஷ்பாணி பூஜயாமி. சு. லக்ஷ்மீகரகோரத் ப்பூதபில்வ ம்ருத்யுஞ்ஜயப்ரிய, தேஹரி புத்ரான் பசுத்தனுன் ஆரோக்கிய மசலாம்ஸ்ரீயம். பில்வ பத்ரார்சிதே தேவி, துர்கேத்வாம் சரணம கதா, பில்வ பத்ர ப்ரதானேன, ஈப்ஸிதம்ஸப்பலம் குரு. சாவித்ரீ கௌர்யை நமஃ பில்வபத்ரம் ஸ....மி.

அத்தாங்க பூஜா.

ஸாவித்ரியை நமஃ	பாதௌ பூஜயாமி.
கௌர்யை	ஜானுநீ பூ—மி
சிவாயை	ஊரூ பூ—மி
ப்பவான்யை	கடிம் பூ—மி
ருத்ராண்யை	மத்யம் பூ—மி
சர்வாண்யை	பார்ஸ்வௌ பூ—மி
ஸர்வமங்களாயை	பாஹூன் பூ—மி
அபர்ணயை	கண்ட்டாம் பூ—மி
பார்வத்யை	ஹஸ்தே பூ—மி
துர்காயை	லலாடம் பூ—மி
ஹைமவத்யை	கர்ணௌ பூ—மி

கர்ணிகாயை ஶிரஃ பூ—மி
அம்பிகாயை ஸர்வாண்யங்கானி பூ—மி.

கௌரீ அஷ்டோத்ர சதநாமாவளி,

நாமாவளி ஆரம்பத்தில் ஓம் என்றும், கடைசியில் நமஃ என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவும்

ஓம் கௌர்யை நமஃ
கணேசஜனன்யை
கிரிராஜதநூப்பவாயை
குஹாம்பிகாயை
ஜகன்மாத்ரே
கங்காத்தரகுடும்பின்யை
வீரப்பத்ரப்ரஸூவே
விஸ்வவ்யாபின்யை
அஷ்டமூர்த்யாத்மிகாயை
கஷ்டதாரித்ரியசமன்யை ()
சிவாயை
சாம்ப்பவ்யை
சங்கர்யை
பாராயை
ப்பவான்யை
ப்பத்ரதாயின்யை
மாங்கல்யதாயின்யை
ஸர்வமங்களாயை
மஞ்ஜூப்பாஷிண்யை
மாஹேஸ்வர்யை (20)
மஹிமாயை
மந்த்ராராத்யாயை
மஹாபலாயை
ஹேமாத்ரிஜாயை
ஹைமவத்யை
பார்வத்யை

ஓம் பாபநாசின்யை நமஃ
நாராயணஸ்ஜாயை
நித்யாயை
நிரீசாயை (30)
நிர்மலாயை
அம்பிகாயை
ம்ருடான்யை
மூனிஸமாஸேவ்யாயை
மானின்யை
மேனகாத்மஜாயை
குமார்யை
கன்யகாயை
துர்காயை
கவிதாஷநிஷூதின்யை ()
காத்யாயன்யை
ச்ருபாபூர்ணயை
கல்யாண்யை
கமலார்ச்சிதாயை
ஸத்யை
ஸத்வஸமாயை
ஸத்யாயை
ஸௌப்பாக்யதாயை
ஸரஸ்வத்யை
அமலாயை (50)
அமரஸம்ஸேவ்யாயை
அன்னபூர்ணயை

ஓம் அம்ருதேஸ்வர்யைநமஃ
அக்கிலாகமஸம்ஸ்துதாயை
ஸுக்கஸச்சித்ஸுத்தாராயை
பால்யாராத்திதப்பூததாயை
ப்பாணுகோடிஸமத்யுதேயை
ஹிரண்மையை
பராயை
ஸூக்ஷ்மாயை (60)

ஸீதாம்சுக்ருதசேக்கராயை
ஹரித்ராகுங்குமாராதயா
யை
ஸர்வகாலஸுமங்கல்யை
ஸர்வப்போகப்ரதாயை
ஸாமகிக்காயை
வேதாந்தலக்ஷ்ணையை
கர்மப்ரம்ஹமய்யை
காமகலாயை
காக்ஷிதார்த்தப்ரதாயை
சந்த்ரார்காயிததாடங்கா
யை (70)

சிதம்பரசரீரிண்யை
ஸ்ரீ சக்ரவாஸின்யை
தேவ்யை
காமேஸ்வராஸத்யை
கலாயை
மாராராதிப்ரியார்த்தாங்க
யை
மார்க்கண்டேயவரப்ரதா
யை
புத்ரபௌத்ரவரப்ரதாயை
புண்யாயை

ஓம் புருஷார்த்தப்ரதாயின்
யை நமஃ (80)
ஸத்யத்தர்மரதாயை
ஸர்வஸாக்ஷிண்யை
ஸர்வாந்தரூபிண்யை
ஸ்யாமலாயை
பகளாயை
சண்டியை
மாத்ருகாயை
ப்பகமாலின்யை
விரஜாயை
ஸ்வத்தாயை (90)
பிரத்யங்காராம்பிகாயை
ஆர்யாயை
தாக்ஷாயண்யை
தீக்ஷாயை [யை
ஸர்வஸ்தூத்தமோத்தமா
சிவாப்பித்தாயை
ஸ்ரீவித்யாயை
ப்ரணவார்த்தஸ்வரூபிண்யை
ஹ்ரீங்கார்யை
நாதரூபாயை (100)
த்ரிபுராயை
த்ரிபுராம்பிகாயை
த்ரிகுணம்பிகாயை
ஸுந்தர்யை
த்ரிபுரஸுந்தர்யை
மஹாகௌர்யை
ஷோடசாக்ஷரீதவதாயை
ஸாவித்ரீகௌர்யை (108)
அஷ்டோத்தரசதநாம
பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி,

பிறகு த்தூபதீப நைவேத்தியங்கள்.

வனஸ்பத்யுத் ப்பவைர் திவ்யைர் நாநாகந்தைஸ் ஸுஸம்யுதம், ஆக்கிரேயஃ ஸ்ஸர்வதேவானும், தூபோயம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம். ஸாவித்திரீ கௌர்யை நமஃ த்தூப மாக்ரூபயாமி. ஸாஜ்ஜியமேகார்த்திஸம்யுக்தம், வன் ஹிநாயோஜிதம் ப்ரியே, கிருஹாணமங்களம் தீபம், த்ரை லோக்கிய திமிராபஹம். ஸாவித்திரீ கௌ....நமஃ தீபம் தர்சயாமி தூபதீபாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸ....மி. பிறகு நைவேத்யம். ப்ராணாய நமஃ, ஆபாணாய நமஃ, வ்யாணாய நமஃ, உதாணாய நமஃ, ஸமாணாய நமஃ. ஸாவித்திரீ கௌரீ தேவதாய நமஃ நாநாவித ப்பக்ஷ்ய போஜ்ஜியப்பலான் நிவேதயாமி. பிறகு, கர்பூர தீபாராதனை செய்யவும். சு. கன் யாப்யிஃ கமநீயகாந்திப்பிரபம், ஸ்வஸ்ரீப்பிராராரார்திகாம், பாத்ரைர் மௌக்திக சித்திரபங்திவிலஸத், கர்பூரதீபாவளீஃ தத்தத்தாள ம்ருதங்க கீதஸஹிதம், ந்ருத்யத்ப்பவாம் போ ருஹம், மந்த்ராராத்தன பூர்வகம், ஸுவிஹிதம், நீராஜனம் கிருஹ்யதாம். ஸாவித்திரீ சௌ....நமஃ கர்பூர நிராஜனம் ஸ—மி, சு. ப்ரதக்ஷிணஸ்லோகம் யானிகானிசபாபானி ஜன் மாந்தர க்ருதானிச, தானிதானி விநஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதேபதே. ஆத்மப்ரதக்ஷிணம் ஸ....மி. நமஸ்காரம் செய்கிற ஸ்லோகம். நமஃ சிவாயை ருத்ராயை ஸகுஹ்யை, ஸ்வரூபி ணை தேவாயைதனயம் தேவி, மஹாலக்ஷ்மீ நமோஸ் துதே. ஸாவித்திரீ கௌ....நமஃ நமஸ்காரான் ஸ...மி. எஸ்யஸ்முருத்தியாச நமோக்த்யாதபஃ பூஜாகிரியாதிஷு, ந்யூனம் ஸம்பூர்னதாம்யாதி, ஸத்யோவந்தே ஸசங்கரீ, மந்த்ரஹீனம் க்ரியாஹீனம் ப்பக்திஹீனம் மஹேஸ்வரி. ஸாவித்திரீ கௌரீ தேவதா ஸ்ஸுப்ரீதா ஸுப்ர ஸன்ன வரதாப்பவது. அர்க்கியம் விடுகிறது. சு. கங்காஜல

ஸமாநீதம், கந்தகர்பூரஸம்யுதம், அர்க்கியம் தாஸ்யாம்யஹம் தேவி, காத்யாயனி நமோஸ்துதே. ஸாவித்திரி கௌர....நமஃ இதமர்க்கியம் ஸ....மி. சு. ஜயதேவி நமஸ்துப்பியம், ஜயசக்திவரப்ரதே, ஜயசங்கரவாமாங்கே, க்ருஹாணார்க்கியம் மயார்பிதம். ஸாவித்திரீ....நமஃ த்விதீயார்க்கியம் ஸ....மி. சு. கங்காஜலஸமாயுக்தம், ஸுகந்தம், கந்தஸம்யுதம்; க்ருஹாணார்க்கியம், மயாதத்தம், மங்களம், குருமே சிவே. ஸாவித்திரீ....நமஃ த்ரிதீயார்க்கியம் ஸ....மி. ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே, ஸர்வ மங்கள தாயினீ, ஸர்வஸம்பத்கரம் சீக்கரம் கிருஹாணார்க்கியம் மயார்பிதம் ஸாவித்திரீ.... நமஃ சதுரார்க்கியம் ஸ....மி. தேஹிகௌரீ ஸதாரோக்யம், புத்திரபௌத்திர பிரவர்த்தனம், அர்க்கியம கிருஹாணேஹிதவி, மமசௌக்கியவிவ்ருத்தயே. ஸாவித்தி....நமஃ பஞ்சார்க்கியம் ஸ....மி. அர்க்கியம் கிருஹாணேஹிமாதஃ, பக்தாநாமப்பயப்ரதே, ஸௌமங்கல்யம்விவ்ருத்திஞ சதேஹிமேமஹாரவல்லப்பே. ஸாவித்திரீ....நமஃ ஷஷ்டார்க்கியம் ஸ....மி. ஆயுர்தேஹியசோதேஹி, புத்திரபாக்யஞ் சதேஹிமே, கிருஹாணார்க்யம ப்ரதாஸ்யாமி, மாம்ரக்ஷ ஜகதீஸ்வரீ. ஸாவித்திரீ....நமஃ சப்தமார்க்கியம் ஸ....மி. நமஸ்தே வரதேப்பத்ரே, நமஸ்தே ஸுக்கதாயினி, த்ராஹிமாம் க்ருபயாதேவி, க்ருஹாணார்க்கியம் நமோஸ்துதே. ஸாவித்திரீ....நமஃ அஷ்டமார்க்கியம் ஸ....மி. நமஸ்தே ஸர்வகல்யாணி, நமஸ்தேப்பாக்கியதாயினி, இதமர்க்கியம் மயாதத்தம், கிருஹாண ஜகதீஸ்வரி. ஸாவித்திரீகௌள....நமஃ நவமார்க்கியம் ஸ....மி. அனேன அர்க்கிய ப்ரதானேன, ஸாவித்ரீ கௌரீ தேவதாஸுப்ரஸன்ன வரதாப்பவது. இப்படிக்கி வ்ரதபூஜை முற்றிற்று.

லாவித்திரீகௌரீ விரதகதை.

முன்னொருகாலத்தில், வேதவேதாங்க பாரர்காளான அனேக முனிவர்களால் சூழப்பட்டிருக்கும்போது, தருமநந்தனர், தன்னுடைய ஆஸ்சிரமத்திற்கு வந்ததயாபரராகிய, மார்க்கண்டேய முனீந்திரைபார்த்து பக்திவணக்கதுடன் சேவித்து அவருக்கு அர்க்கியபாத்யங்கள் கொடுத்து தற்பாஸனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து கைகூப்பிநின்று கொண்டு மிக ஆவலுடன் அம்முனிவரின் சூக்ஷமங்களை கேட்டார். அப்போது மார்க்கண்டேயர் தன் சூக்ஷமசமாசாரம் தெரிவித்து மௌனமாயிருந்தார். உடனே தர்மராஜன் "ஓமுனீந்திரரே!" தங்களுக்கு என்னிடத்தின் கருணையுள்ளவராகில் நான் ஒரு கோறிக்கை கோரியிருக்கிறேன். உலகத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு புத்திரபௌத்திரவிருத்தி உண்டாகக்கூடியதும், தன் கணவன் சூக்ஷமம் அடையக்கூடியதுமான ஒரு உத்தமமான விரதத்தை எனக்கு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்கவே அம்முனிவர், தருமநந்தனரை நோக்கி சொல்லுகிறார். ஓ இராஜனே நல்லகேழ்விக்கேட்டாய்; இது உலகமுழுமையும் மேன்மையும் சூக்ஷமமுமுண்டாக்ககூடியது. நீர்கேட்டதில் ஒரு உத்தமமான விரதம் ஒன்றுண்டு. அந்தவிரதத்தை முன் அநேக பதிவ்ரதாஸ்திரீகளால், ஆசரித்து செய்யப்பட்டது. அதற்கு லாவித்திரீகௌரீவிரதமென்று பேருண்டு. அந்தவிரதம் ஸ்திரீகளுக்கு, புத்திரபௌத்திரர்களை கொடுக்கத்தக்கது. இதைப்பற்றி ஒரு இதிஹாஸகதை யொன்றுண்டு. முன்னே கிருஷ்ணநதிக்கரையில் மங்களகிரி என்றும் ஒரு பட்டணமுண்டு. அதில்நரசிம்ஹஸ்வாமி கோவிலொன்றுண்டு அப்பட்டணத்

தில் தர்மவர்மன் என்கிற தர்மபரிபாலகருகிய இராஜன் வசித்துக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கு எல்லாசாஸ்திரங் களையும் தெரிந்த புரோகிதர் ஒருவரிருந்தார். அவர் வெகு யாகாதிகள்செய்து பாரியா புத்திராளுடன்கூடி சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தார். அந்த சோமயாஜியினுடைய தர்மபத்னி யானவள் கௌரீபூஜைசெய்யும் விஷயத்தில் மிகப்பிரியமுள்ள வள், ஆகையால், ஸாவித்ரீகௌரீவிரதம் ஆரம்பித்து, ஒன் பதுவருஷம், நோன்புநூற்றுவந்து சுடைசியிசி உத்தியா பனம் செய்ய விரும்பினவளாய் வெகு நேமநிஷ்டையா யிருந்தாள். அந்தசமயத்தில் இராஜபத்தினியானவள் அந்த சோமிதேவியினுடைய விரதநியமத்தை பரீக்ஷிக்க விரும் பினவளாய், கோப்ராம்ஹண ஹிம்ஸைசெய்தவர்கள் பாப யோனிகளில் பிரப்பார்களென்று தெரிந்தும், அந்த குரு புத்திராளைக்கொன்று, கௌரீவிரதம் உத்தியாபனம் செய் யும் அந்த சோமிதேவம்மாளிடம், அந்தசிரஸ்சுகளை அனுப் பினாள். கௌரீவிரதம் செய்துக்கொண்டிருந்த அந்தஸ்திரீ தான் பக்தியோடுசெய்துவந்த அந்தவிரத உத்தியாபனம் பூர்த்தியாய்செய்து, கடைசியில் அக்ஷதையும் ஜலமும், அந்தசிரஸ்சுகளின்மேல் தெளிக்கவே அவர்களெல்லோரும் முள்போலவே பிராணனோடு எழுந்து உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது இராஜபத்தினி அந்த சங்கதியை கேட்டவளாய் தங்கள் புரோகிதரின் பாரியாளை வரவழைத்து "அம்மா உன்பிள்ளைகளெப்படி பிழைத்தார்கள்? நான் உன் விரத மகிமை அரியும்படி இக்காரியம்செய்து பரீக்ஷித்தேன். பழயபடி உன்புத்திராள் பிழைத்தார்களென்று கேட் டேன். அவர்களை எப்படி பிழைப்புமூட்டினாய் எனக்கு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள். அப்போது அந்த சோமயாஜியின்பாரியாள், "ஓ தேவி! ஸாவித்திரீகௌரீ தேவியினுடைய விரதமஹிமையால் என்புத்திராள் பிழைத்

தார்கள். அந்தசௌரீவிரதம் அவ்வளவு மகிமையுள்ள தனவே, இராஜனுடையபாரியாள் அந்த சோமிதேவம் மாஸை கேட்கிறாள் "ஓ தேவீ என்னிடத்தில் தயையுள்ளவ ளானால், அந்தநோன்பு எப்பொழுது செய்யவேண்டும எனி? எந்த மாதத்தில் எந்தநாளில் இவ்விரதம் செய்ய வேண்டும்சொல்லுமென்று" கேட்டாள். அந்தப்ராம்மணி ராணிக்கி எல்லாம் அடியிற்கண்ட வீதபடி சொன்னாள். "ஓராணி, சூரியன் மகாராசியில் பிரவேசித்த மருநாள் (தைமீ 2உ) விடியற்காலையில், காக்கையின்சத்தம் கேட் பதற்கு முன்னமே நித்திரை எழுந்து, நதிக்கரைக்கு சென்று, அவ்விடத்தில் ஸ்நானம்செய்து நித்யக்கிருத்தியங் களை முடித்துக்கொண்டு, குயவன் வீட்டுக்குச்சென்று, அவன் ஸாந்நிகையின் மேலிருந்த மண்ணை எடுத்துவந்து, அந்த மண்ணால் ஸாவித்திரீதேவிப் பிரதிமையைசெய்து அதனிடத்தில் பிராண ப்ரதிஷ்டைசெய்து மௌனவிரதத் தோடு இருந்து, அவ்விரததனை கல்போத்தமாய் செய்து, கதையை சொல்லிகொண்டு, ஒன்பது முடிகள்போட (தோரம்) நோன்புகயற்றை கட்டிக்கொள்ள வேண்டி யது. இவ்விதமாய் ஒன்பதுநாள் நோன்பு நூற்றுக் கொண்டு ஒன்பதாவது நாள்மாலையில் உத்தியாபனம் செய்யவேண்டும் இம்மாதிரியாகவே ஒன்பதுவருஷம் நோன்புசெய்து, விரதபூர்த்திசெய்யும் பொருட்டு உத்தியா பனை செய்யவேண்டும. ஒன்பதுஜதை முறங்களை தருவித்து, அதில் ஒவ்வொருஜதையிலும் ஒன்பது வெற்றிலைபாக்கு, மஞசள்தாகள் பழம்முதலியன முறததில்வைத்து, சுமங் கலிகளுக்கு மஞசள் குங்குமம் சந்தனம் கொடுத்து அந்த மொறஜதை வாயனம் கொடுத்து, அவர்களை வலம்சுத்தி பிர தக்ஷிணநமஸ்காரஞ்செய்து, அவர்களை தங்கள் வீடுகளுக்கு அனுப்பி தான் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி பிடித்த

நோன்பு பூர்த்திசெய்தவர்களுக்கு, புத்திரபௌத்திர ஸம்பத்து உண்டாகுமென்று சொல்லவே, இராஜபத்தினியானவள் அந்த நோன்புசெய்யவேண்டிய காலம் எதிர்பார்த்திருந்து தன்பர்த்தாவின் உத்திரவுபெற்று ஸாவித்திரீவிரதம் செய்து, அந்தவிரத பிரப்பாவத்தால், புத்திரபௌத்திரஸம்பத்துண்டாய், சகலமான எல்லாபோகபாக்கியங்களனுபவித்து கௌரீலோகத்தை அடைந்தாள். இவ்விரதம் கேட்டவர்களுக்கும், கேழ்ப்பிக்கிறவர்களுக்கும் சிவஸாயுஜ்ஜியம் உண்டாகும் என்று, மார்க்கண்டேயமுனிவர் சொல்லவே தர்மராஜன்கேட்டு இந்தவிரதம்தங்கள் ஸ்திரீகள் கையிலும் செய்வித்தார். இப்படிக்கி ஸ்காந்த புராணத்தில், கௌரீ கண்டத்தில், மார்க்கண்டேய யுதிஷ்டிரஸம்பாஷணத்தில் சொன்ன ஸாவித்ரீ கௌரீவிரதகதை, ஸம்பூர்த்தியாயிற்று.

ஓ

ஸ்ரீ ஸாவித்ரீ கௌர்யை நம:

ஸாவித்ரீ விரததின மஹிமை.

ஆனிமாஸம் சுக்லபக்ஷ பௌர்ணமி அன்றையதினம், இவ்விரத மனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ரம்ஹ பத்னியாகிய ஸாவித்ரீ தேவியைக்குறித்து செய்யும் விரதம். இந்த விரதானுஷ்டானம் செய்யும ஸ்திரீகள் விசேஷ மாங்கல்யவ்ருத்தியும், புத்ரபௌத்ர ஸம்பத்து முண்டாகி உலகில் நீடிடிகாலம் சுகமாய் வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

இதற்கொரு இதிஹாஸ கதையுண்டு.

அஸ்வபதி அரசன் கதை.

முன்னே. அஸ்வபதி என்னும ஒரு அரசன் இருந்தார் அவர் மிகஸத்ய வந்தர் குணசாலி, ஜிதேந்திரியர் இவர் தர்மமாய் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தார். இவருக்கு புத்திரரில்லை. அப்போது தனது குரு உத்திரவின்படி, அவ்வரசன், தனது பத்நீஸமேதரையும் விரதமனுஷ்டித்து நீமத்துடன் ஹோமம் செய்து வந்தார். அவர்செய்த ஹோமமந்திரம் ப்ரம்ஹபத்னியான ஸாவித்ரீ தேவியை குறித்த தான்படியால், அவள் ஓடிவந்து ஹோம குண்டத்தருகில் நின்றுசகாண்டு, "ஓ ராஜனே ! நீர் இனி ஹோமம் நிருத்தும், நான், சந்தோஷித்தேன், உமக்கொரு பெண்தான் உண்டாகுமென்று, சொல்லி மறைந்துவிட்டாள். அன்றுமுதல் அவ்வரசன் மனைவி, கர்ப்பவதியாகி, பத்தாவது மாதத்தில் ஓர் அழகியபெண்ணைப் பெற்றுள். அவர்கள் அக்குழந்தைக்கு ஸாவித்ரீ என்றே நாமகரணம் செய்தார்கள். அக்குழந்தை காலக்ரமமாய் வளர்ந்துவந்து, யௌவனமடைந்து, மிகபுத்தியும் அழகுடையவளாய், விளங்கினள். அவள் வயதைக்கண்ட, அவ்வரசன், தன் பெண்ணை கல்யாணம் செய்துக்கொள் என்று உத்திரவளித்தார் அப்போது அந்தபெண் அநேகவரர்களை தானே தேடிப்பார்த்து, முடிவில் ஸ்த்யவான் என்னும், ஒரு இராஜகுமாரனை வரித்து மணம்புரிவதாய் அவருக்கு தெரிவித்துவிட்டு தன்னூர்சேர்ந்து சந்தோஷமடைந்திருந்தாள். இத்தருணத்தில் நாரதமஹர்ஷி அப்பெண்மனியினிடம் வந்து சேர்ந்தார். அவள் ! அவருக்கு தகுந்த உபசரணை செய்தாள். அம்மரியாதைகள் பெற்றுக்கொண்ட நாரதர். "ஓ ஸாவித்ரியே! நி இப்போது எந்த இராஜகுமாரனை மணந்துகொள்ளவேண்டி பெருமையாய் எண்ணி இருக்கிறாயோ

அவனுக்கு அல்ப ஆயுஸ் என்று ஏற்பட்டிருக்கிறதே, இதற்கு நீ என்னசெய்வாய், அவனை விட்டுவிட்டு மற்றொரு இராஜகுமாரனை வரிப்பாய்" என்று சொன்னார். நாரதர் இவ்விதம் சொல்வதை அவள் கேட்டு "ஓ மஹரிஷியே! நான் இவ்விராஜ குமாரனையே மனதில் கணவனாக நிச்சயித்து விட்டேன. ஆகையால்வேறொருவனையும் வரியேன். அவன் எப்படி இருந்தாலும் சரி," என்று உறுதி மொழி சொல்லிவிட்டாள். அவள் குறித்ததினமே, ஸாமுஹூர்த்த தினமாகையால் அவ்வரசகுமாரனையே மணம்புரிந்தாள். பிறகு இவர்கள் சிலநாள் வாழ்துவரும் நாளில் அவனுக்கு விதிப்படியயது குறைந்ததைக்கண்டு, எமதர்மராஜனும் தன்பட்டாளமும் அவனைக்கொண்டு போக வந்தார்கள். அன்றையதினம் இந்த ஸாவித்ரீ விரத தினமாகையால் அந்த ஸாவித்ரீ என்பவள் அந்த விரதத்தை செய்ய ஆரம்பித்தாள். மிகப்பக்தியோடுமுறைப்படி அவள் விரதம் செய்வதைக்கண்டு எமன்மிகவும் சந்தோஷித்து "ஓ! ஸாவித்ரியே உன் பாதிவ்ரத்யநியமத்தையும் நீசெய்யும் ஸாவித்ரீ விரதமகிமையையும் நான் கண்டு சந்தோஷப்பட்டேன், உனக்கிப்போது மாங்கல்யஹானியேர்ப்படுவதாயிருந்தாலும் நான் மகிழ்ந்து உன்பர்தாவைவிட்டுவிட்டேன். இன்னும் ஐ'குநாள் நீங்கள் வாழ்ந்திருங்கள்" என்று ஆசீர்வதித்து தன் உலகமடைந்தான். அதுமுதல் இந்த ஸாவித்ரீ விதமானது ஸ்திரீகளுக்கு மாங்கல்யத்தை விசேஷமாய் கொடுப்பதென ப்ரசித்தியாயிற்று. ஆகையால் எல்லா ஸ்திரீகளும், அனுஷ்டிக்கவேண்டியது மிக முக்கியம் என்று தெரியவருகிறது. அதுமுதல் எல்லா ஸ்திரீகளும் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

இப்புண்ய சரித்திரம் முற்றிற்று.

PRINTED AT THE SRI BHARATHI PRESS CHOOLAI MADRAS.